

VLAAMS PARLEMENT

Zitting 2001-2002

28 juni 2002

BULLETIN VAN VRAGEN EN ANTWOORDEN

INHOUDSOPGAVE

I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS (Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)

A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de reglementaire termijn	Blz.
Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering	1545
Steve Stevaert, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie	1547
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1568
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1593
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1607
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1613
Vera Dua, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw	1616
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	1636
Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid	1651
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1685
B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn	
Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen	1705
Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelings-samenwerking	1711
Marleen Vanderpoorten, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming	1712
Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme	1718
Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Orde-ning	1732
Jaak Gabriels, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting	1733

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil

REGISTER 1735

**I. VRAGEN VAN DE VLAAMSE
VOLKSVERTEGENWOORDIGERS EN
ANTWOORDEN VAN DE MINISTERS
(Reglement artikel 81, 1, 2, 3, 5 en 7)**

**A. Vragen waarop werd geantwoord binnen de
reglementaire termijn**

PATRICK DEWAELE

MINISTER-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING

**Vraag nr. 16
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER**

VRT-programma's – Politici

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Inno-
vatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 73
van 8 februari 2002
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 17
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 56
van 8 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 20
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Verwijlntresten – Stand van zaken

In het verleden liepen de verwijlntresten hoog op. De minister-president kondigde bijkomende acties aan om de verwijlntresten te verminderen. Vorig jaar werden de resultaten van de acties reeds zichtbaar.

In opvolging van mijn schriftelijke vraag terzake van 21 december 2000 zou ik volgende vragen willen stellen (vraag nr. 24 van 21 december 2000 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 9 van 16 maart 2001, blz. 1234).

1. Kan de minister een overzicht geven van de verwijlntresten die in 2001 werden uitbetaald bij de administraties en de diensten met afzonderlijk beheer (DAB) onder zijn/haar bevoegdheid ?
2. Werden er inmiddels nog andere acties ondernomen dan deze in 1999 en 2000 ?
3. Welk effect hadden die bijkomende acties ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 20, Stevaert nr. 205, Vogels nr. 96, Anciaux nr. 50, Vanderpoorten nr. 66, Landuyt nr. 43, Dua nr. 139, Van Mechelen nr. 84, Van Grembergen nr. 63, Gabriels nr. 57).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 21
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 64

van 21 februari 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 22
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 65

van 21 februari 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 23
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

De Vlaamse regering wenst, zo blijkt uit het regeerakkoord, de administratieve lasten voor burgers en ondernemingen te verminderen.

Welke maatregelen inzake administratieve vereenvoudiging werden reeds genomen met betrekking tot de bevoegdheden van de minister ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 23, Stevaert nr. 208, Vogels nr. 99, Anciaux nr. 53, Vanderpoorten nr. 69, Landuyt nr. 46, Dua nr. 142, Van Mechelen nr. 87, Van Grembergen nr. 66, Gabriels nr. 60).

Gecoördineerd antwoord

De Vlaamse regering heeft geopteerd voor een strategische aanpak van de administratieve lastenvermindering. De administratieve lastenvermindering wordt gezien als een onderdeel van het reguleringsmanagement, waarvan de regering op 14 september 2001 de krachtlijnen heeft vastgelegd. Deze krachtlijnen staan beschreven in het voortgangsrapport 2000-2001 inzake de vereenvoudiging van de regelgeving, dat onlangs aan het Vlaams Parlement werd bezorgd.

Meer concreet werd, in overeenstemming met de voorstellen en conclusies van een extern onderzoek in opdracht van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, een strategie bepaald om de in het regeerakkoord gestelde doelstellingen te realiseren. In die strategie is de administratieve lastenverplichting één van de drie sporen van het reguleringsmanagement, naast de juridisch-technische vereenvoudiging en de reguleringssimpactanalyse.

In een eerste fase gaat de prioritaire aandacht van de regering uit naar de administratieve lastenverlaging voor de zes clusters die bepaald zijn in het e-government (met name : bouwen en wonen, bedrijvenloket, werken, zorg en welzijn, Vlaamse en lokale fiscaliteit, milieu), en in het bijzonder naar de lastenverlaging ten aanzien van bedrijven en zelfstandige ondernemingen. Door te werken met zes clusters worden ook de mogelijkheden van e-government voor de concrete vermindering van de administratieve lasten beter benut.

Om het beleid van de Vlaamse regering inzake reguleringsmanagement te ondersteunen en te coördineren, werd de Kenniscel Reguleringsmanagement opgericht, die voorlopig (in afwachting van de bestuurlijke reorganisatie) gepositioneerd wordt bij het departement Coördinatie, afdeling Kansela-

rij. De aanwijzingsprocedure voor het hoofd en de wervingsprocedure voor vier adviseurs en twee adjuncten van de directeur werden begin 2002 opgestart en de indiensttreding van al deze personeelsleden wordt verwacht in de loop van de maand mei van dit jaar.

In afwachting van de operationalisering van de Kenniscel, zijn er binnen de beleidsdomeinen reeds een aantal vereenvoudigingsprojecten gerealiseerd. Voor een volledige inventaris wordt verwezen naar de voortgangsrapporten 1999-2000 en 2000-2001, die reeds aan het Vlaams Parlement werden bezorgd.

Wat de planning van nieuwe projecten betreft, zal elke Vlaamse minister vóór 1 april eerstkomende zijn of haar actieplan met concrete voorstellen aan de minister-president bezorgen. Op basis van deze actieplannen, en met inhoudelijke ondersteuning van de Kenniscel Reguleringsmanagement, zal vervolgens een globaal actieplan worden opgemaakt dat vóór het zomerreces kan worden goedgekeurd. Bovendien dient elke Vlaamse minister, eveneens vóór 1 april, de wijze van aansturing van het vereenvoudigingsproces binnen elk beleidsdomein aan de minister-president te bezorgen.

Er werd ten slotte ook een task force opgericht onder de rechtstreekse leiding van de minister-president, die op geregelde tijdstippen zal samenkomen om het hele proces op te volgen, te evalueren en zo nodig bij te sturen. Hieraan nemen onder meer het hoofd van het e-governmentteam en binnenkort ook het hoofd van de Kenniscel deel.

STEVE STEVAERT

MINISTER VICE-PRESIDENT
VAN DE VLAAMSE REGERING,
VLAAMS MINISTER VAN MOBILITEIT,
OPENBARE WERKEN EN ENERGIE

Vraag nr. 178
van 5 februari 2002
van de heer JOS BEX

Gewestwegen – Streefbeeldstudies

Voor sommige gewestwegen werden de infrastructuurwerken afhankelijk gemaakt van streefbeeldstudies.

1. Voor welke wegen zijn er reeds streefbeeldstudies klaar ?

Voor welke wegen zijn de studies in opmaak ?

2. Is de methodiek van streefbeeldstudies als dusdanig voordeliger dan een gefractioneerde aanpak, of spelen er andere factoren ?
3. Wat is de kostprijs per kilometer voor de opmaak van de studies ?
Hoe gebeurt de financiering ?
Dienen daartoe bepaalde regels te worden gevolgd ?
4. Kunnen doorgangsgemeenten verplicht worden geldelijk te participeren in de studies ?
5. Zijn er te volgen modellen voor de opmaak van de streefbeeldstudies ?
Wat is de afdwingbaarheid ervan ?
6. Zijn er volgend op streefbeeldstudies reeds globaal afgewerkte projecten ?
7. Wat is de geldigheidsduur van de studies ?
8. Krijgen openbaar vervoer en trage weggebruikers a priori aandacht bij de opmaak van de streefbeeldstudies ?

Antwoord

1. *Studies klaar*

West-Vlaanderen : geen ;

Oost-Vlaanderen : R4 ; N49 van Zelzate tot Knokke en N43 vak Sterre tot Drie Sleutels ;

Vlaams-Brabant : N8 Brussel-Ninove ;

Antwerpen : geen ;

Limburg : N76 op het grondgebied Diepenbeek.

Studies in opmaak (aanbesteed of in voorbereiding)

West-Vlaanderen : AX (verbinding N31 Brugge, Blauwe Toren tot N49 Westkapelle) ;

Oost-Vlaanderen : N9 Brugsevaart ; N9 Brusselsesesteenweg (in opdracht van De Lijn) ; N47 vak Lokeren-Dendermonde ; N9 vak vanaf de

R4 tot in Brugge en N60 van De Pinte tot en met Ronse ;

Vlaams-Brabant : N2 Leuven-Diest ; N26 Leuven-Mechelen ; N2 Brussel-Leuven en A12 ;

Antwerpen : A12 tussen E19 en de Nederlandse grens ; N16 tussen Mechelen en Sint-Niklaas ; N19 (vak complex 23 op E313 tot R16) ; R14 (vak N19 tot N71) en N71 (vak R14 tot N74) ;

Limburg : N702 Hasselt-Genk en N79/R72 Tongeren.

2. De methodiek steunt op interadministratief, geïntegreerd (horizontaal en verticaal) en planmatig werken met gestructureerde inspraakmogelijkheden voor alle betrokken actoren.

Deze methodiek heeft duidelijk een meerwaarde ten opzichte van de vroegere meer ad hoc gerichte aanpak van lokale probleempunten.

3. De kostprijs is sterk afhankelijk van de categorie en het type gewestweg, alsook van het aantal te onderzoeken knelpunten. De vork waarbinnen de kostprijs van een studie gesitueerd is, schommelt ruwweg tussen 1.000 en 15.000 euro per kilometer.

Voor hoofdwegen en primaire wegen categorie I wordt de financiering door de administratie Wegen en Verkeer (AWV) gedragen. Voor primaire II en secundaire wegen wordt module 19 van het mobiliteitsconvenant gebruikt, waarin een standaardverdeelsleutel zit.

4. Voor hoofdwegen en primaire wegen categorie I komen de gemeenten niet tegemoet in de financiering. Voor primaire II en secundaire wegen wordt de doorgangsgemeenten gevraagd om te participeren als rechtstreeks betrokken partij, vermits de vraag tot heraanleg van deze wegen meestal uitgaat van de lokale overheid.

Meestal is dit geen probleem voor de lokale overheid, vermits haar financiële tegemoetkoming via module 19 meestal vrij beperkt is.

5. Er is een standaardbestek opgemaakt door AWV. Alle provinciale afdelingen van AWV gebruiken dit standaardbestek.
6. De projecten die momenteel opgeleverd worden, hebben niet het voorwerp uitgemaakt van een streefbeeldstudie. Er zijn nog geen globaal afgewerkte projecten die het resultaat zijn van een streefbeeldstudie.

Wel werden reeds een aantal MER-studies opgestart en voor sommige streefbeelden is gestart met de uitwerking en aanleg van concrete projecten, bijvoorbeeld de verkeerswisselaar ter hoogte van de kruising N49/R4-west (*MER : milieueffectrapport – red.*).

7. De geldigheidsduur van de afgesloten projectmodules varieert per type project. Hierover bevat het mobiliteitshandboek alle nuttige inlichtingen.
8. De principes van duurzame mobiliteit zijn de uitgangspunten bij de opmaak van streefbeeldstudies en de Vlaamse Vervoermaatschappij participeert altijd actief als betrokken partij.

Er wordt dan ook aandacht geschonken aan het openbaar vervoer en aan de trage weggebruikers.

**Vraag nr. 185
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER**

VRT-programma's – Politici

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 73

van 8 februari 2002

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 186
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 56

van 8 februari 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

**Vraag nr. 187
van 13 februari 2002
van de heer JACQUES LAVERGE**

Zeehavengebieden – Spoorontsluiting

In januari 2001 heeft de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij (GOM) West-Vlaanderen een brief gericht aan mevrouw Isabelle Durant, federaal minister van Mobiliteit en Vervoer, in verband met de problematiek van de spoorwegontsluiting van de haven van Zeebrugge. Daarin werd gepleit ten gunste van de capaciteitsverhoging van de spoorlijn Zeebrugge-Brugge-Gent.

Het ging om de aanleg van een derde spoor tussen de Zeebrugse haven en Brugge en van een derde en vierde spoor tussen Brugge en Gent. Dit project was ingeschreven in het tienjarenplan 1996-2005 dat door de ministerraad werd goedgekeurd in juli 1996.

Overigens zou een capaciteitsverhoging op de relatie Zeebrugge-Gent niet enkel de ontsluiting van Zeebrugge verbeteren, maar ook ten goede komen aan de ontsluiting van de haven van Oostende. Ook deze kuststad wordt immers via Brugge-Gent verbonden met het binnenland.

Er werd op de realisatie van deze capaciteitsverruiming aangedrongen vanuit twee bezorgdheden.

Vooreerst is er de noodzaak om de ontwikkeling in de havens van Zeebrugge en Oostende maximaal te ondersteunen via een volwaardige ontsluiting door onder meer het spoor.

Ten tweede moet worden gepoogd zoveel mogelijk goederenverkeer van de weg af te leiden naar het spoor en de waterwegen. Dit is een onderdeel van het fundamenteel streven naar een beter milieu en naar meer verkeersveiligheid en verkeersleefbaarheid.

In het verslag van de vergadering van de Kamercommissie voor de Infrastructuur, het Verkeer en de Overheidsbedrijven (d.d. 28.11.01) is te lezen dat minister Durant verklaard heeft dat bepaalde delen van dit traject aangepakt worden in de perio-

de tussen 2005 en 2012 (of zelfs tussen 2008 en 2012) en dat andere delen worden gesitueerd "na 2012" (*Integraal Verslag CRIV 50-COM 599, blz. 9-10 – red.*).

Het is uiteraard positief dat het project, in tegenstelling tot vroegere geruchten, behouden blijft, maar deze timing is onaanvaardbaar.

De GOM West-Vlaanderen heeft inmiddels aangevraagd op een snellere realisatie van de geplande capaciteitsverhoging. Deze is essentieel voor de economische ontwikkeling van twee zeehavengebieden en voor de vrijwaring van milieu, verkeersleefbaarheid en verkeersveiligheid.

Welke stappen doet de minister om deze problematiek op te lossen ?

Antwoord

In het goedgekeurde meerjareninvesteringsplan (2001-2012) van de NMBS is in een capaciteitsuitbreiding op de as Gent-Zeebrugge/Oostende voorzien :

- lijn 51A – derde en vierde spoor tussen Gent en Brugge ;
- lijn 51A – derde spoor tussen Brugge en de vertakking Dudzele.

Daarnaast zijn in het meerjareninvesteringsplan (2001-2012) van de NMBS een aantal investeringen opgenomen die ook het goederenvervoer op deze as ten goede kunnen komen. Bijvoorbeeld :

- lijn 50A – aanpassing van en in het station Gent-Sint-Pieters ;
- vormingsstation van Zeebrugge – uitbreiding, elektrificatie en trierinstallatie ;
- bocht vertakking Ter Doest ;
- aanpassing vertakking Ledeberg-Melle en Schellebelle.

Het spoor is ook voor het Vlaamse mobiliteitsbeleid van belang. In het ontwerp van Mobiliteitsplan Vlaanderen wordt gesteld dat het spoorverkeer minstens aan de standaarden van het wegverkeer moet voldoen.

Het Vlaams Parlement wenst dat deze projecten vermeld worden wegens hun belang in het Vlaamse mobiliteitsbeleid.

In dat verband hebben de minister-president en ik aan de heer Guy Verhofstadt, eerste minister van de federale regering, garanties gevraagd en gekregen voor de pre- en cofinanciering.

De Vlaamse overheid heeft de mogelijkheid om tegemoet te komen in de financiering van spoorprojecten. Welke projecten dit juist zijn en wat de implicaties zijn voor de timing van deze projecten moet nader worden onderzocht. Bij de keuze van de projecten zullen objectieveerbare parameters worden gehanteerd, zoals bijvoorbeeld de bestaande en te verwachten evoluties inzake goederenstromen die in de zeehavens worden gegenereerd.

**Vraag nr. 191
van 13 februari 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

A12 en N171 Kontich-Boom – Stand van zaken

De omstreden aanleg van de zogenaamde "baanaan" (ontsluiting industriezone Krekelenberg) en van een rotonde bovenop de A12, en de doortrekking van de expresweg N171 van Kontich tot Boom" staan nu geprogrammeerd in het indicatief driejarenprogramma 2002-2004. Nochtans blijven deze projecten zeer omstreden in de streek. Terwijl ooit gezegd was dat voor de uitvoering van deze projecten een consensus nodig was.

Bovendien hebben de bewoners geen enkele informatie over de geplande werken. Bijvoorbeeld heeft men er het raden naar hoe de rotonde aan/op (?) de A12 er concreet zal uitzien. Het is een fraai voorbeeld van klassieke besluitvorming boven de hoofden van de mensen heen.

1. Kan de minister vice-president op zijn minst enige duidelijkheid bieden over de fasering van de werken, de juiste aard van de geplande ingrepen en de wijze waarop de bewoners hierrond alsnog worden geïnformeerd ?

Omtrent het project waarrond wel brede consensus bestaat en dat uit het oogpunt van verkeersveiligheid absolute voorrang verdient, met name het wegwerken van de gevaarlijke kruispunten op de A12, blijft het intussen zeer stil.

2. Hoever staat het met de streefbeeldstudie ?

Is deze inmiddels klaar ?

Zo ja, wanneer worden de resultaten daarvan aan de mensen meegedeeld ?

Zo neen, wanneer wordt de studie verwacht en waarom duurt het zo lang ?

Wordt er op zijn minst kennis genomen van de resultaten van deze studie, om ten gronde te kunnen afwegen welke werken in het algemeen belang best eerst kunnen worden aangevat ?

Of krijgt de aanleg van de missing links sowieso voorrang op de oplossing van knelpunten inzake verkeersveiligheid ?

Antwoord

1. Het project voor de bouw van twee bruggen over de halfopen tunnel A12, vak Boom-Antwerpen, voor de aanleg van de rotonde N177-N171 is aanbesteed op 27 november 2001. Een bouwaanvraagdossier is ingediend. De werken zijn nog niet toegewezen in afwachting van het verkrijgen van de bouwvergunning.

Het betreft enkel de werken voor de aanleg van de bruggen waarop de rotonde zal rusten, de rotonde zelf is hierin niet begrepen.

2. De aanleg van de rotonde N177-N171 maakt deel uit van de studieopdracht voor het opmaken van een streefbeeld, inclusief de landschapsstudie, en van een uitvoeringsontwerp voor de N171, tussen de N1 en de Industrieweg in Niel. Deze studie werd door mij goedgekeurd en is gestart op 23 januari 2002. In de projectleiding van de studieopdracht zijn ook alle betrokken gemeenten vertegenwoordigd. Een aantal overlegvergaderingen, infovergaderingen en hoorzittingen zijn opgenomen in de studieopdracht, zodat de bevolking wel degelijk geïnformeerd zal worden.

De deelopdracht "streefbeeld" is momenteel gestart. Zij is opgedeeld in twee fases. In fase één wordt een concept uitgewerkt. Een tijdsduur van vier maanden is vooropgesteld. In fase twee wordt het eigenlijke streefbeeld opge maakt. De geplande tijdsduur hiervoor is twee maanden.

3. De opmaak van een streefbeeld voor de A12 vak Boom-Antwerpen is geprogrammeerd op het investeringsprogramma 2002.

De aanleg van de N171 is noodzakelijk ongeacht de heraanleg van de A12 en staat dus niet meer ter discussie. Het ruimtelijk structuurplan voor de provincie Antwerpen heeft zich definitief uitgesproken voor de aanleg van de N171 na de afronding van het openbaar onderzoek.

Vraag nr. 195
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kanaal Kortrijk-Bossuit – Jaagpad

Naar aanleiding van de bouw van de nieuwe sluis in Zwevegem dient het jaagpad te worden heraangelegd. Tot op vandaag is dit evenwel nog niet gebeurd.

1. Voor wanneer wordt de afwerking van het jaagpad op deze locatie gepland? Wat is de oorzaak van de laattijdige finalisatie?
2. Welke middelen worden hiervoor uitgetrokken?

Antwoord

De afwerking van het jaagpad op de linkeroever tussen de oude Deerlijkstraat en de oude sluis nr. 8 in Zwevegem is opgenomen in het bestek "Indienststellen van de nieuwe sluis te Zwevegem – Fase III".

Deze aanleg van het vernieuwde jaagpad mag volgens dit bestek uitgevoerd worden gedurende de waarborgperiode van dit werk (voorlopige oplevering eind mei 2001 – waarborgtermijn één jaar), en dit omwille van de gewenste consolidatie van de uitgevoerde aanvullingen waarop voor een belangrijk gedeelte dit jaagpad dient te worden aangelegd (laten optreden van de zettingen vooraleer de wegbedekking aan te brengen). Dit alles is conform de bepalingen in dit bijzonder bestek.

Concreet kan ik het volgende antwoorden op de vragen.

1. De afwerking van het jaagpad is gepland voor de maanden april-mei 2002.

Deze periode valt binnen de waarborgperiode van het bestek "Indienststellen van de nieuwe sluis te Zwevegem – Fase III" én deze aanleg wordt zo laat mogelijk uitgevoerd omwille van de benodigde voorafgaande consolidatie van de

uitgevoerde grondaanvullingen waarop dit jaagpad wordt aangelegd.

2. De nodige middelen voor de aanleg van dit jaagpad zijn opgenomen in de aanbesteding "Indienststellen van de nieuwe sluis te Zwevegem – Fase III".

Er dienen hiertoe géén bijkomende kredieten meer aangevraagd of vastgelegd te worden: ze zijn opgenomen in deze aanneming.

Vraag nr. 197
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Zonne-energie – Dakpancellen

De aanwending van zonne-energie als alternatieve energiebron breekt heel langzaam door.

Vaak worden geen zonnepanelen geplaatst louter om esthetische redenen. De verwerking van zonnecellen in dakpannen zou een waardige oplossing zijn om dit euvel te verhelpen.

1. In welke mate steunt de Vlaamse overheid het onderzoek van in dakpannen verwerkte zonnecellen?

Wat houdt dit onderzoek specifiek in?

Wat zijn de budgetten hiervoor en wat zijn de onderzoeksresultaten?

2. Wordt de dakpannensector bij dit onderzoek betrokken? Zo ja, in welke mate?

Antwoord

Het antwoord op deze vragen behoort tot de bevoegdheid van mijn collega bevoegd voor het innovatiebeleid.

Als Vlaams minister bevoegd voor Energie kan ik enkel medelen dat bij de subsidieregeling voor fotovoltaïsche zonnepanelen rekening wordt gehouden met nieuwe technologische ontwikkelingen. Zo werden bijvoorbeeld de subsidievoorwaarden aangepast toen dunnefilmmodules hun intrede deden op de Vlaamse markt.

Op Batibouw werden vorig jaar twee systemen voorgesteld waarbij zonnecellen in dakpannen of

in leien zijn geïntegreerd. Deze systemen worden gecommmercialiseerd respectievelijk door de firma's Lafarge Roof Products en Eternit. Ik heb mijn administratie opdracht gegeven om op Batibouw van dit jaar na te gaan of dit aanbod intussen is genomen.

Vraag nr. 198
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

De Lijn – Rolstoelverankering

Een tijdje geleden reden in Kortrijk een aantal KTO-bussen in het kader van de basismobiliteit.

Deze bussen blijken vooralsnog niet uitgerust te zijn met veiligheidsriemen om rolstoelen vast te zetten.

1. Wanneer worden de veiligheidsriemen geplaatst in deze pas in dienst gestelde bussen in Kortrijk ?
2. Behoren deze veiligheidsriemen voor rolstoelen tot de basisuitrusting ?

Zo neen, wat is de geraamde meerprijs ?

Antwoord

KTO-bussen in Kortrijk zijn onbekend bij De Lijn. Vermoedelijk wordt KATHO bedoeld in plaats van KTO (*KATHO : Katholiek Technisch Hoger Onderwijs – red.*).

1. Voertuigen die in dienst kwamen vóór 24 september 2001 zijn niet voorzien van een systeem om de rolstoel te verankeren of te bevestigen. De nieuwe lagevloerautobussen, bij De Lijn in dienst gesteld vanaf 24 september 2001, hebben dit systeem wel.

Ik neem aan dat in de vraag verwezen wordt naar autobussen die in dienst gesteld zijn in januari 2001 (bestelling 206).

In het algemeen neemt De Lijn in overweging om autobussen van een bevestigingssysteem voor de rolstoel te voorzien als zij ook uitgerust zijn met een systeem dat de rolstoelgebruiker effectief toegang geeft tot de autobus.

Op dit ogenblik wordt door de VZW Toegankelijkheidsbureau uit Hasselt-Kermt voor De Lijn een toegankelijkheidsstudie van infrastructuur en rollend materieel gemaakt. Voor aanpassingen aan bestaande toepassingen, zoals in dit geval, wenst De Lijn de besluiten van deze studie af te wachten.

2. Alle lagevloerautobussen uit de bestelling 207 van De Lijn (117 autobussen besteld in oktober 2000 en in januari 2001) zijn uitgerust met een systeem om de rolstoel te verankeren of te bevestigen. Het eerste voertuig van deze bestelling werd geleverd op 24 september 2001.

Ook de autobussen van de volgende bestelling 208 (153 autobussen besteld in oktober 2001 en in december 2001) zijn hiermee uitgerust.

In de prijsvraag voor de bestelling 209 (voor het jaar 2002) wordt eveneens een verankerings- of bevestigingssysteem voor rolstoelen gevraagd.

Vraag nr. 199
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Halte-infrastructuur De Lijn – Visueel en auditief gehandicapten

De Lijn heeft veel aandacht voor het vervoer van personen met een handicap. Er wordt wel meer aandacht besteed aan de toegankelijkheid voor mensen met mobiliteitsproblemen en mindervaliden en veel minder aan de toegankelijkheid voor personen met een visuele en/of auditieve handicap.

De aanleg van halte-infrastructuur en busstations is ten laste van de begroting van het Vlaams Gewest ; de aanpassingen worden door De Lijn ten laste genomen.

1. Waar werden in 2000 en 2001 aanpassingen aan halte-infrastructuur en busstations uitgevoerd ten behoeve van personen met een auditieve en/of visuele handicap ?
2. Werden de projecten uit voorgaande jaren reeds geëvalueerd ?
3. Wordt bij de aanleg van of de aanpassingen aan halte-infrastructuur en busstations nu systematisch rekening gehouden met personen met een auditieve en/of visuele handicap ?

4. Welke werken zijn volgend jaar concreet gepland voor deze groep ?

Antwoord

1. In de loop van 2001 nam De Lijn het initiatief voor een toegankelijkheidsstudie van de infrastructuur en het rollend materieel van De Lijn voor diverse doelgroepen, waaronder personen met een visuele en/of auditieve handicap. Deze studie werd toegewezen aan het Toegankelijkheidsbureau VZW en is momenteel in uitvoering.

Los daarvan werden, in het kader van de recente heraanleg van enkele belangrijke overstapstations in Melsele en Merksem, reeds maatregelen genomen in samenwerking met terzake gespecialiseerde adviesbureaus.

2. In het kader van het nieuwe project voor de levering van 1.500 nieuwe schuilhuisjes ten behoeve van de halte-infrastructuur werden, na consultatie van het Toegankelijkheidsbureau VZW, wijzigingen in het ontwerp doorgevoerd, waarbij de sokkel zal worden ingebouwd (geen opstap meer vanaf het trottoir naar het schuilhuisje) en standaard ook verlichting in de schuilhuisjes zal worden geplaatst.
3. Ja, zie ook punt 1.
4. In het kader van de heraanleg van autobusstations werden voor 2002 de volgende werken gepland :
- heraanleg Stationsplein en Hangarstraat Mol ;
 - heraanleg Burg. Rijckaertsplein Berchem (Berchem-station) ;
 - autobusstation Gent-Dampoort (studie) ;
 - heraanleg autobusstation Brakel ;
 - stationsomgeving Kampenhout-Sas ;
 - heraanleg autobusstation 't Zand Brugge ;
 - stationsplein Menen ;
 - autobusstation Roeselare (studie) ;
 - autobusstation Diksmuide (studie).

In al deze projecten wordt concreet rekening gehouden met de groep van visueel en auditief gehandicapten.

Daarnaast zullen eveneens investeringen gepland worden voor de verdere uitbouw van reizigersbegeleiding door middel van monitoring en real time informatieborden, waarbij het eerder geïntroduceerde informatiesysteem (zie Brugge, Mechelen, Hasselt en Leuven) verder zal worden uitgebouwd (onder andere in Zwijndrecht, 't Zand in Brugge en de Lijnwinkels langs de kusttramlijn).

Vraag nr. 200 van 21 februari 2002 van de heer JAN LAURYS

E40 Bertem – Toeritdosering

In de media is reeds verschillende malen het bericht opgedoken dat aan het oprittencomplex van de E40 in Bertem een toeritdosering zou worden geplaatst.

Dit bericht zorgt in Bertem voor grote ongerustheid. Reeds op dit ogenblik leidt vertraagd verkeer op de E40 geregeld tot lange files op de Tervuursesteenweg tot in het centrum van Bertem. De blokkering van de steenweg leidt dan weer tot sluipverkeer langs parallelle gemeentewegen. Door de voorrangsregeling aan de nieuwe rotonde op de Tervuursesteenweg ter hoogte van de Blokkenstraat heeft dit sluipverkeer voorrang op het verkeer van de gewestweg. Toeritdosering dreigt de verkeersoverlast binnen de Bertemse dorpskern nog te verder te doen toenemen.

Het mobiliteitsplan voor Bertem, opgemaakt in het kader van het mobiliteitsconvenant, houdt in elk geval geen rekening met een dergelijke toeritdosering.

1. Wordt de toeritdosering aan het oprittencomplex van de E40 inderdaad in het vooruitzicht gesteld ? Zijn er reeds concrete plannen in die zin opgemaakt ?
2. Wanneer en op basis van welke gegevens wordt de beslissing dienaangaande genomen ? Wordt de bijkomende verkeersoverlast voor de Bertemse dorpskern eveneens in de evaluatie betrokken ?
3. Is hieromtrent overleg met de gemeente gepland ?

Antwoord

Tot op heden wordt niet gedacht aan een project "toeritdosering" voor het verkeerscomplex van de E40 met de E314 in Bertem.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger vermelde vrees voor bijkomende verkeersoverlast in de Bertemse dorpskern lijkt mij derhalve ongegrond.

**Vraag nr. 201
van 21 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Zwarte punten – Vlaams-Brabant

In september 1997 telde ons land 641 zwarte punten, waarvan 518 in Vlaanderen.

1. In welke mate is deze lijst m.b.t. de provincie Vlaams-Brabant geëvolueerd ?

Zijn er zwarte punten/zwarte zones in de provincie verdwenen ? Welke zwarte punten/zones zijn verdwenen ? Graag een overzicht, met de ingrepen waardoor deze "gevarenczones" verdwenen.

Zijn er sindsdien in de provincie problematische punten/stroken bijgekomen, en waar ? Graag een overzicht van deze risicozones, met de oorzaak/oorzaken van de problemen.

Worden er maatregelen genomen om deze zones te beveiligen, en welke ?

Graag overzicht van de nog bestaande zwarte punten.

Bestaan er plannen om deze punten te beveiligen, en welke ?

2. Graag een overzicht van de zwarte punten/zones in Vlaams-Brabant met het aantal ongevallen, met een overzicht van de slachtoffers.

Antwoord

In 2001 waren er 97 zwarte punten/zones in de provincie Vlaams-Brabant. Deze lijst is redelijk veranderlijk, aangezien sommige zwarte punten plots opduiken en daarna weer snel van de lijst verdwijnen. Het gaat meestal om ongelukken die niets te

maken hebben met de plaatselijke omstandigheden (bv. ongevallen ten gevolge van rijden onder invloed). Voor het plannen van infrastructuurwerken hanteert het Vlaams Gewest daarom liever het begrip "gevaarlijk punt", omdat deze definitie opgevat werd om "toevalstreffers" uit te sluiten.

Het verdwijnen van de lijst van gevaarlijke punten is in voorkomend geval dan ook veeleer een gevolg van aanpassingen die op de betrokken plaats gebeuren, zoals de aanleg van een rotonde, de omvorming van het centrum van de gemeente tot een leefbare doortocht, en zo meer.

Tevens bestaat bij de verschillende afdelingen van de administratie Wegen en Verkeer de Provinciale Commissie voor Verkeersveiligheid, die elk jaar gesignaleerde gevaarlijke punten en/of zones behandelt en beperktere voorstellen tot aanpassing (plaatsing van een driekleurige lichtsignalisatie, aanleg van een verkeerseiland of poorteffect, etc.) doet om zo het aantal gevaarlijke punten/zones te verminderen. Het budget voor dergelijke kleinere veiligheidsmaatregelen werd dit jaar opgetrokken tot 11,25 miljoen euro per jaar.

Hierna volgen de definities van "een gevaarlijk punt" en van "een gevaarlijke zone".

Gevaarlijk punt : een locatie waar in de laatste drie jaar drie of meer ongevallen zijn gebeurd en waarvoor de prioriteitswaarde berekend wordt volgens de hieronder vermelde formule en minstens 15 bedraagt.

Gevaarlijke zone : een zone met een lengte van 1 kilometer. In een gevaarlijke zone is de som van de prioriteitswaarde groter dan 70 en is het aantal ongevallen met lichamelijke schade groter dan of gelijk aan 20.

Prioriteitsbepaling. Als prioriteitsbepaling wordt de volgende formule gebruikt :

$$P = X + 3 \times Y + 5 \times Z$$

P = prioriteit

X = aantal lichtgewonden

Y = aantal zwaargewonden

Z = aantal dodelijke slachtoffers

De P-waarde wordt gecumuleerd over de laatste drie jaren waarvan de gegevens van het NIS beschikbaar zijn (*NIS : Nationaal Instituut voor de Statistiek – red.*). De grootste waarde geeft uiteraard de plaats of de zone aan met "topprioriteit".

Vraag nr. 202
van 21 februari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

De Lijn – Behoeftanalyses

Projecten van de administratie Wegen en Verkeer (AWV) kosten veel geld, middelen en tijd. Daarom is het noodzakelijk een goede kijk te hebben op wat belangrijk en wat minder urgent is.

Om te bepalen welke projecten prioritair zijn, maakt AWV gebruik van de behoefteanalyse.

Ook De Lijn werkt zeer grote projecten uit, wat met enorm grote uitgaven gepaard gaat.

1. Voert De Lijn ook stelselmatig behoefteanalyses uit ?
2. Op welke manier ?
3. Gaat de minister vice-president ervan uit dat De Lijn behoefteanalyses moet maken voor alle projecten, of alleen voor projecten van zeer grote omvang ?

Antwoord

De invoering van een objectieve behoefteanalyse bij de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) wordt vermeld in de Beleidsnota Mobiliteit en Openbare Werken 1999-2004, hoofdstuk 6 "Kritische succesfactoren", en meer bepaald de kritische succesfactor 9 – strategisch project "Op punt stellen van behoefteanalyse voor investeringen bij de VVM – De Lijn" : "Om ook bij investeringswerken bij de VVM – De Lijn het geld zo goed mogelijk te gebruiken, moet een methode van behoefteanalyse op punt worden gesteld. Dat moet gebeuren naar analogie met de behoefteanalyse voor de weginfrastructuur" (*Stuk 164 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

De bestaande behoefteanalyse van AWV, versie 20 januari 2000, geeft een goed beeld van het model dat bij De Lijn dient te worden uitgewerkt. De aard van de projecten van De Lijn is gedifferentieerder dan bij AWV, de opbouw van de nota zoals uitgewerkt door AWV wordt als leidraad gebruikt bij De Lijn.

Binnen de werkgroep met vertegenwoordigers van het kabinet, de administratie en De Lijn werd bepaald dat voor de financieel omvangrijkste beleids-

domeinen zou worden gestart met het opstellen van een volgorde van prioriteiten.

Er wordt voor geopteerd de prioriteitsstelling van de projecten toe te passen op vergelijkbare projecten, geclusterd binnen een bepaald beleidsdomein, en dit voor projecten gesitueerd binnen een tijdsband van drie jaar.

Als proefproject werden volgende beleidsdomeinen gekozen :

- "rollend materieel" ;
- "infrastructuur" (nieuwe tramlijnen, verlenging tramlijnen, wegen, vrije tram- en busbanen, ...) ;
- "exploitatieondersteunende infrastructuur" (stelplaatsen, onderhoudscentra, werkplaatsen, bureaugebouwen, tractiestations, telematica, ...).

Voor het beleidsdomein "rollend materieel" bestaat een specifiek document "Nota park rollend materieel", waarin de aard van de aan te kopen voertuigen en de toewijzing per entiteit bepaald worden.

Voor beide andere beleidsdomeinen werden criteria uitgewerkt.

Momenteel worden de basisgegevens verzameld om de uitgewerkte criteria enerzijds toe te passen en anderzijds te toetsen op hun relevantie. Op basis van de eerste bevindingen terzake zal er voor het meerjarenprogramma 2003-2005 een volgorde van prioriteiten worden bepaald en indien nodig zullen de uitgewerkte criteria worden bijgestuurd.

De behoefteanalyse dient, binnen een bepaald beleidsdomein, te worden toegepast op alle vergelijkbare projecten, ongeacht de omvang.

Vraag nr. 203
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Jaagpaden – Onderhoud

In antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 420 van 14 september 2000 stelde de minister vice-president dat het aantal kilometer door fietsers berijdbare jaagpaden in Vlaanderen 1.888 bedroeg (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 15 december 2000, blz. 576). Het beheer van deze jaagpaden valt onder de verantwoordelijkheid van de waterwegbeheerder (i.c. het Vlaams Gewest).

Een heel aantal van deze jaagpaden bevindt zich niet in goede staat en moet worden hersteld of volledig heraangelegd. Grosso modo zullen de herstelingswerken of kosten voor vervanging van deze jaagpaden meer dan 18 miljoen euro bedragen voor het hele Vlaamse gewest.

1. Bestaat er een concrete timing waarbinnen deze werken worden uitgevoerd ?

2. Welke jaagpaden worden prioritair aangepakt ?

Welke criteria worden gehanteerd bij het bepalen van deze prioriteit ?

3. Hoeveel middelen zijn hiervoor ingeschreven op het investeringsprogramma AWZ 2002-2005 (AWZ : administratie Waterwegen en Zeewezen) ?

Antwoord

1. Het gewone onderhoud van de jaagpaden gebeurt in principe binnen de districten van de waterwegbeheerders, die hiervoor kunnen beschikken over onderhoudscontracten met privé-aannemers, waarin uiteraard ook andere werken aan de waterkeringen opgenomen zijn. Het onderhoud wordt uitgevoerd op basis van geregelde inspecties die door het toezichtspersoneel, onder meer de wachters, worden uitgevoerd. De NV Zeekanaal en de Dienst voor de Scheepvaart beschikken over een aantal werklieden die zelf kleinere onderhoudswerken kunnen uitvoeren.

Wat de herstelling of heraanleg van de jaagpaden betreft, bestaat er geen uitgeschreven programma. De aanleg van een nieuw jaagpad of het buitengewoon onderhoud ervan is vaak een onderdeel van omvangrijkere infrastructuurwerken zoals dijk aanpassingen, oeververbeteringen, nieuwe oevers in natuurtechnische milieubouw, projecten van watergebonden toerisme, enzovoort. Voor dergelijke infrastructuurwerken is er uiteraard wel een planning voorhanden (een rollend driejarenprogramma). Ook worden missing links in fietspadennetwerken door mijn administratie als prioritair beschouwd. Hiervoor worden ook aparte aanbestedingen uitgeschreven.

Het is de laatste jaren ook een belangrijker aandachtspunt geworden om de jaagpaden vanuit het oogpunt fietser te bekijken. Daardoor zijn

er reeds vele aanpassings- en verbeteringswerken uitgevoerd.

2. De prioritaire aanpak wordt bepaald door de gehanteerde criteria, die hier zijn :

a) de noodzakelijkheid vanuit het oogpunt van de waterwegbeheerder om over een veilig jaagpad te beschikken ;

b) de veiligheid. Jaagpaden in slechte staat moeten zo spoedig mogelijk vernieuwd worden ;

c) het voorzien in missing links in een uit te bouwen fietspadennetwerk voor mobiliteit en voor recreatie ;

d) het aanpassen van de jaagpaden aan de recreatieve functie, inzonderheid het fietsen.

3. Noch binnen de investeringskredieten, noch binnen de onderhoudskredieten wordt de aanleg of het onderhoud van jaagpaden expliciet vermeld. Het gewone onderhoud is afhankelijk van de inspecties en wordt hetzij in eigen beheer, hetzij als onderdeel van een onderhoudsbestek uitgevoerd.

De nieuwe investeringen in jaagpaden zijn dikwijls een klein onderdeel van grotere infrastructuurwerken en als dusdanig ook niet apart in de begroting opgenomen. Het is dus vrijwel onmogelijk hiervoor een juist bedrag te vermelden. Het buitengewoon onderhoud en de aanleg van nieuwe jaagpaden (voor de criteria 2c en 2d) zijn ondergebracht onder het item recreatieve infrastructuur.

Er wordt gemiddeld 1,5 miljoen euro uitgegeven aan de realisatie van jaagpaden die deel uitmaken van andere infrastructuurwerken en nog eens jaarlijks circa 1,5 miljoen euro aan specifieke nieuwe jaagpaden.

Vraag nr. 204 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 215 van 17 mei 2001 zou ik aan de minister vice-president volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14-15-16 van juni/juli 2001, blz. 1917).

1. De administratie Wegen en Verkeer, afdeling West-Vlaanderen, gaf de opdracht voor een bijkomend onderzoek.

Is dit onderzoek reeds van start gegaan ?

Zo ja, wat heeft het onderzoek uitgewezen m.b.t. de vervuiling met zware metalen op de berm van de E17 ter hoogte van Rekkem-Menen ?

2. Is een sanering van deze locatie vereist ?

Zo ja, welke planning en kostprijs worden vooropgesteld ?

Wie voert de sanering uit ?

3. Wat is de oorzaak van de vervuiling ?

Antwoord

Het bijkomend onderzoek naar de bodemverontreiniging op de bermen van de autosnelweg E17 in Rekkem-Menen is nog niet van start gegaan.

De kredieten voor het onderzoek zijn ondertussen wel vastgelegd op de begroting 2001, zodat het onderzoek in de loop van 2002 uitgevoerd kan worden.

Het antwoord op de vragen 2 en 3 zal pas gegeven kunnen worden nadat de resultaten van het bijkomend onderzoek bekend zijn.

Vraag nr. 205
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 20
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 206
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 64
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 207
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 65
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 208
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 23
van 21 februari 2002
van de heer Johan De Roo
Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 209
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Binnenvaart – Kaaimuren

Om onze wegen te ontlasten van het drukke goederenverkeer wil het Vlaams Gewest de binnenvaart herwaarderen. Het aandeel van de binnenscheepvaart in het goederenverkeer kan slechts toenemen wanneer de infrastructuur om goederen te lossen te laden voldoende is uitgebouwd.

In het verleden werden met steun van het Vlaams Gewest kaaimuren gebouwd langs de Vlaamse waterlopen.

1. Kan de minister vice-president een overzicht geven van het aantal kaaimuren en waar die gebouwd werden in de periode 2000-2001? Hoeveel middelen werden hiervoor gereserveerd?
2. Hoeveel goederen worden jaarlijks aan- en afgevoerd langs deze kaaimuren?
3. Zijn er plannen voor de bouw van nieuwe kaaimuren? Zo ja, wanneer, waar en met welke kostenraming?

Antwoord

1. Sinds de start van het kaaimurenproject in 1998 werden reeds 74 voorstellen geselecteerd. Daarvan werden er 21 ingediend in de periode 2000-2001. Twee initiatiefnemers hebben inmiddels definitief afgehaakt.

In de periode 2000-2001 werden in totaal dertien kaaimuren gebouwd en in bedrijf genomen, op volgende plaatsen:

Kanaal Bossuit-Kortrijk : 2 projecten,
Moervaart : 1 project,

Dender : 1 project,
Bovenshelde : 3 projecten,
Kanaal Leuven-Dijle : 1 project,
Kanaal Van Briegden : 1 project,
Albertkanaal : 3 projecten,
Ringvaart om Gent : 1 project.

Sinds 1998 tot op heden werd voor 47 projecten 31,7 miljoen euro medegefinancierd door de Vlaamse overheid.

2. De 72 geselecteerde projecten bieden in totaal een overslaggarantie van 20,5 miljoen eenheden gespreid over tien jaar.

Aangezien deze spreiding niet steeds uniform is en bij het bepalen van de eenheden zowel met gewicht- als volume-eenheden volgens enkele waardecoëfficiënten rekening wordt gehouden, moet grosso modo gesteld worden dat gemiddeld ongeveer 20 miljoen ton overslag voor deze 72 locaties mag worden verwacht, indien zij alle gerealiseerd worden.

3. De huidige situatie van de 72 geselecteerde resterende projecten is als volgt:
 - 18 projecten zijn in bedrijf;
 - 29 projecten zijn reeds aanbesteed;
 - voor 25 projecten worden nog aanvullende onderhandelingen gevoerd of worden de bouwplannen reeds opgesteld.

Voor de 25 projecten die nog in onderhandeling zijn, moet een medefinancieringsbedrag van 14,45 miljoen euro uitgetrokken worden.

Ten slotte weze nog vermeld dat er zich nog geregeld projecten aandienen.

Vraag nr. 210
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Mobiliteitsconvenants – Limburg

Sinds enkele jaren worden gemeenten aangemoedigd om met De Lijn en het Vlaams Gewest convenants af te sluiten, met het oog op een planmatiger en geïntegreerd mobiliteitsbeleid.

1. Welke gemeenten in Limburg hebben tot op heden het moederconvenant afgesloten?

Welke nog niet ?

2. In welke fase van het planningsproces bevinden deze gemeenten zich ?
3. Welke bijakten hebben deze gemeenten ondertussen afgesloten ?

Antwoord

1. 43 van de 44 gemeenten in Limburg hebben tot op heden het moederconvenant afgesloten. Enkel voor de gemeente Herstappe is dit niet het geval.

2 en 3.

Gemeente	Moeder- convenant afgesloten op :	Oriëntatie- nota conform verklaard op :	Synthese- nota voorgelegd op :	Mobiliteits- plan conform verklaard op :	Bijakte	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	Module	
					1	3	4	6	9	10	11	12	13	14	15	16	17	18	19		
Alken	09/12/1997	27/04/1999			1																
As	05/03/1997	14/10/1997	18/12/2001		1	1	1														
Beringen	19/03/1997	28/10/1997	22/01/2002	22/01/2002	1					1											
Bilzen	10/01/1997	23/09/1997	23/11/1999	26/09/2000	1	2						1	1								1
Bocholt	06/12/1996	28/04/1998	26/06/2001		1			1				1	1								
Borgloon	25/02/1997	09/12/1997	26/06/2001		1							1	1								1
Bree	07/07/1997	26/01/1999	25/04/2000	26/09/2000	1							1	1								
Diepenbeek	05/09/1997	19/10/1998	27/06/2000	24/10/2000	1																
Dilsen-Stokkem	06/11/1997	21/12/1998			1																
Genk	25/04/1997	28/10/1997	27/04/1999	27/04/1999	1			1													1
Gingelom	26/02/1997	24/11/1998	24/10/2000	26/02/2002	1	1	1	1													
Halen	22/04/1998	23/03/1999	27/02/2001	28/08/2001	1																
Ham	13/03/1997	23/06/1998	07/12/1999	26/02/2002	1						1		2								
Hamont-Achel	21/04/1997	09/09/1997	26/09/2000	23/10/2001	1	1	1					2	2								
Hasselt	16/12/1996	29/04/1997	26/10/1999	26/10/1999	1	5	1	1	1	1	1	2	2		1						1
Hechtel-Eksel	12/03/1998	22/09/1998	26/02/2002		1																
Herk-de-Stad	06/03/1997	23/09/1997	24/10/2000	21/11/2000	1																1
Heers	21/06/2001				1																
Heusden-Zolder	24/06/1997	24/03/1998	07/12/1999	07/12/1999	1	1	1	1							1						1
Hoeselt	19/08/1997	23/10/2001			1																
Houthalen-Hechtheren	06/11/1997	22/02/2000			1																
Kinrooi	17/09/1997	19/10/1998	27/11/2001		1																
Kortesseem	02/07/1997	26/05/1998	25/09/2001		1																1
Lanaken	02/07/1997	27/06/2000			1																
Leopoldsburg	11/09/1997	25/08/1998			1																
Lommel	19/06/1997	24/03/1998	07/12/1999	27/02/2001	1						1										
Lummen	17/03/1997	26/05/1998			1						1				1						
Maaseik	16/05/1997	28/10/1997	26/09/2000	21/11/2000	1	2	1				2										
Maasmechelen	22/08/1996	09/12/1997	26/10/1999	25/01/2000	1						2	1		1							
Meeuwen-Gruitrode	25/03/1998	21/12/1998	07/12/1999	23/10/2001	1						1										
Neerpelt	02/07/1997	25/11/1997	28/09/1999	25/04/2000	1								1								1
Nieuwerkerken	27/05/1997	26/05/1998			1			1													
Opglabbeek	19/03/1997	14/10/1997	24/10/2000	24/10/2000	1						1										
Overpelt	21/04/1997	24/11/1998			1										1						
Peer	06/11/1997	23/06/1998	27/03/2001		1																
Riemst	01/07/1997	09/12/1997	22/05/2001	22/01/2002	1																
Sint-Truiden	15/05/1997	26/01/1999	25/09/2001	22/01/2002	1																
Tessenderlo	13/03/1997	27/05/1997	24/11/1998	27/02/2001	1									1							1
Tongeren	24/04/1997	23/09/1997	27/06/2000	21/11/2000	1	1	1	1													
Voeren	06/09/2001				1																
Wellen	06/11/1997	21/12/1998	25/09/2001		1																
Zonhoven	17/02/1998	27/04/1999	23/10/2001		1																
Zutendaal	17/02/1998	27/04/1999	21/11/2000		1			1					1		1						1
Totaal	43	41	32	22	42	14	5	6	1	1	11	1	9	2	3	3	1	7	0		

Vraag nr. 211
van 28 februari 2002
van de heer PIETER HUYBRECHTS

Antwerpsesteenweg Geel-Punt – Verkeersveiligheid

De situatie voor de zwakke weggebruikers op de Antwerpsesteenweg in Geel-Punt is levensgevaarlijk geworden.

Sinds de aanleg van de rotonde aan Geel-Punt in 1995 is er een ononderbroken verkeersstroom. Voordien zorgden de verkeerslichten nog voor pauzes in het verkeer, waardoor voetgangers en fietsers de Antwerpsesteenweg konden oversteken. Momenteel is dit voor de zwakke weggebruikers, zeker voor kinderen en bejaarden, een hoogst riskante onderneming geworden. Het is zover gekomen dat bejaarden een beroep doen op de belbus om aan de overkant van de weg te geraken !

Welke maatregelen worden genomen (bijvoorbeeld verkeerslichten met drukknoppen, ...) om een einde te maken aan deze levensgevaarlijke verkeerssituatie ?

Antwoord

Op 1 maart 2002 werd een studie aangevat voor de opmaak van een streefbeeld voor de aanpassing van de N19 Antwerpsesteenweg gelegen tussen kilometerpunt 18,7 en 21,5.

In afwachting van aanpassingswerken zal de verkeersveiligheid verhoogd worden door een snelheidsverlaging van 90 naar 70 km/u en de plaatsing van onbemande camera's op dit wegvak.

Deze deelopdracht dient contractueel voltooid te worden door het studiebureau op 1 september 2002, waarna er concrete aanpassingswerken gepland kunnen worden.

Vraag nr. 212
van 28 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Grote Nete Berlaar – Wateroverlast

In september 1998 werd de gemeente Berlaar (provincie Antwerpen) getroffen door zware wateroverlast. Het probleem deed zich voor aan de Gestelbeek en na de catastrofe werd een pompinstallatie beloofd die bij aanhoudende hoge waterstand van de Grote Nete het water van de Gestelbeek in

de Nete zou overpompen. Er werd zelfs geopperd om een winterdijk naast de Grote Nete aan te leggen.

Vandaag is van dat alles nog niets gerealiseerd. Het gemeentebestuur wijst met de vinger naar het provinciebestuur, dat in januari 1999 reeds een pompinstallatie had beloofd. Blijkbaar is het dossier blijven hangen bij de minister, die het probleem in een ruimer kader wilde bestuderen.

Naar verluidt is er daarbij zelfs helemaal geen sprake meer van een definitieve pompinstallatie.

Kan de minister vice-president een stand van zaken geven ?

Antwoord

Voor de goede orde wil ik eraan herinneren dat de betrokken beken in het Netebekken van tweede en derde categorie zijn en dus onder de bevoegdheid vallen van de provincie, respectievelijk de gemeenten. Zo valt de Gestelbeek als waterloop van tweede categorie onder de bevoegdheid van de provincie, terwijl de Nete zelf als (tjgebonden) bevaarbare waterweg onder de bevoegdheid valt van het gewest, namelijk de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ).

Elke waterwegbeheerder moet bij het voeren van het beheer over het stuk waterloop waarvoor hij volgens de regelgeving bevoegd is, rekening houden met natuurlijke fenomenen, zoals in casu het tweemaal daags optreden van hoog tij waardoor de afvoer van de beken bemoeilijkt, zo niet volledig gehinderd kan worden.

Het oorspronkelijke dossier dat mij werd voorgelegd, hield helemaal geen rekening met de geldende bevoegdheidsverdelingen en was daarenboven onvoldoende technisch onderbouwd. Op mijn verzoek werd het dossier toen voorgelegd aan het Netebekkencomité en werd een stuurgroep opgericht, teneinde zo spoedig mogelijk een definitieve oplossing te kunnen uitwerken. In deze stuurgroep zijn alle instanties en besturen betrokken die met de problematiek van de waterbeheersing te maken hebben. In opdracht van de provincie werden daarenboven verschillende modelleringsstudies uitgevoerd op basis waarvan een gemotiveerde beslissing kon worden genomen omtrent het al dan niet bouwen van pompinstallaties en/of wachtbekkens. Gelet op de permanente onderhoudskosten van pompinstallaties, zijn wachtbekkens immers in ieder geval te verkiezen boven pompinstallaties.

Uit de resultaten van deze studies, uitgevoerd door studiebureau Gedas, bleek dat enkel bij een combinatie van een hoge waterstand op de Nete met buien, met een retourperiode van meer dan 25 jaar Berlaar met wateroverlast te kampen zou kunnen hebben. Derhalve werd voorgesteld om aan de Gestelbeek géén definitieve pompinstallatie te plaatsen, maar wel in de mogelijkheid te voorzien om noodpompen in te zetten indien nodig. Deze beslissing werd bevestigd op de stuurgroepvergadering van 21 augustus 2001, waarop alle waterweg- en waterloopbeheerders van de regio aanwezig waren.

Aangezien echter de voorbije vier jaar reeds driemaal een beroep moest worden gedaan op noodpompen om Berlaar van wateroverlast te vrijwaren, kan de vraag worden gesteld of de genomen beslissing in verband met de Gestelbeek niet zou moeten worden herzien en of het niet aangewezen is toch op één of andere manier de inzet van een minimale pompcapaciteit ter plaatse te verzekeren. Het provinciebestuur deelde mee hierover met alle betrokkenen zo snel mogelijk opnieuw te willen overleggen.

Het initiatief moet in ieder geval uitgaan van de beheerder van de waterloop.

**Vraag nr. 213
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Halte-infrastructuur De Lijn – Mindermobielen

De Lijn heeft veel aandacht voor het vervoer van personen met een handicap. Vooral aan de toegankelijkheid van halte-infrastructuur voor personen met mobiliteitsbeperkingen wordt gedacht.

1. Waar werden in 2000 en 2001 aanpassingen aan halte-infrastructuur en busstations uitgevoerd ten voordele van personen met mobiliteitsbeperkingen ?
2. Werden deze projecten en de projecten uit voorgaande jaren reeds geëvalueerd ?
3. Wordt bij de aanleg van, of de aanpassingen aan halte-infrastructuur en busstations nu systematisch rekening gehouden met personen met mobiliteitsbeperkingen ?
4. Welke werken zijn voor volgend jaar concreet gepland voor deze groep ?

Antwoord

1. In de loop van 2001 nam De Lijn het initiatief voor een toegankelijkheidsstudie van de infrastructuur en het rollend materieel van De Lijn voor diverse doelgroepen, waaronder personen met mobiliteitsbeperkingen. Deze studie werd toegewezen aan het Toegankelijkheidsbureau VZW en is momenteel in uitvoering.

Los daarvan werden, in het kader van de recente heraanleg van enkele belangrijke overstapstations in Melsele en Merksem, reeds maatregelen genomen in samenwerking met terzake gespecialiseerde adviesbureaus.

2. In het kader van het nieuwe project voor de levering van 1.500 nieuwe schuilhuisjes ten behoeve van de halte-infrastructuur werden, na consultatie van het Toegankelijkheidsbureau VZW, wijzigingen in het ontwerp doorgevoerd, waarbij de sokkel zal worden ingebouwd (geen opstap meer vanaf het trottoir naar het schuilhuisje) en standaard ook verlichting in de schuilhuisjes zal worden geplaatst.

3. Ja, zie ook punt 1.

4. In het kader van de heraanleg van autobusstations werden voor 2002 de volgende werken gepland :

- heraanleg Stationsplein en Hangarstraat Mol ;
- heraanleg Burg. Rijckaertsplein Berchem (Berchem-station) ;
- autobusstation Gent-Dampoort (studie) ;
- herinrichten autobusstation Brakel ;
- stationsomgeving Kampenhout-Sas ;
- heraanleg autobusstation 't Zand Brugge ;
- stationsplein Menen ;
- autobusstation Roeselare (studie) ;
- autobusstation Diksmuide (studie).

In al deze projecten wordt concreet rekening gehouden met de personen met mobiliteitsbeperkingen.

Daarnaast zullen eveneens investeringen gepland worden voor de verdere uitbouw van rei-

zigersbegeleiding door middel van monitoring en real time informatieborden, waarbij het eerder geïntroduceerde informatiesysteem (zie Brugge, Mechelen, Hasselt en Leuven) verder zal worden uitgebouwd (onder andere in Zwijndrecht, Aarschot, 't Zand in Brugge en de Lijnwinkels langs de kusttramlijn).

Vraag nr. 215
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Interreg III West-Vlaanderen – Grensoverschrijdende mobiliteit

De jongste jaren heeft Rijsel zich ontwikkeld tot een belangrijk Europees vervoersknooppunt. Hoewel de West-Vlaamse en Zuid-Oost-Vlaamse regio zich geografisch dicht bij de Noord-Franse metropool bevinden, zijn de verbindingen met Rijsel echter verre van optimaal.

In het verleden werden verkennende gesprekken voor snellere en comfortabele verbindingen gevoerd tussen de betrokken spoorwegmaatschappijen en de lokale overheden. Dit dossier blijft echter aanslepen, omdat een aantal knelpunten niet uitgeklaard geraken.

Met het Interreg III-programma dient zich nu een opportuniteit aan om dit dossier opnieuw te activeren. Een Euregio-studie over het verbeteren van de aansluiting van Rijsel met West- en Zuid-Oost-Vlaanderen kan ongetwijfeld een grote consensus doen ontstaan om op basis van de resultaten van het grensoverschrijdend onderzoek, acties te ondernemen. Zowel de Franse als de Belgische spoorwegmaatschappij onderzoeken het voorstel voor een studieopdracht in het kader van het Interreg III-programma Frankrijk-Vlaanderen-Wallonië.

1. Ondersteunt de minister vice-president het project van een onderbouwde, gezamenlijke studie voor een verhoogde mobiliteit tussen het zuiden van Vlaanderen en het noorden van Frankrijk ?
2. Welke concrete initiatieven worden uitgebouwd vanuit het Vlaams Gewest, ter ondersteuning van dit voorstel voor een studieopdracht in het kader van het Interreg III-programma ?
3. Welke financiële middelen worden hiervoor uitgetrokken ?

Antwoord

De verbetering van de spoorwegverbindingen met Rijsel (Lille) wordt gedwarsboomd door een gebrek aan capaciteit, met name in het station van Lille-Flandres.

Een recente – nog lopende – studie uitgevoerd in opdracht van de "Communauté Urbaine de Lille" (CUDL) en medegefinancierd door de "Région Nord-Pas-de-Calais" en de "SNCF – Direction Régionale de Lille", bevat een aantal interessante suggesties om dit probleem aan te pakken (*SNCF : Société Nationale des Chemins de Fer Français – red.*). De studie onderzoekt de rol die de trein kan spelen bij de bediening van het Rijselse stadsgewest. Hierbij worden, naast klassieke spoorwegexploitatie, ook andere mogelijkheden zoals tramtreinexploitatie bekeken. Mogelijke lijnen zouden zelfs grensoverschrijdend tot in Kortrijk en Doornik kunnen reiken. Uitwerking van dergelijke concepten vergt uiteraard aan Belgische kant overleg met de beheerder van de spoorweginfrastructuur (NMBS) en de regionale en lokale overheden. De studie werd aangevat begin 2001 en zou omstreeks midden 2002 worden beëindigd.

Voorzover bekend, zijn er inderdaad verkennende gesprekken geweest met de NMBS en de SNCF omtrent een mogelijk gezamenlijk project, maar heeft dit nog niet geresulteerd in een concreet en gezamenlijk gedragen projectvoorstel in het kader van Interreg III.

1. Ik ondersteun zeker het idee om een gezamenlijke en geïntegreerde studie over de grensoverschrijdende mobiliteitsproblematiek in de regio op te maken. Dergelijke studie zou echter de problematiek multimodaal moeten benaderen, aangezien er ook in toenemende mate problemen rijzen voor het wegverkeer en deze niet uitsluitend door middel van unimodale (wegen) projecten kunnen worden opgelost.

Het is daarbij van groot belang dat alle relevante actoren van bij de opmaak van het concept en het lastenboek bij dergelijke studie betrokken zijn.

2. Ik ben bereid concrete voorstellen terzake op hun merites te beoordelen, en daaraan eventueel ook de nodige medewerking toe te zeggen.

Ter informatie kan ik mededelen dat er in een ruimer geografisch en politiek kader nu al een

grensoverschrijdende samenwerking bestaat. Projecten voor samenwerking op het vlak van verkeer en vervoer tussen beide regio's worden reeds langer actief ondersteund.

Zo participeerde Vlaanderen actief in het Space-project, waar binnen het luik verkeer en vervoer een vrij intense samenwerking ontstond tussen de regio's Vlaanderen, Nord-Pas-de-Calais, Kent, Wallonië en Brussel. Dit eerste luik werd gefinancierd binnen het kader van Interreg IIc en was vooral gericht op het ontwikkelen van een set indicatoren om de problemen inzake mobiliteit binnen en tussen de vijf regio's adequaat te beschrijven en te monitoren. Tevens werden de mogelijkheden voor de ontwikkeling van een simulatie-instrument verkend.

Voor een eventueel vervolg in het kader van het Interreg III-programma werd door de ministers van de vijf regio's gevraagd om te bekijken of er een synergie mogelijk was met het Eurocorridorsprogramma (dat momenteel evenwel nog niet actief door Vlaanderen wordt ondersteund) en om na te gaan of er meer concrete projecten (en met name multimodale projecten) gezamenlijk konden worden gerealiseerd. Door de specifieke geografische ligging biedt de regio Zuid-West-Vlaanderen hiervoor zeker mogelijkheden.

3. Aangezien nog onderzocht wordt welke voorstellen in het kader van Interreg III zouden kunnen worden ingediend of ondersteund, kunnen de financiële implicaties momenteel moeilijk worden ingeschat.

**Vraag nr. 214
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

De Lijn – Vandalisme

In het verleden werden inspanningen geleverd om de veiligheid op bussen en trams van De Lijn aan te pakken.

Door De Lijn werden een aantal proefvoertuigen uitgerust met camera's en andere bussen met een halfopen of een gesloten afscherming. De bedoeling was in de eerste plaats de chauffeurs te beschermen tegen agressie van de passagiers en vandalisme te voorkomen.

1. Hoeveel van dergelijke proefvoertuigen met camera's en bussen met afschermingen zijn momenteel in gebruik bij De Lijn en de pachters ?

Is er een toename sinds 2000 ?

2. Werd het gebruik van de proefvoertuigen en de bussen met afscherming recentelijk nog geëvalueerd ?

Zo ja, wat waren de bevindingen ?

3. Kan de minister vice-president een overzicht geven van het aantal gevallen van agressie en vandalisme sinds 2000, en dit opgesplitst naar provincie ?

4. Kan hij eveneens een overzicht geven van de herstellingskosten veroorzaakt door vandalisme, opgesplitst per provincie sinds 2000 ?

Antwoord

1. Op 1 maart 2002 zijn de volgende aantallen voertuigen in gebruik bij De Lijn :

- 69 voertuigen met camera's ;
- 432 voertuigen met afgeschermdde stuurpost.

Dit vormt een sterke toename sinds 2000. In dat jaar was de situatie als volgt :

- nog geen camera's : op 11 september 2000 werd de aanbesteding nationaal en Europees uitgeschreven ;
- tien voertuigen waren als proef met harde afscherming uitgerust en tien voertuigen met zachte afscherming.

De proeven vonden plaats op voertuigen van de eigen maatschappij.

2. Een evaluatie van de maatregelen vindt op regelde tijdstippen plaats in de comités voor preventie en bescherming op het werk in de verschillende entiteiten, evenals in de paritair samengestelde werkgroep "agressie".

De proeven werden geëvalueerd en resulteerden in een evolutie naar de situatie beschreven in punt 1. Naar aanleiding van elke paritaire werkgroep "agressie", worden de genomen maatregelen geëvalueerd.

3. Aantal agressiefacten in 2000 en 2001 die aanleiding gaven tot minstens één dag arbeidsongeschiktheid :

	2000	2001
Antwerpen	41	31
Oost-Vlaanderen	26	16
Vlaams-Brabant	8	12
Limburg	6	1
West-Vlaanderen	2	2

4. Schade ten gevolge van vandalisme is niet steeds eenduidig vast te stellen. Wanneer beschadigingen worden vastgesteld, kan dit inderdaad het gevolg zijn van vandalisme, maar ook van normale slijtage of van een combinatie van beide.

Onderstaand overzicht geeft de bedragen in euro voor 2000 weer van schadegevallen aan voertuigen van De Lijn die in aanmerking kunnen komen als gevallen van vandalisme. Voor 2001 zijn nog geen exacte cijfers bekend.

	2000
Antwerpen	95.902,05
Oost-Vlaanderen	84.395,42
Vlaams-Brabant	34.146,86
Limburg	50.528,88
West-Vlaanderen	7.536,56
Totaal	272.509,77

**Vraag nr. 216
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

E17 Elzenlaan Kortrijk – Geluidsmetingen

In zijn antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 21 van 10 november 2000 deelde de minister vice-president mee dat er op 31 mei 2000 geluidsmetingen waren uitgevoerd ter hoogte van de Plataanlaan in Kortrijk (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 6 van 19 januari 2001, blz. 756).

Bewoners van de Elzenlaan, nabij de E17, ter hoogte van de Plataanlaan maar langs de andere kant van de autosnelweg, kunnen zich niet voorstellen dat zij niet in aanmerking komen voor geluidsschermen. Door de geluidshinder van het voorbijrazend verkeer op de E17 kunnen zij 's zomers hun ramen en deuren niet openzetten.

1. Werden er ook geluidsmetingen aan de Elzenlaan uitgevoerd ?

Wat waren de concrete resultaten ?

2. Welke initiatieven worden genomen om geluidsschermen te plaatsen of een andere geluidswerende maatregel te nemen ter hoogte van de Elzenlaan ?

Wat is de geraamde kostprijs en timing ?

Antwoord

Er werden geen geluidsmetingen uitgevoerd in de Elzenlaan, die rechtover de Plataanlaan ligt, aan de andere kant van de autosnelweg E17.

De Elzenlaan ligt ten zuiden van de autosnelweg, de Plataanlaan ten noorden ervan. De overige randvoorwaarden zijn vrijwel gelijk, namelijk de hoogteligging en de afstand van de huizen ten opzichte van de autosnelweg. De geluidsoverlast in de Elzenlaan en de prioriteit voor de plaatsing van geluidsschermen, zal dan ook van dezelfde orde zijn als in de Plataanlaan.

Naarmate men zich verder verwijderd van de autosnelweg, zal de geluidsoverlast ten zuiden zelfs kleiner worden dan op gelijke afstand ten noorden, omdat de ongunstige invloed van de overheersende windrichting (ZZW) meespeelt (voor de woningen ten noorden).

**Vraag nr. 217
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Sasbrug Kachtem (Izegem) – Onderhoud

De Sasbrug over het Kanaal Roeselare-Ooigem in Kachtem (Izegem) verkeert in een verwaarloosde toestand. Het onkruid tiert er welig en de borstwering van de brug is vol afgebladderde verf en roest.

1. Zijn de bevoegde diensten op de hoogte van de toestand van deze brug ?
2. Bestaat er een onderhoudsplan voor bruggen over de Vlaamse waterwegen ?
3. Op welke tijdstippen en met welke budgetten wordt het onderhoud van de borstwering van de waterwegbruggen uitgevoerd ?

Antwoord

1. Mijn administratie is op de hoogte van de toestand van de brug.

In het kader van het beheer van de bruggen wordt de Sasbrug, zoals alle bruggen in haar beheer, om de drie jaar onderworpen aan een volledige inspectie. Het wegdek van de opritten naar de brug wordt binnen de districtswerking van het district Leie jaarlijks geïnspecteerd.

2. Afhankelijk van de resultaten van de inspecties wordt een onderhoudsprogramma opgesteld, dat vertaald wordt in een meerjarenprogramma. Afhankelijk van de aard van de vastgestelde gebreken wordt de herstelling van een brug of een groep van bruggen beschreven in een bestek, dat via een openbare aanbesteding wordt gegund.

In het kader van de onderhoudspacht van het district Leie worden de kleinere gebreken aan of in de omgeving van de brug hersteld.

3. Voor borstweringen van bruggen is niet in een afzonderlijk onderhoudsplan voorzien.

Het onderhoud wordt mee geïntegreerd in de andere onderhouds- en herstellingswerken aan de bruggen.

**Vraag nr. 218
van 28 februari 2002
van de heer JOHAN MALCORPS**

De Lijn – Tramvision

Reeds geruime tijd worden de reizigers nu ook tijdens hun rit met tram of bus geconfronteerd met reclame. Zo worden de ruiten van de voertuigen beplakt volgens de contravisionetechniek (cf. mijn vraag nr. 66 van 30 oktober 2001 ; Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 10 van ...).

Anderzijds werd vorig najaar met veel media-aandacht een nieuwe reclamebron voorgesteld, namelijk Tramvision. Tussen vaak foutieve halte-informatie wordt de reiziger overladen met nieuwtjes en weetjes, afgewisseld met de nodige portie reclame.

In verband met dit laatste zou ik nog enkele aanvullende vragen willen stellen.

1. Genereert Tramvision inkomsten ?

2. Wat is de beschikbaarheid van het systeem (beeld aanwezig) ?

Hoe regelmatig wordt er correcte halte-informatie gegeven ?

Welke correctiemechanismen worden er uitgewerkt om in de toekomst toch correctere halte-informatie te kunnen geven ?

3. Was het wel een goede keuze om in stedelijk gebied een systeem op te bouwen waarbij de halte-informatie gebaseerd is op GPS-coördinaten (GPS : Global Positioning System) ?

4. Is Tramvision wel toegelaten ?

Reizigers en bestuurders mogen immers geen muziek maken op de voertuigen. Deze maatregel werd genomen om de verkeersveiligheid (verzwakken van de aandacht van de bestuurder) en het comfort van alle reizigers te vrijwaren.

5. Verhoogt Tramvision de onveiligheid ?

Door de geluidsoverlast worden de gemoederen vlugger verhit. De bestuurder zal een incident mogelijk zelfs later opmerken.

Verlaagt Tramvision de waardering van de reizigers (die zowel de beelden als het geluid er ongewenst bij moeten nemen) ?

Welke verliezen worden er hierdoor geleden ?

Antwoord

1. De installatie van Tramvision, eerst op het tramnet van Gent en daarna in Antwerpen, heeft uiteraard een aantal opstartproblemen opgeleverd. De problemen in Gent zijn opgelost. De problemen in Antwerpen zullen op korte termijn ook worden opgelost.

Het project Tramvision vormt een synergie tussen enerzijds commerciële boodschappen en anderzijds informatie aan de reiziger, waaronder halte-informatie. Het is de bedoeling dat het Tramvisionsysteem inkomsten genereert.

In maart 2002 werd begonnen met een lanceercampagne naar de bekende reclame- en regiebureaus via een aantal vaktijdschriften op het vlak van reclame, media en marketing. In de loop van het jaar kunnen daarover pas cijfers

worden meegedeeld. De huidige inkomsten zijn dan ook veeleer marginaal.

2. Momenteel is het beeld wel degelijk constant beschikbaar op ruim 90 % van de geïnstalleerde voertuigen.

In Gent is de halte-informatie nagenoeg foutloos aanwezig. In Antwerpen blijven er nog enkele technische problemen bij het verlaten van de tunnels van de premetro, in enkele zeer nauwe straten of bij lussen aan de eindpunten. In deze gevallen kan het systeem niet altijd de richting bepalen waarin de tram rijdt. De oplossing is een aanpassing van de software, wat op dit ogenblik gebeurt.

3. De keuze van GPS is de enige mogelijke, omdat alle voertuigen van De Lijn hiermee uitgerust zijn. In dit verband kan worden verwezen naar de kusttram, waar een halte-informatiesysteem dat werkt met GPS-coördinatoren is ingebouwd. Ook deze tramlijnen lopen op sommige plaatsen tussen hoog- en dichtbebouwde gebieden, waar het systeem nog voldoende ontvangst heeft voor een goede halte-informatie.

Ervaring met meer dan 1.000 autobussen en trams in Antwerpen en Gent leert eveneens dat er geen problemen zijn. De nauwkeurigheid voor het ontvangen van de GPS-coördinaten ligt thans op 10 meter. Deze afwijking is te verwaarlozen voor de halte-aankondiging, omdat in stedelijke gebieden haltes minstens 100 meter uit elkaar liggen.

Het Tramvisionsysteem krijgt de lijst van de haltes aangeleverd door De Lijn via het softwarepakket Hastus. Hastus bevat de coördinaten van alle haltes, met een nauwkeurigheid tot op twee meter. In het Tramvisionsysteem is bovendien een beveiliging ingebouwd die bij een eventuele storing op de GPS-ontvanger automatisch de volgende halte aanduidt als de tram 40 meter voorbij de vorige halte is.

4. Met betrekking tot het al dan niet toelaten van Tramvision wens ik te verwijzen naar de evaluatie van het systeem die zal worden doorgevoerd.

Hierbij hoort ook een toetsing aan de vigerende reglementering.

5. Muziek die uitgezonden wordt op de voertuigen heeft een rustgevende invloed. In verschillende

landen wordt dit al langer toegepast om agressie en vandalisme te beperken.

Onderzoek door de Hogeschool Gent bevestigt dat het veiligheidsgevoel, dat reeds hoog is bij de reizigers, sinds de invoering van Tramvision werd versterkt.

Er zijn sporadisch negatieve klantenreacties. De Lijn lijdt in geen enkel opzicht verlies, omdat de NV Streep de volledige investeringskosten draagt en de commerciële inkomsten uiteindelijk ook aan De Lijn opbrengsten zullen genereren.

Voor bepaalde boodschappen, zoals voor campagnes, kan De Lijn bovendien maximaal en gratis gebruikmaken van het systeem.

**Vraag nr. 219
van 28 februari 2002
van de heer JOS STASSEN**

N70 Melsele – Heraanleg

Volgens mijn informatie staat de heraanleg van de N70 tussen het trameindpunt in Melsbroek (Stenen Kruis) en de rotonde aan het kasteel Ter Vesten in Beveren op het investeringsprogramma van de afdeling Wegen en Verkeer.

1. Is deze heraanleg gepland voor deze periode ?
2. Horen bij deze heraanleg ook een trambedding of tramsporen, met het oog op de doortrekking van de tramlijn van Stenen Kruis tot Beveren ?
3. Heeft de gemeente Beveren hiervoor reeds initiatieven genomen ?

Antwoord

De heraanleg van de gewestweg N70 tussen de rotonde aan het kasteel Ter Vesten en het trameindpunt in Melsele (Beveren) is opgesplitst in twee delen.

1. Vak tussen rotonde "Ter vesten" en Snoekstraat

Dit wegvak wordt heraangelegd als doortocht. Daartoe is een begeleidende stuurgroep opgericht, die ondertussen reeds enkele malen samengekomen is. Wat het openbaar vervoer betreft, wordt gestreefd naar de aanleg van een vrije busbaan over een maximale lengte. Deze

busbaan wordt gedimensioneerd met het oog op een latere inpassing van een trambaan.

Het is de bedoeling om deze werken aan te bevesteden in 2003. Het betreft een convenantgebonden dossier, dat uitgewerkt wordt in samenwerking met de gemeente Beveren.

2. Vak tussen Snoekstraat – eindpunt

In nauwe samenwerking tussen de administratie Wegen en Verkeer, De Lijn, de NMBS en de gemeenten Beveren en Zwijndrecht is een principiële oplossing uitgewerkt om de spoorlijn in Melsele te kruisen. Deze spoorlijn wordt verdubbeld, vermits door de toekomstige ontwikkeling van de Waaslandhaven een belangrijke vermeerdering van het goederenvervoer per spoor wordt verwacht. Daarom is een oplossing uitgewerkt waarbij het openbaar vervoer (eerst bus, later ook tram) vanaf het eindpunt onder het spoor wordt geleid. Het privé-vervoer en de fietsers gaan (afzonderlijk) over de spoorlijn. Het openbaar vervoer blijft in eigen bedding en sluit aan op de eigen bedding in het wegvak vermeld onder punt 1. Der heraanleg zou aansluitend aan de heraanleg van de doortocht Melsele gebeuren.

Concluderend kan worden gesteld dat bij de heraanleg van deze wegvakken maximaal rekening zal worden gehouden met de doorstroming van het openbaar vervoer, waarbij de latere doortrekking van de tramlijn niet wordt gehypothekeerd.

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 76 van 8 februari 2002 van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Zorgverzekering – Fiscaal statuut bijdragen en uitkeringen

Het opstarten van de zorgverzekering is een bijzonder ingewikkelde kwestie gebleken. Naast de vele maatregelen die op Vlaams niveau moeten worden genomen, houdt het dossier ook verband met de federale wetgeving. Zo rijst de vraag wat het fiscaal statuut is van de bijdragen en uitkeringen in het kader van de zorgverzekering.

Uit een antwoord van federaal minister Reynders op een vraag van mijn federale collega Avontroodt is gebleken dat Vlaanderen nog geen contact opnam met de minister van Financiën om afspraken te maken rond het fiscaal statuut van zowel bijdragen als uitkeringen.

De minister van Financiën heeft evenwel opdracht gegeven aan zijn administratie Ondernemings- en Inkomensfiscaliteit om de problematiek te onderzoeken (schriftelijke vraag nr. 592 van 13 februari 2001 van mevrouw Yolande Avontroodt ; Bulletin van Vragen en Antwoorden Kamer van Volksvertegenwoordigers nr. 50-104 van 17 december 2001, blz. 12154).

1. Waarom werd vanuit de Vlaamse regering nog geen contact opgenomen met het federale niveau met betrekking tot het fiscaal statuut van de bijdragen en uitkeringen in het kader van de zorgverzekering ?
2. Welk fiscaal statuut wordt nagestreefd, enerzijds voor de bijdragen en anderzijds voor de uitkeringen ?
3. Hoeveel uitkeringen werden er totnogtoe gedaan ?

Antwoord

1. Ik heb een brief gericht aan federaal minister Reynders om formele besprekingen aan te vatten over het fiscaal statuut van de bijdragen en uitkeringen in het kader van de zorgverzekering.
2. Ik streef ernaar de uitkeringen niet te laten belasten. Het zou van slecht bestuur getuigen indien de ene overheid afroomt wat de andere geeft.

Dit lijkt me geen probleem te kunnen zijn, naar analogie van de vergoedingen voor kosten via de hospitalisatieverzekering en de verzekering voor lichamelijke ongevallen, alsook de tegemoetkomingen via de ziekteverzekering.

Wat de mantelzorg betreft, gaf minister Reynders aan dat de vergoeding voor mantelzorg vrijgesteld kan worden, omdat we hier te maken hebben met een materie vrijgesteld door de omzendbrief "vrijwilligerswerk".

3. Tot op heden is het niet mogelijk het aantal uitkeringen mee te delen. Deze gegevens worden

door de zorgkassen pas op 15 maart 2002 aan het Vlaams Zorgfonds verstrekt.

Als indicatief gegeven deel ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het aantal aanvragen tot tenlasteneming mee voor de maanden december, november en oktober van 2001.

Maand	Aantal aanvragen tenlasteneming
December	2.586
November	4.567
Oktober	52.079
Totaal	59.232

Opmerkingen :

- de maand december is nog onvolledig. Eén zorgkas moet de gegevens nog aanleveren ;
- de gegevens kunnen nog lichtjes gewijzigd worden.

**Vraag nr. 78
van 13 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Buitenschoolse kinderopvang – Beleidsbrief

De minister kondigt op korte termijn een nieuwe beleidsbrief aan inzake buitenschoolse kinderopvang. Deze beleidsbrief zou worden opgesteld in samenwerking met de departementen Jeugd, Cultuur en Onderwijs.

Tegelijk is er de vraag in welke mate partners die de buitenschoolse kinderopvang op dit moment waarmaken, hierbij betrokken worden. We denken hierbij aan Kind en Gezin, de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en -consulenten (VVJ), de Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten (VVSG), het Platform van de Coördinatoren voor Initiatieven Buitenschoolse Kinderopvang, ...

1. Welke organisaties worden betrokken bij de beleidsbrief en in welke fase ?
2. Wanneer is de beleidsbrief klaar en wordt hij ingediend bij het Vlaams Parlement ?
3. Hoeveel scholen, ingedeeld per net en per arrondissement, organiseren op dit moment in de schoollokalen voor- en naschoolse kinderopvang ?

Is bekend of het hier om lokalen gaat die exclusief voor de buitenschoolse opvang worden gebruikt ?

Welk statuut hebben de personeelsleden die voor de begeleiding van de kinderen instaan ?

4. Hoeveel initiatieven buitenschoolse kinderopvang (IBO) kwamen en komen tot stand zonder enige inbreng van de regionale coördinatoren (en hoeveel mét) ? Zijn hier regionale verschillen vast te stellen ?
5. Hoeveel plaatsen voor kinderopvang zijn er in de specifieke initiatieven buitenschoolse kinderopvang gekoppeld aan een kinderdagverblijf, gekoppeld aan de werking van opvanggezinnen ?
6. In hoeveel gemeenten (of wijken) stelt men een combinatie vast van én een IBO én buitenschoolse kinderopvang gekoppeld aan een reguliere voorziening voor kinderopvang, of blijkt het zo te zijn dat eenmaal er een EBO is, er minder een beroep wordt gedaan op kinderopvangvoorzieningen ?

Antwoord

1. De beleidsbrief buitenschoolse opvang komt tot stand via overleg in de schoot van de Vlaamse regering waarbij de kabinetten van de minister-president, de minister van Jeugd, de minister van Onderwijs, de minister van Werkgelegenheid en de minister van Binnenlandse Aangelegenheden zijn betrokken.

Daarbij aanvullend worden de bekommernissen verwerkt die, zowel formeel als informeel aan mijn kabinet zijn bezorgd door rechtstreeks betrokken actoren, zoals daar zijn de Vereniging van Vlaamse Jeugddiensten en Consulenten, het Platform van de Coördinatoren voor Initiatieven Buitenschoolse Kinderopvang, de VVSG en, uiteraard, de raad van bestuur van Kind en Gezin.

2. Het is de bedoeling dat de beleidsbrief voor beslissing wordt voorgelegd aan de Vlaamse regering in maart of april 2002.
3. Hoeveel scholen momenteel op een structurele manier voor- en naschoolse opvang organiseren, is niet bekend. Er zijn ook geen concrete gegevens bekend over de aard van de lokalen of het

statuut van de personeelsleden die de opvang op zich nemen.

Het is zo dat momenteel werk wordt gemaakt van een kwaliteitslabel dat moet toelaten de kwaliteit van de buitenschoolse opvang in een schoolse situatie te evalueren. Bij het ontwikkelen van dit instrument worden de scholen zelf betrokken.

Een eerste stap in het onderzoek dat in die context wordt gevoerd is het inventariseren van het bestaande aanbod. Via die weg hoop ik alvast indicatief een zicht krijgen op de bestaande situatie met betrekking tot de buitenschoolse opvang in basisscholen in Vlaanderen.

4. De beslissende factor in het totstandkomen van een initiatief voor buitenschoolse kinderopvang is het lokale overleg. In sommige gemeenten is daarbij een regionale coördinatie betrokken, in andere niet.

Het optreden van de regionale coördinatoren wordt in elk geval gekenmerkt door een zeer grote verscheidenheid, zowel inhoudelijk als geografisch. Er zijn dan ook geen gegevens met betrekking tot hun rechtstreekse impact op het ontstaan van initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang, noch in het algemeen, noch met betrekking tot de verschillende regio's.

5. Het aantal plaatsen buitenschoolse opvang dat gekoppeld is aan de werking van opvangouders zit ingebed in de globale capaciteit waar zij voor staan.

Er zijn geen gegevens bekend met betrekking tot het juiste aantal plaatsen dat wordt opgenomen voor buitenschoolse kinderopvang. Er zijn wel gegevens met betrekking tot het aantal ingeschreven kinderen. In het jaarverslag van Kind en Gezin met betrekking tot het jaar 2000 – het jaarverslag met betrekking tot 2001 is nog niet afgerond – staan in deze context volgende gegevens :

Ingeschreven kinderen (1)

	Voorschools		Buitenschools	
	1999	2000	1999	2000
<i>Erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin</i>				
Kinderdagverblijven	27.464	27.952	5.074	6.260
Diensten voor opvanggezinnen	48.852	50.433	19.276	20.880
Totaal erkend en gesubsidieerd door Kind en Gezin	76.316	78.385	24.350	27.140
<i>Erkend door Kind en Gezin</i>				
Initiatieven voor buitenschoolse opvang			71.560	82.518
Totaal erkend door Kind en Gezin			71.560	82.518
<i>Met attest van toezicht van Kind en Gezin</i>				
Particuliere opvanginstellingen	20.082	21.710	3.868	4.676
Particuliere opvanggezinnen	11.234	11.207	1.176	1.255
Totaal met attest van toezicht van Kind en Gezin	31.316	32.917	5.044	5.931
Algemeen totaal	107.632	111.302	100.954	115.589

(1) Ingeschreven kinderen = minstens 1 dag aanwezig in de loop van het kalenderjaar

6. Er zijn geen gegevens bekend over de mate waarin het bestaan van een IBO het gebruik van opvang in andere voorzieningen beïnvloedt.

Het is eigen aan het meersporenbeleid en aan het werken met een lokaal overleg dat de plaatselijke situatie het aanbod en het gebruik ten volle bepaalt. De lokale specificiteit en ook verschillen naargelang de periode (schooltijd, korte vakanties, zomervakantie, ...) verhinderen dat algemene conclusies kunnen worden getrokken met betrekking tot hoe de verschillende deelsectoren elkaar beïnvloeden.

**Vraag nr. 80
van 13 februari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Bijzondere jeugdbijstand – Everberg

Tussen de federale regering en de gemeenschapsregeringen werd een akkoord gesloten om een federale gesloten instelling voor delinquente jongeren op te richten.

De federale overheid zou instaan voor de financiering van de infrastructuur en de beveiliging, de gemeenschapsregeringen zouden instaan voor de opvoeding en de begeleiding van de jongeren.

1. Hoeveel personeel werft de Vlaamse Gemeenschap aan om in de federale gesloten instelling tewerk te stellen ?
2. Hoe worden deze mensen geselecteerd ?
3. Wanneer kunnen die mensen effectief aan het werk gaan ?
4. Hoeveel bedragen de meerkosten van deze aanwerving ? Werd daarmee in de begroting rekening gehouden ?
5. De gesloten instelling is een federale instelling, waar dus zowel Vlaamse als Waalse jongeren zullen worden opgevangen.

Hoe gaan Vlaanderen en Wallonië de kosten voor het personeel dat instaat voor de begeleiding en opvoeding verdelen ?

Welke verdeelsleutel wordt daarbij gehanteerd ? Volgens het aantal jongeren van elke gemeenschap ? Of wordt er een Vlaamse en een Waalse afdeling gescheiden opgericht ?

Antwoord

1. Het gesloten centrum in Everberg zal in een eerste fase beschikken over een capaciteit van tien eenheden. Vijf hiervan zijn bestemd voor jongens die in het centrum worden geplaatst door een rechtbank met zetel in het Nederlandse taalgebied of door een rechtbank met zetel in Brussel-Hoofdstad volgens de Nederlandstalige procedure. In het samenwerkingsakkoord werd een maximumcapaciteit overeengekomen van 50 plaatsen. Naargelang de behoeften kunnen deze plaatsen toegewezen worden aan jongeren behorende tot één der gemeenschappen.

Bij de opstart van het centrum zal de Vlaamse Gemeenschap zeven personeelsleden inzetten : één adjunct van de directeur (psycholoog) en zes begeleiders met de graad van B1, deskundige. Afhankelijk van de verdere uitbouw van het centrum zal dit team uitgebreid worden tot de verhouding van één personeelslid per jongere, bij een capaciteit van 20 jongeren te begeleiden door de Vlaamse Gemeenschap bijvoorbeeld, zal de Vlaamse personeelsploeg 20 personeelsleden tellen.

2. In de eerste fase wordt voor de samenstelling van het team zowel gerekruteerd via interne mobiliteit als via externe werving van contractuelen, in afwachting van statutaire wervingen door Selor (*Selectiebureau van de Federale Overheid – red.*).

De personeelsleden die werken in de gemeenschapsinstellingen werden met een interne nota op de hoogte gebracht, externe kandidaten worden geïnformeerd via de kanalen van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB).

3. Vanaf 1 maart staan de lokalen in Everberg ter beschikking.

Naarmate het team wordt samengesteld, zullen de leden ervan ter plaatse worden ingezet naargelang de noodwendigheden.

4. De personeelskosten voor de eerste fase kunnen worden geraamd op 649.632 euro, waarvan 4.958 euro eenmalige opstartkosten. Voor de tewerkstelling van 40 personeelsleden zouden de kosten 1.634.352 euro bedragen, waarvan 49.579 euro eenmalige kosten.

De nodige middelen voor 2002 zullen ter gelegenheid van de begrotingscontrole ingeschreven

worden op de overeenstemmende programma's (Bestaansmiddelen en Bijzondere Jeugdbijstand).

5. Elke gemeenschap neemt de begeleiding op zich van de jongeren die door de rechtbanken met overeenkomstig taalregime aan de instelling worden toevertrouwd.

In de eerste fase zullen de jongeren in hetzelfde paviljoen opgevangen worden, elke groep door hun respectieve begeleiders. Bij de verdere uitbouw van het centrum zijn afzonderlijke afdelingen per taalgroep gepland.

**Vraag nr. 81
van 13 februari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Bijzondere jeugdbijstand – Uitstroom gehandicapten

Naar aanleiding van de incidenten rond de vrijlating van delinquente jongeren wegens plaatsgebrek in de gesloten instellingen heeft de minister een aantal maatregelen bekendgemaakt.

De uitstroom zou worden gerealiseerd door jongeren die niet thuishoren in de bijzondere jeugdbijstand te verwijzen naar de meest geschikte opvangvorm. De minister verwees hierbij naar categorie 14 in de gehandicaptensector.

1. Binnen welke termijn verwacht de minister de uitstroom uit de instellingen bijzondere jeugdbijstand naar de voorzieningen voor personen met een handicap van categorie 14 te kunnen realiseren ?
2. Zijn er in de gehandicaptenvoorzieningen voor categorie 14 vrije plaatsen die kunnen worden ingenomen door jongeren die momenteel verblijven in de bijzondere jeugdbijstand ? Zo ja, hoeveel ?
3. De gehandicaptensector wordt geconfronteerd met een groot tekort aan opvangplaatsen. De finalisering van de wachtlijsten heeft ons dit duidelijk gemaakt.

Is het mogelijk om tegelijkertijd de wachtlijsten weg te werken én ook nog jongeren uit de bijzondere jeugdbijstand op te vangen in voorzieningen voor personen met een handicap ?

Antwoord

Bij de problematiek van de doorstroming van delinquente jongeren van de gesloten voorzieningen voor bijzondere jeugdbijstand naar een voorziening voor gehandicapten, moeten we toch aandacht hebben voor het volgende.

Het kan inderdaad voorkomen dat jongeren met een mentale handicap een "als misdaad omschreven feit" plegen. Het is niet omdat het feit gepleegd wordt door een persoon met een handicap, dat de impact op de omgeving en begeleiding minder ernstig is. In het belang van de veiligheid van zowel de betrokken jongere als de omgeving, is een (tijdelijke) opname in een gesloten instelling dan ook niet altijd uit te sluiten.

Binnen het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap is er geen enkele voorziening voor jongeren die echt als gesloten instelling functioneert. Enkele voorzieningen zouden wel een aanbod voor deze moeilijke groep willen creëren, op voorwaarde dat daar een voldoende personeelsformatie tegenover staat.

Of jongeren nu doorverwezen worden naar een gesloten instelling hangt niet alleen af van de mate van de agressie, maar evenzeer van de draagkracht van de betrokken voorziening, waarbij er in sommige voorzieningen sterkere druk is van personeel om dergelijke risicovolle zorgvragen niet langer op te nemen.

1. Het antwoord op de vraag naar doorstroming is dus afhankelijk van de zorggraad van de doelgroep.
2. De erkenning voor de doelgroep "categorie 14" is bij de meeste voorzieningen een gemengde erkenning met de doelgroep "licht mentaal gehandicapten". Afgaande op het aantal aanvragen voor uitbreiding van erkenning voor "categorie 14" moeten we concluderen dat deze plaatsen zo goed als volledig bezet zijn.
3. Het is niet mogelijk om, naast het wegwerken van de dringende zorgvragen van de centrale wachtlijsten, nog een uitbreidingsbeleid te voeren voor betrokken kinderen. Voorzover de betrokken kinderen reeds op de wachtlijst voorkwamen, krijgen zij prioritair een oplossing.

Vraag nr. 82
van 13 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Bijzondere jeugdbijstand – Uitstroom gehandicapten

Naar aanleiding van diverse vragen rond de concrete toepassing van artikel 53 met betrekking tot de bijzondere jeugdbijstand, gaf de minister ook aandacht aan de versterkte doorstroming en hulpverlening.

Concreet vermeldde de minister dat, in samenwerking met het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap, bijkomende plaatsen gecreëerd zouden worden voor jongeren, "categorie 14", die eigenlijk in een medisch-pedagogisch instituut (MPI) thuishoren.

1. Hoeveel MPI-plaatsen zijn op dit ogenblik beschikbaar ?
2. Hoeveel plaatsen worden bijkomend gecreëerd in de MPI's, op welke termijn, en hoeveel personeelsleden worden daarvoor bijkomend aangevraagd ?
3. Welke kostprijs staat hier tegenover en met welke middelen zal dit gebeuren, aangezien 19.087.801,41 euro (770 miljoen fr.) "exclusief" bestemd zou worden voor het wegwerken van de wachtlijsten ?
4. Is het zo dat alle jongeren die op dit moment ten onrechte worden opgevangen in de bijzondere jeugdbijstand, op de centrale wachtlijsten staan ingeschreven en zo ja, op welke plaatsen ?
5. Om hoeveel jongeren gaat het en hoe zijn zij regionaal gespreid ?

Antwoord

1. Volgens de gegevens meegedeeld door de voorzieningen waren op 31 december 2001 veertien plaatsen beschikbaar in de twee enige voorzieningen uitsluitend erkend voor opname van personen "categorie 14". De andere voorzieningen erkend voor de doelgroep "categorie 14" hebben een gemengde erkenning met de doelgroep "licht mentaal gehandicapten".

Afgaande op het aantal aanvragen voor uitbreiding van erkenning voor "categorie 14" moeten

we concluderen dat deze plaatsen zo goed als volledig bezet zijn.

2. Het uitbreidingsbeleid 2002 is volledig gestoeld op de inschrijvingen op de centrale wachtlijsten. Deze geven aan dat er 38 kinderen een dringende zorgvraag stellen voor een internaatopname en 26 voor een semi-internaatbegeleiding. Het Vlaams Fonds wacht de resultaten in van de bevraging die is georganiseerd bij de voorzieningen en de regio's met betrekking tot de invulling van deze zorgvragen. Er zal worden voorzien in gemiddelde kosten per type voorziening, zodat het reglementair personeel hierdoor kan worden aangeworven.
3. De kostprijs wordt geraamd op 1.841.353 euro (74.280.000 frank) en zal worden verrekend op het budget voor uitbreidingsbeleid, met name 19.087.801 euro.
4. Op de lijst die is geselecteerd om de prioriteiten te bepalen met betrekking tot de dringende opnamen staan slechts drie jongeren met een aanduiding dat ze zijn opgenomen in een voorziening die niet behoort tot de erkende voorzieningen voor gehandicapten.
5. De drie jongeren wonen en staan geregistreerd in respectievelijk de provincies Antwerpen, West-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

Vraag nr. 84
van 13 februari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

Gehandicaptenvoorzieningen – Centrale wachtlijst

In de gehandicaptensector bestaat nu eindelijk een wachtlijst met urgente vragen voor opname. Dit laat toe een duidelijk beeld te krijgen over de omvang van de vraag. Bij de begroting 2002 werden dan ook bijkomende middelen ingeschreven om tegemoet te komen aan deze vragen.

De minister richtte een task force op die tot doel heeft met de beschikbare middelen voor zoveel mogelijk mensen een oplossing te bieden.

1. Wat is de stand van zaken van de werkzaamheden van de task force ?
2. Voor hoeveel urgente vragen op de wachtlijst kon een oplossing worden aangereikt ?

3. Welke types van oplossingen werden voorgesteld ? Creatie van nieuwe plaatsen, verschuiving van opnamevormen, persoonsgebonden assistentiebudgetten (PAB) ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger informeerde naar de stand van zaken van de werkzaamheden van de task force inzake wachtlijsten voor personen met een handicap (PMH) en naar de tussentijdse resultaten.

1. Wat de stand van zaken betreft, kan ik meedelen dat deze task force tot dusver viermaal samenkwam : op 12 november 2001, op 26 november 2001, op 12 december 2001 en op 8 februari 2002.

Tijdens de drie eerste bijeenkomsten in 2001 werd een set van criteria afgesproken die aangevend moest worden om de meest prioritaire zorgvragen af te lijnen, en dit zowel wat de op de provinciale wachtlijstwerkingen geregistreerde wachtende PMH's betreft, als wat de wachtenden op een persoonlijk assistentiebudget betreft.

Het betreft volgende overeengekomen set van criteria wat de CWL-gegevens betreft (*CWL : centrale wachtlijst – red.*) :

- geregistreerd zijn op de centrale wachtlijst voor 1 juli 2001 ;
- op de CWL-registratie van 1 juli 2001 de urgentiecodes 1 of 2 toegekend gekregen hebben voor minstens één niet-afgesloten vraag met preferentiecode 1 ;
- behoren tot de doelgroep "zwaarst gehandicapte personen" ;
- de indicatie van de duur van de registratie op de CWL (op datum van 1 juli 2001) ;
- de indicatie van de draagkracht van de omgeving.

Op basis van deze set verspreidde ik op 21 december 2001 een rondzendbrief onder de provinciale wachtlijstwerkingen en alle erkende voorzieningen uit de zorgsector, waarin ik hen verzocht om de administratie vóór 31 januari 2002 in kennis te stellen van de aldus afgebakende prioritaire zorgvragen van geregistreerde wachtenden op de provinciale centrale wachtlijsten.

Tijdens de zitting van 8 februari 2002 bespraken de leden van de task force de aldus toegeleverde centrale wachtlijstgegevens, alsook de geüpdatete gegevens betreffende prioritaire PAB-wachtenden. De door de studiecél van het Vlaams Fonds uitgezuiverde gegevens werden aldaar geconsolideerd als uitgangspunt voor concrete te nemen maatregelen.

2. Tot dusver kan ik nog niet rapporteren over aangereikte oplossingen voor voormelde prioritaire zorgvragen, aangezien een oproep daartoe tot de voorzieningen, op basis van de geconsolideerde prioritaire zorgvragen per provincie, nog moet worden gelanceerd.

Sowieso moet de Vlaamse volksvertegenwoordiger er zich rekenschap van geven dat het werkveld de nodige tijd zal behoeven om concrete oplossingen per casus aan te reiken, temeer daar gevraagd zal worden om binnen een welbepaalde regio de voorstellen onderling af te stemmen op elkaar.

3. Uiteraard moet ik dan ook het antwoord op de derde vraag, naar types van oplossingen, voorlopig schuldig blijven.

Ik maak mij evenwel sterk dat in het kader van de begrotingsbesprekingen een aangepast programmatiebesluit zal kunnen worden voorgesteld op basis van de vastgestelde en geconsolideerde centrale wachtlijstgegevens inzake prioritaire wachtenden.

Vraag nr. 86 van 21 februari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Beroepsactieve zorgverstrekkers – Gegevens

Het aantal beroepsactieve zorgverstrekkers in Vlaanderen is blijkbaar niet bekend. De federale overheid heeft alleen gegevens van zorgverstrekkers die ooit in het kader van het Rijksinstituut voor Ziekte- en Invaliditeitsverzekering (Riziv) zijn aanvaard (artsen, tandartsen, verpleegkundigen, vroedvrouwen, kinesitherapeuten) en gebruikt deze gegevens om het aantal zorgverstrekkers te kennen. Of ze hun beroep nog effectief uitoefenen, voltijds of deeltijds werken, in loopbaanonderbreking zijn, ... wordt niet nagegaan. Zo is er federaal een vertekend beeld van het aantal zorgverstrekkers, wat een efficiënt beleid in de weg staat.

Naast de Riziv-zorgverstrekkers zijn er de vele verpleegkundigen, kinesitherapeuten, ... die werken in de welzijnssector in Vlaanderen.

Om een gezondheids- en welzijnsbeleid uit te stipelen in Vlaanderen is het nodig te weten hoeveel zorgverstrekkers er zijn (verpleegkundigen, met hun specialisatie), artsen, kinesitherapeuten, vroedkundigen, kinderverzorgers, verzorgenden in de gezins- en bejaardenhulp, opvoeders, ergotherapeuten en andere verzorgenden) die hun beroep uitoefenen. Voor het onderwijs, voor tewerkstellingsmaatregelen, maar vooral voor de zorgsector zijn deze cijfers essentieel.

1. Welke werkwijze hanteert de minister om het beroepsactief zijn van Riziv-zorgverstrekkers te volgen ?
2. Welke werkwijze hanteert ze om het beroepsactief zijn van andere zorgverstrekkers te volgen ?
3. Beschikt de minister over andere mogelijkheden om deze zinvolle gegevens te verzamelen ?

Zo ja, waar zijn de resultaten voor belangstellenden te volgen ?

Zo neen, welke stappen zijn er daartoe reeds gedaan ?

Antwoord

In het kader van het Vlaams gezondheids- en welzijnsbeleid is er geen systematische opvolging van de beroepsactieve zorgverstrekkers die werken binnen de Vlaamse gezondheids- en welzijnszorg.

Het toezicht op de beroepsuitoefening van artsen, verpleegkundigen, paramedici en verzorgenden wordt bepaald door het koninklijk besluit nr. 78 van 10 november 1967 en is een federale aangelegenheid. Het toekennen (en eventueel intrekken) van de beroepstitels gebeurt door de Dienst Geneeskundepraktijk van het federale Ministerie van Sociale Zaken, Volksgezondheid en Leefmilieu. De opvolging van wie beroepsactief is en in welke beroepstitel, past in de bevoegdheden van deze dienst. Een systematische opvolging hiervan door de Vlaamse overheid zou niet stroken met de huidige bevoegdheidsverdeling inzake het gezondheidsbeleid.

Een dergelijke opvolging zou bovendien een verwerking van persoonsgegevens veronderstellen.

Deze is onderworpen aan de wetgeving inzake de bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens.

Wel worden in het kader van de erkenningen en subsidies die aan gezondheids- en welzijnsinstellingen worden verleend, personeelsgegevens opgevraagd. Deze worden enkel gevraagd in het kader van de normen waaraan moet worden voldaan inzake de personeelsformatie. Het betreft hier hoofdzakelijk anonieme en geaggregeerde gegevens, namelijk voltijdse equivalenten op dienst- of instellingsniveau die de toestand op een bepaalde datum weergeven.

Deze gegevens vormen een onvoldoende basis om uitspraken te doen over het beroepsactief zijn van de zorgverstrekkers.

Vraag nr. 89 van 21 februari 2002 van mevrouw SONJA BECQ

Opvoedingsondersteuning – Evaluatie

Vorig jaar (19 januari 2001) werd de regeling inzake opvoedingsondersteuning aangepast. Enerzijds werd in de mogelijkheid voorzien om eenmalige activiteiten te organiseren, anderzijds om langdurigere vorming te organiseren.

Bij de begrotingsbespreking werd gesteld dat er 2.665 aanvragers waren, waarvan 2.628 goedgekeurd.

Dit geeft echter geen zicht op het aantal activiteiten dat effectief georganiseerd werd. Op het moment van de begrotingsbespreking ging het over 198 aangevraagde voorlichtingsvergaderingen en zes aangevraagde initiatieven vorming, opleiding en training. Toen werd verwacht dat er nog heel wat plaats zouden vinden in september-december.

Na een eerste jaar werking (uiteraard met aandacht voor het feit dat het een nieuwe regeling is) is het aangewezen een zicht te krijgen op een aantal gegevens. Uit de begrotingsbespreking bleek dat van de vele aanvragers een deel registraties kwam van de grote organisaties – Katholiek Vormingswerk voor Landelijke Vrouwen (KVLV), Katholieke Werkliedenbond (KWB), Bond van Grote en Jonge Gezinnen (BGJG) – maar ook van scholen, OCMW's, oudercomités, enzovoort.

Kan de minister, voor de activiteiten in de loop van vorig jaar, antwoord geven op volgende vragen ?

1. Hoeveel organisaties lieten zich registreren ? Is het mogelijk om deze te rubriceren, bijvoorbeeld onder de noemer OCMW, oudercomités, KVLV, enzovoort ?

Welke criteria worden gehanteerd om "de betrokkenheid bij de problematiek van opvoedingsondersteuning" aan te tonen ?

2. Hoeveel activiteiten vonden plaats, met onderscheid naargelang het om een éénmalige activiteit ging, dan wel om een training, opleiding of vormingscyclus ?

Is er een onderscheid wat het aantal deelnemers betreft naargelang de aard van de organisator en de aard van de activiteit ? Een overzicht per maand zal wellicht de stijgende belangstelling kunnen aantonen.

3. Is er zicht op de kwalificaties van de lesgevers (ervaringsdeskundigen, geschoolde lesgevers, mensen uit de praktijk), welke zijn deze en wat is de gemiddelde prijs die zij voor de activiteit vragen ?
4. Is er zicht op de eventuele toegangsprijs die gevraagd wordt ? Hoeveel bedraagt die gemiddeld ?

Is er een onderscheid naargelang de organisator of de aard van de activiteit ?

5. Is er zicht op de bereikte doelgroepen en op de organisatoren die zich laten erkennen met het oog op specifieke doelgroepen ?
6. Welk budget werd in 2001 besteed aan deze opvoedkundige activiteiten, enerzijds vóór de nieuwe regelgeving en anderzijds nadat de nieuwe regelgeving ingang had gevonden ?
7. Kan er, rekening houdende met het feit dat deze maatregel nog maar een trimester effectief operationeel is (en dus aantallen, ... verviervoudigd moeten worden), reeds een vergelijking gemaakt worden tussen het aantal deelnemers, de herkomst van de deelnemers en het aantal georganiseerde activiteiten in de voorbije jaren en op grond van deze nieuwe regelgeving ?

Antwoord

1. Vanaf de start van de opvoedingsondersteuning in juli 2001 tot heden lieten zich 4.115 initiatiefnemers registreren. Naast de plaatselijke afdelingen van verenigingen zoals KVLV, KAV, Markant, KWB, BGJG, die vroeger erkend en gesubsidieerd werden voor de organisatie van gezinseducatieve vormingsactiviteiten, zijn er de diensten voor opvanggezinnen verbonden aan gemeenten en OCMW's, oudercomités, kinderdagverblijven, verenigingen die hulp bieden aan gehandicapte kinderen, ... (*KAV : Katholieke Arbeidersvrouwen – red.*).

Om de betrokkenheid bij de problematiek van de opvoedingsondersteuning na te gaan, worden geen specifieke criteria gehanteerd : de initiatiefnemer moet in de aanvraag zijn betrokkenheid omschrijven. De bovenvermelde vroegere verenigingen voor gezinseducatie beschikken over een ruime knowhow terzake. Kinderdagverblijven, diensten voor opvanggezinnen, oudercomités tonen met de omschrijving van hun werking en van hun doelpubliek hun betrokkenheid bij de problematiek aan.

2. In 2001 werden 364 vormingsactiviteiten georganiseerd en 116 samenkomsten in het kader van een opleidings-, vorming- of trainingsreeks.

De controle op de aanwezigheid van de deelnemers gebeurt bij de subsidieaanvraag. Het aantal aanwezigen bij een activiteit of bij een samenkomst in een reeks wordt niet georganiseerd indien aan de voorwaarden van de regelgeving is voldaan. Die voorwaarden zijn : minstens twaalf aanwezigen voor een activiteit of voor een samenkomst in een reeks voor een gewoon doelpubliek en minstens acht aanwezigen voor bijzondere doelgroepen. Indien de voorgestelde minima niet werden bereikt, wordt de activiteit of de samenkomst niet gesubsidieerd. Het niet toekennen van een subsidie wordt wel geregistreerd.

In die zin werden in 2001 drie vormingsactiviteiten en 20 samenkomsten in een reeks voor een gewoon doelpubliek niet gesubsidieerd, omdat er geen twaalf aanwezigen waren. Twee samenkomsten in een reeks voor een bijzondere doelgroep telden geen acht aanwezigen en werden bijgevolg evenmin gesubsidieerd.

3. Bij de aankondiging van een activiteit of van een reeks wordt de deskundigheid van de lesgevers/begeleiders aangetoond. Het gaat hier om een zeer grote verscheidenheid aan diploma's, kwalificaties en publicaties, die niet aan bij de regelgeving vooropgestelde voorwaarden moeten voldoen. Een dergelijke registratie zou een te grote administratieve belasting zijn.

Aan de lesgevers/begeleiders wordt niet gevraagd hoeveel zij worden betaald.

4. Er is geen zicht op de toegangsprijs die wordt gevraagd.
5. De registratie van een initiatiefnemer wordt doorgevoerd zonder onderscheid te maken tussen een gewoon en een specifiek doelpubliek. Dit betekent dat een initiatiefnemer, eenmaal geregistreerd, zowel voor een specifieke als voor een gewone doelgroep activiteiten kan organiseren.

In 2001 werden twee vormingsactiviteiten en veertien samenkomsten in een opleidingsreeks gegeven voor kansarme ouders en 28 samenkomsten in een opleidingsreeks voor ouders van gehandicapte kinderen.

6. In 2001 werd voor de opvoedkundige activiteiten 180.838,35 euro als volgt uitbetaald :
- voor gezinseducatieve vormingsactiviteiten 138.498,13 euro,
 - voor activiteiten inzake opvoedingsondersteuning 42.340,22 euro.
7. De resultaten van één enkel trimester doortrekken om aldus een zicht te krijgen op de opvoedingsondersteuning binnen de nieuwe regelgeving, lijkt voorbarig.

Ten eerste zou de resultaten van één trimester verviervoudigen een fout jaarbeeld opleveren, omdat niet alle trimesters even zwaar doorwegen. Een driemaandelijke verhouding van de activiteiten bepalen op basis van voorgaande jaren is niet mogelijk, omdat een groot aantal van de initiatiefnemers nieuw is en dus geen palmares terzake kan voorleggen.

Ten tweede werkten de initiatiefnemers in dit trimester nog niet op volle capaciteit :

- de onder punt 1 vermelde verenigingen die vroeger erkend waren binnen de regelgeving

voor gezinseducatie hadden voldoende tijd nodig om hun plaatselijke afdelingen te laten registreren als initiatiefnemers en om hun jaarprogramma te wijzigen in het kader van de nieuwe regelgeving ;

- voor initiatiefnemers die nog geen ervaring hebben met de organisatie van activiteiten betekenen de aanvraag tot registratie en de aankondiging van de activiteiten een ernstige administratieve belasting.

Vraag nr. 90
van 21 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Opvoedingsondersteuning – Thema's

Vorig jaar werd de regelgeving inzake gezinsopvoedkundige activiteiten gewijzigd (decreet 19 januari 2001) in een regelgeving die enkel opvoedingsondersteunende activiteiten honoreert en stimuleert.

Wat de inhoud van deze activiteiten betreft, was er tijdens de bespreking aanleiding tot discussie. De verenging tot "opvoedkundige" activiteiten maakt het bijvoorbeeld onmogelijk om ook activiteiten rond onder meer verwerking van echtscheiding, rouwverwerking, omgaan met verliessituaties, in dit geheel op te nemen.

Nochtans is er veel vraag naar ondersteuning van dit soort activiteiten, die niet noodzakelijk rechtstreeks maar mogelijk onrechtstreeks verband houden met de opvoeding van kinderen. De verslagen van diverse werkgroepen rond ouderen wijzen erop dat er veel vraag is naar activiteiten rond omgaan met verlies.

1. Kan de minister de activiteiten die in 2001 en in de loop van dit jaar werden georganiseerd, onderbrengen in diverse thema's en een aanduiding geven van het aantal aanvragen voor de diverse thema's ?
2. Zijn er aanvragen geweigerd omdat ze inhoudelijk geen rechtstreeks verband hielden met de opvoeding van kinderen ? Zo ja, om welke thema's ging het dan ?
3. Kunnen ook thema's rond rouwverwerking of omgaan met verlies in de brede betekenis van het woord gesubsidieerd worden via de nieuwe regelgeving inzake opvoedingsondersteuning ?

Antwoord

1. De activiteiten worden vanaf 1 januari 2002 inhoudelijk in een aantal categorieën als volgt ondergebracht :

Thema	Aantal	
	Vormings-activiteiten	Samenkomsten in een OVT-reeks
Opvoeding	27	36
Communicatie	23	24
Relatie grootouders-kleinkinderen	78	0
Pubers	24	28
Baby-peuter-kleuter	17	28
Gedrag : agressief zelfvertrouwen, stress, weerbaarheid, ...	33	14
School : leermoeilijkheden, pesten, ...	28	15
Gehandicapten	9	25
Opvoeden tot verdraagzaamheid	109	0
Spelen – lezen – leren	17	0
Multimedia	14	11
Omgaan met verlies	3	0
Arbeid en gezin	76	0
Totaal	458	181

2. Volgende aanvragen zijn geweigerd, omdat zij geen rechtstreeks verband houden met de opvoeding van kinderen :

- vorming en bijscholing van personeel van diensten voor opvanggezinnen, kinderdagverblijven, ...
- thema's die passen in de medische preventie : reanimatie, meningitis, EHBO, ...
- juridische thema's : toewijzing van kinderen na echtscheiding, ...
- thema's zoals : een tuin vol kruiden, een wandeling in de natuur, ...

(EHBO : eerste hulp bij ongevallen – red.)

3. Thema's rond rouwverwerking en kinderen leren omgaan met verlies, houden direct verband met de psychische en emotionele ontwikkeling van kinderen en komen dus in aanmerking voor subsidies als activiteiten inzake opvoedingsondersteuning.

**Vraag nr. 92
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kansarmen – Basismobiliteit

De minister is coördinerend minister voor armoede.

Mobiliteit is voor mensen die in armoede leven bijzonder belangrijk. Het laat hen toe naar het werk te gaan, school te lopen, te participeren in onze maatschappij. Ze zijn hiervoor meestal aangewezen op het openbaar vervoer.

Deze groep kan via het OCMW kortingen krijgen voor het openbaar vervoer. Daarenboven deden zowel De Lijn als de NMBS een inspanning door de betaalbaarheid voor 65-plussers te vergroten.

Dit heeft echter uitsluitend gevolgen voor armen die in hun omgeving over een bus, tram of trein beschikken.

1. Heeft de minister een zicht op het aantal armen in elke provincie dat bij het OCMW gaat aankloppen om een beroep te kunnen doen op goedkopere tarieven voor het openbaar vervoer ?
2. Deed de minister zelf of via andere ministers concrete stappen om de minimale mobiliteit voor armen in gebieden waar geen openbaar vervoer is, te verhogen ? Welke ?

Antwoord

1. Over het aantal armen dat bij het OCMW gaat aankloppen om een beroep te kunnen doen op goedkopere tarieven voor het openbaar vervoer bestaan geen cijfers. OCMW's registreren immers niet systematisch alle vragen.
2. Het Vlaams Actieplan Armoedebestrijding is geactualiseerd met de realisaties van vorig jaar en de maatregelen voor 2002. Dit Vlaams Actieplan wordt eerstdaags voorgelegd aan de Vlaamse regering

Zoals de Vlaamse volksvertegenwoordiger weet, is minister Stevaert bevoegd minister voor Mobiliteit. Hieronder vindt zij de realisaties en maatregelen voor het jaar 2002 die ik via hem in het Actieplan heb opgenomen. Indien zij hieromtrent nog vragen heeft, kan zij zich best wenden tot minister Stevaert.

Recht op basismobiliteit

Het mobiliteitsprobleem rijst in elke grote moderne samenleving in toenemende mate.

Enerzijds is er het probleem van het steeds groeiend aantal automobilisten, die het Gewest, ondanks investeringen in de aanleg van het wegennet en in de stedelijke wegeninfrastructuur in het algemeen, niet zal kunnen blijven verwerken.

Anderzijds wordt de samenleving, ondanks het aanzwellende autopark, in steeds grotere mate geconfronteerd met een probleem van vervoersarmoede. Onderzoek heeft aangetoond dat meer dan 50% van alle Vlamingen geen auto tot zijn beschikking heeft. Hierbij gaat het om groepen die geen voertuig kunnen besturen en om groepen die niet over de nodige financiële middelen beschikken om een eigen voertuig aan te schaffen.

Het regeerakkoord stelt dat de beheersing van de mobiliteit een duurzaam mobiliteitsbeleid vergt, waardoor de bereikbaarheid van de economische centra en de basismobiliteit kunnen worden gewaarborgd.

Voor het openbaar vervoer is hier een belangrijke taak weggelegd. Het vormt een instrument dat om verschillende redenen een positief antwoord kan bieden op de boven geschetste mobiliteitsproblematiek. Het openbaar vervoer biedt in de eerste plaats de mogelijkheid tot veilig en betaalbaar verplaatsen en levert een goede bijdrage tot de verlaging van de negatieve externe effecten van het autoverkeer, zoals milieueffecten, hinder en files. Daarnaast is het openbaar vervoer van belang bij het bieden van een minimaal gewenste mate van mobiliteit aan personen die niet over eigen middelen van vervoer beschikken of kunnen beschikken.

Deze vaststellingen hebben de aanleiding gevormd tot het scheppen van een juridisch kader via een decreet voor een systeem van basismobiliteit. Het doel ervan ligt in de realisatie van een minimumaanbod van openbaar vervoer

(publiek toegankelijk vervoer tegen een vooraf bepaald tarief, in het voorontwerp van decreet "geregeld vervoer" genoemd) voor de gebruiker binnen het Vlaamse gewest. Het belang hiervan wordt steeds vaker erkend ; dit blijkt onder meer uit de herzieningsverklaring van de Grondwet, waarbij voorgesteld werd om aan artikel 23 van de Grondwet een lid toe te voegen betreffende onder meer het recht van de burger op een minimale dienstverlening inzake mobiliteit (zie hiervoor : Belgisch Staatsblad 12 april 1995, blz. 9251).

Het in dit decreet (BS 21/08/2001) ingevoerde minimumaanbod van openbaar vervoer betreft uiteraard enkel dat deel van het openbaar vervoer waarvoor het Vlaams Gewest bevoegd is ; het heeft bijgevolg geen betrekking op het geregeld vervoer waarvoor de federale overheid instaat (het door de Nationale Maatschappij der Belgische Spoorwegen aangeboden geregeld vervoer).

Het in het decreet opgenomen systeem van basismobiliteit vervult twee belangrijke functies van het openbaar vervoer. Enerzijds de sociale functie : sociaal gezien dient het openbaar vervoer mobiliteit te bieden aan hen die geen auto kunnen, mogen of willen gebruiken en daardoor niet in staat zijn tot volledige deelname aan het maatschappelijk leven. Bij de sociale functie van het openbaar vervoer weegt het beschikbaarheidsnut door ; het vormt een middel tot het bestrijden van vervoersarmoede. Anderzijds heeft het openbaar vervoer een maatschappelijke functie : het is een middel om op gebundelde wijze te voorzien in een deel van de vervoersbehoefte. Daarmee draagt het bij tot het waarborgen van de bereikbaarheid van steden en van activiteitenplaatsen, en tot de bestrijding van files op de wegen. Bij de maatschappelijke functie van het openbaar vervoer is vooral het gebruiksnut belangrijk ; het vormt een middel tot het tegengaan van het steeds groter wordende autopark. Het in het decreet opgenomen systeem van basismobiliteit combineert deze twee functies.

Op het vlak van de tarieven heeft de hervorming en vereenvoudiging van de tarieven onder andere de bedoeling om ze doorzichtig en aantrekkelijker te maken.

In het nieuw tariefsysteem werden maatregelen genomen om kansarmen op het volledige net van de Vlaamse Vervoermaatschappij (VVM) te laten rijden tegen een sterk verminderd tarief.

65-plussers rijden gratis en kunnen zich aldus op een veilige manier verplaatsen.

Gehandicapten die door het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap zijn erkend en personen die door het federale Ministerie van Sociale Voorzorg zijn erkend, krijgen sinds kort een vrijkaart op het volledige net van de VVM.

Ten behoeve van de jongeren, die afhankelijk zijn van het openbaar vervoer, werd een Buzzy-abonnement in het leven geroepen, dat toegang verstrekt tot het volledige net van de VVM.

Er werd met de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) een derdebetalerscontract afgesloten dat ertoe strekt voor werkzoekenden een netabonnement ter beschikking te stellen tegen een sterk verminderd tarief.

Vanaf 1 juli 2002 zal de laatste stap van de tariefhervorming worden gerealiseerd, waarbij ook 25-plussers en 60-plussers een abonnement zullen kunnen aanschaffen voor het volledige net van de VVM.

**Vraag nr. 93
van 21 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Inschaling

Naar aanleiding van de concrete toepassing van de zorgverzekering blijven er voor potentiële gebruikers en dienstverleners toch nog cruciale vragen wat de inschaling betreft.

1. Geregeld wordt mij meegedeeld door artsen en gebruikers dat personen die zwaar zorgbehoevend zijn (bv. geen gebruik kunnen maken van hun ledematen), maar wel geestelijk gezond, op geen enkele wijze in aanmerking komen voor de zorgverzekering.

Klopt dat ?

Is er zicht op het profiel van personen die net buiten de zorgverzekering vallen ? Om hoeveel mensen gaat het ?

Wat is de reden van hun "te laag scoren" ?

2. Er is discussie over de vraag of mantelzorg al dan niet "ten nadele is van de gebruiker". Een voorbeeld : bij de vraag of een persoon zich kan wassen en aankleden, wordt "ja" geantwoord, hoewel dit enkel kan op instructie en aansturing van een mantelzorger.

Zijn er omtrent deze interpretatie richtlijnen ?

Zo ja, welke ?

3. De verschillende tegemoetkomingen (integratietegemoetkoming en tegemoetkoming voor hulp aan bejaarden) spreken over categorieën en niet over punten. Maar eenmaal men in een categorie is ingeschaald, haalt men 15 punten.

Heel wat gebruikers vragen om een vereenvoudiging.

Waarom wordt met de diensten van de tegemoetkomingen niet afgesproken dat mensen uit categorie 4 automatisch worden verwittigd dat zij in aanmerking komen voor de zorgverzekering ?

Antwoord

1. De Vlaamse zorgverzekering wordt volgens een groeimodel uitgebouwd, waarbij het stelsel budgettair moet kunnen groeien en bovendien moet kunnen aansluiten op een voldoende en evenwichtig gespreid aanbod. Dit brengt inderdaad met zich mee dat op dit moment enkel de zeer zwaar zorgbehoevenden, namelijk de personen met een BEL-score hoger dan of gelijk aan 35 of de personen die in het bezit zijn van een gelijkgesteld attest, in aanmerking komen (*BEL-schaal : basiseerstelijnschaal – red.*).

Analyse van de BEL-schaal wijst inderdaad uit dat de problematiek meervoudig moet zijn om als zeer zwaar zorgbehoevend te kunnen worden gecatalogeerd. Ondanks deze vaststelling zullen in de eerste fase meer dan 50.000 personen op de zorgverzekering een beroep kunnen doen.

Momenteel hebben we nog geen zicht op het aantal personen dat net onder de 35 scoort, noch op hun profiel.

2. De aanwezigheid van zorg, zij het mantelzorg of professionele zorg, mag bij het scoren niet ten nadele van de gebruiker spelen. Dit is uitdrukkelijk gesteld in de handleiding bij het ministe-

rieel besluit van 1 oktober 2002 houdende de goedkeuring van de Handleiding Zorgverzekering.

Punt 6 van onderverdeling II : "De principes en regels van het scoren bij de BEL-foto van de gebruiker" van het hoofdstuk "Handleiding BEL zorgverzekering" van de Handleiding Zorgverzekering stelt :

"6. Bij het scoren van een item mag er geen rekening gehouden worden met het feit dat de gebruiker reeds een beroep doet of een beroep gaat doen op een bepaalde hulp (mantelzorg, professionele hulp, ...).

Ook een verdere lezing van het hoofdstuk "Handleiding BEL zorgverzekering" maakt duidelijk dat hier in feite geen discussie mogelijk is.

3. Tijdens het overleg van begin november 2001 tussen mijn administratie en de Bestuursdirectie Uitkeringen aan Gehandicapten van het Ministerie van Sociale Zaken, werd door de vertegenwoordigers van de betrokken Bestuursdirectie uitdrukkelijk gesteld dat in hun nieuw computersysteem en op de nieuwe attesten het correcte aantal punten zal worden vermeld.

Het in aanmerking nemen van de attesten is een overgangsmaatregel, zodat het niet aangewezen is hierover met het Ministerie van Sociale Zaken verdere afspraken te maken.

**Vraag nr. 94
van 21 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Rusthuisbewoners

Binnenkort wordt de zorgverzekering uitgebreid tot bewoners in rusthuizen, namelijk vanaf 1 juli 2002 voor rusthuisbewoners met een C-atteest, en vanaf 1 januari 2003 voor rusthuisbewoners met een B-atteest.

Er heerst echter nogal wat onduidelijkheid hieromtrent en er zijn terzake ook geen gedetailleerde richtlijnen terug te vinden in de handleiding gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad.

1. Hoe worden rusthuisbewoners of bewoners van psychiatrische verzorgingstehuizen verwittigd wanneer zij in aanmerking komen voor de zorgverzekering ?

2. Worden rusthuizen of verzorgingsinstellingen aangemaand om voor hun bewoners de nodige documenten in te vullen en zullen zij hiertoe verwittigd worden ?
3. Wat gebeurt er met personen die thuis verblijven en recht hebben op de zorgverzekering wanneer zij vóór 1 juli 2002 (voor C-atteest in rusthuis en voor psychiatrische verzorgingsinstelling) en vóór 1 januari 2003 (voor B-atteest) in een rusthuis of psychiatrische verzorgingsinstelling verblijven ?
4. Geldt voor rusthuisbewoners of bewoners van een psychiatrische verzorgingsinstelling ook de wachttijd van drie maanden (de eerste dag van de derde maand na de datum van de aanvraag voor tenlasteneming) ?
5. Worden rusthuisbewoners ingeschaald volgens de eigen KATZ-schaal of hebben zij de mogelijkheid om zich via de BEL-schaal te laten inschalen (basiseerstelijnschaal) ?
6. Geldt voor de tegemoetkoming via de zorgverzekering als bewijs van woonst (thuisverzorging of residentieel) de inschrijving in het bevolkingsregister, dan wel het feitelijke verblijf ?
7. Wordt bij een wijziging van dienstverlening van thuiszorg naar rusthuiszorg de wachtperiode behouden of valt deze weg ?
8. Is er een akkoord gesloten met de federale overheid om te voorkomen dat de prijs van een rusthuis of verzorgingstehuis zou stijgen, omdat men rekening houdt met de verhoogde inkomsten van residenten die de zorgverzekering kunnen genieten ?

Antwoord

1. Teneinde de uitbreiding van de zorgverzekering naar de residentiële zorgvorm zo vlot en zo praktisch mogelijk te laten verlopen voor de rusthuisbewoners en de bewoners van de psychiatrische verzorgingstehuizen (PVT's), is een overlegvergadering gepland met de vertegenwoordigers van de koepels van de residentiële sector en met de vertegenwoordigers van de gebruikersorganisaties.

De bedoeling van deze vergadering is onder meer na te gaan hoe het best over de Vlaamse zorgverzekering kan worden gecommuniceerd

naar de bewoners en de directies van de residentiële voorzieningen.

2. Tijdens deze overlegvergadering zal eveneens nagegaan worden in hoeverre de rusthuizen en de PVT's een rol kunnen spelen in de formaliteiten die de zorgbehoevende dient te verrichten teneinde een tenlasteneming te kunnen krijgen.

In de regelgeving is bepaald dat een personeelslid van een rusthuis of PVT alle formaliteiten voor een zorgbehoevende kan verrichten, mits de zorgbehoevende (of zijn wettelijke vertegenwoordiger) hiervoor een volmacht heeft verleend.

3. Voor deze personen wordt de uitvoering van de tenlastenemingen stopgezet tot wanneer de tenlastenemingen voor residentiële zorg kunnen worden uitgevoerd. Dit is een gevolg van de beslissing om de zorgverzekering gefaseerd in te voeren.

De personen die recht hadden op een tenlasteneming voor mantelzorg en professionele thuiszorg en/of producten, hebben recht op tenlastenemingen voor residentiële zorg vanaf 1 oktober 2002 als zij in een PVT of in een rusthuis verblijven en over een attest op basis van een C-score in de rusthuizen beschikken. De personen die over een attest op basis van een B-score beschikken, hebben recht op tenlastenemingen vanaf 1 april 2003.

4. De uitvoering van de tenlastenemingen gaat in op de eerste dag van de derde maand na de aanvraag door de gebruiker of zijn vertegenwoordiger, ongeacht de zorgvorm waarvoor de gebruiker bij zijn aanvraag gekozen heeft, dus ook voor de bewoners van een rusthuis of PVT.
5. Om een tenlasteneming voor residentiële zorg te kunnen verkrijgen, moet de gebruiker die in een rusthuis of RVT verblijft, tot 31 maart 2003 (de tweede fase van de invoering van de zorgverzekering) beschikken over een attest op basis van een C-score in de rusthuizen of RVT's. De aanvragen voor residentiële zorg die op die periode (1 juli 2002 tot 31 maart 2003) betrekking hebben, moeten dus vergezeld zijn van een dergelijk attest.

Vanaf 1 april 2003 (de derde fase van de invoering van de zorgverzekering) komen attesten op basis van de B-score in de rusthuizen of RVT's, maar ook al de indicatiestellingen die voor de thuiszorg gelden, in aanmerking om een tenlas-

teneming voor residentiële zorg te verkrijgen. Dit heeft dus betrekking op aanvragen voor residentiële zorg die vanaf 1 januari 2003 ingediend worden. Aangezien de verandering van zorgvorm ingaat op de eerste dag van de maand na de mededeling van de beslissing ervan door de zorgkas, betekent dit tevens dat vanaf 1 maart 2003 een gebruiker die recht heeft op een tenlasteneming voor thuiszorg, zonder bijkomende indicatiestellingen kan veranderen naar residentiële zorg.

6. Men moet wonen in Vlaanderen of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad om bij een zorgkas aan te kunnen sluiten. Men kan alleen maar een tenlasteneming verkrijgen wanneer men bij een zorgkas aangesloten is. Verder bepaalt het decreet houdende de organisatie van de zorgverzekering dat men werkelijk in Vlaanderen of het tweetalige gebied Brussel-Hoofdstad moet verblijven om aanspraak op tenlasteneming te kunnen maken.

Dit betekent dat men aan beide voorwaarden (woont en verblijft) moet voldoen om een tenlasteneming te kunnen verkrijgen.

7. Er is geen carenstijd bij een verandering van zorgvorm.
8. De minister van Economie, de heer Charles Picqué, heeft in antwoord op een parlementaire vraag van mevrouw Yolande Avontroodt reeds verklaard dat het onderzoek van aanvragen tot prijsverhogingen door een voorziening, gebeurt op grond van bedrijfseconomische gegevens en van de argumentatie die op dit vlak wordt ontwikkeld. Er wordt ook rekening gehouden met de gevolgen die een prijsverhoging kan hebben voor de bewoners van een instelling.

Hij ziet in de zorgverzekering geen reden om deze aanpak te wijzigen (*Schriftelijke vraag nr. 131 van 13 februari 2001 van mevrouw Yolande Avontroodt ; Kamer van Volksvertegenwoordigers, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 50-068 van 19 maart 2001, blz. 7557 – red.*).

**Vraag nr. 95
van 21 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ**

Zorgverzekering – Evaluatiecongres

In het persbericht van 30 januari jongstleden geeft de minister een overzicht van de aansluitingen bij

de verschillende zorgkassen, evenals een voorlopig overzicht van de aanvragen voor een uitkering.

Tegelijk maakt de minister gewag van een wetenschappelijk congres om de eerste periode van de zorgverzekering te evalueren.

1. Hoe wordt deze evaluatie opgevat en voorbereid ?
2. Wie wordt hiertoe uitgenodigd ?
3. Op welke wijze plant de minister de evaluatie met het parlement, gegeven het feit dat zowel het initiële basisconcept, als de wijzigingen nadien berusten op parlementaire inzet en initiatief ?

Antwoord

1. Op 26 april 2002 gaat inderdaad een symposium door in verband met de financiering van de zorgverzekering. Het doel van dit symposium is het op gang brengen van een maatschappelijk debat met betrekking tot de wijze waarop de Vlaamse zorgverzekering nu en in de toekomst op een solidaire en inkomensgebonden wijze kan worden gefinancierd.

Dit debat wordt gebaseerd op wetenschappelijke gronden en op de besluiten die uit de eerste ervaringen bij de opstart van de Vlaamse zorgverzekering kunnen worden getrokken.

Sprekers uit de academische wereld en de bij de uitvoering van de zorgverzekering betrokken actoren zullen op deze namiddag de voor- en nadelen van de mogelijke opties afwegen.

Ter informatie voeg ik als **bijlage** de agenda van dit symposium.

2. De volgende personen en organisaties worden uitgenodigd :
 - de leden van de Commissie voor Welzijn, Volksgezondheid en Gelijke Kansen van het Vlaams Parlement ;
 - de leden van de adviesraad ;
 - de leden van de stuurgroep ;
 - de leidend ambtenaren en het middenkader van de betrokken administraties ;
 - de verantwoordelijken van de zorgkassen ;

- de verantwoordelijken van de ziekenfondsen ;
- de verantwoordelijken van verzekeringsmaatschappijen ;
- de academici ;
- de gebruikersverenigingen ;
- de federaties van thuiszorgvoorzieningen ;
- de federaties van residentiële voorzieningen ;
- de VVSG ;
- de SERV-partners.

(VVSG : Vereniging van Vlaamse Steden en Gemeenten ; SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen – red.)

3. De evaluatie van het huidige concept van de zorgverzekering zal zich afspelen in het najaar. Mijn administratie is nu reeds bezig met de opmaak van een inventaris van de verschillende knelpunten in de uitvoering van de zorgverzekering.

Alvorens op dit vlak keuzes zullen worden gemaakt, is het vanzelfsprekend dat een consultatieronde gebeurt.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 96 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 20
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 97
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 64
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 98
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 65
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 99
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 23
 van 21 februari 2002
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 100
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Thuiszorg – Klachtenbehandeling

Door het invoeren van kwaliteitsdecreten beoogde de vorige Vlaamse regering de kwaliteit van de voorzieningen in de welzijns- en gezondheidssector te garanderen. Sinds 1 januari 2002 is het kwaliteitsdecreet volledig van toepassing in de diensten voor thuiszorg.

Allicht is bij de meeste diensten voor thuiszorg het opvolgen van de graad van tevredenheid van de cliënten hierbij één van de belangrijkste items. De manier waarop wordt omgegaan met klachten is dus belangrijk, en dit zowel om het functioneren van de eigen organisatie te beoordelen, als om de hiaten veroorzaakt door beslissingen van andere beleidsniveaus die een impact hebben op de dienst, te detecteren.

Elke dienst zal hiervoor allicht eigen procedures hebben uitgewerkt. De Vlaamse administratie is bevoegd om de uitvoering van het kwaliteitsbeleid in deze diensten te bewaken en te begeleiden. Zij heeft allicht in deze twee maanden reeds ervaring opgedaan in verband met het omgaan met mogelijke klachten in de diensten.

Ook aan het klachtenmanagement zal de Vlaamse administratie allicht aandacht besteden. Daarbij komt de nieuwe regeling die bepaalt dat de Vlaamse Ombudsdienst slechts kan worden ingeschakeld nadat bij de administratieve diensten zelf de klachten reeds werden behandeld.

1. Hebben de reeds bezochte diensten voor gezinszorg procedures uitgewerkt in verband met het omgaan met klachten ? Is hierin een zekere uniformiteit te onderkennen ?

2. Voorzien de diensten eveneens in procedures om, los van de klachten, spontaan kwaliteitsmetingen te laten doen bij hun cliënten zelf ? Is hierin een zekere eenvormigheid te onderkennen ?
3. Waren er reeds klachten bij de diensten ? Betrof het hier spontaan gemelde klachten ? Waarover gaan ze eventueel ?
4. Wijzen deze klachten op de noodzaak tot bijsturen van het beleid van de thuiszorgdienst zelf ? Van het beleid van de lokale overheid ? Van het Vlaams beleid ?
5. Kunnen cliënten van thuiszorgdiensten, naar analogie van de Rusthuisinfofoon, ook bij de Vlaamse administratie terecht voor mogelijke klachten ?

Zo ja, wordt hiervan gebruikgemaakt ?

Zo neen, is er reeds overwogen een dergelijke dienst op te richten ?

Antwoord

1. Momenteel zijn reeds vier diensten voor gezinszorg door de afdeling Inspectie en Toezicht bezocht. Het zijn de volgende voorzieningen :
 - dienst voor gezinszorg van het OCMW van Antwerpen,
 - dienst voor gezinszorg Familiehulp Sint-Niklaas,
 - dienst voor gezinszorg Familiezorg Oost-Vlaanderen,
 - dienst voor gezinszorg van het OCMW van Heusden-Zolder.

Gelet op de responsabilisering van de diensten voor gezinszorg, werd het kwaliteitshandboek volledig autonoom door de diensten uitgewerkt. Bij bovenvermelde geïnspecteerde diensten bestaat er een klachtenprocedure. Op het ogenblik van de inspecties was deze procedure in twee diensten nog niet operationeel en bijgevolg was het onmogelijk om ze praktisch te toetsen.

Deze diensten dienen ten minste aan volgende "sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen" (SMK's) te voldoen :

- het gebruikerssysteem voorziet in de mogelijkheid een klacht te uiten en biedt de garantie dat de klacht wordt geregistreerd en geanalyseerd, en onderzocht op haar oorzaak ;
- het gebruikerssysteem biedt de garantie dat op de klacht feedback wordt gegeven ;
- bij een terechte klacht worden, binnen de mogelijkheden van de dienst, kwaliteitsverbeterende maatregelen genomen ;
- binnen de mogelijkheden van de dienst worden preventieve maatregelen genomen om te voorkomen dat vastgestelde tekortkomingen zich zouden herhalen.

De volgende procedures dienen hiervoor uitgewerkt te worden :

- procedure voor het behandelen van gebruikersklachten ;
- procedure voor het implementeren van kwaliteitsverbetering ;
- procedure voor het beheren van de documenten en gegevens van het kwaliteitssysteem.

Bijkomende kwaliteitsnormen zijn :

- alle niveaus binnen de klachtenprocedure worden duidelijk geïdentificeerd met minstens de vermelding van adres en telefoonnummer ;
- de klachtenprocedure is op schrift gesteld en wordt bij de intake overhandigd aan iedere gebruiker ;
- iedere klacht kan rekenen op schriftelijke feedback binnen een vooraf bepaald tijdsbestek ;
- alle klachten en de eraan gegeven gevolgen worden geregistreerd en verwerkt in een kwaliteitsjaarverslag.

Aandachtspunten hierbij zijn :

- de klachtenprocedure voorziet ten minste in twee niveaus binnen de dienst en een laatste niveau buiten de dienst, namelijk de administratie Gezin en Maatschappelijk Welzijn ;

- het eerste niveau binnen de dienst is gesitueerd bij het begeleidend personeel. De meldingen die op dit niveau binnenkomen, worden niet als klacht geregistreerd, maar passen in het proces van evaluatie en bijsturing van de hulp- en dienstverlening ;
- een klacht wordt als klacht erkend wanneer zij een tweede niveau bereikt.

Uit de ingediende kwaliteitshandboeken van de vier geïnspecteerde diensten blijkt dat alle diensten bij de registratie van een klacht een vrij uniforme manier van werken hebben.

- Er wordt een duidelijk onderscheid gemaakt tussen enerzijds opmerkingen, aanmerkingen of suggesties en anderzijds een formele klacht.
- Bij alle diensten worden klachten geïnventariseerd hetzij door gebruik te maken van een eigen ontworpen klachtenformulier, hetzij door het inschrijven van de klacht in een klachtenregister.

De werkwijze bij de verwerking van een klacht is uniform : de klacht wordt onderzocht en de nodige informatie wordt ingewonnen om een correct beeld van de situatie te krijgen. Enkel m.b.t. de timing zijn er verschillen waar te nemen.

Bij alle diensten is er een jaarlijkse bijsturing van de werking van de dienst naar aanleiding van klachten. Dit gebeurt door middel van voorstellen voor structurele preventie en corrigerende kwaliteitsverbeterende maatregelen.

Ten slotte gebeurt ook de feedback naar de gebruiker op een uniforme wijze door middel van een brief. In één dienst is er zelfs een beroepsprocedure.

2. In uitvoering van de sectorspecifieke minimale kwaliteitseisen m.b.t. de gebruikerstevredenheid, peilt de dienst op een systematische wijze naar de mate van tevredenheid van het gebruikerssysteem omtrent de aangeboden hulp- en dienstverlening in al haar facetten, binnen een context van maatschappelijk aanvaardbare hulp- en dienstverlening.

Hiervoor dienen zowel procedures voor het behandelen van gebruikersklachten, als procedures voor het implementeren van kwaliteitsverbetering uitgewerkt te worden. Als aandachtspunt hierbij dient zowel het proces om de gegevens m.b.t. gebruikerstevredenheid op te vangen en te registreren, als de wijze waarop ermee wordt omgegaan, omschreven te worden. Jaarlijks dient hiervoor minstens één verantwoorde gebruikerstevredenheidsmeting uitgevoerd te worden.

De geïnspecteerde diensten voorzien in deze jaarlijkse gebruikerstevredenheidsmeting. Eén van de geïnspecteerde diensten voerde reeds in 2000 een volledige meting uit.

3. Tijdens de inspecties werd door één dienst gemeld dat in 2001 vijf klachten werden genoteerd.

De klachten werden volgens de uitgewerkte procedure onderzocht. Twee ervan bleken terecht en leidden tot bijsturing. De klachten hadden meestal betrekking op het te beperkte aanbod.

4. Zoals boven vermeld, hebben een tweetal klachten geleid tot het bijsturen van de werking van de dienst zelf.

Het is op dit ogenblik nog te vroeg om conclusies te trekken m.b.t. het bijsturen van het beleid van de lokale overheid en/of het Vlaamse beleid. Na een grondige evaluatie van alle diensten voor gezinszorg kunnen eventueel bijstellingen van het beleid worden overwogen.

5. De gebruiker kan met zijn klachten steeds terecht bij de administratie, doch er is niet voorzien in een specifiek instrument zoals de Rusthuisinfofoon. Het team Thuiszorg ontvangt per jaar een twintigtal klachten. De administratie volgt hierbij meestal de volgende werkwijze.

De meeste gebruikers contacteren de administratie pas na een negatieve reactie en/of een ontoereikend antwoord van de betrokken dienst. In het belang van de goede verstandhouding en het wederzijds vertrouwen tussen de gebruiker enerzijds en de dienst anderzijds, wijst de administratie bij een eerste melding steeds op het bestaan van de klachtenprocedure bij de betrokken dienst.

Indien de gebruiker om één of andere reden bij de betrokken dienst niet terecht kan met zijn klacht, zal de administratie met de betrokken dienst contact opnemen en trachten te bemiddelen tussen de gebruiker en de dienst. De meeste problemen worden op deze wijze tot voldoening van beide partijen opgelost.

Op het ogenblik dat het team Thuiszorg vermoedt dat het om een gegronde klacht gaat, wordt aan de afdeling Inspectie en Toezicht gevraagd het dossier verder te onderzoeken. De inspecteur bezoekt de gebruiker en de dienst voor gezinszorg, analyseert de klacht en bespreekt de mogelijke oplossingen met de betrokken partijen. Zowel de dienst voor gezinszorg als de gebruiker ontvangen hierover feedback.

Vraag nr. 101
van 21 februari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Stotteren – Erkenning als handicap

De voorzitter van de Belangengroep Stotteraars eist via de rechter de officiële erkenning van stotteren als handicap. Zijn actie is gericht tegen het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap. Het gaat hierbij om 55.000 stotteraars.

1. Welke houding neemt het Vlaams Fonds aan ten opzichte van de problematiek van het stotteren ?

Bestaat er een mogelijkheid om in aanmerking te komen voor financiële ondersteuning indien dit noodzakelijk is ?

Op welke wijze verlopen de procedure en de erkenning ?

2. Indien er een erkenning mogelijk is, hoeveel aanvragen zijn er ingediend gedurende de voorbije twee jaar en in hoeveel gevallen is er een financiële ondersteuning toegekend ?

3. Wat is de houding van het Vlaams Fonds ten opzichte van de ingeleide gerechtelijke procedure ?

Is er een aanzet om de problematiek als geheel te bekijken en een oplossing uit te werken in het belang van alle stotteraars in Vlaanderen ?

Antwoord

1. Om tegemoetkomingen van het Vlaams Fonds te krijgen, dient men er ingeschreven te zijn als persoon met een handicap.

De inschrijvingsmodaliteiten zijn gereguleerd bij decreet van 27 juni 1990 (Belgisch Staatsblad 8-8-1990) en besluit van de Vlaamse regering van 24 juli 1991 (BS 29.10.1991). Artikel 2, § 2,1° van bedoeld decreet verstaat onder "handicap" : "elke langdurige en belangrijke beperking van de kansen tot sociale integratie van een persoon ten gevolge van een aantasting van de mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden." Artikel 6 van ditzelfde decreet bepaalt : "De tussenkomsten van het Fonds worden geweigerd of verminderd indien de persoon met een handicap op basis van andere wettelijke of reglementaire bepalingen aanspraak heeft op bijstand tot sociale integratie tot dekking van dezelfde behoefte en op grond van dezelfde handicap als in toepassing van dit decreet. De persoon met een handicap moet zijn aanspraak op de in het eerste lid bedoelde uitkeringen doen gelden."

In die optiek kan het Vlaams Fonds niet tegemoetkomen in de kosten voor onder meer medicatie, hospitalisatie, therapie en prothesen. Dergelijke kosten behoren tot de bevoegdheid van de ziekteverzekering en de federale minister van Sociale Zaken en Pensioenen.

De procedure bij een aanvraag om inschrijving en bijstand bij het Vlaams Fonds gebeurt aan de hand van een daarvoor bestemd aanvraagformulier en een multidisciplinair verslag, opgesteld door een daartoe erkend multidisciplinair team. Deze documenten dienen te worden bezorgd aan de provinciale afdeling van het Vlaams Fonds. Op basis van deze aanvraag oordeelt de Provinciale Evaluatiecommissie over de inschrijfbaarheid en stelt ze het niveau van de tegemoetkoming vast.

2. Enkele aanvragers hebben als stotteraar een gunstige beslissing van inschrijving bij het Vlaams Fonds gekregen. Er werd hen een positieve beslissing voor de open arbeidsmarkt toegekend. Hierbij werd iedere aanvraag individueel bekeken en goedgekeurd.

Het Vlaams Fonds kent geen financiële tegemoetkomingen toe ter behandeling van het stotterprobleem.

3. Het Vlaams Fonds past het decreet van 27 juni 1990 houdende oprichting van een Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap (BS 8.8.1990) toe.

In artikel 2, § 2.1 van dit decreet wordt een definitie gegeven van het begrip "handicap".

Het Vlaams Fonds toetst deze notie aan elk individueel geval, zodat een algemene erkenning van stotteren als handicap niet aangewezen is. Omdat elke situatie verschillend is. Is de stoornis behandelbaar of niet, zijn er, ten gevolge van de stoornis, langdurige en belangrijke beperkingen tot sociale integratie, zijn vragen waarop het antwoord casuïstisch is. Ten bewijze daarvan de praktijk waarbij de aangezochte arbeidsrechtbank een deskundige aanstelt bij betwisting hieromtrent.

Het Vlaams Fonds wacht in casu, net zoals de rechtbank, het resultaat af van deze expertise en zal later zijn houding bepalen ten aanzien van het vonnis geveld door de arbeidsrechtbank.

**Vraag nr. 103
van 21 februari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Reuma bij jongeren – Preventie

Enkele dagen geleden is de actie "2002, Jaar van de Reumatoïde Artritis" aan de pers voorgesteld.

Bijzondere aandacht hierbij ging naar de problematiek van reuma bij jongeren. De vorm van "reumatoïde artritis (RA) die de meeste pijn veroorzaakt, komt vooral voor bij mensen tussen twintig en veertig jaar. In Vlaanderen lijden ongeveer 45.000 mensen aan RA. Bij kinderen komt de variant juveniele chronische artritis vaak voor, ongeveer twee- tot drieduizend kinderen hebben hiermee af te rekenen.

1. Welke aandacht wordt er vanuit de Vlaamse regering besteed aan de preventie van reuma bij kinderen en jongeren ?

Welk budget wordt hiervoor op jaarbasis vrijgemaakt ?

Zijn er studies op het vlak van preventie die een aantal voorstellen doen en/of suggereren die reuma kunnen helpen voorkomen ?

2. Wat is de inbreng vanuit Vlaanderen in de actie "2002, Jaar van de Reumatoïde Artritis"

3. Kunnen deze mensen een beroep doen op ondersteuning vanuit het Vlaams Fonds ?

Welke voorwaarden dienen hiervoor te worden vervuld ?

Antwoord

1. Juveniele chronische artritis is een verzamelnaam voor chronische specifieke polyartritiden aandoeningen optredend vóór het zestiende levensjaar. Er zijn verschillende vormen te onderscheiden. Klassiek worden ze ingedeeld in drie groepen.

De vorm die enkele gewrichten aantast, komt het meest voor bij meisjes vóór het zestiende levensjaar. Een andere soort tast veel meer gewrichten aan. Ten slotte bestaat er ook een systematische vorm, bekend onder de naam van ziekte van Still. Bij deze vorm bestaan er naast de gewrichtsontstekingen ook andere verschijnselen zoals koorts, huiduitslag, gezwollen klieren, miltvergroting, enzovoort. Dergelijke vormen komen ook wel eens na het zestiende levensjaar voor.

In 1998 werden 55 kinderen uit Vlaanderen jonger dan 15 jaar in een ziekenhuis opgenomen voor reumatoïde artritis. Uiteraard is dit slechts een kleine fractie van alle patiënten, aangezien de meeste patiënten ambulantly worden behandeld.

De etiologie is tot nu toe onbekend. In een aantal gevallen zou er mogelijk een ongeïdentificeerd micro-organisme aan de basis van de aandoening liggen of een auto-immune reactie op onbekende stimuli. Ook wordt aan een aantal aandoeningen een genetische component toegeschreven. Van de kinderen die een chronische reumatoïde artritis doormaken, zou 5 % als volwassene ook aan reuma lijden.

Hoewel bij alle vormen groeistoornissen kunnen optreden, zijn de vooruitzichten voor de meeste kinderen met reuma echter zonder meer goed. Na enkele jaren wordt de meerderheid van de kinderen beter, groeit op en leidt een perfect normaal leven.

De behandeling bestaat er dan ook in de symptomen te verlichten en erger te voorkomen. Belangrijk is ook psychosociale ondersteuning aan de getroffen kinderen en hun gezin te geven.

Een specifieke preventie om reuma bij kinderen en jongeren te voorkomen, bestaat als dusdanig niet. Wel geldt, zoals trouwens voor alle kinderen en jongeren, dat ze een gezonde levenswijze moeten nastreven, waarbij gezonde voeding, vermijden van roken en overdadig alcoholgebruik en lichaamsbeweging (onder andere zwemmen) op de eerste plaats komen. Deze aanbevelingen worden door de Vlaamse Reumaliga (VRL) gepromoot en komen overeen met deze van het Vlaams Instituut voor Gezondheidspromotie (VIG) en de LOGO's (*lokaal gezondheidsoverleg – red.*). Die beide voorzieningen worden in 2002 door mij als Vlaams minister bevoegd voor het gezondheidsbeleid voor een totaalbedrag van 4.445.964 euro gesubsidieerd.

De promotie van een gezonde voeding, het verminderen van het roken en ongevallen zijn drie van de vijf Vlaamse doelstellingen waaraan de voorzieningen verplicht moeten meewerken.

2. Door de Vlaamse Reumaliga werd in januari 2002 een persconferentie georganiseerd, waarbij ze 2002 het Jaar van de Reumatoïde Artritis noemde, om het publiek over het onderwerp te sensibiliseren.

De bedoeling van de VRL is meer bekendheid over de aandoening verspreiden bij de bevolking en ook bij gezondheidswerkers, zodat er een vroegtijdige diagnose en behandeling mogelijk is.

De VRL publiceert hierover in haar tijdschrift artikels en ze zal in alle provincies lezingen houden. Onder impuls van de VRL zullen in verschillende medische tijdschriften in de loop van 2002 publicaties over juveniele chronische artritis worden gepubliceerd.

De VRL is een stevig gestructureerde VZW, waarbij naast patiënten en familieleden ook gezondheidswerkers en wetenschappers in de raad van beheer zetelen. De vereniging telt 1.500 betalende leden, waarvan een honderdtal schenkende. De Liga heeft naast een centrale beheerraad vijf provinciale besturen, die lokale zelfhulpgroepen ondersteunen.

Aangezien er geen specifieke preventiestrategieën bestaan met betrekking tot het voorkomen van reumatoïde artritis, is er vanuit de Vlaamse overheid geen specifieke inbreng in de actie "2002", Jaar van de Reumatoïde Artritis". Wel ondersteunt ze algemene gezondheidsbe-

vorderende acties en de realisatie van de gezondheidsdoelstellingen.

3. Het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap kan, ongeacht de leeftijd van betrokkenen en de aard van de aandoening, ondersteuning bieden aan mensen met een handicap. Een eerste belangrijke voorwaarde is dat elke aanvrager moet voldoen aan de omschrijving van "persoon met een handicap". Concreet betekent dit dat het moet gaan om een langdurige en belangrijke beperking van de kansen tot sociale integratie van een persoon, ten gevolge van een aantasting van de mentale, psychische, lichamelijke of zintuiglijke mogelijkheden.

Een persoon die een beroep wenst te doen op een tegemoetkoming van het Vlaams Fonds zal een aanvraag indienen – opgesteld door een erkend multidisciplinair team – bij de provinciale afdeling. Deze laatste bezorgt het dossier aan de Provinciale Evaluatiecommissie. In deze commissie wordt grondig nagegaan of de aanvrager in eerste instantie voldoet aan de voorwaarden tot inschrijving. Zo ja, dan kan er nagegaan worden welke vormen van tegemoetkoming het meest geschikt zijn voor deze persoon.

Eens ingeschreven, kan men bij het Vlaams Fonds een beroep doen op volgende vormen van tegemoetkoming :

- individuele materiële bijstand,
- opleiding en tewerkstelling,
- opvang, behandeling, begeleiding in aangepaste collectieve voorzieningen en diverse vormen van dienstverlening,
- persoonlijk assistentiebudget.

Besluitend kunnen we dus niet stellen dat in het algemeen "reuma" wordt erkend als een handicap. Wel wordt elke aanvraag individueel onderzocht en beoordeeld. Beantwoordt de aanvrager aan de inschrijvingsvoorwaarde, dan kan het Vlaams Fonds bijstand en begeleiding bieden.

Vraag nr. 105
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Slachtofferhulp – Steun

"Dankzij de gezamenlijke inspanningen van 33 beroepskrachten en 200 vrijwilligers, is slachtofferhulp er in 1999 in geslaagd om 6.300 slachtoffers te ondersteunen en te begeleiden". Dit werd gesteld op de studiedag "slachtofferhulp" in maart 2000. Voor de toekomst werd een toename van verwijzingen verwacht, onder andere als gevolg van het samenwerkingsakkoord inzake slachtofferhulp.

De minister beloofde toen aan het vrijwilligerswerk in slachtofferhulp meer personeel en meer werkingsmiddelen.

1. Welke bijkomende middelen, specifiek voor vrijwilligers, personeel en werking, werden in 2000 en 2001 effectief toegekend aan deze sector ?
2. Waar werden ze toegekend ?
3. Hoeveel bijkomende vrijwilligers en/of professionelen konden hiermee aan elk centrum worden toegekend ?

Antwoord

Het aantal personeelsleden binnen de centra voor slachtofferhulp werd in 2000 met 11,5 VTE medewerkers uitgebreid tot een totaal van 44 VTE medewerkers op dit ogenblik, wat in 2002 een budget vertegenwoordigt van 1.898.000 euro (*VTE : voltijds equivalent – red.*). De centra voor slachtofferhulp ondersteunen hiermee 200 vrijwilligers en bereikten in 2001 9.770 slachtoffers.

De uitbreiding in 2000 was gespreid als volgt :

Centrum	Aantal VTE
Archipel Brussel	1,5
De Kempen Herentals	0,5
De Mare Antwerpen	2,5
De Maretak Hasselt	1,0
De Papaver Ieper	0,5
De Viersprong Brugge	1,0
Het Welzijnshuis Willebroek	0,5
Slachtofferhulp Leuven	0,5
Stimulans Kortrijk	0,5
't Dak-Teledienst Dendermonde	1,0
Visserij Gent	1,5
Zuid-Oost-Vlaanderen Ronse	0,5
Totaal	11,5

Daarnaast subsidieer ik bij het Steunpunt Algemeen Welzijnswerk een project "Begeleiding van

de centra voor algemeen welzijnswerk inzake de uitbouw van het vrijwilligerswerk bij slachtofferhulp", waarmee sinds 1 januari 2000 een voltijdse stafmedewerker wordt betaald. De visie-, werk- en methodiekontwikkeling rond het vrijwilligerswerk, evenals de sturing op het terrein, behoren tot de taak van de stafmedewerker.

Dit alles heeft in 2000 en 2001 niet gezorgd voor een stijging van het aantal vrijwilligers, maar wel van het aantal slachtoffers dat door die vrijwilligers kon worden bereikt.

Ik onderschrijf ten volle het belang van het werk van de centra voor slachtofferhulp en de positie van het vrijwilligerswerk daarin. Vooraleer een proactief beleid uit te werken voor 2003, wil ik echter het evaluatierapport over het samenwerkingsakkoord van 7 april 1998 tussen de staat en de Vlaamse Gemeenschap inzake slachtofferzorg afwachten. Dit rapport wordt eind maart 2002 verwacht.

Vraag nr. 106 van 28 februari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Gehandicaptenvoorzieningen – Sectorspecifieke brandveiligheidsnormen

Als antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 16 september 1999 deelde de minister mee dat de uitvoering van het advies van de raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap met betrekking tot sectorspecifieke brandveiligheidsnormen voor de gehandicaptenvoorzieningen, behoort tot de bevoegdheden van de federale regering. De minister heeft daarom haar federale collega minister Dumesne verzocht een dossier te openen dat moest leiden tot het opstellen van dergelijke sectorspecifieke brandveiligheidsnormen voor de gehandicaptenvoorzieningen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 3 van 19 november 1999, blz. 94).

Wat is de stand van zaken van dit interministerieel dossier ?

Antwoord

In mijn antwoord op de schriftelijke vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger van 16 september 1999 heb ik gemeld dat de federale minister van Binnenlandse Zaken bevoegd is voor het opstellen van sectorspecifieke brandveiligheidsnor-

men voor sommige voorzieningen voor personen met een handicap.

Mede op basis van het advies van de bijzondere werkgroep "bouwtechnische normen" binnen het Vlaams Fonds, en onder meer ten gevolge van mijn schrijven aan mijn federale collega van Binnenlandse Zaken, blijkt dat de federale Hoge Raad voor beveiliging tegen brand en ontploffing, opgericht bij de wet van 30 juni 1979, belast werd met de opdracht om sectorspecifieke normen voor te bereiden. Dit orgaan organiseert en coördineert terzake de samenwerking met de brandveiligheids-experts en experts uit specifieke sectoren, die de verschillende bevoegde overheden in ons land vertegenwoordigen.

Ik meen dat de start en de vordering van deze werkzaamheden worden vertraagd door het ontbreken en niet permanent ter beschikking hebben van experts.

Ten slotte wil ik er nog op wijzen dat er binnen de huidige werkwijze op het terrein voor gezorgd wordt dat ook nu brandveiligheidsnormen gerespecteerd worden. Het is de plaatselijke commandant van de brandweer die voorzieningspecifieke normen opstelt en bepaalt, en pas een brandveiligheidsattest – waarvoor hij tevens verantwoordelijkheid draagt – zal afleveren na nauwgezette opvolging en uitvoering van deze normen.

**Vraag nr. 109
van 28 februari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN**

Kinderrechtenrapport – Inbreng

Enkele dagen geleden werd bij het Comité voor de Rechten van het Kind in Genève het rapport gepresenteerd over de toepassing van de kinderrechten in ons land. In het najaar dient de federale regering te antwoorden op de klachten.

Twee grote problemen worden aangekaart : gebrek aan deelname aan het beleid en gebrek aan informatie. Goede informatie op de meest uiteenlopende terreinen blijkt voor de jongeren absoluut noodzakelijk.

1. Wat is de inbreng vanuit de Vlaamse Gemeenschap in de samenstelling van dit rapport ?

De kinderrechtencommissaris zal mee het Comité toespreken. Welke specifieke invalshoeken vanuit Vlaanderen worden door haar belicht ?

2. Op welke wijze is de samenwerking verlopen met de Franse Gemeenschap voor de samenstelling van dit rapport ?

3. De federale regering dient in het najaar te antwoorden op de verschillende concrete klachten.

Op welke wijze gebeurt hier de samenwerking ?

Wat is de inbreng vanuit Vlaanderen ?

4. Kan de minister een overzicht geven van de verschillende klachten die in dit rapport worden geformuleerd en die van toepassing zijn op de Vlaamse Gemeenschap ?

Heeft de minister hierop reeds een antwoord ?

Antwoord

Eerst en vooral moet erop gewezen worden dat het rapport over de toepassing van de kinderrechten in België dat recentelijk werd gepresenteerd bij het Comité voor de Rechten van het Kind in Genève, niet het officiële rapport van België was. Wat in de media wél aan bod is gekomen, is de voorstelling van het "Alternatief rapport van de Belgische NGO's" die heeft plaatsgevonden op 5 februari 2002 (*NGO : niet-gouvernementele organisatie – red.*).

In zogenaamde "pre-sessionals" ontvangt het Comité voor de Rechten van het Kind vertegenwoordigers van het middenveld om de van hen verkregen informatie naast de regeringsrapporten te leggen. De pre-sessionals vinden plaats achter gesloten deuren en gaan de officiële, publieke bespreking van het rapport van het betrokken land steeds vooraf. Deze publieke bespreking van het (tweede) Belgisch rapport is gepland voor 23 mei eerstkomende. Het werd op 7 mei 1999 reeds door België bij het Comité ingediend (het eerste en tweede Belgische rapport inzake de toepassing van het Verdrag inzake de Rechten van het Kind zijn te raadplegen op de volgende website van het Ministerie van Justitie : http://194.7.188.126/justice/nl_html/organisation/html_org_admcentrale/html_dg1/kindnl.htm).

1. De inbreng vanuit de Vlaamse Gemeenschap is zeer substantieel, wat blijkt uit de verschillende paragrafen in het Belgisch rapport die handelen over de bevoegdheden van de Vlaamse Gemeenschap. Ze staan aldus in het rapport steeds expliciet aangeduid.

Ook de Vlaamse kinderrechtencommissaris was aanwezig op de vermelde pre-sessional van 5 februari 2002.

Voor het geval de Vlaamse volksvertegenwoordiger geïnteresseerd is in de door de kinderrechtencommissaris aldaar verkondigde standpunten, raad ik haar aan de kinderrechtencommissaris daaromtrent zelf te contacteren. Het Kinderrechtencommissariaat is ingevolge het oprichtingsdecreet van 15 juli 1997 rechtstreeks ondergebracht bij het Vlaams Parlement zelf.

2. Het verslag is opgemaakt in het kader van de Nationale Commissie voor de Rechten van het Kind, waarvan het secretariaat tot hiertoe nog berust bij de Dienst Rechten van de Mens van het Ministerie van Justitie. Het verslag werd vervolgens goedgekeurd door de toenmalige Interministeriële Conferentie voor de Bescherming van de Rechten van het Kind.

Zowel de Nationale Commissie als de Conferentie bestonden uit vertegenwoordigers van zowel de federale overheid als de verschillende gemeenschappen.

3. Het Comité voor de Rechten van het Kind bezorgde na de bespreking van 5 februari een vragenlijst aan de Belgische autoriteiten.

Momenteel bereidt een werkgroep met vertegenwoordigers van de federale overheid en de gemeenschappen de presentatie van het Belgische rapport op 23 mei eerstkomende voor.

4. In zijn vragenlijst heeft het Comité voor de Rechten van het Kind met name aandacht voor onder meer statistische gegevens en algemene maatregelen ter implementatie van de rechten van het kind, met inbegrip van het voorhanden zijn van de tekst van het kinderrechtenverdrag in de verschillende talen die in België gesproken worden en de goedgekeurde wetgeving.

Verder wenst het Comité, maar hierover werd geen schriftelijke reactie gevraagd, met de Belgische delegatie van gedachten te wisselen over het algemene beleid inzake kinderrechten en de kindeffectrapportage op de verschillende niveaus, het non-discriminatiebeginsel en racisme ten aanzien van minderheden en ongelijkheden in de levensstandaard van kinderen, de toepassing van het recht van het kind om zijn mening te kennen te geven, de toegang tot informatie, maatregelen ter bestrijding en ter preventie van kindermishandeling, de situatie van de niet-be-

geleide buitenlandse minderjarige asielzoekers en vluchtelingen, kinderhandel en seksuele uitbuiting van kinderen, alsook de overeenkomst van de hervorming van het jeugdbeschermingsstelsel met de internationale standaarden.

Het voorbereiden van de antwoorden op deze vragen is één van de prioritaire opdrachten van de onder punt 3 vermelde werkgroep.

**Vraag nr. 110
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Kinderopvang – Speeltuigen

In het kader van de nieuwe wetgeving op speeltuigen behoren kinderdagverblijven en opvangmoeders tot de semi-professionele uitbaters. Zij bieden een speelterrein aan, maar dit is niet hun belangrijkste dienstverlening.

Geeft de Vlaamse overheid stimuli aan kinderdagverblijven en opvangmoeders om te kunnen voldoen aan deze nieuwe wetgeving ?

Zo ja, in welke vorm ?

Worden zij financieel ondersteund ?

Antwoord

Kinderopvang valt onder het toepassingsgebied van het koninklijk besluit betreffende de uitbating van speelterreinen (KB).

Een speelterrein hoort tot de basisuitrusting van elke opvangvoorziening. Om deze basisuitrusting te kunnen uitbouwen, worden werkingssubsidies en kostenvergoedingen gegeven. De zelfstandige kinderopvang gebruikt de ouderbijdrage hiervoor.

Het toepassingsgebied van het KB is zeer ruim. De kinderopvang vormt hier een zeer specifiek onderdeel. Met de toezichthoudende overheid, het Ministerie van Economische Zaken, werd deze specificiteit van nabij onderzocht. Volgende elementen werden besproken : het doelpubliek (een merendeel van voorzieningen met opvang van 0 tot 3 jaar, met uitzondering van die voorzieningen welke buitenschoolse opvang aanbieden voor kinderen tussen 3 en 12 jaar), de capaciteit van de voorzieningen (gezins- versus groepsgebonden opvang) en ten slotte het permanente toezicht dat in elke voorziening geboden wordt. Deze factoren maken dat

de risico's aanwezig op de speelterreinen van de kinderopvang anders zijn dan deze op bijvoorbeeld een gemeentelijk speelterrein, waar kinderen zonder toezicht van volwassenen kunnen spelen. Daarbij komt dat de speeltoestellen voor kinderen tussen 3 en 3 jaar veeleer eenvoudig van concept zijn, ze hebben geen grote valhoogte en vragen weinig onderhoud.

Het KB vraagt ook niet om de uitrusting van speel­terreinen volledig te herzien. De speeltoestellen die zich op het speel­terrein bevinden, kunnen worden behouden, mits men zorgt voor een risicoanalyse, preventiemaatregelen, inspectie en het nodige onderhoud. In die zin is de financiële weerslag minimaal op het vlak van de uitrusting van het speel­terrein en werd ervoor geopteerd om de stimuli binnen de kinderopvang te richten op het aanreiken van de nodige informatie en de nodige hulpmiddelen, zodat men aan de voorschriften van het KB kan voldoen.

Er werden bijgevolg geen extra financiële stimuli aangereikt buiten de bestaande subsidies. Door Kind en Gezin werd wel geïnvesteerd in de ondersteuning van de voorzieningen bij de implementatie van het KB in de sector kinderopvang.

Er werd voor geopteerd aan elke voorziening gratis het nodige materiaal te bezorgen, zodat ze aan de voorschriften van het KB kunnen voldoen. Aan de grote groepsgebonden opvangvoorzieningen werd het Handboek Veiligheid van Speel­terreinen (aangemaakt door het Ministerie van Economische Zaken) gratis ter beschikking gesteld. Voor de gezinsgebonden opvangvoorzieningen werd een brochure "Speel op zeker" ontwikkeld met medewerking van de toezichthoudende overheid, met name het Ministerie van Economische Zaken.

In het najaar van 2001 organiseerde Kind en Gezin in elke provincie een informatienamiddag met toelichting over het KB. Op deze informatienamiddagen werden de ambtenaren van Economische Zaken uitgenodigd, zodat ze op bijkomende vragen vanuit de sector kinderopvang konden antwoorden.

Op deze namiddagen werd nog eens benadrukt dat bijkomende vragen steeds konden worden bezorgd aan de kwaliteitshelpdesk van Kind en Gezin. Van deze mogelijkheid werd tot op heden veelvuldig gebruik gemaakt.

Na afloop van de informatieronde bleek dat er bij de opvanggezinnen nood was aan een verdere verduidelijking. Daarom werd de toezichthoudende

overheid, het Ministerie van Economische Zaken, aangeschreven en werd er gevraagd om schriftelijk verdere verduidelijking te verschaffen. Het antwoord werd onlangs via een aanbeveling aan de opvanggezinnen bezorgd. Kind en Gezin zal ook in de toekomst blijvend de rol opnemen van raadgevend begeleider.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 42
van 5 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

"Radio 1 Hope" (De Zwarte Komodie) – Subsidiëring

Tot 31 maart 2002 wordt in het theater van De Zwarte Komodie in Antwerpen "Radio 1 Hope" gespeeld.

Deze opvoering geniet de steun van de Vlaamse regering.

1. Wat is de orde van grootte van die steun ?
2. Op de voorstellingsfolder van De Zwarte Komodie prijkt de foto van de minister.

Vindt hij dit niet wat delicaat in het licht van de steun die door de Vlaamse regering aan dit project wordt verstrekt ?

Was de minister hiervan overigens op de hoogte ?

Antwoord

1. De Zwarte Komodie krijgt een structurele jaar­subsidie van 10 miljoen frank voor de periode 2001-2005.
2. Ik was niet op de hoogte van het gebruik van mijn foto op de publicaties van De Zwarte Komodie m.b.t. de productie "Radio 1 Hope".

Strikt genomen vereist de wet van 30 juni 1994 betreffende het auteursrecht en de naburige rechten de toestemming van de geportretteerde

voor de reproductie of mededeling aan het publiek van een portret.

Vaste rechtspraak en rechtsleer aanvaarden echter dat publieke personen, die bijna constant in de actualiteit staan, zoals ministers, stilzwijgend toelating geven tot het nemen van hun foto. Dit vermoeden van toestemming geldt alleen voor afbeeldingen genomen tijdens de uitoefening van hun professionele activiteiten of voorzover er geen sprake is van een fout. Van een fout kan sprake zijn wanneer de publicatie de afgebeelde belachelijk maakt, hem beledigt of kwetst in zijn eer en goede naam. In dit geval kan eventueel een vordering bij de rechtbank worden ingeleid.

Het stuk "Radio 1 Hope" schijnt een leuk en licht satirisch programma te zijn met veel muziek en ironie in de bekende Zwarte-Komedie-stijl. Niet alleen ikzelf, maar ook andere mensen zoals kardinaal Danneels, Magda Aelvoet en Erna Metdepenningen worden op een satirische, doch vriendelijke manier gehekeld. Vanuit de gedachte "hoge bomen vangen veel wind" en mijn respect voor de artistieke vrijheid van elk theatergezelschap, vind ik het niet gepast hierop te reageren met strafmaatregelen of gerechtelijke stappen.

Vraag nr. 43
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 73

van 8 februari 2002

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 45
van 8 februari 2002
van de heer LUCIEN SUYKENS

Commissies voor plaatsnaamgeving – Adviesbevoegdheid

Indien een gemeente een plaatsnaam wil wijzigen c.q. afschaffen, moet zij advies vragen aan de Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving, met provinciale commissies en een centrale beroepscommissie. De betrokken adviezen zijn bindend.

Deze regeling lijkt gericht te zijn op het (culturele) aspect "plaatsnaam", veeleer dan op het toebehooren van bepaalde woningen tot de ene, dan wel de andere straat, wat een uitsluitend gemeentelijke bevoegdheid lijkt te zijn.

Zo kan een gemeente bijvoorbeeld woningen herindelen van de ene naar de andere straat, op basis van een meer logische structuur volgens de ligging van de betrokken woningen. De betrokken straatnamen zelf blijven dan ongewijzigd bestaan.

Toch blijkt er dienaangaande heel wat onduidelijkheid te heersen.

1. Hoever strekt de concrete adviesbevoegdheid van de betrokken commissies in dit verband ?

Beschikken de gemeenten over voldoende rechtszekerheid m.b.t. de grenzen van die bevoegdheid ? Hoe en waar is die adviesbevoegdheid concreet afgelijnd ?

2. Impliceert de adviesbevoegdheid inzake plaatsnamen ook een adviesbevoegdheid inzake her Nummering of herindeling van woningen tussen bepaalde bestaande straten ? Zo ja, op grond van welke regelgeving ?

3. Wat houdt het toezicht op de betrokken adviescommissies concreet in ?

Gaat het alleen om de samenstelling ervan ?

Wordt er ook gerapporteerd aan het beleid ? Op welke wijze ? Welk gevolg wordt daaraan gegeven ? Is die rapportage openbaar of alleszins toegankelijk voor de gemeenten ?

Antwoord

De bevoegdheid inzake plaatsnaamgeving aan straten en pleinen is geregeld in het decreet van 28 januari 1977 (toen nog een decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap) "tot bescherming van namen van openbare wegen en pleinen". De uitvoering ervan was toevertrouwd aan de (federale) minister van Binnenlandse Zaken. Dit decreet werd gewijzigd door het decreet van 1 juli 1987, waarbij in feite de bevoegdheid volledig werd overgeheveld naar de Vlaamse Executieve en meer bepaald naar de minister bevoegd voor Cultuur.

Laat mij vooreerst duidelijk stellen dat het decreet (in artikel 1) bepaalt dat de bevoegdheid tot het toekennen of wijzigen van namen bij de gemeenteraad berust.

Dit decreet organiseert eveneens een "Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving", die bestaat uit één centrale commissie en provinciale commissies. De samenstelling van deze commissies wordt geregeld door het koninklijk besluit van 10 februari 1978, vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1997.

Als antwoord op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik het volgende meedelen.

1. Het genoemde decreet bepaalt de bevoegdheid van de Koninklijke Commissie. De provinciale commissies hebben een bevoegdheid van adviesverstrekking wanneer het gaat om namen van nieuwe wegen en pleinen. De adviesbevoegdheid is bindend wanneer het gaat om wijzigingen van namen. De gemeentebesturen moeten daarbij zorgen voor bekendmaking aan de bevolking en inzonderheid aan de bewoners van de straten en pleinen in kwestie (30 dagen), en ze moeten een gemotiveerd dossier doorsturen aan hun provinciale commissie. De commissie heeft 30 dagen de tijd om te reageren; gebeurt dit niet, dan wordt het advies als positief beschouwd. De gouverneur kan deze termijn éénmaal met 30 dagen verlengen.

Indien de provinciale commissie de naamwijzigingen weigert, kan het gemeentebestuur beroep aantekenen bij de centrale commissie, die 60 dagen de tijd heeft om een bindende adviesuitspraak te doen.

Verder staan in het decreet een aantal voorschriften en regels die de keuzemogelijkheid voor naamgeving bepalen of aangaan, zoals: geen namen van nog levende personen, voorkeur voor lokale geschiedenis en toponymie, en dergelijke.

2. Aangezien het genoemde decreet enkel betrekking heeft op het toekennen en beschermen van namen van openbare wegen en pleinen en dit decreet bovendien bepaalt dat alleen de gemeenteraad bevoegd is, heeft de Koninklijke Commissie terzake geen verdere bevoegdheid inzake straatindelingen en huisnummering.

Hier spelen dus enkel de regels van de toezichthoudende overheden inzake het bestuurlijk optreden van gemeentelijke overheden.

3. Het decreet voorziet in geen enkele vorm van toezicht van de overheid namens de Vlaamse regering. Het stelt enkel dat de Koning, en na de wijziging van het decreet de Vlaamse Executieve, de samenstelling en de werking van de commissies bepaalt. Het oorspronkelijke koninklijk besluit van 10 februari 1978 werd opgeheven en vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1997. Dit besluit bepaalt dat de centrale Vlaamse commissie bestaat uit zes leden, die door de Vlaamse minister bevoegd voor Cultuur benoemd worden voor vier jaar (met hernieuwbaar mandaat). De minister zelf of een door hem aangewezen ambtenaar is voorzitter. De zes leden kiezen onderling een ondervoorzitter. De praktijk is dat de ondervoorzitter de vergaderingen voorziet. De secretaris is een ambtenaar door de minister aangewezen.

Dezelfde principes gelden ook voor de provinciale commissies, met dien verstande dat de voorzitter van rechtswege de provinciegouverneur of een door hem aangewezen ambtenaar is. De secretaris wordt eveneens door de gouverneur aangewezen.

De verslagen van de vergaderingen worden wel aan mijn administratie gerapporteerd, die er enkel akte van neemt. De adviezen, met redenen omkleed, worden aan de betrokkenen bezorgd.

Voor de inzage van de gemeenten in de stukken van de commissies zijn voor het overige de decretale regels inzake de openbaarheid van bestuur van toepassing.

Vraag nr. 47
van 13 februari 2002
van de heer FELIX STRACKX

VZW Jeugdwerknet – Subsidiëring

De VZW Jeugdwerknet is een organisatie die zich sedert zes jaar bezighoudt met het "informer" van jongeren via het internet. De aangeboden informatie is op zijn zachtst gezegd nogal eenzijdig, onvolledig en gekleurd.

Deze VZW, gevestigd in Gent, is erkend als experimenteel jeugdwerk door het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, afdeling Jeugd en Sport, en wordt tevens gesteund door de provincie Oost-Vlaanderen en MINE (Fortis en Planet Internet).

1. Wat was de oorspronkelijke taakomschrijving van deze VZW ?

Wat is de inhoud van de samenwerkingsovereenkomst die met de Vlaamse Gemeenschap werd afgesloten ?

Hoe lang loopt deze nog ?

2. Gebeurde er reeds een evaluatie door de administratie ?

Wat was hiervan het resultaat ?

3. Hoeveel subsidies ontving deze VZW het voorbije jaar ?

Hoeveel werd er begroot voor dit jaar ?

4. Het aanbieden van informatie via het internet kan vandaag de dag bezwaarlijk nog experimenteel genoemd worden. Eigenlijk is het niet meer dan normaal dat het departement zelf een degelijke website (met volledige en correcte informatie) zou aanbieden.

De vraag rijst wat het nut is van de verdere subsidiëring van deze VZW.

Antwoord

1. De oorspronkelijke taakomschrijving van de VZW Jeugdwerknet is te vinden in volgend artikel van haar statuten (Belgisch Staatsblad van 27.2.1997, blz. 1674) : "De verenigingen heeft tot doel gebruik van datacommunicatie, inzonderheid het internet, in het jeugdwerk te bevorderen en alle initiatieven te nemen die recht-

streeks of onrechtstreeks daarmee betrekking hebben".

In het kader van het experimenteel jeugdwerk worden niet direct samenwerkingsovereenkomsten afgesloten ; de verenigingen krijgen een bepaalde subsidie voor een bepaalde periode om een bepaald initiatief te realiseren, dat moet voldoen aan de criteria vermeld in het "Reglement voor het subsidiëren van experimenteel of vernieuwend jeugdwerk".

In de loop van 2001 werden daarnaast twee aparte opdrachten voor de Vlaamse Gemeenschap uitgevoerd door Jeugdwerknet :

- aanmaak van een website in verband met het debat betreffende de vraag van stemrecht op 16 jaar ;
- aanmaak van een website over het gemeentelijk jeugdwerkbeleidsplan.

Beide opdrachten liepen ook af in 2001.

2. De evaluatie van het resultaat van deze beide opdrachten, evenals van de werking in het kader van het experimenteel jeugdwerk is positief.
3. Jeugdwerknet ontving in het kader van het experimenteel jeugdwerk volgende subsidies :
 - 1.500.000 frank in 2000 ;
 - 1.200.000 frank in 2001.

Voor 2002 is er geen verdere subsidiëring binnen het experimenteel jeugdwerk, omdat intussen is beslist het initiatief in 2002 te subsidiëren voor een bedrag van 61.973,38 euro onder het subsidiereglement m.b.t. informatie-, communicatie- en inspraakprojecten. Gelet op de ontwikkelde activiteiten past dit initiatief beter onder deze reglementering.

4. Zoals boven reeds gesteld, wordt Jeugdwerknet niet langer gesubsidieerd onder het reglement inzake experimenteel jeugdwerk, maar wel onder het reglement inzake informatie-, communicatie- en inspraakprojecten, waaronder dat initiatief inhoudelijk inderdaad meer thuis hoort.

Het is zo dat er ondertussen door de afdeling Jeugd en Sport een eigen website is opgestart, waarin vooral het jeugdbeleid en de stand van zaken van de uitvoering ervan aan bod komen.

De website van Jeugdwerknet is vooral een weergave van wat zich afspeelt in het werkveld, met overzichten van onder meer de activiteiten van de verschillende jeugdverenigingen, hun publicaties, de te begeven vacatures en dergelijke.

Vraag nr. 48
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Dopingcontroles – Stand van zaken

De Vlaamse Gemeenschap kan dopingonderzoek en -controles uitvoeren.

1. Wat is het aantal op doping gecontroleerde sportwedstrijden, opgesplitst per sporttak, en dit sedert 1995 ?
2. Hoeveel atleten werden gedurende deze periode en per sporttak bij controle betrappt op dopinggebruik ?
3. Welke sporttakken vertonen een stijgende trend naar dopinggebruik ?

Welke preventieve initiatieven neemt de minister ?

4. Hoe worden de sportfederaties en -ploegen betrokken bij de opmaak van preventiemaatregelen tegen dopinggebruik ?

Antwoord

1. Het aantal op doping gecontroleerde manifestaties, opgesplitst per sporttak, bedraagt in :

1995	400
1996	413
1997	390
1998	341
1999	362
2000	401
2001	402

De dopingcontroles bestrijken een tachtigtal sportdisciplines. Een opsplitsing per sporttak en per jaar gaat als **bijlage**.

2. Het aantal overtredingen bedraagt in :

1995	102
1996	96
1997	124
1998	123
1999	113
2000	128
2001	121

Een opsplitsing per sporttak en per jaar gaat als **bijlage**.

3. Het is niet mogelijk om op basis van het bestaande cijfermateriaal trends aan te geven. Het aantal gecontroleerde sporters is immers vaak onvoldoende om van significantie te spreken. In sporttakken waar minder frequent gecontroleerd wordt, is de interpretatie van procentuele cijfers met andere woorden niet betrouwbaar, omdat het aantal gecontroleerden te laag ligt. Op basis van de objectieve cijfergegevens (zie **bijlage**) is dus enige voorzichtigheid aan de orde om hier over trends te kunnen spreken, daar verschillende factoren mee een rol kunnen spelen :

- aantal gecontroleerde manifestaties,
- aantal controles in verhouding tot de sporttakken,
- verhouding controle bij topsporters en recreatiesporters binnen één sporttak.

Voor het tweede deel van vraag 3 wordt verwezen naar vraag 4, waarbij een opsomming wordt gegeven van de talrijke initiatieven van de Vlaamse overheid.

4. De Vlaamse overheid neemt talrijke initiatieven om deze doelgroep te informeren en te betrekken :

- via verschillende kanalen worden brochures verspreid met informatie aangaande de dopingproblematiek, zoals de brochure in verband met "dopingsubstanties en -methoden" en "dopingcontrole" en de brochure "Onze-ker over doping ?" ;

- aan alle sportfederaties werd gevraagd deze informatie te publiceren in hun tijdschrift ;
- alle sportfederaties werden aangeschreven aangaande de problematiek van de voedingssupplementen met de vraag hun leden via hun tijdschrift of ledenblad te waarschuwen om uiterst voorzichtig te zijn met het gebruik van allerlei voedingssupplementen ;
- er werd een campagne "Wie sport, moet weten waar de lijn ligt" opgestart via televisie en magazines.

Dit initiatief wil bijdragen tot een betere informatie en communicatie van de sportbeoefenaar op het vlak van medisch verantwoord sporten in het algemeen en dopingbestrijding in het bijzonder. De Vlaamse overheid wil hiermee vermijden dat mensen uit onwetendheid zich toch laten verleiden tot het gebruik van doping. Die onwetendheid kan zich voordoen op verschillende vlakken : onwetendheid over de nadelige effecten van doping op de gezondheid en/of onwetendheid over het feit of een bepaalde substantie al dan niet op de verboden lijst staat.

De Dopinglijn is te bereiken telefonisch, schriftelijk en via e-mail. Deze hulpverlening wordt georganiseerd in samenwerking met de Vlaamse Infolijn. De campagne werd langs diverse kanalen gevoerd ;

- inzake preventie wordt voorgesteld om de cijfergegevens jaarlijks publiek te maken, met een verwijzing naar de evolutie volgens de sporttak ;
- een website www.vlaanderen.be/dopinglijn ;
- een mailing aan drie sportgerelateerde doelgroepen, bevattende een begeleidende brief, een A2-affiche en een informatiefolder.

Deze informatie werd verspreid naar huisartsen, specialisten en paramedische beroepen, middelbare scholen, universiteitsfacul-

teiten en hogescholen, gemeentelijke sportdiensten en sportverenigingen ;

- de verspreiding van een video en cd-rom "Sport zonder doping in Vlaanderen".

Deze informatie werd verspreid ten behoeve van de controleartsen inzake medisch verantwoord sporten, de keuringsartsen inzake medisch verantwoord sporten en de Vlaamse sportfederaties. Een Engelse versie werd naar aanleiding van het EU-voorzitterschap eveneens gerealiseerd ;

- de aanschaf van een dopingbus voor dopingcontroles .

De aanschaf van dit mobiel, goed uitgerust en gestandaardiseerd onderzoekslokaal heeft tot doel de zichtbaarheid van het controlebeleid van de Vlaamse Gemeenschap te verhogen. De dopingbus zal midden juni 2002 inzetbaar zijn ;

- verantwoordelijken van sportfederaties en sportbeoefenaars kunnen steeds terecht bij de administratie Gezondheidszorg voor nadere informatie aangaande het medisch verantwoord sporten ;
- aangezien de kennis aangaande geldende verplichtingen (bv. bij internationale manifestaties) te wensen overlaat, werd een dialoogronde met de sportfederaties ingevoerd, waarbij via bilateraal overleg sportfederaties geïnformeerd en gesensibiliseerd worden ;
- de Vlaamse Sportfederatie VZW (VSF) zal de sportfederaties in Vlaanderen verder optimaal informeren, sensibiliseren en responsabiliseren inzake deze problematiek ;
- oprichting van het adviesorgaan Medisch Verantwoorde Sporten (Vlaamse Dopingraad) als krachtdadig instrument via een gecoördineerde aanpak en een efficiënt beleid ;
- meer controles buiten de competitie.

Aantal gecontroleerde manifestaties

Discipline	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	Totaal
Wielrennen	204	203	165	171	167	125	110	125	161	1.431
Voetbal	47	33	53	47	36	33	35	30	18	332
Atletiek	27	13	12	15	12	21	23	38	44	215
Volleybal	11	20	22	21	19	20	15	26	7	161
Basketbal	9	17	12	24	15	10	25	8	12	132
Body-building	40	34	13	7	13	5	6	2	2	122
Zwemmen	11	7	9	10	11	8	7	10	15	88
Handbal	7	4	8	4	4	5	11	15	15	73
Tennis	4	6	3	8	6	1	9	19	12	68
Tafeltennis	4	5	3	4	6	10	10	9	6	57
Zaalvoetbal	6	6	4	3	5	4	10	8	7	53
Turnen	5	8	3	5	3	2	8	12	6	52
Powerlifting	4	3	8	9	4	5	9	4	2	48
Boksen	6	4	9	2	2	0	3	14	6	46
Motorcross	2	4	8	6	7	3	0	2	5	37
Vechtsporten	1	0	2	3	3	0	7	5	12	33
Badminton	1	3	1	12	6	4	3	2	1	33
Judo	5	1	8	4	2	5	1	3	2	31
Darts	5	6	2	3	3	2	2	4	3	30
Squash	0	4	3	6	8	2	5	1	1	30
Triathlon	3	4	3	2	4	4	4	2	3	29
Boogschieten	1	3	2	4	9	7	1	0	1	28
Hockey	3	0	7	3	7	2	2	4	0	28
Kanovaren	6	3	2	1	3	1	3	3	4	26
IJshockey	2	4	1	3	1	3	3	4	4	25
Kaatsen	2	3	5	5	5	2	0	2	1	25
Kick-boxing	1	3	0	2	1	4	1	3	9	24
Minivoetbal	5	8	4	4	2	1	0	0	0	24
Gewichtheffen	0	0	1	4	1	4	4	4	5	23
Schermen	3	3	1	5	4	2	2	1	0	21
Snelschaatsen	0	2	0	1	1	4	5	5	2	20
Rolschaatsen	4	0	3	1	1	4	1	1	3	18
Roeien	1	0	2	1	4	4	2	0	3	17
Korfbal	1	0	0	1	1	3	2	6	3	17
Waterski	1	2	5	2	2	1	1	0	2	16
Duathlon	0	2	2	1	0	1	1	4	3	14
Krachtbal	4	4	1	1	2	1	1	0	0	14
Zeilen	2	2	0	0	1	2	3	1	2	13
Rugby	0	0	3	0	0	2	1	1	2	9
Biljart	4	1	0	1	1	1	0	1	0	9
Shorttrack	1	0	1	1	1	1	0	3	0	8
Baseball	0	0	0	1	1	3	1	2	0	8
Karate	1	0	0	0	0	2	2	3	0	8
Waterpolo	1	0	1	1	0	0	2	0	2	7
Golfsport	2	2	2	0	0	1	0	0	0	7
Autosport	0	0	2	0	0	1	1	0	2	6
Oriënteringssport	0	0	0	0	0	1	2	1	2	6
Zeilwagenrijden	0	1	2	1	0	0	1	0	1	6
Kunstschaatsen	0	1	0	2	0	1	1	1	0	6
Kleiduifschieten	0	0	0	0	1	2	1	2	0	6
Bowling	0	1	0	1	3	0	0	0	0	5
Zweefvliegen	1	0	0	0	0	1	0	1	1	4
Kanopolo	0	0	0	0	0	0	1	2	1	4

Discipline	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001	Totaal
Worstelen	1	1	0	0	1	0	1	0	0	4
Recreatiesport	1	0	0	0	0	2	0	1	0	4
Schietsport	0	0	0	0	0	3	0	1	0	4
Handboogschieten	0	0	0	0	0	0	3	1	0	4
Dansen	0	1	0	0	0	0	1	0	1	3
Bergsport	0	0	1	0	0	0	0	1	1	3
Touwtrekken	0	0	0	0	0	1	2	0	0	3
Windsurfen	0	1	0	0	0	1	1	0	0	3
Jumping	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2
Volksspelen	0	0	0	0	0	1	0	0	1	2
Watersport	0	0	0	0	0	0	1	0	1	2
Ruitersport	0	0	0	0	0	0	1	1	0	2
Rollerskating	0	0	0	0	0	0	2	0	0	2
Ju-Jitsu	0	0	0	0	1	0	0	0	0	1
Parachutisme	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
Snooker	0	0	1	0	0	0	0	0	0	1
Benji	0	1	0	0	0	0	0	0	0	1
Bergbeklimmen	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Kegelen	0	0	0	0	0	0	1	0	0	1
Klootschieten	0	0	0	0	0	1	0	0	0	1
Softbal	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Ropeskipping	0	0	0	0	0	0	0	1	0	1
Kunstsport	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Indoor-klimmen	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Gehandicaptensport	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Rafting	0	0	0	0	0	0	0	0	1	1
Totaal	450	445	400	413	390	341	362	401	402	3.604

Positief 1e analyse + fraude + in gebreke + negatief 2e analyse

Discipline	Totaal	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Wielrennen	379	63	40	39	31	40	46	25	51	44
Body-building	221	86	58	18	14	28	11	4	1	1
Voetbal	53	4	3	5	10	11	7	8	4	1
Basketbal	43	5	6	1	5	2	7	12	4	1
Atletiek	35	3	2	0	5	2	3	6	5	9
Powerlifting	35	0	1	4	6	5	5	9	5	0
Boksen	23	0	4	2	0	1	0	2	10	4
Volleybal	23	0	0	3	1	4	4	3	5	3
Handbal	21	0	2	2	1	0	1	7	3	5
Tafeltennis	18	0	1	2	0	2	2	4	4	3
Vechtsporten	18	0	0	5	0	1	0	4	2	6
Zaalvoetbal	16	0	0	0	0	2	0	4	7	3
Motorcross	13	0	1	4	1	2	2	0	0	3
Kick-boxing	12	0	1	0	2	1	2	0	3	3
Squash	12	0	0	1	3	4	1	3	0	0
IJshockey	11	0	2	0	0	0	2	2	3	2
Tennis	11	0	0	0	0	1	0	1	5	4
Boogschieten	10	1	0	0	3	4	2	0	0	0
Darts	10	1	1	1	1	2	0	1	2	1
Judo	10	0	0	4	1	0	4	0	0	1

Discipline	Totaal	1993	1994	1995	1996	1997	1998	1999	2000	2001
Softbal	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Touwtrekken	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Watersport	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Zweefvliegen	0	0	0	0	0	0	0	0	0	0
Totaal	1.106	169	130	102	96	124	123	113	128	121

Vraag nr. 49
van 13 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

Commissies voor plaatsnaamgeving – Vlaams Blok

Op 22 september 1994 diende het Vlaams Blok per brief kandidaturen in voor diverse provinciale commissies.

In de Provinciale Adviescommissies voor Plaatsnaamgeving van Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant namen twee Vlaams-Blokvertegenwoordigers hun mandaat op. Uit ingewonnen informatie blijkt dat zowel de Provinciale Adviescommissie voor Plaatsnaamgeving van Oost-Vlaanderen als de Provinciale Adviescommissie voor Plaatsnaamgeving van Vlaams-Brabant op zeer geregelde basis vergaderden. In het laatst beschikbare cultureel jaarboek van de provincie Oost-Vlaanderen (1999) maakt men melding van negen commissievergaderingen die plaatsvonden.

Vanaf de indiening van de kandidaturen (22 september 1994) tot op heden kregen geen van beide Vlaams-Blokafgevaardigden echter ooit enige uitnodiging om een vergadering van deze adviescommissie bij te wonen.

1. Waarom ontvingen de beide Vlaams-Blokafgevaardigden nooit een uitnodiging om deze commissievergaderingen bij te wonen ?
2. Werden er wijzigingen doorgevoerd in de samenstelling van deze commissies ?
3. Vonden er in de loop van 2000 en 2001 vergaderingen van beide commissies plaats en zo ja, met welke frequentie ?

Welke criteria werden gehanteerd bij het samenstellen van deze commissies ?

Antwoord

Teneinde de vragen en de antwoorden te situeren, wil ik vooreerst een korte historiek geven van de reglementering inzake de plaatsnaamgeving.

De genoemde regelgeving wordt bepaald door het decreet van 28 januari 1977 (toen nog een decreet van de Cultuurraad voor de Nederlandse Cultuurgemeenschap) "tot bescherming van namen van openbare wegen en pleinen". De uitvoering ervan was toevertrouwd aan de federale minister van Binnenlandse Zaken. Dit decreet werd gewijzigd door het decreet van 1 juli 1987 waarbij in feite de bevoegdheid volledig werd overgeheveld naar de Vlaamse Executieve en meer bepaald naar de minister bevoegd voor Cultuur.

Dit decreet organiseert eveneens de "Koninklijke Commissie van Advies voor Plaatsnaamgeving", die bestaat uit één centrale commissie en provinciale commissies. De samenstelling van deze commissies wordt geregeld door het koninklijk besluit van 10 februari 1978, vervangen door het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1997, dat in het bijzonder de uitvoering van artikel 3 van het decreet regelde, namelijk de samenstelling van de verschillende commissies.

In antwoord op de concrete vragen van de Vlaamse volksvertegenwoordiger kan ik het volgende meedelen.

1. Men stelde vast dat de werking van de verschillende commissies in het begin van de jaren '90 optimaal functioneerde. Dit was onder meer te wijten aan het ontslag en overlijden van leden.

Uiteindelijk werd op 23 september 1997 een besluit van de Vlaamse regering uitgevaardigd om de werkbaarheid van de commissies te verbeteren. Van alle commissies werd het aantal leden van twaalf tot zes herleid. In afwachting van deze regeling werden geen benoemingen of her-

benoemingen gedaan en werd de commissies verzocht hun werkzaamheden voort te zetten op grond van het rechtsbeginsel van de continuïteit van de openbare dienstverlening.

Daarin ligt wellicht de oorzaak van het feit dat op de aanvraag van Vlaams-Blokvertegenwoordigers in de provincies Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant niet werd ingegaan.

2. Zoals in punt 1 reeds werd vermeld, is er na 1997 opnieuw overgegaan tot de samenstelling van de verschillende commissies, in gereduceerde vorm.

Gelet op de doelstellingen van deze commissies, gelet ook op een zekere continuering in de werking en gelet op de vraag (van decreet en besluit) naar deskundigheid in de samenstelling, wordt zo min mogelijk tot grondige wijzigingen in de samenstelling overgegaan.

3. Voor de duidelijkheid wil ik erop wijzen dat het decreet op de plaatsnaamgeving geen enkele bevoegdheid of opdracht tot toezicht geeft aan de Vlaamse minister bevoegd voor de uitvoering van het decreet. Zijn enige bevoegdheid is de benoeming van de leden en zijn enige opdracht bestaat erin zijn administratie het secretariaat van de centrale commissie te laten waarnemen en het presentiegeld en de (reis)kosten van de commissieleden te betalen.

Dit betekent concreet dat mijn administratie enkel financiële en boekhoudkundige verrichtingen terzake doet, maar geen dossieropvolging, zeker niet wat de provinciale commissies betreft.

Sinds de aanpassing op grond van het besluit van de Vlaamse regering van 23 juli 1997 zijn mij geen klachten inzake de werking van de commissies bekend en neem ik dus aan dat ze regelmatig en naar behoren hun taak vervullen. Ter illustratie kan ik vermelden dat de centrale commissie in de loop van 2000 twee dossiers te behandelen kreeg. Voor de duidelijkheid : de centrale commissie moet enkel optreden wanneer er beroep wordt aangetekend tegen een advies van de provinciale commissies. Voor het overige diende mijn administratie in dat jaar zeven vragen te behandelen (inzake spellingsaangelegenheden of wegens het gebruik van een naam van een lid van het koningshuis).

Wat het tweede deel van de vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger betreft, kan ik

meedelen dat het besluit van de Vlaamse regering voorstelt om bij de samenstelling van de commissies rekening te houden met deskundigheid inzake plaatselijke geschiedenis, kunst- en cultuurleven, toponymie en volkskunde ; dus niet met politieke strekking. Voor de samenstelling van de provinciale commissies wordt aan de provinciegouverneur gevraagd op grond van deze criteria valabele kandidaten voor te dragen.

**Vraag nr. 50
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Verwijlintresten – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 20
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

**Vraag nr. 51
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE**

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 64
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 52
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 65
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 53
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 23
 van 21 februari 2002
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 54
van 21 februari 2002
van de heer JAN LOONES

Bibliotheekbeleid – Senioren

Vanuit het beleid gaat er terecht veel aandacht naar de leesbevordering.

Een behartigenswaardige groep lezers zijn de senioren.

Veel van onze senioren verblijven in een rust- of verzorgingstehuis.

In artikel 17, § 3 van het decreet "houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid" maakte de minister zijn intenties omtrent het bibliotheekbeleid voor die doelgroep kenbaar.

Ik verwijs naar artikel 13 omtrent het streekgericht bibliotheekbeleid en meer bepaald ook naar artikel 17, § 3 dat handelt over de voorzieningen voor bijzondere doelgroepen : "Voor de ondersteuning van de werking van de streekgerichte bibliotheekplatforms voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rust- of verzorgingstehuis, zal de Vlaamse regering een organisatie belasten met het bieden van ondersteuning aan de bibliotheekplatforms bij de uitbouw van deze dienstverlening. De Vlaamse regering zal met deze organisatie een beheersovereenkomst sluiten".

Naar verluidt is het, wat die beheersovereenkomst betreft, de bedoeling hiervoor het Rode Kruis aan te spreken.

De bestelling van boeken aan huis bij zieken en bejaarden behoort echter niet tot bovenvermelde dienstverlening. Nochtans zijn er nog veel senioren die niet in rust- of verzorgingstehuizen verblijven, maar niettemin niet mobiel genoeg zijn om zelf naar de bibliotheek te gaan.

Een mogelijke optie is om het Rode Kruis dan ook niet enkel voor bejaardentehuizen in te schakelen, maar ook voor bedeling aan huis.

Een andere mogelijkheid – door behartigers van deze doelgroep gesuggereerd – is aan de diensten die zorgen voor de maaltijdbedeling een bijkomende functie toe te kennen, door ze ook boeken aan huis te laten bezorgen bij minder mobiele bejaarden en mindervaliden die daarom vragen.

Dezelfde initiatieven zouden ook kunnen worden genomen voor het bezorgen van op cassettes ingesproken boeken en tijdschriften en van muziek op cassettes en cd's voor blinden.

1. Vanaf wanneer worden de uitvoeringsbesluiten van het decreet "houdende het stimuleren van een kwalitatief en integraal lokaal cultuurbeleid" toegepast ?
2. Zijn er reeds organisaties aangesproken met het oog op ondersteuning bij de uitbouw van de dienstverlening voor langdurig zieken en perso-

nen die verblijven in een rust- of verzorgingstehuis? Zo ja, welke?

3. Klopt het dat het Rode Kruis daarvoor in aanmerking komt? Zo ja, zijn er reeds contacten gelegd? Met welk resultaat?
4. Werden de suggesties betreffende de dienstverlening voor bejaarden en mindervaliden die niet in instellingen verblijven reeds geëvalueerd? Met welk resultaat?
5. Werd het voorstel om andere diensten, zoals voor de maaltijdbedelingen, in te schakelen reeds onderzocht? Worden daaromtrent onderhandelingen vooropgesteld met de minister bevoegd voor Welzijn?
6. Worden er soortgelijke maatregelen genomen ten behoeve van de blinden?

N.B. Vragen over dit onderwerp werden gesteld aan de ministers Bert Ancliaux (vraag nr. 54) en Mieke Vogels (nr. 102).

Gecoördineerd antwoord

Het uitvoeringsbesluit bij het decreet inzake lokaal cultuurbeleid werd goedgekeurd op 11 januari 2002. Dit besluit trad dus, samen met het decreet, in werking op 1 januari 2002.

Met betrekking tot de ondersteuning van de dienstverlening voor langdurig zieken en personen die verblijven in een rust- of verzorgingsinstelling werd inderdaad een beheersovereenkomst afgesloten met de "VZW Rode-Kruisziekenhuisbibliotheken. Daarnaast wordt in het decreet, in het kader van een streekgericht bibliotheekbeleid, ook aan de provinciebesturen deze opdracht meegegeven.

Normaliter moet dit resulteren in een structurele aanpak van deze problematiek.

Met betrekking tot blinden en slechtzienden lijkt het mij geen prioriteit om hier onmiddellijk nieuwe initiatieven te ontwikkelen. Er bestaan immers twee speciale voorzieningen voor blinden en slechtzienden: de Vlaamse Klank- en Luisterbibliotheek in Brussel en de Vlaamse Klank- en Braillebibliotheek in Jabbeke-Varsenare. Deze instellingen beschikken over speciale collecties gesproken boeken en brailleboeken. Beide organisaties worden door de Vlaamse Gemeenschap gesubsidieerd, zodanig dat zij in staat zijn om een actueel aanbod te verzekeren (mede in samenwerking met het pro-

ductiecentrum Progebraille-Hellen Keller, dat ook door de Vlaamse Gemeenschap wordt gesubsidieerd).

Alle slechtzienden kunnen op deze instellingen een beroep doen. De catalogi zijn ook on line via het internet raadpleegbaar of worden manueel ter beschikking gesteld. De gevraagde materialen worden rechtstreeks via de post bij de aanvrager thuisbezorgd.

Senioren die nochtans in de kou blijven staan, zijn mindermobiele senioren die toch nog zelfstandig wonen, maar niet meer in staat zijn om naar de bibliotheek te gaan. Een eenduidig antwoord op deze problematiek is niet vanzelfsprekend.

Gemeenten moeten, volgens het decreet inzake lokaal cultuurbeleid, voor 1 oktober 2002 een bibliotheekbeleidsplan bij de administratie indienen. In dit plan wordt onder meer aangegeven wat de dienstverlening zal inhouden en op welke manier de collectie ontsloten wordt voor het brede publiek. Ik merk nu al dat bibliotheken dikwijls op een creatieve, manier zoeken naar methodes om ook andere doelgroepen aan te spreken, al dan niet in samenwerking met derden. Ik reken er dus op dat we, ook in dit verband, vanuit de beleidsplannen zinvolle suggesties kunnen doen aan andere gemeentebesturen. Onderhandelingen op het niveau van het lokale beleid (afspraken tussen gemeente, OCMW en lokale voorzieningen en organisaties zoals bibliotheken) lijken veeleer aangewezen dan gesprekken tussen ministers.

De zoektocht naar antwoorden op deze problematiek is immers sterk afhankelijk van de lokale context: bestaat er een traditie om vrijwilligers in te schakelen, kan er op een eenvoudige manier een integratie met andere dienstverlening worden opgezet, wordt er samengewerkt met andere verenigingen, ...? Ook de grootte van de gemeenten speelt hierin een rol.

Wellicht zal moeten worden gezocht naar een combinatie van maatregelen, omdat elke op zichzelf staande oplossing slechts een beperkt effect heeft.

Zo voorziet een aantal bibliotheken wel in een huis-aan-huis service, maar dit is inderdaad veeleer uitzondering dan regel. Het opzetten van een dergelijke service is immers niet goedkoop en ook tijds- en arbeidsintensief.

De suggestie van de Vlaamse volksvertegenwoordiger om de maaltijdbedeling te koppelen aan andere dienstverlening, wordt nu al op vele plaatsen

op lokaal niveau gerealiseerd, bijvoorbeeld als signaalfunctie bij problemen, Er zijn ook al lokale dienstencentra die activiteiten voor "huisgebonden ouderen" organiseren. Het bezorgen van boeken aan huis kan hieraan gekoppeld worden. Ook via andere kanalen, zoals het inschakelen van de postbode of het uitbouwen van een vrijwilligersdienst van de lokale dienstencentra, kunnen boeken aan huis bij senioren worden bezorgd.

De door de Vlaamse volksvertegenwoordiger voorgestelde oplossing – levering van boeken aan huis samen met de bedeling van maaltijden door het OCMW – zou dus een element van oplossing kunnen zijn, maar toch is dit nog geen ideale benaderingswijze. Bij een huis-aan-huis bedeling is de keuzemogelijkheid immers zeer beperkt. De aanvrager moet bijna al weten welk boek hij/zij wenst te ontvangen of moet anders blind vertrouwen op wat wordt aangeboden. In de bibliotheek zelf daarentegen kan in de rekken worden gekeken en is de catalogus raadpleegbaar. Dit zou dus alleszins best worden gecombineerd met, bijvoorbeeld, het afdrucken en verspreiden van een overzicht van nieuwe aanwinsten, zodat de minder mobiele mensen toch een minimaal overzicht krijgen van wat de bibliotheek te bieden heeft.

De catalogi van heel wat bibliotheken zijn ondertussen wel raadpleegbaar via het internet, maar tot op heden blijft het gebruik van internet door senioren zeer beperkt, zodat dit ook niet onmiddellijk veel perspectieven biedt.

Niet enkel de bibliotheken, maar ook vrienden en familieleden kunnen ertoe bijdragen dat minder mobiele zieken en senioren een beroep kunnen doen op het aanbod van de bibliotheek. Wie niet meer in staat is om zelfstandig naar de bibliotheek te gaan, kan dit immers ook niet meer voor heel wat andere zaken (boodschappen, bankverrichtingen, ...) en zal hiervoor dikwijls een beroep moeten doen op familieleden of hulpverleners om op geregelde tijdstippen naar bepaalde locaties te worden gebracht. Vrienden, familieleden, burenspringen dikwijls in. Het lijkt mij het meest aangewezen om ook een bibliotheekbezoek hierin te integreren.

De basisvisie van het nieuwe zorgdecreet is het aan huis brengen van zorg en hulp- en dienstverlening. Elk rusthuis zal worden gestimuleerd om haal- en brengfuncties te realiseren. Het aan huis brengen van animatie, waaronder boeken, past binnen deze visie.

Naar aanleiding van de besprekingen die in de loop van 2001 gevoerd werden in het kader van

een nieuwe regelgeving voor "een vernieuwd ouderenbeleid", besteedde de werkgroep "inclusief beleid" nogal wat aandacht aan de maatschappelijke en culturele participatie van ouderen.

De werkgroep focust niet zozeer concreet op de verspreiding van boeken en ander leesmateriaal via de maaltijdbedeling, maar besteedt nogal veel aandacht aan de principes van levenslang leren, met de doelstelling een volwaardige maatschappelijke erkenning en participatie voor ouderen te garanderen en kansen te bieden op zelfontplooiing en sociaal leven ("Naar een vernieuwd Vlaams ouderenbeleid", eindrapport deel 1, 17 december 2001, hoofdstuk 1, groene bladzijden werkgroep "inclusief beleid", blz. 7-10). De werkgroep tracht een zo volledig mogelijk beeld te scheppen en rekening te houden met de diverse actoren. Op basis daarvan suggereert de werkgroep verschillende aandachtspunten en beleidsadviezen.

Een opsomming van slechts enkele van de vele waardevolle en relevante suggesties :

- oudereneducatie dient volgens de werkgroep een eigen plaats te krijgen binnen het beleid gericht op levenslang leren. Er dient speciale aandacht uit te gaan naar de rol die het sociaal-cultureel werk daarbij kan vervullen ;
- ouderen moeten in dat verband ook optimaal kunnen gebruikmaken van de nieuwe informatietechnologie. Dit omvat zowel het kenbaar en toegankelijk maken van informatie- en communicatietechnologie (ICT), als het ontwerpen van ouderenvriendelijke producten en/of technieken ;
- in de ouderenzorg en het ouderenwerk dienen vrijwilligers een hedendaags en kwaliteitsvol werkkader te kunnen genieten.

Vraag nr. 57
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Cultuur voor bijzondere doelgroepen – Subsidiëring

Tijdens de begrotingsbesprekingen in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport op 13 juni 2001 lichtte de minister toe dat er 2,5 miljoen frank wordt overgeheveld naar basisallocatie 33.54 voor het creëren van een aanbod van culturele manifestaties naar bijzondere doelgroepen.

Naar welke doelgroepen gingen deze middelen en voor welke culturele manifestaties werden ze gebruikt ?

Antwoord

Het is inderdaad zo dat bij de begrotingsbespreking van 13 juni 2001, een bedrag van 2,5 miljoen frank werd overgeheveld naar basisallocatie 33.54 (*Stuk 19 (2000-2001) – Nr. 7-D, blz. 7 – red.*). Deze basisallocatie betreft "Subsidies aan de VZW Cultuur voor Bijzondere Doelgroepen" (VZW Cubido).

Deze VZW werd vanaf het jaar 2001 rechtstreeks ondersteund door de Vlaamse overheid, met als doelstelling cultuurspreidende initiatieven te ontwikkelen voor bijzondere doelgroepen. In eerste instantie werden deze bijzondere doelgroepen beperkt tot de rusthuizen en de psychiatrische instellingen in Vlaanderen. Tevens werden de bestaande initiatieven, zoals de uitgifte van de Plus-3-Pas voor senioren, verder uitgebouwd. Als dusdanig creëerde de VZW Cubido een aanbod van verschillende artiesten en gezelschappen, die voor elk optreden binnen dit circuit een tegemoetkoming in de uitkoopsom ontvingen.

Naast deze realisaties kreeg de VZW Cubido vanaf het jaar 2002 de bijkomende taak om nieuwe initiatieven te ontwikkelen ter bevordering van circusoptredens voor de bijzondere doelgroepen. Daarnaast werd vanaf 2002 de organisatie van culturele manifestaties voor de penitentiaire instellingen toevertrouwd aan deze VZW.

Op dit ogenblik is het dus zo dat de VZW Cubido een werking uitbouwt met betrekking tot diverse culturele manifestaties voor rust- en bejaardentehuizen, psychiatrische instellingen, gevangenis en asielcentra.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 57
van 5 februari 2002
van de heer JOS DE MEYER

Directeurs SO – Mandaattoelage en bijwedde

Op mijn schriftelijke vraag betreffende de mandaattoelage van directeurs secundair onderwijs (SO) (vraag nr. 100 van 21 maart 2001 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1738) antwoordde de minister op het gedeelte inzake de berekening van de pensioenen dat op 30 januari 2001 een brief was gericht aan de heer Frank Vandenbroucke, federaal minister van Sociale Zaken en Pensioenen.

In dit schrijven wordt uiteengezet welke maatregelen noodzakelijk zijn om de pensioenen te regelen van de personeelsleden die met een mandaat van algemeen of coördinerend directeur worden belast.

Er werd aan de minister van Sociale Zaken en Pensioenen gevraagd te laten nagaan of mandaten en bijwedden kunnen worden opgenomen in het eerstvolgend koninklijk besluit dat getroffen wordt in uitvoering van artikel 8, § 1 en § 2 van de wet van 21 juli 1844.

1. Welk gevolg heeft de minister van Sociale Zaken en Pensioenen gegeven aan het schrijven van 30 januari 2001 ?

Op welke wijze worden de pensioenen van de personeelsleden die met voormelde mandaten worden belast nu berekend ?

2. Kan de minister tevens bevestigen dat de bedragen van de bijwedde effectief in aanmerking genomen worden (en sinds wanneer) voor de berekening van het vakantiegeld, de eindejaars-toelage, het wachtgeld bij TBS 55+ (terbeschikkingstelling wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen) ?

Antwoord

1. Op 30 januari 2001 werd inderdaad aan de heer Frank Vandenbroucke, Minister van Sociale Zaken en Pensioenen, een brief gericht waarin uitvoerig werd uiteengezet welke maatregelen noodzakelijk zijn om de pensioenen te regelen van de personeelsleden die met mandaten in het niet-tertiair onderwijs worden belast.

In een brief van 21 juli 2001 betreffende deze aangelegenheid heeft de heer Frank Vandenbroucke mij een afschrift van een ontwerp van koninklijk besluit tot uitvoering van artikel 8, § 1, derde lid en § 2, vierde lid van de wet van 21 juli 1844 op de burgerlijke en kerkelijke pensioenen toegezonden. In artikel 1 van dit ontwerp worden een aantal mandaten uitgeoefend

in het onderwijs, op het vlak van pensioenen met een vaste benoeming gelijkgesteld. Door die gelijkschakeling kan de diensttijd gepresteerd in het ambt waaraan het mandaat verbonden is, in aanmerking worden genomen voor een pensioen ten laste van de openbare sector en kan, onder bepaalde voorwaarden, de aan het mandaat verbonden weddeschaal voor de berekening van dit pensioen in aanmerking worden genomen. Het betreft inzonderheid de mandaten directeur in de centra voor leerlingenbegeleiding, coördinerend directeur en algemeen directeur en de mandaten van algemeen directeur, van departementshoofd en van bibliothecaris in de hogescholen. Ingevolge de bepalingen van artikel 2 van het ontwerp kunnen de hierin vermelde weddebijslagen die aan de voormelde mandaten worden verleend, in aanmerking worden genomen bij de vaststelling van de refertewedde die tot basis dient voor de berekening van het pensioen.

Uit de brief van 21 juli 2001 bleek dat dit ontwerp van koninklijk besluit voor advies aan de minister van Begroting werd voorgelegd, die echter aan dit ontwerp zijn begrotingsakkoord niet kon verlenen. Hij was namelijk van oordeel dat de hoge wedden die aan deze personeelsleden werden verleend, in het verleden werden verantwoord om volgende reden, met name dat die mandaten en de daaraan verbonden weddeschalen en weddebijslagen niet in aanmerking zouden worden genomen voor de opening van het recht op en de berekening van het pensioen. De minister van Begroting meent dat door de bepalingen van het voorgelegde ontwerp van besluit aan de betrokkenen een dubbel voordeel – hoge weddeschaal aangevuld met een weddebijslag en pensioenrechten – wordt toegekend.

In mijn brief van 18 december 2001 heb ik aan de heer Frank Vandenbroucke meegedeeld dat ik niet kan akkoord gaan met het standpunt van de minister van Begroting en heb ik mijn standpunt uitgebreid toegelicht.

Wat het mandaat van *directeur in de centra voor leerlingenbegeleiding* betreft, werd erop gewezen dat in artikel 5, § 2, afdeling III van hoofdstuk II van het besluit van de Vlaamse regering van 26 januari 2001 betreffende de mandaten van directeur, algemeen directeur en coördinerend directeur in het niet-tertiair onderwijs, wordt gestipuleerd dat het jaarsalaris à 100% van de houder van een mandaat in het bevorderingsambt van directeur het jaarsalaris à 100%

is dat is vastgesteld in de salarisschaal van het ambt van directeur, overeenkomstig de bepalingen van het besluit van de Vlaamse regering van 13 oktober 2000 tot vaststelling van de bekwaamheidsbewijzen en de weddeschalen van de personeelsleden van de centra voor leerlingenbegeleiding. Hieruit blijkt dat aan deze mandaathouders *een organieke weddeschaal* wordt toegekend, namelijk de weddeschaal 511, waarvan het minimumbedrag en het maximumbedrag op 1 september 2000 nog steeds gelijk zijn aan de bedragen die op 1 augustus 1995 van kracht waren.

Op 1 september 2000 wordt aan deze mandaathouders dus nog steeds dezelfde schaal toegekend als de schaal die voordien aan de directeur van de vroegere psycho-medische-sociale centra werd toegekend. Voor deze mandaathouders kan dus bezwaarlijk worden beweerd dat aan deze personeelsleden het dubbel voordeel wordt toegekend bedoeld door de minister van Begroting, vermits betrokkene noch een weddebijslag, noch een salarisschaal ontvangen die hoger liggen dan voor 1 september 2000.

Met betrekking tot de *mandaten van algemeen directeur en van coördinerend directeur* werd er de nadruk op gelegd dat de houders van dergelijke mandaten worden bezoldigd op grond van een salarisschaal die gelijk is aan de salarisschaal van een directeur die *niet belast is* met één van deze mandaten. Dit betekent dat op grond van de huidige reglementering aan de mandaathouders algemeen directeur en coördinerend directeur geen speciale (hogere) salarisschaal wordt verleend. Indien de minister van Begroting van oordeel is dat aan deze mandaten "hoge wedden" worden toegekend, kan deze mening alleszins niet steunen op een extra hogere salarisschaal, vermits deze identiek is aan de schaal toegekend aan niet-mandaathouders.

Wat de toegekende bijwedden betreft, werd benadrukt dat van de directeur van een instelling die wordt belast met het mandaat van algemeen directeur of van coördinerend directeur verwacht wordt dat hij/zij naast zijn/haar "normale" takenpakket ook een aantal *extra opdrachten* uitvoert die betrekking hebben op de totaliteit van de instellingen die deel uitmaken van de scholengemeenschap (coördinerend directeur) of van de scholengroep (algemeen directeur – gemeenschapsonderwijs) / inrichtende macht (algemeen directeur – gesubsidieerd onderwijs).

Ondanks het feit dat dit voor alle mandaathouders geldt, heb ik er uitdrukkelijk de aandacht op gevestigd *dat niet aan elke* algemeen directeur of coördinerend directeur een weddebijslag wordt toegekend. Deze toekenning is beperkt tot die *mandaathouder die belast wordt met een beduidend zwaarder takenpakket*, met die taken die betrekking hebben op instellingen die ten minste 2000 regelmatig ingeschreven leerlingen tellen. De toegekende weddebijslag is dus rechtstreeks gecorreleerd aan de hogere werkdruk die de betrokken mandaathouders moeten dragen. Wat de berekening van het bedrag betreft, heb ik erop gewezen dat er op het vlak van de pensioenen afhoudingen gebeuren zoals bij de berekening van het gewone salaris van een vast benoemd of tijdelijk personeelslid.

Gelet op het feit dat :

- noch aan de algemeen directeur, noch aan de coördinerend directeur een hogere salarisschaal wordt toegekend ;
- niet aan elke algemeen directeur/coördinerend directeur een weddebijslag wordt toegekend ;
- bij de berekening van het bedrag van de weddebijslag van bij de eerste toekenning ervan de nodige bijdragen werden afgehouden om de pensioenrechten van betrokkene te vrijwaren ;
- het verlenen van dit geldelijk voordeel een meer dan redelijke financiële vergoeding is voor het daadwerkelijk uitoefenen van werkelijke lasten die buiten het normale takenpakket liggen en niet inherent zijn aan de "gewone" taken van een directeur,

kan ik niet instemmen met het standpunt van de minister van Begroting dat aan de algemeen directeurs en aan de coördinerend directeurs een uitzonderlijk voordeel wordt toegekend. Uit het voorgaande blijkt immers duidelijk dat ik in het verleden op geen enkel wijze zou kunnen hebben verklaard dat het toekennen van "hoge wedden" slechts verantwoord was indien de aan die mandaten verbonden weddeschalen en weddebijslagen niet in aanmerking zouden worden genomen voor de opening van het recht op en de berekening van het pensioen van de openbare sector.

Er werd mij niet meegedeeld of het voormelde ontwerp van koninklijk besluit intussen reeds het begrotingsakkoord heeft verkregen.

Het is mij evenmin bekend of er binnen de Administratie der Pensioenen richtlijnen zijn verspreid om, in afwachting van de bekrachtiging van dit ontwerp van koninklijk besluit, bij de berekening van de desbetreffende pensioenen toch reeds rekening te houden met deze bijweden. Aan de hand van een individueel dossier heb ik echter vastgesteld dat dit nog niet het geval is.

2. Sinds de toekenning van de mandaten is voor de berekening van *het vakantiegeld en de eindejaarstoelage* het bedrag van de bijwede effectief in aanmerking genomen.

Recentelijk werden de dossiers van de algemeen directeurs en van de coördinerend directeurs die *een terbeschikkingstelling* wegens persoonlijke aangelegenheden voorafgaand aan het rustpensioen genieten, geregulariseerd in die zin dat bij de berekening van het wachtgeld met de toegekende bijwede rekening wordt gehouden.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger echter kennis zou hebben van dossiers waarin m.b.t. de voormelde aangelegenheden zich toch nog moeilijkheden voordoen en/of de berekening tot op heden nog niet op deze wijze zou zijn toegepast, zou ik hem dankbaar zijn als hij mij de namen van de betrokkenen zou willen meedelen.

Vraag nr. 58
van 5 februari 2002
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Erkenning nuttige ervaring

Wanneer personeelsleden vanuit de privé-sector overstappen naar het onderwijs hopen zij dat de ervaring die zij in de privé-sector hebben opgedaan, geheel of gedeeltelijk kan worden meegeteld in hun geldelijke anciënniteit.

Daartoe dienen zij een aanvraag in bij het departement Onderwijs en het departement legt deze aanvraag dan voor advies voor aan de inspectie. Het is de algemene regel dat het departement het advies van de inspectie volgt.

1. Welke criteria hanteert de inspectie om de ervaring die in de privé-sector werd opgedaan, al dan niet als "nuttig" te erkennen ?

Deze vraag is des te prangender wanneer men vaststelt dat bepaalde vakken (bv. Technologische Opvoeding en Gezinstechnieken) een zodanig verscheiden inhoud hebben dat het onmogelijk is om ervaring te hebben op al de deelinhouden van dat vak.

2. Als de ervaring niet als nuttig wordt erkend, dan kan het betrokken personeelslid in beroep gaan. Dat beroep wordt echter afgehandeld door dezelfde instantie die de oorspronkelijke beslissing heeft genomen.

Vindt de minister dat logisch ?

3. Is het in het kader van de openbaarheid en doorzichtigheid van bestuur niet veeleer wenselijk dat de inspectie de criteria die zij hanteert bij het onderzoek van de aanvragen openbaar maakt, zodat personeelsleden vooraf weten welke kans hun aanvraag maakt ?

Nu ontstaat immers de indruk dat deze aanvragen in een waas van geheimzinnigheid worden afgehandeld.

Antwoord

1. In het besluit van 7 oktober 1997 wordt uitdrukkelijk gesteld dat de bevoegde inspectie de relatie onderzoekt tussen de gepresteerde diensten enerzijds en de opgegeven specialiteiten (vakken) en ambten anderzijds. Concreet betekent dit dat er in principe enkel gekeken wordt naar de uitgeoefende taken in de privé of als zelfstandige. Het basisdiploma speelt hierin slechts een secundaire rol. Deze procedure sluit dicht aan bij de actuele discussies rond elders verworven competenties. Het is vanuit deze invalshoek dat de inspectie het onderzoek voert.

De gehanteerde kwaliteitsstandaard waartegen de inspectie de uitgeoefende taken afweegt, is de grootste gemene deler van de goedgekeurde leerplannen van alle structuuronderdelen waarin de betrokken specialiteit gegeven wordt. Het gebruik van de leerplannen als norm voor de kwaliteitsbewaking vindt zijn decretale verankering in artikel 5 van het decreet betreffende inspectie en begeleidingsdiensten van 17 juli 1991.

Vermits bij de erkenning van de nuttige ervaring alleen rekening gehouden wordt met de graad van verwantschap tussen de specialiteit (het vak) en de functie (de uitgeoefende job),

worden de dossiers per specialiteit onderzocht door de bevoegde vakinspecteurs. Zij beoordelen de inhoudelijke relevantie van de uitgeoefende taken ten aanzien van de gevraagde specialiteit.

Voor brede specialiteiten zoals Huishoudkunde, Gezinstechnieken, Technologische Opvoeding, Voeding, Toegepaste Economie, hanteren de vakinspecteurs een matrixmodel en wordt het principe "pars pro toto" toegepast. Indien betrokkene taken heeft uitgevoerd die relevant zijn voor een deel van het geheel, wordt automatisch een "gunstig" advies verleend voor het geheel.

Het resultaat van het onderzoek wordt schriftelijk meegedeeld aan betrokkene. Indien het advies negatief is, wordt steeds een duidelijke motivering meegestuurd. Op basis van deze motivering kan de indiener binnen 60 dagen een verzoek tot herziening indienen.

2. De beroepscommissie is samengesteld uit de inspecteur-generaal, de coördinerende inspecteur en twee leden van de afdeling Beleidsuitvoering, met name het afdelingshoofd en een adjunct van de directeur. De coördinerende inspecteur verzorgt enkel de coördinatie van de eerste fase. De vier leden van de beroepscommissie zijn op geen enkele wijze inhoudelijk betrokken geweest bij de eerste fase en komen tot een beslissing op basis van het volledige dossier, inclusief de verweerstukken van de indiener.

De betrokkene kan via de herzieningsaanvraag de wens uitdrukken om gehoord te worden. In dat geval worden de argumenten van betrokkene mee opgenomen in de uiteindelijke beslissing.

De uiteindelijke beslissing wordt uitvoerig gemotiveerd en schriftelijk verstuurd naar de betrokkene.

3. De inspectie gaat ervan uit dat de openbaarheid van bestuur op geen enkele wijze geschonden wordt.

Vooreerst is er het besluit van 7 oktober 1997 waarin de definitie, het toepassingsgebied, de erkenningsvoorwaarden en de procedures duidelijk beschreven zijn.

Er is eveneens een omzendbrief terzake (13CB\SG\WVB\4 (17-10-1997) die in alle scholen aanwezig is. Deze omzendbrief beschrijft in

begrijpelijke taal de verschillende onderdelen van het besluit en voorziet in voldoende praktische voorbeelden om de verschillende onderdelen zo concreet mogelijk te onderbouwen.

De gehanteerde criteria (de leerplannen) zijn in elke school ter beschikking of kunnen worden opgevraagd bij de koepelorganisaties.

De negatieve adviezen worden gemotiveerd en doorgezonden naar de indieners. De mogelijkheid tot herziening laat toe om de opmerkingen die de motivatie van het negatief advies staven, te weerleggen met alle mogelijke verweerstukken.

Naast het schriftelijke luik zijn er tevens voldoende mogelijkheden tot communicatie.

De indiener heeft de mogelijkheid om gehoord te worden. Hieraan wordt steeds gevolg gegeven. Indien er onduidelijkheden voorkomen in het eerste dossier of in de herzieningsaanvraag, of indien er twijfels bestaan m.b.t. de verworven competenties van de indiener, wordt er contact opgenomen met de school of de indiener zelf, los van het feit of hij al dan niet wil worden gehoord. Zowel de schooladministratie als de indiener kunnen voor meer uitleg op voorhand contact opnemen met de bevoegde administratie of de inspectie. Dit gebeurt meer en meer. Tijdens de afhandeling van de procedure wordt er eveneens geregeld contact opgenomen met de school of de indiener. Tijdens deze contacten worden de betrokkenen uitvoerig ingelicht over al de knelpunten in het dossier en over de mogelijke alternatieven.

Het "waas van geheimzinnigheid" vindt zijn oorsprong vooral in het feit dat de schooldirecties en -administraties dikwijls onvoldoende ondersteuning bieden aan de betrokken leraren. Dit is zeker het geval voor de meerderheid van de probleemdossiers.

Een eerste reden heeft vooral te maken met het inhoudelijk onvoldoende stofferen van het dossier. Vermits de uitgeoefende taken centraal staan in de beoordeling, heeft de indiener er alle belang bij om hieraan voldoende aandacht te schenken. In de omzendbrief en op het in te vullen officiële attest staat nochtans uitdrukkelijk vermeld dat de aard van de uitgeoefende taken omstandig moet beschreven worden.

Een tweede reden is dat een aantal schooladministraties onvoldoende zicht hebben op het dossier rond nuttige ervaring en daardoor dikwijls specialiteiten aanvragen waarvoor de nuttige ervaring totaal ontbreekt. Nochtans legt het voornoemde besluit de verantwoordelijkheid m.b.t. de ondersteuning van het dossier nuttige ervaring bij de schooldirectie (art. 10). Vandaar dat, naast de indiener, de school voortdurend schriftelijk op de hoogte gehouden wordt van de verschillende fasen van het onderzoek.

Vraag nr. 59
van 5 februari 2002
van de heer JOS DE MEYER

Onderwijspersoneel – Perequatie

Dankzij de zesde Vlaamse onderwijs-CAO kregen de personeelsleden van het onderwijs op 1 december jongstleden een weddeverhoging van 1 %. (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst). Door de perequatie van de pensioenen hebben de gepensioneerden uit het onderwijs ook recht op een perequatie met ingang van deze datum.

De Administratie der Pensioenen kan deze perequatie echter maar uitvoeren wanneer zij beschikt over de weddeschalen die gelden met ingang van 1 december 2001.

1. Zijn de weddeschalen die van kracht zijn sinds 1 december 2001 reeds bezorgd aan de Administratie der Pensioenen ? Zo neen, wanneer gebeurt dit ?
2. De perequatie van de pensioenen kan, in principe, maar gebeuren vanaf het ogenblik dat deze weddeschalen in het Belgisch Staatsblad zijn gepubliceerd. In het verleden heeft de Administratie der Pensioenen de perequatie voor de pensioenen evenwel reeds toegepast vanaf het ogenblik dat het departement Onderwijs deze weddeschalen officieel bezorgde.

Heeft het departement Onderwijs dienaangaande reeds afspraken gemaakt met de Administratie der Pensioenen ?

Zo neen, neemt het departement Onderwijs de nodige initiatieven opdat de gepensioneerden onverwijld zouden krijgen waarop zij recht hebben ?

Antwoord

De weddeschalen die van kracht zijn vanaf 1 december 2001 – dus met de weddeverhoging van 1 % – werden op 5 december 2001 in papieren versie aan de Administratie der Pensioenen bezorgd. Uiteraard betrof dit nog bedragen in Belgische frank.

Op vraag van voormelde administratie werden deze bedragen op 12 december 2001 ook in elektronische versie overgemaakt.

Dezelfde bedragen, maar dan in euro, werden op 9 januari 2002 in elektronische versie aan de Administratie der Pensioenen gezonden.

Sinds de uitvoering van de perequatie als gevolg van de weddeschaalverhogingen uit de CAO's nrs. 4 en 5 geldt inderdaad de afspraak dat de Administratie der Pensioenen de perequatie uitvoert zodra de weddeschalen in haar bezit zijn. Deze afspraak werd niet gewijzigd.

Vraag nr. 63
van 13 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Franstalige faciliteitenscholen – Inspectie Basisonderwijs

In haar antwoord op mijn schriftelijke vraag nr. 40 van 14 december 2001 deelt de minister mee dat de Vlaamse Onderwijsinspectie wel degelijk sommige controles op de regelgeving kan doen in de Franstalige faciliteitenscholen.

Zo kan de inspectie nagaan of de scholen uitsluitend bezocht worden door kinderen van wie het gezinshoofd in een faciliteitengemeente woont, of het bestuur en het onderwijzend personeel over de wettelijk vereiste taalkennis beschikt en of de administratieve handelingen in het Nederlands geschieden.

De minister voegt er evenwel aan toe dat de laatste controles plaatsvonden in het schooljaar 1998-1999 en dat de laatste verslagen dateren van september 1998. Omdat er onderhandelingen aan de gang waren over een nieuw protocol, werd het toen blijkbaar nuttig geacht om met de bewuste controles op te houden (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1242)

1. Is het niet aangewezen dat de controles worden hervat, aangezien de Franse Gemeenschap

blijkbaar niet langer aanstalten maakt om een protocol af te sluiten ?

2. Heeft de minister hiertoe al opdracht gegeven ?

Antwoord

Op 11 januari 2002 is over dit onderwerp een resolutie aangenomen in het parlement, die vanaf nu deel uitmaakt van de door de Vlaamse regering gevoerde strategie (*Stuk 981 (2001-2002) – Nr. 2 – red.*)

De Taalinspectie oefent vooral toezicht uit op de inschrijvingen. De vereiste taalkennis van het personeel wordt permanent op basis van diploma's en taalexamens door de administratie gecontroleerd en heeft nooit opgehouden te functioneren.

Vraag nr. 76
van 7 maart 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid

De domeinen waarover het Comité voor Preventie en Bescherming op het Werk (CPBW) zijn advies moet geven, zijn sinds 1996 gevoelig uitgebreid. Eén domein behandelt de psychosociale belasting – stress – veroorzaakt door het werk. CAO nr. 72 betreffende het beleid ter voorkoming van stress op het werk werd algemeen bindend verklaard voor alle werknemers in de privé-sector (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst).

Bestaat er voor de werknemers van de Vlaamse openbare instellingen die onder de bevoegdheid van de minister ressorteren een soortgelijke afspraak om de stress veroorzaakt door het werk collectief te voorkomen of te verhelpen ?

Wat zijn de grote lijnen ?

Zo neen, waarom niet ?

Graag antwoord voor alle Vlaamse openbare instellingen afzonderlijk.

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 24, Stevaert nr. 224, Vogels nr. 115, Anciaux nr. 58, Vanderpoorten nr. 76, Landuyt nr. 52, Dua nr. 151, Van Mechelen nr. 89, Van Grembergen nr. 72, Gabriels nr. 69).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 39
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

Zie :
Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 73
van 8 februari 2002
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 40
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 56
van 8 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minis-

ter van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 42
van 13 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen

Zie :
Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen
Vraag nr. 79
van 13 februari 2002
van mevrouw Sonja Becq
Blz. 1707

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door mevrouw Mieke Vogels, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen.

Vraag nr. 43
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Stand van zaken

Zie :
Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 20
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ordening.

Vraag nr. 44
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 64

van 21 februari 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 45

van 21 februari 2002

van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

Vraag nr. 65

van 21 februari 2002

van de heer Carl Decaluwe

Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 46

van 21 februari 2002

van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 23

van 21 februari 2002

van de heer Johan De Roo

Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 50

van 28 februari 2002

van de heer JOHAN DE ROO

Nepstatuten – Regularisering

In een persmededeling van 26 november 1999 kreeg de minister de steun van de Vlaamse regering voor de regularisering van de traditionele tewerkstellingsprogramma's.

Het omzetten van nepstatuten in reguliere arbeid was een prioriteit in zijn beleid.

Deze regularisering zou in fasen gebeuren, en met het oog op de overheveling van de budgetten naar de functioneel bevoegde ministers zouden de stelsels worden doorgelicht en geïnventariseerd.

1. Wat is de stand van zaken inzake de regularisering van de diverse nepstatuten ?
2. Werden de budgetten overgeheveld naar de functioneel bevoegde ministers ?
3. Wat zijn de voornaamste conclusies van de doorlichting en inventarisatie van deze stelsels ?

Antwoord

De Vlaamse regering besliste op 26 november 1999 tot de fasegewijze regularisatie van de traditionele tewerkstellingsprogramma's.

In uitvoering van deze beslissing werd op 1 januari 2001 het volledige Programma ter Bevordering van de Werkgelegenheid in de niet-commerciële sector (ex-IBF) geregulariseerd (*IBF : Interdepartementaal Begrotingsfonds – red.*). Gelijktijdig gebeurde de regularisatie van een belangrijk gedeelte van de DAC-projecten uit de sectoren Welzijn en Gezondheid (*DAC : Derde Arbeidscircuit – red.*). Op 1 januari 2002 werd tevens gestart met de DAC-projecten van de sectoren Cultuur en Ontwikkelingsamenwerking : op 1 januari ging het om de projecten van door de Vlaamse Gemeenschap erkende

landelijke initiatieven en/of hun regionale en lokale afdeling.

Deze fasegewijze aanpak zal worden voortgezet in 2002. Ook andere sectoren zullen in 2002 starten met de effectieve regularisatie of met het onderzoek hieromtrent. Het betreft hier de sectoren Leefmilieu, Monumentenzorg en Toerisme.

Op dit ogenblik is reeds 76 % van de DAC-projecten geregulariseerd.

Gelijktijdig met de regularisatie worden de overeenstemmende budgetten overgeheveld naar de betrokken functionele ministers.

Uit de doorlichting van de projecten blijkt dat de overgrote meerderheid ervan is gesitueerd in de sectoren Welzijn en Cultuur. Vandaar dat ook met deze twee sectoren werd gestart en slechts 24 % nog moet worden geregulariseerd. Anderzijds maakt het gegeven dat DAC-ers enkel konden worden toegekend voor activiteiten waarvoor geen reguliere subsidie bestond, een snelle regularisatie niet steeds mogelijk. Voor sommige activiteiten ontbreekt immers een kader, andere werkgevers zijn in de betrokken departementen niet bekend of bezitten nog geen erkenning. Toch wordt door de functioneel bevoegde ministers geprobeerd een maximale regularisatie toe te passen.

**Vraag nr. 51
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Gemeentelijke gesco's – Tewerkstelling bij VZW's

In verschillende gemeenten worden personeelsleden – al dan niet gesubsidieerde contractuelen (gesco) – die officieel in dienst zijn van de gemeente, in de praktijk tewerkgesteld in gemeentelijke VZW's. Dit gebeurt meestal in onderlinge afspraak, al dan niet op papier gezet.

Men combineert zo de voordelen van de VZW's met de voordelen van de gesco-toewijzing aan gemeenten. Anderzijds geeft dit wel moeilijkheden voor het personeel, dat in feite in een onzekere situatie terechtkomt en met verschillende werkgevers rekening moet houden. Daarenboven zou het in strijd zijn met de wetgeving, aangezien het dan een vorm van uitzendarbeid betreft.

1. Is de minister op de hoogte van deze feiten ?

2. Kunnen gesco's toegewezen aan een gemeente, ook gedetacheerd worden naar een gemeentelijke VZW ? Zo ja, onder welke voorwaarden ?
3. Wordt er gecontroleerd of toegewezen gesco's effectief bij het initiatief werken waarvoor ze werden toegewezen ?

Antwoord

1. De administratie Werkgelegenheid voert jaarlijks een controle uit bij alle besturen die KB 474-gesco's in dienst hebben, en dit in het kader van de naleving van de afgesproken criteria en met betrekking tot de jaarafrekening van de premies (*KB : koninklijk besluit – red.*). Ik word van de resultaten op de hoogte gesteld middels een rapportering.
2. Met het KB nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen werd een harmonisering doorgevoerd van de op dat moment bestaande tewerkstellingsprogramma's bij de plaatselijke besturen. Het ging hierbij met name om de tewerkgestelde werklozen, het Derde Arbeidscircuit en het bijzonder tijdelijk kader.

In artikel 1 van dit KB nr. 474 wordt een definitie gegeven van "plaatselijke besturen". Hieronder worden begrepen :

- de gemeenten,
- de verenigingen van gemeenten met uitzondering van die met economische finaliteit,
- de openbare centra voor maatschappelijk welzijn,
- de verenigingen van openbare centra voor maatschappelijk welzijn,
- de intercommunale centra voor maatschappelijk welzijn.

Uit het verslag aan de Koning bij dit KB nr. 474 (Belgisch Staatsblad 20 november 1986) blijkt dat onder de gemeenten ook de gemeentelijke VZW's begrepen worden. "Deze drie categorieën werknemers vertegenwoordigen soms een aanzienlijk aandeel van de personeelsleden die door de gemeenten worden tewerkgesteld, en meer nog als men rekening houdt met het groot aantal VZW's die opgericht werden op het ge-

bied van gemeentelijke taken zoals op het vlak van toerisme en cultuur ... Er wordt voorgesteld om in de gemeenten, de OCMW's alsook de verenigingen die ervan afhangen, deze categorieën werknemers te vervangen door een enkele categorie werknemers."

In de betrokken contingentovereenkomsten dienen dan ook de personeelsleden (alle statuten) van de gemeentelijke VZW's uitdrukkelijk meegeteld te worden om het globale tewerkstellingsvolume van de betrokken gemeente te bepalen.

In het toepassingsgebied van het veralgemeend stelsel van de gesubsidieerde contractuelen, in hoofdzaak gericht op VZW's, werden trouwens vanaf het begin de "VZW's waarbij het plaatselijk bestuur een overwegende rol speelt in de oprichting of de leiding ervan" uitdrukkelijk uitgesloten, precies omdat ze onder de gemeenten vielen binnen het stelsel van KB nr. 474. Naderhand werden deze VZW's waarbij het plaatselijk bestuur een overwegende rol speelt in de oprichting of de leiding ervan, ook nog eens uitdrukkelijk opgenomen in het toepassingsgebied van KB nr. 474 (artikel 1, 3° van het BVR van 27 oktober 1993 houdende uitvoering van het koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen) (*BVR : besluit van de Vlaamse regering – red.*).

3. Het principe van de contingentovereenkomst houdt in dat de betrokken gemeenten een globaal contingent gesco's kregen toegewezen.

Het stond de gemeenten vrij zelf te beslissen welke initiatieven met deze gesco's zouden worden genomen of voortgezet. Dit alles uiteraard binnen het kader van het voldoen aan collectieve behoeften in de niet-commerciële sector.

VERA DUA

VLAAMS MINISTER
VAN LEEFMILIEU EN LANDBOUW

Vraag nr. 118
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening
Vraag nr. 73
van 8 februari 2002
van de heer Filip Dewinter
Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 119
van 8 februari 2002
van de heer JOS BEX

Afbakening kwetsbare gebieden – Landbouwbedrijven

Aan het voorstel tot afbakening van kwetsbare gebieden werden reeds enkele correcties aangebracht op basis van foute interpretaties. Zo werden bijvoorbeeld Haacht en Herent geschrapt als kwetsbaar gebied (100 landbouwbedrijven en circa 3.000 ha landbouwgrond), omdat de afbakening gebeurde aan de hand van intussen opgeheven MAP-meetpunten (MAP : Mestactieplan).

Iedereen is het erover eens dat de afbakening noodzakelijk is indien men wil vermijden dat heel Vlaanderen kwetsbaar gebied zou worden. Indien deze afbakening op basis van bepaalde criteria gebeurt, zijn anderzijds strikte gelijkheid en objectiviteit vereist. Bij de afbakening gebaseerd op MAP-meetpunten werden volgende anomalieën doorgegeven.

- Meetpunt 426520 in Opvelp. Op deze meetplaats lozen nog meer dan 500 huishoudens hun afvalwater. In hoeverre werd hiermee rekening gehouden als correctiefactor van het slechte meetpunt, aangezien twee nabijgelegen meetpunten zonder huishoudelijke toevoeging goede cijfers geven ?
- Op meetpunt 408720 werd in de Vloedgracht één overschrijding gemeten bij een gunstig gemiddelde. De overschrijding kwam als bij toeval voor in de referteperiode.
- Meetpunt 426870 in de Boeslinterse Beek gaf meerdere overschrijdingen aan. Ook hier zou-

den de locatie van de meting en de aanvoer van huishoudelijk afvalwater de resultaten sterk beïnvloeden.

Glabbeek, Kortenaeken, Boutersem en delen van Bierbeek, Tielt-Winge en Lubbeek werden als kwetsbaar omschreven, terwijl van de Vlaams-Brabantse regio toch bekend is dat er geen algemeen nitraatprobleem rijst. Grootste boosdoener zou wel eens MAP1 kunnen zijn, waarbij verspreiding van mest uit andere regio's aangemoedigd werd. In Schaffen werden op een niet-MAP-meetpunt zeer hoge nitraatwaarden opgetekend. Schuldige hiervan zou niet de landbouw, maar het bedrijf NV Alcoat zijn.

Een ander criterium zijn de afbakeningen van hydrologische gebieden gevoelig voor nitraatdoordringing. Ingevolge dit criterium werd circa 94.000 hectare kwetsbaar gebied geselecteerd, vooral in de gemeenten Landen, Linter, Zoutleeuw, Tienen, Hoegaarden en Oud-Heverlee. Praktisch heel Oost-Brabant kreeg in het voorstel het label kwetsbaar.

1. Hoeveel bedrijven per provincie worden geconfronteerd met het statuut kwetsbaar gebied ?

Om hoeveel hectare effectief gebruikte landbouwgrond gaat het ?

2. Kan onderscheiden worden of de betrokken bedrijven fulltime landbouwbedrijven zijn ?

3. Heeft men enig idee van het inkomensverlies voor de betrokken bedrijven ?

Op welke middelen zijn ze aangewezen om dit inkomensverlies te compenseren ?

4. Heeft men enig zicht op de veroorzakers van de verontreiniging : het lijkt ons logisch dat voltijdse bedrijven de zaken ernstiger nemen dan parttime of in bijberoep functionerende bedrijven ?

5. Waarom wordt er bij het nemen van maatregelen zowel inzake vergunningen als inzake subsidies geen groter onderscheid gemaakt tussen volwaardige en andere landbouwbedrijven ?

Antwoord

1.

		West-Vlaanderen	Oost-Vlaanderen	Antwerpen	Limburg	Brabant	Totaal
Cultuurgrond	oppervlakte in ha	147.781	78.274	32.873	67.273	37.926	364.127
	aantal percelen	105.906	59.721	18.724	46.723	27.882	258.956
Bedrijven		11.239	5.703	2.835	4.419	2.423	26.619

2. De databank "cultuurgronden" bevat geen informatie met betrekking tot de vraag of een bedrijf al dan niet als een fulltime landbouwbedrijf wordt uitgebaat.
3. Het inkomensverlies van deze bedrijven zal in grote mate bepaald worden door de inhoud en de goedkeuring van het derogatiebesluit, dat zal worden gekoppeld aan de afbakening van de kwetsbare gebieden. Om een juist beeld te krijgen van het inkomensverlies van de betrokken bedrijven is een grondige socio-economische studie noodzakelijk. Deze kan onmogelijk binnen een kort tijdsbestek worden gerealiseerd.

Er kan van uitgegaan worden dat de bijkomende overschotten die zullen ontstaan door de afbakening van de nieuwe kwetsbare gebieden "water", moeten worden weggewerkt via één van de volgende pijlers :

- niet produceren (minder nutriënten uitscheiden via efficiëntere voeders of niet meer produceren via afbouw veestapel) ;
- betere benutting van de afzetruimte (optimaal gebruikmaken van de afzetmogelijkheden binnen de bemestingsnormen voor dierlijke mest, uitwisseling van mestsoorten, bewerking, etc.) ;
- verwerking van dierlijke mest (export van de nutriënten buiten Vlaanderen).

In de rand van het overleg met de sector werd een kosteneffectiviteitsstudie gemaakt voor het wegwerken van het mestoverschot op basis van de bemestingsnormen 2003, evenals voor het wegwerken van het bijkomend mestoverschot als gevolg van het afbakenen van bijkomende kwetsbare zones.

Hieruit kunnen volgende gegevens worden vermeld op Vlaams niveau :

- de mestverwerking en de export van pluimveemest zijn het goedkoopste instrument om het mestoverschot weg te werken ;
- de excretiedaling (efficiëntere voeders) is eveneens zeer kosteneffectief. Hoe sterker de excretie kan worden beperkt, des te lager worden de totale kosten om het stikstofoverschot weg te werken ;
- de mestverwerking van andere dan pluimveemest en de afbouw van de veestapel zijn

het minst kosteneffectief, met andere woorden zijn de duurdere oplossingen voor het wegwerken van het mestoverschot.

De nitraatrichtlijn bepaalt dat lidstaten een derogatie (afwijking) kunnen krijgen op de beperking van het N-gebruik tot 170 kg N/ha uit dierlijke mest (*N : stikstof – red.*). Naast de afbakening van de kwetsbare gebieden zal er een aanvraag tot derogatie worden ingeleid bij de Europese Commissie. Het spreekt vanzelf dat deze derogatie een vermindering van het bijkomend mestoverschot zal inhouden als gevolg van de afbakening van kwetsbare zones. De derogatie houdt uiteraard geen vermindering in van het reeds bestaande mestoverschot.

4. Daar de databank "cultuurgronden" geen informatie bevat over wie werkt, kan daarover geen uitspraak worden gedaan.
5. Het toekennen van een milieuvergunning is in de eerste plaats gebonden aan het minimaliseren van de milieuhinder die voortvloeit uit een menselijke activiteit, en heeft geen relatie met de sociale aspecten. Vanuit een beleid dat de grote maatschappelijke betrokkenheid van land- en tuinbouw benadrukt, wordt meer aandacht dan in het verleden besteed aan deeltijdse landbouw, die op een significante wijze bij diverse beleidsmaatregelen wordt betrokken.

Daarmee zit het Vlaams beleid op dezelfde golf-
lengte als de heroriëntering van het gemeenschappelijk landbouwbeleid in het kader van Agenda 2000.

**Vraag nr. 126
van 13 februari 2002
van de heer PIETER HUYBRECHTS**

De Laak – Slibruiming

Naar aanleiding van de recente overstromingen van de Laak heeft het college van burgemeester en schepenen van Laakdal beslist om een proces-verbaal te laten opmaken.

De Vlaamse overheid heeft nog steeds geen concrete maatregelen genomen om de Laak te laten ruimen, waardoor deze rivier verder dichtslibt en de vervuiling, onder andere met zware metalen, zich verder uitbreidt over de omliggende landbouwgronden.

De minister publiceerde onlangs een rapport over de verzieking van de overstromingsgebieden en het doordringen van gevaarlijke stoffen naar de grondwaterlagen, maar de ruiming van de Laak laat nog steeds op zich wachten.

Wanneer wordt nu eindelijk werk gemaakt van de ruiming van de Laak ?

Antwoord

De afdeling Water heeft met haar modelleringsstudie van de Laak aangetoond dat slibruimen hier geen oplossing is voor de problematiek van de overstromingen langs de Laak.

Het overstromen van waterlopen, hier de Grote Laak, is trouwens een natuurlijk fenomeen. Het belletten ervan is nooit een oplossing, alleen een verschuiven van het probleem.

Mijn beleid is er wel op gericht om de verontreiniging van de Laak aan te pakken. Daartoe is een ambtelijke werkgroep aangesteld die de mogelijkheden onderzoekt van een aanscherping van de lozingsvergunning van Tessenderlo Chemie.

Op het programma van de afdeling Water is dan ook een studie gepland in het kader van het toegepast wetenschappelijk onderzoek die tot doel heeft een grondwaterkwaliteitsmodel op te bouwen van de verziltingsproblematiek in de Laak en de Winterbeek. Deze verzilting dringt door in de ondergrond en bedreigt de grondwaterlagen. Doel is om de toestand in de ondergrond te evalueren met het oog op een eventuele bijsturing van de vergunningen.

Vraag nr. 127
van 13 februari 2002
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Landbouw – Emigratie

De landbouw in Vlaanderen – en ook in grote delen van West-Europa – staat onder zeer zware druk. Anderzijds zijn er voor landbouwers tal van mogelijkheden in Centraal- en Oost-Europa, maar bijvoorbeeld ook in het centrale gedeelte van de Verenigde Staten (VSA).

1. Maakt dit aspect op enigerlei wijze deel uit van het Vlaamse landbouwbeleid ?

2. Zijn deze emigratiemogelijkheden bijvoorbeeld in kaart gebracht ?

Antwoord

1. Het bevorderen of begeleiden van emigratie is niet opgenomen in de beleidsnota over landbouw (*Beleidsnota Landbouw 1999-2004 ; Stuk 142 (1999-2000) – Nr. 1 – red.*).

Een van de strategische doelstellingen daarin is het ondersteunen van de economische leefbaarheid van de Vlaamse land- en tuinbouw- en visserijondernemingen. Met deze doelstelling wordt onder meer getracht een duurzaam tewerkstellingsniveau te bereiken in Vlaanderen, de overname van bedrijven vlot te laten verlopen en het aantal starters in de sector op het huidige peil te houden.

2. Landbouwers die wensen te emigreren, nemen zelf het initiatief.

In het verleden hebben een aantal landen, waaronder de VSA, de (landbouw)immigratie bevorderd. In de landen in Centraal- en Oost-Europa wordt op dit ogenblik gewerkt aan een wetgeving die de verkoop van landbouwgrond reguleert, met heel wat beperkingen voor niet landgenoten. Zolang de mogelijkheden voor vestiging en voor aankoop en huur van gronden aldaar juridisch niet volledig zijn opgeklaard en vastgelegd, blijft emigratie een avontuurlijke onderneming.

Het is dan ook moeilijk om alle mogelijkheden in kaart te brengen.

Voor ieder land afzonderlijk vangen de Belgische en Vlaamse vertegenwoordigers geïnteresseerden op en informeren hen over de mogelijkheden ter plaatse.

Vraag nr. 128
van 13 februari 2002
van de heer JAN LAURYS

Gegevens waterverbruik – Mededeling aan VMM

Voor de inning van de heffingen ter bescherming van de oppervlaktewateren bezorgt de Vlaamse Maatschappij voor Waterzuivering (VMW) de gegevens over het waterverbruik van haar klanten aan de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM).

In tegenstelling tot de vorige jaren, weigert de VMW echter deze gegevens te bezorgen aan de gemeentebesturen die daarom vragen. Als gevolg daarvan wordt door deze gemeenten nu een forfaitaire gezinsheffing doorgevoerd. Daardoor kan het principe "de vervuiler betaalt" niet meer correct worden toegepast.

1. Wordt het doorgeven van de gegevens over het waterverbruik van de klanten door de VMW aan de VMM beschouwd als een schending van de privacy ?
2. Waarom bezorgt de VMW wel gegevens aan de VMM en niet meer aan de gemeentebesturen, terwijl dit vorige jaren nog wel het geval was ?

Antwoord

1. Voor de inning van de heffingen ter bescherming van de oppervlaktewateren bezorgt de VMW inderdaad de gegevens over het waterverbruik van haar klanten aan de Vlaamse Milieumaatschappij. Dit gebeurt in uitvoering van de wet van 26 maart 1971 op de bescherming van de oppervlaktewateren tegen verontreiniging, waarvan artikel 35octies, § 5 bepaalt :

"De gemeentelijke regies, intercommunales en alle andere maatschappijen die instaan voor een openbare watervoorziening, verlenen hun medewerking en verstrekken aan de Maatschappij, uiterlijk op 1 maart van het heffingsjaar, alle gegevens en inlichtingen die nodig zijn voor de vestiging en de inning van de heffing."

Het doorgeven van gegevens aan de VMM wordt niet beschouwd als een schending van de privacy.

Op grond van artikel 5 van de wet van 8 december 1992 tot bescherming van de persoonlijke levenssfeer ten opzichte van de verwerking van persoonsgegevens (privacywet) is het immers toegelaten om persoonsgegevens te verwerken wanneer de verwerking noodzakelijk is om een verplichting na te komen waaraan de verantwoordelijke voor de verwerking is onderworpen door of krachtens een wet, een decreet of een ordonnantie.

Hierbij moet tevens opgemerkt worden dat aan de VMM zelfs een rechtsgrond werd verleend om de gegevens die zij ontvangt van de drinkwatermaatschappijen, naderhand te toetsen aan de gegevens van het Rijksregister. Hiervoor

werd via het KB van 30 mei 1994 toegang verleend aan de VMM tot de informatiegegevens van het Rijksregister van de natuurlijke personen (*KB : koninklijk besluit – red.*).

2. In tegenstelling tot de bovenvermelde wettelijke verplichting in verband met de overdracht van individuele verbruiksgegevens aan de VMM, bestaat er geen enkele wettelijke verplichting om individuele gegevens te bezorgen aan de gemeentebesturen.

Indien de VMW dergelijke gegevens desondanks zou overdragen aan de gemeenten, zou dit een inbreuk betekenen op de privacywetgeving.

Vraag nr. 129 van 13 februari 2002 van mevrouw MARGRIET HERMANS

Afbakening kwetsbare gebieden – Provincie Antwerpen

Eind december jongstleden heeft de minister aan de Europese Commissie een voorlopig voorstel meegedeeld met betrekking tot een bijkomende afbakening van kwetsbare gebieden in het kader van de nitraatrichtlijn. Dit gebeurde aan de hand van de resultaten van het oppervlaktewatermeetnet van de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM), het zogenaamde MAP-meetnet (MAP : Mestactieplan).

De minister verklaarde in het Vlaams Parlement (op 9 januari II. in antwoord op een actuele vraag ; Handelingen Plenaire Vergadering nr. 22, blz. 6, en op 29 januari II. in de Commissie voor Leefmilieu, Natuurbehoud en Ruimtelijke Ordening ; Handelingen Commissievergadering nr. 104, blz. 10) dat over dit voorlopige voorstel nog verder overleg gepleegd zou worden met de landbouworganisaties en met de milieubewegingen. Een bijsturing aan de hand van opmerkingen was dus nog mogelijk.

Zo werd het huidige voorstel reeds gecorrigeerd wegens oorspronkelijk verkeerde interpretaties. Essen, Kalmthout, Turnhout, Kasterlee, Beerse, Lille en Vosselaar werden blijkbaar reeds uit de ontwerplijst gelicht nadat uit waterstalen bleek dat de vastgestelde vervuiling niet toe te schrijven was aan de landbouw.

Toch vinden de vertegenwoordigers van de landbouwsector het jammer dat de stukken van het dossier, weliswaar als een eerste voorlopig voorstel,

naar Europa werden doorgestuurd zonder dat de besprekingen met de diensten van de minister werden afgerond. Zij vragen zich af hoe de afbakeningsplannen nog gewijzigd kunnen worden, terwijl die toch wel degelijk mankementen vertonen.

Het kabinet verwijst blijkbaar naar de mogelijkheden van een derogatieverzoek, waarbij afwijkingen kunnen worden aangevraagd. De landbouwers staan echter bijzonder argwanend tegenover de kans op een bevredigend resultaat van deze derogatieverzoeken.

Wat het voorlopige voorstel van bijkomende kwetsbare gebieden betreft, werden mij een aantal concrete opmerkingen meegedeeld met betrekking tot de provincie Antwerpen.

Ik som ze op.

- Ravels : dit is opgesplitst in twee zones (VHA : Vlaamse Hydrografische Atlas). Er zijn blijkbaar vier MAP-meetpunten in deze twee zones.

Bij het begin van de meetcampagne werden een aantal sterk overschrijdingen vastgesteld. Vorige winter werden slechts een aantal kleine overschrijdingen (60 mg/l) vastgesteld. Deze winter werden er geen overschrijdingen gemeten. Sterker nog, de hoogste waarde bedroeg slechts 35 mg/l. Er is op deze meetpunten dus een sterke verbetering merkbaar.

- Merksplas : verontreinigingen door de glastuinbouw zijn reëel en kunnen de veehouder in moeilijkheden brengen.
- Rijkevorsel : op het grondgebied van de gemeente Rijkevorsel bevindt zich blijkbaar geen MAP-meetpunt.

Toch valt het volledige grondgebied van deze gemeente in het huidige afbakeningsvoorstel. Blijkbaar gebeurde dit enkel op basis van de resultaten van meetpunten in andere gemeenten.

- Wuustwezel : meetpunt 69500 daalt lineair en de resultaten zijn zeer sterk verbeterd.

Waar enkele jaren geleden in de winterperiode nog overschrijdingen tot 150 mg/l werden gemeten, komen deze nu nog maar uitzonderlijk boven de norm (53 mg/l). Meetpunten 68300 en 68400 zijn zeer goed en zitten desondanks toch in het kwetsbaar gebied.

Deze drie meetpunten zijn ook tweemaal het onderwerp geweest van een proefschrift dat de

nitraatconcentraties verder onderzocht. Dit gebeurde in nauwe samenwerking met de plaatselijke landbouwers.

- Hoogstraten + Castelré : vier meetpunten waar, na intensief werk en overleg met onder andere de Vlaamse Milieumaatschappij, hard gewerkt is aan de sensibilisatie. Deze is zeker nog niet voltooid, maar een afbakening als kwetsbaar gebied zou zonder meer het tegengestelde effect hebben. Drie van de vijf meetpunten zijn verlegd wegens een slechte locatie (veel huishoudelijk afval en verontreiniging door een Nederlands zuiveringsstation). De meetpunten 80000 en 78500 (Castelré en Meer) zijn zonder meer goed en sterk verbeterd. Het is nog te vroeg om besluiten te trekken uit de nieuwe meetpunten.

Wij stellen ons de vraag of er in dit gebied, waar land- en tuinbouw ook sterk verweven zijn, wel een splitsing moet gebeuren.

- Wommelgem, Boechout, Ranst, Schilde en Brecht : er bevinden zich twee MAP-meetpunten in de VHA-zone 831.

Dit gebied is mee opgenomen in de afbakeningszone wegens één overschrijding van 160 mg/l in juli 2001 (meetpunt 190220). De hoogste waarde op het andere MAP-meetpunt (meetpunt 190270) is 27 mg/l.

Volgens de gehanteerde "methode" (zijnde 95 % van de metingen onder 50 mg/l en 100 % van de metingen onder 75 mg/l) voldoet dit punt dus niet. Toch is dit een zeer vee- en mestarm gebied. Hoogstwaarschijnlijk is de oorzaak van de vastgestelde éénmalige overschrijding geen gevolg van bemesting, maar van een lozing.

- Lier, Kontich, Lint, Hove en Boechout : VHA-zone 560 is blijkbaar afgebakend op basis van de resultaten van een niet-MAP-meetpunt in Lier.

In de betrokken periode deden zich vijf overschrijdingen voor, met als hoogste waarde + 120 mg/l. Het is hier niet duidelijk wat de oorzaak van deze nitraatconcentraties is. Voortgaande op de nitraatconcentraties van voorgaande jaren, kan men stellen dat de veehouderij hier weinig schuld treft. De gemeten waarden zijn te hoog en kunnen in geen geval te wijten zijn aan overbemesting.

- Mechelen, Sint-Katelijne-Waver, Putte, Bonheiden, Rumst, Lier en Duffel – VHA-zones 561

en 726 : in deze twee VHA-zones bevinden zich vier MAP-meetpunten (in Sint-Katelijne-Waver en in Lier).

De veehouderij zou in dit gebied sancties opgelegd krijgen, terwijl ze geen schuld treft. Men vindt er bijzonder weinig koeien en varkens. De schaarse veehouders in dit gebied zouden wel met bijkomende beperkingen opgezaald worden indien het huidige voorstel behouden wordt.

1. Heeft de minister weet van de vermelde specifieke problemen in de betrokken gebieden ?
2. Wordt er bij de definitieve afbakening van de kwetsbare gebieden rekening gehouden met de opmerkingen van de landbouwsector, zoals hierboven beschreven ?
3. Gaat de minister ervan uit dat het derogatieverzoek soelaas kan brengen voor veehouders die in een moeilijk parket raken ?
4. De meetpunten van het MAP-meetnet worden naar verluidt zodanig gekozen dat de vastgestelde nitraatverontreiniging met zekerheid aan landbouwactiviteiten kan worden toegeschreven.

Toch blijken de resultaten van diverse meetpunten niet éénduidig en kan het oorzakelijk verband tussen de vastgestelde normoverschrijdingen en de landbouwactiviteiten in de betrokken regio op gemotiveerde wijze worden betwist.

Worden dan ook een evaluatie van het MAP-meetnet en een aanpassing en verdere verfijning van de meetpunten in het vooruitzicht gesteld, alsook een evaluatie en eventuele aanpassing van de wijze waarop conclusies uit de meetresultaten worden getrokken ?

Antwoord

1. Tijdens de talrijke overlegvergaderingen op mijn kabinet van december 2001 tot februari 2002 waren onder meer de landbouworganisaties en VMM aanwezig. Technische opmerkingen werden bilateraal tussen Boerenbond, Algemeen Boerensyndicaat en Vlaams Agrarisch Centrum enerzijds en VMM anderzijds uitgewisseld.

Het resultaat van de onderzoeken – die soms zover gingen als een gezamenlijk veldbezoek –

werden steeds aan betrokkenen en aan mijn raadgever op het kabinet meegedeeld.

2. Zoals reeds gesteld in het antwoord op vraag 1, is er de afgelopen maanden een intensief overleg gevoerd tussen de landbouwsector en VMM en werd aan elke opmerking of klacht de nodige aandacht besteed. Mede op vraag van de landbouworganisaties werd de toepassing van het 95-percentiel in de beslissingsboom trouwens aangepast. Wanneer blijkt dat de nitraatoverschrijding niet afkomstig is van agrarische bronnen, worden de meetpunten niet mee in rekening gebracht.

De afbakening van kwetsbare hydrografische zones gebeurde op basis van volgende beslissingsboom, waardoor zoveel als mogelijk gesteund wordt op de resultaten van de voor landbouw specifieke meetpunten in oppervlaktewater, de zogeheten "MAP-meetplaatsen".

De criteria van de nitraatrichtlijn laten niet toe een gunstige evolutie in rekening te brengen als de nitraattoestand in de referentieperiode nog steeds niet voldoet aan de norm.

De nitraatrichtlijn heeft betrekking op alle gedeeltes van de landbouwsector, dus niet enkel akkerbouw en veeteelt, maar ook tuinbouw en boomkwekerijen.

VMM-beslissingsboom voor de toepassing van het criterium uit bijlage I, paragraaf A 1 uit richtlijn 91/676/EEG

Het jaar waarop de evaluatie gebeurde, is de periode november 2000-oktober 2001.

Per VHA-zone werden volgende stappen uitgevoerd.

- 1° Is er minstens één MAP-punt oppervlaktewater gelegen in de onderzochte VHA-zone ?

Neen --> zie 3°

Ja

- 2° Is er een overschrijding van de 95-percentielnorm van richtlijn 75/440/EEG (95-percentiel 50 mg nitraat/l, 100-percentiel 75 mg nitraat/l) voor de gezamenlijke MAP-punten gelegen in de zone ?

Ja --> VHA-zone kwetsbaar (grijs op kaart)

Neen --> niet kwetsbaar (geel op kaart)

3° Is er minstens één ander VMM-meetpunt gelegen in de zone ?

Neen --> zie 7°

Ja

4° Is er een overschrijding van de 95-percentiel-norm van richtlijn 75/440/EEG voor de gezamenlijke VMM-meetpunten gelegen in de zone ?

Neen --> niet kwetsbaar (geel op kaart)

Ja

5° Is de overschrijding mogelijk te wijten aan een RWZI-effluentlozing, een RWZI-overstort, een rioollozing en/of een bedrijfslozing ?

Ja --> niet kwetsbaar (geel op kaart)

Neen --> VHA-zone kwetsbaar (bruin op kaart)

Onzeker

6° Is de mestdruk hoog in de onderzochte zone en vergelijkbaar met de mestdruk in de omliggende kwetsbare zones ?

Ja --> VHA-zone kwetsbaar (bruin op kaart)

Neen of onzeker --> niet kwetsbaar (geel op kaart)

7° Kan op basis van onderzoek van de mestdruk in de onderzochte zone en in de omliggende zones en hun "kwetsbaarheid", op basis van metingen beoordeeld worden of de zone zonder meetplaatsen kwetsbaar is ?

Ja --> kwetsbaar (gearceerd op kaart)

Neen --> onvoldoende gegevens (kleurloos op kaart)

(RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.)

Ravels : in zone 933 ligt één MAP-punt en in zone 934 liggen twee punten. Het is juist dat op elk van deze drie meetpunten een gevoelige verbetering is opgetreden qua nitraatmaxima. Het is eveneens correct dat er gedurende de huidige winter tot en met de meting in januari 2002 geen overschrijding van de 50 mg-drempel vastgesteld kon worden. De beslissingsboom wordt echter – zoals hierboven toegelicht –

toegepast op de referentieperiode november 2000 – oktober 2001, en binnen die periode zijn er wél overschrijdingen.

Merksplas : stroomopwaarts het MAP-meetpunt op de Biezenloop is er inderdaad een sterke impact van de glastuinbouw. Om deze reden en vanwege het feit dat de glastuinbouw daar inmiddels ernstige inspanningen heeft geleverd, heb ik beslist om een deel van zone 940 niet als kwetsbaar af te bakenen.

Rijkevorsel : de afbakening van kwetsbare zones gebeurt op basis van VHA-zones die overeenstemmen met (delen van) stroomgebieden, en niet op basis van gemeentegrenzen.

Wuustwezel : de nitraatmaxima op MAP-meetplaats 69500 evolueren inderdaad in gunstige zin, wat niet belet dat de concentratie in de referentieperiode nog te hoog was (de metingen in november en december 2001 – dus na de referentieperiode – lieten overigens opnieuw een drempeloverschrijding zien).

Hoogstraten : het meetpunt 80000 evolueerde tot een gunstige toestand ten opzichte van de grenswaarde. Dit is niet het geval met de meetplaats 78500, waar in november 2001 opnieuw een te hoge concentratie van 64 mg nitraat per liter werd gemeten. Voor twee punten werd vastgesteld dat er mogelijk een nitraatbelasting afkomstig kan zijn van Nederland. Daarom werden door VMM in overleg met plaatselijke landbouwers alternatieve punten gekozen. Afgelopen maanden werd de drempel ook op twee van die nieuwe meetplaatsen overschreden, wat het behouden van de afbakening van zone 941 onderbouwt.

Wommelgem en andere (zone 831) : het patroon van de nitraatconcentraties op het meetpunt 190220 is inderdaad afwijkend van wat verwacht wordt in overbemeste gebieden. Binnen de referentieperiode is er inderdaad maar één zeer hoge piek, maar ook in september en oktober 1999 werden uiterst hoge nitraatconcentraties gemeten. Mogelijk is de tuinbouw in deze zone verantwoordelijk voor deze pieken.

Lier en andere (zone 560) : het grillig karakter van de nitraatgrafiek voor MAP-punt 269050 doet vermoeden dat de nitraatverontreiniging hoofdzakelijk afkomstig is van tuinbouwactiviteiten.

Mechelen, Sint-Katelijne-Waver en andere (zones 561 en 726) : naar alle waarschijnlijkheid is de nitraatverontreiniging hoofdzakelijk afkomstig van tuinbouwactiviteiten.

3. Het derogatieverzoek laat inderdaad toe een hogere bemesting toe te laten dan deze waarin de nitraatrichtlijn standaard voorziet voor de gewassen met een lange groeiperiode en een hoge opname stikstof (gras komt hiervoor in aanmerking, evenals bieten, één snede gras in combinatie met maïs, ...).

Een team van wetenschappers werkt tegen eind maart een verantwoording tot derogatie uit.

4. De criteria waaraan een MAP-meetplaats voor oppervlaktewater dient te voldoen, zijn de volgende :

- het stroomgebied is hoofdzakelijk agrarisch van karakter ;
- er is geen invloed van industriële afvalwaterbronnen ;
- er is geen invloed van overstorten (op riolen of collectoren) of effluentlozingen van rioolwaterzuiveringsinstallaties geëxploiteerd door Aquafin ;
- de hoeveelheid stikstof in het geloosde huishoudelijk afvalwater is berekenbaar en heeft een beperkte invloed (iedere inwoner loost gemiddeld 10 g stikstof per dag).

Op basis van pas na de afbakening van de MAP-punten in 1999 bekend geworden elementen of het ontstaan van een gewijzigde situatie tijdens de periode 1999-2001, werd afgelopen jaar beslist om een zeer beperkt aantal meetplaatsen te schrappen en te vervangen door alternatieven. Omtrent deze nieuwe meetplaatsen werd overlegd met de landbouwers. Deze meetplaatsen worden in 2002 bemonsterd.

Het merendeel van de klachten en opmerkingen als zouden niet-agrarische bronnen doorslaggevend zijn geweest, werd door VMM verworpen op basis van goed onderbouwde argumenten.

Los daarvan gaf ik aan VMM de opdracht om haar MAP-meetnet gevoelig uit te breiden, ten einde bij een herziening van de afbakening van kwetsbare zones over nog meer informatie te kunnen beschikken, om zodoende – voorzover

wenselijk – de nitraattoestand in ons oppervlaktewater nog gedetailleerder in kaart te brengen en de landbouwsector – in al zijn geleidingen – nog meer te informeren en te sensibiliseren.

**Vraag nr. 130
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

DAC'ers – Leefmilieu en Landbouw

In de milieu-, natuur- en landbouwsector zijn ook DAC'ers tewerkgesteld (DAC : Derde Arbeidscircuit).

1. Hoeveel DAC'ers zijn tewerkgesteld binnen de bevoegdheidsdomeinen Milieu en Landbouw ?
2. In welke sectoren zijn zij tewerkgesteld ?
3. Wanneer worden zij – conform het regeerakkoord – geregulariseerd ?

Antwoord

1. Zoals uit het als bijlage gevoegde overzicht blijkt, zijn er in de sectoren Milieu en Natuur 111,5 VTE tewerkgesteld in het kader van DAC-projecten (*VTE : voltijds equivalent – red.*).

Momenteel zijn er in voormelde sectoren nog vijf vacatures die hetzij door een voltijdse, hetzij door deeltijdse tewerkstelling kunnen worden ingevuld.

2. Uit het reeds vermelde overzicht blijkt tevens dat de DAC-tewerkstelling vooral gesitueerd is bij de milieu- en natuurverenigingen, de polders en de wateringeng en in het kader van specifieke projecten op het vlak van de afval- en kringlooproblematiek en het educatieve luik.
3. Ten slotte kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat mijn collega, de heer Renaat Landuyt, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme, op korte termijn een werkgroep zal opstarten met de beide kabinetten en de betrokken administraties, om deze regularisatie voor te bereiden.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 132
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Geurhinder Menen – Stand van zaken

De inwoners van de Basse Censestraat in Menen kloegen in de loop van 2000 geregeld over geurhinder. Dit geurprobleem was afkomstig van het composterende bedrijf Sarl Natural Production in Halluin (Frankrijk). Door de Milieu-inspectie, buitendienst West-Vlaanderen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal), werden verschillende inspecties en metingen uitgevoerd om de omvang en intensiteit van de geurhinder vast te stellen. Tijdens deze inspecties kon echter geen geurhinder worden vastgesteld.

De Milieu-inspectie zou later nieuwe metingen uitvoeren. Op hetzelfde ogenblik werd het bedrijf echter stilgelegd door de burgemeester van Halluin naar aanleiding van een inspectie door de "Direction Régionale de l'Industrie, de la Recherche et de l'Environnement".

1. Werden er inmiddels nieuwe metingen uitgevoerd door de Milieu-inspectie ? Zo ja, wat waren de resultaten van deze metingen ?
2. Is de minister op de hoogte van de redenen voor de stillegging van het bedrijf ?

Werden er inbreuken op de Franse milieuwetgeving vastgesteld ? Zo ja, wat is de grensoverschrijdende impact van deze overtredingen ?

3. Heeft de minister hieromtrent inmiddels overleg gepleegd met haar Franse collega ?

Zo ja, wat was het resultaat ?

Antwoord

1. Er werden nieuwe snuffelmetingen uitgevoerd door de Milieu-inspectie, en op 1 december 2000 werd vastgesteld dat er geen opslag van compost meer aanwezig was en kon er zodoende geen geurhinder worden vastgesteld.

Op 6 maart 2002 stelde de Milieu-inspectie vast dat op het perceel waar compost werd opgeslagen, bouwmaterialen liggen gestapeld afkomstig van de firma Wastyn.

2. De reden van het stilleggen van het bedrijf is niet bekend.

De Milieu-inspectie is niet bevoegd voor de Franse milieuwetgeving en kon enkel vaststellingen doen ter hoogte van de klagers in Vlaanderen.

3. Er is geen overleg geweest met de Franse collega bevoegd voor Leefmilieu.

Wel waren er plaatselijk contacten tussen de lokale overheden van Menen (België) en Halluin (Frankrijk).

Vraag nr. 131
van 21 februari 2002
van de heer KOEN HELSEN

Luchtkwaliteit Noorderkempen – Onderzoek

Recentelijk heeft het Steunpunt Milieu en Gezondheid de Gentse Kanaalzone uitgekozen voor een grootschalig onderzoek. Omwonenden klagen immers sinds geruime tijd over stofhinder die mogelijk risico's inhoudt voor hun gezondheid.

Epidemiologisch onderzoek heeft uitgewezen dat er een verband bestaat tussen chronische blootstelling aan fijn stof en een lagere levensverwachting. Andere mogelijke gevolgen zijn allergieën, astma en een verhoogd voorkomen van hart- en vaatziekten. In het kader van het onderzoek zal onder meer worden gezocht naar de link tussen de luchtkwaliteit en het ontwikkelen van kanker.

Jammer genoeg zijn niet alleen de omwonenden van de Gentse Kanaalzone ongerust over de mogelijke gevolgen van de neerslag van de stoffen van de nijverheid. Ook in de regio Kapellen, Kalmthout, Essen en Wuustwezel bestaan er klachten van inwoners die vrezen dat hun gezondheid wordt bedreigd door de stofhinder van de naburige chemische nijverheid.

1. Werden reeds onderzoeken uitgevoerd met betrekking tot de link tussen de luchtkwaliteit en de gezondheidsrisico's voor de inwoners van de regio Kapellen, Kalmthout, Essen en Wuustwezel ?
2. Zo ja, wanneer ?

Wat waren de resultaten ?

Werden op basis van deze onderzoeksresultaten concrete maatregelen genomen? Welke?

3. Zo neen, wordt er binnen afzienbare tijd een onderzoeksteam aangesteld?
4. Worden andere maatregelen in het vooruitzicht gesteld om tegemoet te komen aan de gestelde problematiek?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 85) en Dua (nr. 131).

Gecoördineerd antwoord

Het is inderdaad zo dat de Gentse Kanaalzone één van de regio's is waar nog dit jaar een biomonitoringsprogramma van start zal gaan. Deze regio is niet alleen wegens een inderdaad voorkomende stofhinder gekozen, maar tevens wegens de vermoedelijk hoge milieubelasting in het algemeen.

De bedoeling van de biomonitoring is om, via het onderzoeken van bepaalde stoffen en merkers in het bloed, een idee te krijgen van de mate waarin mensen blootgesteld zijn aan milieupolluenten. Eventueel zullen de onderzoekers, wanneer dat op een wetenschappelijk verantwoorde wijze mogelijk is, ook speuren naar vroegtijdige effecten van een blootstelling. De biomonitoring vindt plaats in een zich herhalende cyclus van drie jaar – het eerste jaar via bepalingen in het navelstrengbloed bij de pasgeborenen, een tweede jaar bij de adolescenten en een derde jaar bij de volwassenen – om aldus op termijn ook trends te kunnen analyseren en er beleidsmatige conclusies uit te kunnen trekken.

Dit bewakings- of surveillancesysteem is ook niet beperkt tot het Gentse havengebied, maar vindt plaats in verschillende milieutypegebieden, met name onder meer in havenzones (Gent én Antwerpen), in een verstedelijkt gebied, in zones rond verbrandingsovens, in de Limburgse fruitstreek en ook in een ruraal achtergrondgebied zijn metingen gepland.

Wat zijn concrete vragen betreft, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger de volgende informatie verschaffen.

1. Naar aanleiding van een vraag van dr. Rita Zegher aan mij heeft de Vlaamse Milieumaatschappij (VMM) in juli 2001 gedurende een maand continu metingen van de luchtkwaliteit uitgevoerd in Kalmthout. Vanuit de Universiteit Antwerpen en in het kader van de internationa-

le ECRHS-studie (European Community Respiratory Health Survey) zijn er in de jaren negentig wel onderzoeken geweest naar luchtwegensymptomen en astma in Essen. Het onderzoek, waarbij ook aan milieufactoren gedacht is, had verder ook betrekking op Antwerpen-centrum, de suburbane zone ten zuiden van Antwerpen, Berendrecht, Zandvliet, Zwijndrecht en Kasterlee.

Het onderzoek gaf aan dat het voorkomen van respiratoire symptomen en astma in Essen laag en vergelijkbaar was met de prevalentie ervan in de regio ten zuiden van Antwerpen. Het voorkomen in de havengebieden Berendrecht-Zandvliet en Zwijndrecht was veel hoger en vergelijkbaar met de prevalentie in centraal Antwerpen. Binnen de internationale context van de studie lagen de prevalenties voor centraal Antwerpen bij het gemiddelde van "alle landen" en voor de suburbane volwassenen bij de laagste.

2. De resultaten van zwevend stof (PM10) waren van de grootteorde of iets lager dan deze van Borgerhout en er werden geen overschrijdingen vastgesteld van de bestaande, noch van de toekomstige EU-richtwaarden (*EU : Europese Unie – red.*). Vergeleken met de Gentse Kanaalzone zijn de concentraties gevoelig lager. Deze resultaten leidden niet tot maatregelen.
3. Niet van toepassing.
4. De relatie tussen milieuverontreiniging in het algemeen en luchtverontreiniging in het bijzonder en de menselijke gezondheid, is een belangrijk aandachtspunt in het beleid van de Vlaamse regering.

Daarom werd in 2000 een milieu- en gezondheidsonderzoek in Hoboken, Wilrijk en Peer (als achtergrondgebied) beëindigd en werd, in een samenwerkingsverband tussen mij en de Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen Mieke Vogels, een steunpunt opgericht, genaamd "Steunpunt Milieu en Gezondheid". Dit Steunpunt heeft als doel de ondersteuning van een specifiek beleid op het vlak van gezondheid en milieu. Het Steunpunt staat in voor de uitvoering van biomonitoring en toegepast wetenschappelijk onderzoek. De biomonitoring zal plaatsvinden in verschillende milieutypegebieden zoals stedelijk, industrieel en ruraal gebied.

Zoals vermeld in het schrijven, is één van de projecten van het Steunpunt biomonitoring in de haven van Gent. Wegens de complexiteit van het onderzoek en de inspanningen naar mensen en middelen, kan dergelijk onderzoek slechts uitgevoerd worden op een beperkt aantal plaatsen in Vlaanderen (typegebieden). Het is echter wel de bedoeling om uit de verschillende onderzoeken besluiten te trekken voor het Vlaams beleid. In die zin zullen wel alle probleemgebieden aan bod komen.

Door mijn administratie Aminal (administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer) is met betrekking tot fijn stof een studie opgestart, meer bepaald met betrekking tot de fractie PM_{2.5} of de fractie $\leq 2,5 \mu\text{m}$, die de meeste effecten op de gezondheid zou veroorzaken (μm : micrometer – red.). Hierbij is het de bedoeling om op basis van de schadelijkheid van de deeltjes aan te geven welke emissies prioritair moeten worden aangepakt. De besluiten die hieruit voortvloeien, zullen eveneens voor het hele Vlaamse grondgebied van toepassing zijn.

Tevens voorziet de Europese docterrichtlijn luchtkwaliteit 1999/30/EG voor fijn stof (PM₁₀ of de fractie $\leq 10 \mu\text{m}$) in nieuwe strengere luchtkwaliteitsnormen, die in werking treden in 2005 (en in indicatieve grenswaarden voor 2010). Bij de herziening van deze richtlijn (gepland voor 2003) worden de indicatieve grenswaarden geëvalueerd en worden er mogelijk bijkomende grenswaarden (bv. voor de fractie PM_{2.5}) bepaald. Op Europees niveau worden tevens tegen (vermoedelijk) 2004 emissieplafonds voor fijn stof ontwikkeld die per land zullen moeten worden geïmplementeerd. Dit impliceert dat er ook op basis hiervan reductiemaatregelen moeten worden uitgewerkt.

Verder lopen er op dit ogenblik voor verschillende milieugevaarlijke stoffen initiatieven in het kader van het MINA-plan 2, het Milieubeleidsplan 1997-2000. Zo worden er emissiereductieprogramma's uitgewerkt voor een reeks zware metalen, organochloorverbindingen, dioxines, PAK's en POP's. Op basis van de richtlijn "nationale emissieplafonds" voor de stoffen SO₂, NO_x en VOS zullen er emissiereductieprogramma's moeten worden uitgewerkt om de doelstellingen te bereiken tegen 2010. Voorbereidende studies zijn opgestart (PAK 's : *polyaromatische koolwaterstoffen* ; POP's : *persistente organische pollutanten* ; SO₂ : *zwaveldioxide* ; NO_x : *stikstofoxiden* ; VOS : *vluchtige organische stoffen* – red.).

De bovenbeschreven evoluties op Vlaams en internationaal niveau zullen ertoe leiden dat de concentraties van stof en chemische stoffen verder zullen dalen. Op basis van de resultaten van de milieu- en gezondheidsonderzoeken hoop ik tevens op relatief korte termijn selectief die pollutanten te kunnen reduceren welke het meeste gezondheidseffecten veroorzaken. Vanuit de regio Essen, Kalmthout, Kapellen en Wuustwezel zijn noch bij de Vlaamse Milieumaatschappij, noch bij mijn diensten milieugezondheidsklachten of verhoogde stofconcentraties bekend. Ik zal mijn diensten evenwel de opdracht geven dienaangaande ook informatie in te winnen bij de gemeentelijke milieuambtenaren. Indien er inderdaad heel wat klachten zijn, en de bron van de hinderende of schadelijke pollutant is bekend, is uiteraard het nemen van emissiebeperkende maatregelen veel meer op zijn plaats en effectiever dan een gezondheidsonderzoek. Om de genoemde redenen overwegen we vooralsnog niet om in de gemeenten die de Vlaamse volksvertegenwoordiger opsomt, een biomonitoring op te zetten.

Vraag nr. 133
van 21 februari 2002
van de heer JAN VERFAILLIE

Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast

Telkenmale bij serieuze regenval komen ettelijke hectaren landbouwaland onder water te staan in de gemeente Zuidschote, deelgemeente van Ieper, aan de vallei van de Kemmelbeek nr. 9Y.

Deze Kemmelbeek is reeds meerdere malen buiten haar oevers getreden, waarbij tientallen hectaren gewassen onder water kwamen te staan. Hierdoor zijn grote hoeveelheden tarwe, aardappelen, groenten en vlas verloren gegaan.

Zodra er zich een hoger debiet (normaal debiet bedraagt 3.000 l/s) voordoet, zijn er overstromingen, eerst in de hellende gebieden, pas later in de meer vlakke, lagergelegen gebieden (broeken) (l/s : liter/seconde).

1. Bestaan er plannen op korte termijn om de risico's op overstromingen daar in de toekomst te vermijden ?
2. Zo ja, wanneer worden deze plannen effectief uitgevoerd ? Wat houden ze precies in ?

3. Zo neen, welke maatregelen worden er dan genomen om de overstromingen aan de vallei van de Kemmelbeek tegen te gaan ?

Antwoord

In september 2001 en zeer recentelijk (begin maart 2002) deden er zich inderdaad overstromingen voor in de vallei van de Kemmelbeek in Zuidschote. In deze twee periodes heeft de Kemmelbeek in Zuidschote debieten bereikt die 8 m³/s overstegen, terwijl in een "normaal" jaar de debieten zelden 4 tot 5 m³/s bereiken (*m³/s : kubieke meter/seconde – red.*). De Kemmelbeek kan op deze plaats deze hoge debieten niet aan en treedt buiten haar oevers. In september 2001 kwamen daarbij akkers onder water te staan waarvan de vruchten nog niet waren geoogst, wat tot heel wat schade aanleiding gaf. Nu was de schade veel minder, hoewel de wateroverlast de landbouwers belet hun akkers te bewerken.

Toch moet worden opgemerkt dat de overstromingen zich voordeden in de vallei van de waterloop en dat de landbouwers die hun akkers tot dicht bij de Kemmelbeek aanleggen, een berekend risico nemen. Sommige overstroomde gronden betreffen zeer laag gelegen percelen, die bestaan uit oude meanders die na de ruilverkaveling werden opgevuld en zeer moeilijk ontwateren.

1. De afdeling Water van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Aminal) wenst het overstromingsprobleem in Zuidschote grondig te bestuderen. Er werd daartoe begin dit jaar een oppervlaktewaterkwantiteitsmodellering van de Kemmelbeek aanbesteed.

Deze studie zal binnenkort worden toegewezen. Uit de studie moet blijken welke maatregelen kunnen worden genomen om eventuele schade te vermijden.

2. De afdeling Water zal geen ingrijpende werken uitvoeren vooraleer de resultaten van bovenvermelde studie, die ongeveer één jaar in beslag zal nemen, bekend zijn.
3. In de nabije toekomst zullen alleen gewone onderhoudswerken worden uitgevoerd om de afvoer in stand te houden en eventueel te verbeteren.

De lokale besturen zal gevraagd worden om de landbouwers af te raden om overstromingsgevoelige gewassen in de vallei te telen.

Vraag nr. 134 van 21 februari 2002 van mevrouw TREES MERCKX-VAN GOEY

Sluikstorten – Maatregelen

Het achtergelaten afval onder meer in vervallen bedrijfsgebouwen, -panden en -terreinen enerzijds, en het sluikstorten onder meer van huishoudelijk afval langs openbare wegen en op voor het publiek "sluiks" toegankelijke terreinen anderzijds, neemt kennelijk en de visu vaststelbaar sinds enige tijd weer toe.

1. Kan de minister deze vaststelling bevestigen en deze trend cijfermatig duiden qua hoeveelheid/toename van het achtergelaten afval en sluikstorten, qua bijkomende kosten van toezicht, opruiming en verwijdering voor de verschillende overheden en qua recuperatie ervan op de vervuiler conform het principe "de vervuiler betaalt" ?
2. Welke concrete maatregelen heeft de minister genomen om deze toenemende vervuilingstrend preventief en coördinerend tegen te gaan en hoe evalueert zij het effect van deze maatregelen ?
3. Kan de minister bovendien bevestigen dat elke provinciegouverneur bevoegd is voor het toezicht, de opsporing en de verwijdering van het achtergelaten afval ?

Op welke wijze kwijten deze provinciale instanties zich dan van hun taak ?

Werden hieromtrent instructies aan de gouverneurs verstrekt ?

Strekt deze opdracht zich ook uit tot het sluikstorten en hoe wordt een en ander hier door de minister en haar diensten opgevolgd, geëvalueerd en bijgestuurd ?

Antwoord

1. Cijfermateriaal over de hoeveelheid/toename van het achtergelaten afval en sluikstorten is niet beschikbaar. Ook kunnen geen cijfers bezorgd worden over de kosten van toezicht, opruiming en verwijdering die sluikstorten met zich meebrengt. Er zijn enkel wat gegevens op basis van een aantal opruimacties in enkele gemeenten, maar deze laten niet toe te besluiten dat het probleem toeneemt.

Dat het een storende factor is, staat echter buiten kijf.

2. Er zijn reeds concrete maatregelen genomen om de gemeenten te helpen de eventuele vervuilingstrend op hun grondgebied in de kiem te smoren. Onder meer is een modelreglement inzake het ambtshalve opruimen van sluikstorten door of in opdracht van de gemeente uitgewerkt en verstuurd aan alle gemeenten. Daarnaast heeft de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) een document gepubliceerd dat de gemeenten als leidraad kunnen gebruiken om het ontwijkgedrag van de burgers beter preventief aan te pakken. In dit document "Evaluatie van de reductie van de terminaal te verwijderen huishoudelijke afvalstoffen in Vlaanderen" zitten ervaringen van gemeenten en politie rond negatief ontwijkgedrag verwerkt.

Bijkomende, nieuwe maatregelen zijn ook nog gepland. In het kader van het nieuwe Uitvoeringsplan Huishoudelijke Afvalstoffen is in overleg gepland met alle betrokken actoren en zal worden onderzocht op welke vlakken de wetgeving omtrent deze materie eenvoudiger kan worden gemaakt. Gemeenten die de cluster "hinder" in het nieuwe milieuconvenant ondertekenen, zullen voor het opruimen van kleine hoeveelheden achtergelaten gevaarlijke afvalstoffen in de kosten bijgestaan worden door het Vlaams Gewest. Sinds midden 2001 onderzoeken verscheidene betrokken actoren onder leiding van de OVAM ook hoe de problematiek van zwerfvuil en sluikstorten in Vlaanderen het best kan worden aangepakt.

3. In het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen is inderdaad opgenomen dat de gouverneur van de provincie of de burgemeester van de gemeente waar de afvalstoffen worden achtergelaten of worden aangetroffen in overtreding met de bepalingen van dit decreet of de uitvoeringsbesluiten ervan, de verwijdering ervan kunnen bevelen en alle nodige maatregelen hiertoe kunnen nemen (cf. artikel 54 uit het voornoemde decreet).

Er is bij de OVAM geen informatie beschikbaar over hoe de vijf provincies invulling geven aan deze bepaling.

Specifieke instructies omtrent de taak van de provincies met betrekking tot het toezicht, de opsporing en de verwijdering van het achterge-

laten afval werden tot op heden niet aan de provinciegouverneurs gegeven. In crisissituaties (cf. dioxinecrisis in 1999) daarentegen staat de Vlaamse overheid wel in nauw contact met de provinciale coördinatiecentra om alle genomen acties op het terrein te coördineren.

Aangezien sluikstorten ook een overtreding is op het decreet van 2 juli 1981 betreffende de voorkoming en het beheer van afvalstoffen, zijn de provinciegouverneurs ook bevoegd voor het toezicht, de opsporing en de verwijdering van sluikstorten.

Opvolging, evaluatie en bijsturing door het Vlaams Gewest van de functies van de provinciale instanties zijn beperkt wat sluikstorten betreft. Toch wordt aan de hand van bestaande overlegvergaderingen zoveel mogelijk relevante informatie uitgewisseld. Zo worden inspanningen van de Vereniging van Vlaamse Provincies (VVP) inzake sluikstorten langs bijvoorbeeld provinciewegen en op provinciedomeinen, evenals inspanningen van het departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) inzake sluikstorten langs gewestwegen, opgevolgd op vergaderingen over de aanpak van de zwerfvuilproblematiek.

Vraag nr. 135
van 21 februari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Waterzuivering Waarloos – Stand van zaken

Eind januari 2002, inmiddels één jaar na de bekendmaking van de stopzetting van de activiteiten van de brouwerij Alken-Maes in 2003 in Waarloos, heeft de groep rond deze brouwerij haar toekomstplannen voor haar industriegronden kenbaar gemaakt.

De projectontwikkelaar die werd aangesteld, stelt in zijn ontwikkelingsplannen een bijkomende distributieruimte alsook een reeks KMO-gebouwen voor. Dit maakt eens te meer duidelijk dat er geen behoefte meer zal zijn aan de zuiveringsinstallatie van Alken-Maes in Waarloos, die een zuiveringscapaciteit heeft van 61.400 inwonersequivalenten (IE).

In antwoord op een vorige vraag stelde de minister dat er mogelijke alternatieven zijn, die door Aquafin onderzocht worden (vraag nr. 185 van 1 juni 2001, Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 1 van 5 oktober 2001, blz. 102 e.v.).

1. Wat is de stand van zaken in dit dossier ?	– nieuwe KWZI	2,112
2. Op welke manier wordt het afvalwater van de Waarlozenaars dan gezuiverd ?	– aansluiting op RWZI Duffel	1,619
	– aansluiting op RWZI Hove	1,666

Antwoord

1. Zoals ik ook reeds heb gesteld in mijn antwoord op de vraag van 1 juni 2001 van de Vlaamse volksvertegenwoordiger, zijn er diverse alternatieven, waarvan de volgende met elkaar werden vergeleken :

- de bouw van een nieuwe kleinschalige waterzuivering ter hoogte van de huidige installatie ;
- een gravitaire aansluiting van de vuilvracht naar de RWZI Duffel, door de aanleg van een verbindingsriolering van ruim 2 kilometer naar de collector in het Ganzekoor in Duffel ;
- aansluiting naar de RWZI van Hove door middel van een pompstation en persleiding over 1,5 kilometer, waarbij het afvalwater aangesloten wordt op de gemeentelijke riolering in de Oude Baan in Waarloos (*RWZI : rioolwaterzuiveringsinstallatie – red.*).

Belangrijk bij de keuze van het alternatief is dat dit op korte termijn moet kunnen worden gerealiseerd. De stopzetting van de huidige zuiveringsinstallatie is immers reeds gepland voor eind 2003.

In dit kader zal de bouw van een nieuwe KWZI niet evident zijn, aangezien de bestaande installatie gelegen is in landbouwgebied (*KWZI : kleinschalige waterzuiveringsinstallatie – red.*). Wat de mogelijke aansluitingen op de bestaande RWZI's betreft, is de aansluiting op de RWZI van Duffel het snelst te realiseren. De hydraulische invloed van deze aansluiting is immers reeds bekend, terwijl voor de aansluiting op de RWZI van Hove de resultaten van de opgestarte TRP-herrekening van Kontich dienen te worden afgewacht (*TRP : totaalrioleringsplan – red.*). Deze resultaten worden pas tegen eind 2002 verwacht.

Een financiële vergelijking van de verschillende alternatieven geeft volgend resultaat (in miljoen euro) :

Het gaat hier telkens om verdisconteerde bedragen die zowel investerings- als werkingskosten omvatten. In elk van de alternatieven is trouwens ook de kostprijs voor de bouw van een retentiebekken opgenomen. Dit bekken is in elk alternatief noodzakelijk om wateroverlast te vermijden, en dit wegens het gemengde (gemeentelijke) stelsel met twee overstorten in Waarloos.

2. Ondertussen heeft een haalbaarheidsstudie uitgewezen dat op de RWZI van Duffel voldoende biologische capaciteit aanwezig is om het bijkomende afvalwater te zuiveren. Hydraulisch zullen er wel enkele aanpassingen moeten gebeuren.

Op basis van bovenstaande elementen is ervoor geopteerd om het afvalwater van Waarloos te zuiveren op de RWZI van Duffel. Ik heb dan ook recentelijk de opdracht gegeven om dit project bijkomend op het investeringsprogramma te plaatsen. Aan Aquafin heb ik tevens de opdracht gegeven om het technisch plan versneld op te maken.

Vraag nr. 136 van 21 februari 2002 van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

NV SILT (Niel) – Geurhinder

De problemen ten gevolge van stankhinder in de Hellegatwijk in Niel zijn nog steeds niet opgelost. Begin februari waaiden enorme stankgolven, waarvan vermoed wordt dat ze afkomstig zijn van het reeds fel omstreden bedrijf Silt, over de wijk.

De minister heeft enige tijd geleden meegedeeld dat zij onderhandelingen voerde met deze firma, om de stankhinderproblemen op te lossen.

1. Wat is de stand van zaken van deze onderhandelingen ?
2. Werd de minister op de hoogte gebracht van de nieuwe stankproblemen die zich eind januari, begin februari voordeden ?

3. Op welke manier wordt opgetreden tegen nieuwe overlast door stankhinder ?

Antwoord

1. Ik heb in de loop van het jaar 2000 een delegatie ontvangen van het bedrijf, het gemeentebestuur en de omwonenden.

Door het inleiden van de schorsingsprocedure bij de bestendige deputatie van Antwerpen werden geen verdere stappen ondernomen.

2. Geregeld wordt door het gemeentebestuur van Niel een afschrift bezorgd van een vaststelling van geurhinder ter hoogte van het bedrijf.

Deze afschriften worden doorgestuurd naar de afdeling Milieu-inspectie, met het verzoek de klachten te onderzoeken ; dit was ook het geval in de periode einde januari – begin februari van dit jaar.

3. De buitendienst Antwerpen van de afdeling Milieu-inspectie heeft naar aanleiding van de recente golf geurklachten inspecties gevoerd in Niel en bij het slibverwerkend bedrijf NV DEC (het vroegere SILT). De exacte oorzaak van de geurklachten kon niet worden achterhaald. De oorzaak is waarschijnlijk een combinatie van twee factoren : storingen bij de heropstart van het bedrijf na een grondige revisie en ongunstige weersomstandigheden.

De verzoeningscommissie die in het kader van een burgerlijke procedure tussen de gemeente Niel en de NV DEC experts heeft aangesteld, is momenteel met een diepgaand onderzoek bezig. De afdeling Milieu-inspectie zal de resultaten van dit onderzoek afwachten alvorens eventueel maatregelen op te leggen.

Vraag nr. 137 van 21 februari 2002 van de heer JAN LOONES

Bosgroepen – Proefprojecten West-Vlaanderen

De bosoppervlakte in Vlaanderen is zeer klein en enorm versnipperd. Van de ongeveer 146.000 hectare bos in Vlaanderen (volgens de nieuwe boskartering) zou ongeveer 70 % privé-eigendom zijn (mededelingsblad van de Vereniging voor Bos in Vlaanderen, "De Boskrant", januari-februari 2002).

Om de grote groep boscijgenaren bij het bosbeleid te betrekken, werd in Vlaanderen gestart met de oprichting van bosgroepen : een vrijwillig samenwerkingsverband tussen de verschillende boscijgenaren, zowel openbaar als privé, waarbij alle partners op gelijke voet staan met elkaar. De bosgroep – indien toegepast over heel Vlaanderen – vormt een belangrijke schakel om de afstand tussen boscijgenaar en bosbeleid kleiner te maken, en zal een kanaal zijn ter promotie van de "criteria duurzaam bosbeheer".

In afwachting van het uitvoeringsbesluit inzake bosgroepen, en om deze bosgroepen uit de startblokken te helpen, werden proefprojecten opgestart. Momenteel lopen naar verluidt zes van die proefprojecten, verspreid over de provincies Antwerpen, Limburg, Oost-Vlaanderen en Vlaams-Brabant.

De provincie West-Vlaanderen maakt er blijkbaar geen deel van uit.

1. Hoe komt het dat de provincie West-Vlaanderen geen deel uitmaakt van bosgroepproefprojecten ?

Zijn daar specifieke redenen voor ?

2. Komt West-Vlaanderen niet meer in aanmerking voor het project "bosgroep" ?

Antwoord

1. Momenteel lopen zes proefprojecten m.b.t. bosgroepen en in de toekomst zullen nog proefprojecten worden opgestart, dit in samenwerking met provincies en/of regionale landschappen of andere. Het idee van de bosgroepen is nog vrij jong, de eerste bosgroep (Bosgroep Kempense Heuvelrug) startte in 1994 als bosverplegingsproject. De ervaringen opgedaan in dit project hebben mee geleid tot de beschrijving en doelstelling van de bosgroepen zoals ze nu in het Bosdecreet vermeld staan (artikel 41bis).

De oprichting van een eerste bosgroep in de provincie West-Vlaanderen wordt momenteel voorbereid. De overeenkomst wordt besproken tussen het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap (afdeling Bos en Groen), de provincie West-Vlaanderen en het Regionaal Landschap Houtland VZW. Indien dit vlot verloopt, kan dit jaar nog een proefproject rond bosgroepen opgestart worden in West-Vlaanderen.

2. Het doel is dat tegen 2006 in Vlaanderen gebiedsdekkend bosgroepen voorkomen, dus ook in West-Vlaanderen.

Volgens het uitvoeringsbesluit rond de erkenning en subsidiëring van bosgroepen, waarvan verwacht wordt dat het tegen het najaar van kracht wordt, moeten er in Vlaanderen negentien bosgroepen komen. Bij dit besluit zal een kaart worden gevoegd die het werkingsgebied van elke bosgroep weergeeft.

Het is de bedoeling dat in West-Vlaanderen op termijn twee bosgroepen worden opgericht.

Vraag nr. 138
van 21 februari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Terra Cotta St-Lenaarts – Bodemonderzoek

19.055 kubieke meter verontreinigde waterbodems, 32.501 kubieke meter verontreinigde grond en 30.380 ton gevaarlijk afval was het resultaat van bodemonderzoek op de terreinen van de Terra Cotta-site in Sint-Lenaarts.

De bodemsaneringswerken hiervoor werden aangevat op 4 april 1997. De uitvoeringstermijn liep over 42 maanden, waardoor normaal gezien de saneringswerken voltooid moeten zijn.

1. Werd er reeds een eindevaluatieonderzoek uitgevoerd ?
2. Wat is de huidige bestemming van de gronden ?
3. Wie is de eigenaar van deze gesaneerde gronden ?

Antwoord

1. Er werd reeds een eindevaluatieonderzoek uitgevoerd. De laatste staalnames van bodems en van water werden in januari 2002 genomen.

Het definitieve eindevaluatierapport zal binnenkort worden overgezonden aan de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) door de erkende bodemsaneringsdeskundige die de werken ook begeleid heeft.

2. Volgens het gewestplan is de eindbestemming groengebied.

Een deel van het terrein ligt in bosgebied en zal worden heraanplant met inheemse bomen. Een klein deel van het terrein is gelegen in natuurgebied.

3. De OVAM is eigenaar van deze gronden. De intercommunale Igean heeft het recht van opstal (*Igean : Intercommunale Grondbeleid en Expansie Antwerpen – red.*).

Vraag nr. 139
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlintresten – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 20
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 140
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 64
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. ...

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 141
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 65
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 142
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 23
 van 21 februari 2002
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 143
van 21 februari 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Elektrische apparaten – Recyclage en verwerking

De consument wordt verondersteld bij de aankoop van nieuwe elektrische of elektronische toestellen een bijdrage te betalen voor de recyclage. Het gaat om computers, koelkasten, elektrische apparaten,

enzovoort. De bijdrage varieert op basis van een aantal criteria, waarvan de consument uiteraard geen enkel idee heeft en waarover hij zich dan ook meestal geen vragen stelt.

Toch kan men zich dienaangaande een reeks vragen stellen. Bepaalde onderdelen van de ingeleverde of ingezamelde apparaten lenen zich duidelijk niet voor hergebruik in welke vorm dan ook.

Ook voor auto's was dit aanvankelijk het geval. Deze regeling zou evenwel, naar verluidt, zijn stopgezet.

1. Kan de minister de percentages meedelen van de ingezamelde onderdelen die voortkomen van de recyclage van de diverse apparaten ?

Omvatten deze gegevens de hoeveelheden metalen, kunststoffen, toxische stoffen (uit batterijen) ?

2. Zijn er gespecialiseerde firma's die deze grondstoffen verwerken en voor hergebruik ter beschikking stellen van de industrie ?

Voor welke bedrijven zijn deze inzonderheid bestemd ?

3. Welke zekerheid heeft men dat dit materiaal wel degelijk dient voor de productie van nieuwe apparaten, en niet op een of andere stortplaats of terrein belandt ?

Welke controle wordt hierop door de diensten van Leefmilieu uitgeoefend ?

4. Wat gebeurt er met de toxische stoffen die bij de verwerking van lege batterijen vrijkomen ?

Welke zekerheid heeft men dat deze geen gevaar opleveren voor de volksgezondheid ?

5. Welke controle wordt uitgeoefend op bedrijven die instaan voor de recyclage ?

Moeten zij geregeld de ingezamelde hoeveelheden opgeven en melden welk hergebruik ervan werd gemaakt ?

Antwoord

1. Bij de inzameling en verwerking van afgedankte elektrische en elektronische apparaten (AEEA)

dienen wettelijk bepaalde doelstellingen inzake hergebruik en recyclage gerealiseerd te worden.

Recupel, het beheersorganisme dat zorgt voor de inzameling en verwerking van AEEA in België, rapporteert de hoeveelheden per ingezamelde fractie aan de gewestelijke controlerende overheden. Deze fracties zijn : koel- en vriesapparaten, grote huishoudelijke apparaten, consumentenelektronica (tv, hifi, video, ...), kleine huishoudelijke toestellen en huishoudelijke computer- en telecommunicatieapparatuur.

De gerapporteerde gegevens bevatten cijfers over herbruikte apparaten en over de recyclage van niet-herbruikbare toestellen. Voor de sortering in herbruikbare versus niet-herbruikbare apparaten staan in Vlaanderen voornamelijk erkende kringloopcentra in. De verwerking en recyclage van de niet-herbruikbare apparaten is op nationaal niveau door Recupel uitbesteed aan gespecialiseerde en vergunde verwerkers. Deze verwerkers rapporteren hoeveelheden en percentages herwonnen materialen en hun bestemming. In het bijzonder worden gegevens gerapporteerd over ferro- en nonferrometalen, glas, kunststoffen, ... evenals over de verwijderde schadelijke stoffen en gevaarlijke componenten.

De algemene hergebruiks- en recyclagedoelstellingen voor 2001 voor de verschillende stromen ingezamelde apparaten werden als volgt bepaald :

koel- en vriesapparaten	90%
groot huishoudelijk witgoed	90%
consumentenelektronica	70%
kleine huishoudelijke toestellen en ICT	70%.

(ICT : informatie- en communicatietechnologie - red.)

Aangezien het inzamelsysteem pas nu op kruissnelheid komt, is het te vroeg om te weten of die doelstellingen worden gehaald.

- De nuttige toepassing van de herwonnen fracties bestaat uit de aanwending als grondstof bij de productie van metalen, glas en kunststoffen, en uit de verbranding met het terugwinnen van energie.

De voorlopige recyclagepercentages voor de verwerking van de in 2001 ingezamelde AEEA bedragen :

geshredderd ijzer	95%
geshredderd non-ferro	95%
kunststoffen	20%

- Zowel de inzameling, het transport als de verwerking worden op verschillende niveaus gecontroleerd.

Bij de toewijzing van de opdracht door Recupel aan inzamelaars, vervoerders en verwerkers werden strenge selectiecriteria gehanteerd. De gewestelijke administraties werden geïnformeerd en moesten hun goedkeuring geven voor de toewijzing. De inzameling vindt plaats door één ophaler, ofwel bij de eindverkopers of tussenhandelaars die afgedankte apparaten van hun klanten in ontvangst hebben genomen, ofwel bij de containerparken, die voor hun inspanning trouwens door Recupel worden vergoed.

Alle gecontracteerde verwerkers werden geselecteerd op basis van een uitgebreid lastenboek dat eisen stelt op het vlak van (milieu)kwaliteit en transparantie.

Inspecteurs van de Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest (OVAM) houden toezicht op alle schakels in de keten en besteden prioritair aandacht aan bedrijven die niet aangesloten zijn bij Recupel en niet bijdragen aan het inzamelings- en verwerkingssysteem.

- Zowel batterijen als alle andere gevaarlijke afvalstoffen die bij de ontmanteling en decontaminatie van de afgedankte apparaten ontstaan, worden aan gespecialiseerde en vergunde bedrijven voor verwerking aangeleverd. Specifiek voor de afvalbatterijen verschilt de verwerking naargelang de aard van de batterijen. Er wordt een onderscheid gemaakt tussen :

- knoopcellen ;
- herlaadbare batterijen : NiCd en NiMeh (nikkel-cadmium en nikkel-metaalhybride - red.);
- overige batterijen : voornamelijk zinkkoolstof en alkaline.

De knoopcellen vergen, vanwege het hoge gehalte aan kwik, een specifieke behandeling. Het kwik wordt uit de knoopcellen gedestilleerd. Het kwikvrije residu wordt vooralsnog afge-

voerd naar een klasse 1-stortplaats, uit voorzorg. De mogelijkheden voor verantwoord hergebruik worden onderzocht.

Bij de nikkelcadmium- en nikkelmetaalhybride-batterijen wordt het cadmium eveneens door middel van destillatie gerecupereerd. Het residu vormt door het nikkelgehalte een hoogwaardige grondstof voor de producten van roestvrij staal.

Bij alkaline-, zinkkoolstof- en andere batterijen worden de ferrofractie, het zink en het mangaan gerecycleerd. Plastics worden thermisch gevaloriseerd en een beperkte restfractie wordt gestort.

5. Zoals boven vermeld en zoals bepaald in de milieubeleidsvereenkomst moeten bepaalde verwerkings- en recyclagedoelstellingen worden gehaald.

Hiertoe dienen de verwerkers aan Recupel een gedetailleerde opgave te doen van de recyclage van de aangevoerde hoeveelheden AEEA, evenals van de eindbestemming(en) (met vermelding van alle tussenstadia van verhandelingen) en de respectieve hoeveelheden van de volgende fracties na (manuele) demontage, depollutie en/of vermaling :

- schadelijke onderdelen / gevaarlijke stoffen (opgave van de verschillende bestanddelen en de wijze van behandeling / transport) ;
- ferrofractie ;
- non-ferrofracties (opgave van de verschillende fracties) ;
- bedrading ;
- synthetische fracties (opgave van de verschillende materialen) ;
- beeldbuizen ;
- bedrukte borden ;
- computeronderdelen ;
- andere materialen.

Indien bepaalde fracties specifieke behandelingen ondergaan (mechanisch of chemisch) tijdens hun verwerkingsproces, dient dit afzonderlijk te worden vermeld.

**Vraag nr. 150
van 7 maart 2002**

van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Lichtvervuiling – Tuinbouw

De minister deelde mee dat met de tuinbouwsector werd afgesproken om tuinbouwers aan te manen schaduwdoeken te plaatsen. Op die manier kan grote lichtvervuiling worden tegengegaan.

1. Bestaat er een verplichting tot gebruik van schaduwdoeken, of blijft het bij een vrijwillige medewerking ?
2. Op welke manier wordt hier controle uitgeoefend ?
3. Kan de minister specificeren waar vooral er lichtvervuiling werd vastgesteld, en wanneer eventueel reeds door de Milieu-inspectie werd opgetreden ?

Antwoord

1. De Vlaamse milieuwetgeving (Vlarem 2) legt aan de bedrijven twee verplichtingen op om lichthinder te voorkomen, ten eerste via artikel 4.1.3.2., dat luidt als volgt : "Onverminderd art. 4.1.2. 1. treft de exploitant als normaal zorgvuldig persoon alle nodige maatregelen om : de buurt niet te hinderen door geur, rook, stof, geluid, trillingen, niet ioniserende stralingen, licht en dergelijke meer ; ... ", ten tweede via artikel 4.6.01., dat luidt als volgt : "Onverminderd andere reglementaire bepalingen treft de exploitant de nodige maatregelen om lichthinder te voorkomen".

Deze wettelijke bepalingen gelden uiteraard ook voor de tuinbouwsector. Aan de verplichting om lichthinder te voorkomen, kan worden voldaan door het gebruik van schaduwdoeken. In geval van lichthinder kan het gebruik van schaduwdoeken dus worden opgelegd.

Eind 1997 heeft de toenmalige Vlaamse regering een urgentieplan betreffende maatregelen om de lichtvervuiling te beperken, goedgekeurd. Een van de actiepunten betrof het sensibiliseren van de landbouwsector tot het gebruik van afscherming in de serres. Het volledige urgentieplan kon niet worden uitgevoerd binnen de gestelde termijn (eind 2001) en dit specifiek aspect werd nog niet aangevat.

Via de nieuwe samenwerkingsovereenkomst die de gemeenten kunnen afsluiten met het Vlaams Gewest is vanaf 2002 in de mogelijkheid voorzien om in te tekenen voor de cluster "hinder", die onder andere het aspect lichthinder omvat en die in zijn laagste instapniveau onder andere voorziet in het voeren van sensibiliseringscampagnes, zoals bijvoorbeeld de afscherming van serres in de landbouwsector.

Lichthinder werd bovendien als thema opgenomen in het ontwerp-Milieubeleidsplan 2003-2007, dat binnenkort in openbaar onderzoek gaat en waarin sensibiliseren van doelgroepen (in dit geval de glastuinbouwsector) en lokale overheden centraal staat. Ten behoeve van deze actoren zullen technische informatie en voorlichtingsbrochures worden opgesteld.

2. De Milieu-inspectie heeft het eerstelijnstoezicht op de in klasse I ingedeelde glasteeltbedrijven. Klasse II- en III-serres staan onder rechtstreeks toezicht van de gemeenten. Bij elke controle heeft de Milieu-inspectie, naast aspecten zoals luchtverontreiniging, lozing van afvalwater, opslag van gevaarlijke stoffen en van stookolie en andere, ook aandacht voor de problematiek van mogelijke lichthinder.

In enkele alleenstaande gevallen heeft de Milieu-inspectie naar aanleiding van klachten over hinder, het aanbrengen van een afscherming aan de zijwand van een tuinbouwkas opgelegd. Volgens het Milieu- en Natuurrapport Vlaanderen van 2001 was 4 % van de serreoppervlakte voor sierteelt onder glas in 2000 verlicht gedurende ongeveer een derde van de nachtelijke uren.

3. Tijdens de Nacht van de Duisternis van 2000 (4-5 november) werden door een vijftigtal toezichthoudende ambtenaren van de Milieu-inspectie bij een gecoördineerde actie 203 gevallen van "relevante lichthinder" vastgesteld, vooral op bedrijfsterreinen en bijbehorende parkings. De tuinbouwsector werd in deze actie niet opgenomen aangezien het hier gaat over lichtbronnen in open lucht.

De Milieu-inspectie treedt bij de tuinbouwsector op naar aanleiding van klachten.

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 72
van 5 februari 2002
van mevrouw ISABEL VERTRIEST

Afbakening zeehavengebieden – Stand van zaken

In uitvoering van het regeerakkoord moeten strategische plannen voor de diverse zeehavens door de minister van Openbare Werken en Mobiliteit uitgewerkt worden. Pas hierna zullen de zeehavengebieden afgebakend worden en zal er uiteindelijk een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP) opgemaakt worden.

Tijdens de begrotingsbespreking gaf de minister een beknopt overzicht van de stand van zaken. Daaruit bleek dat voor alle havens het proces bezig is. Het geeft de indruk allemaal zo traag te gaan, waardoor vooral de omwonenden in de onzekerheid blijven over de omvang waarmee de haven zal uitdeinen.

1. In welke fase zit het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van de Gentse zeehaven ?

Wat is de timing voor de definitieve afbakening van het zeehavengebied ?

2. Het strategisch plan voor de Linkerscheldeoever van de haven van Antwerpen is in een gevorderd stadium. Volgens de minister is het proces van afbakening en opmaak van het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan reeds opgestart.

Hoever staat het ?

Tegen wanneer kan de afbakening verwacht worden ?

3. Hoever zijn de strategische plannen voor Zeebrugge en Antwerpen gevorderd ?

Is het afbakeningsproces voor het gewestelijk RUP reeds bezig ?

4. Het afbakeningsproces regionaalstedelijk gebied Oostende gaat samen met de afbakening

zeehaven/regionale luchthaven Oostende en is opgestart in de tweede helft van 2001.

In welke fase zit dit proces ? En welke timing werd vooropgesteld ?

Antwoord

1. In het kader van de afbakening van de zeehavens van Gent is tussen februari 2001 en oktober 2001 binnen een werkgroep van het ROM-project een voorstel van afbakening uitgewerkt (*ROM : ruimtelijke ordening en milieu – red.*). Hierin is een visie op de gewenste ruimtelijke ontwikkeling van de zeehavens van Gent opgenomen en zijn – conform het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen – de noodzakelijke elementen aangegeven die in het afbakeningsplan als gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan moeten worden vastgelegd. Dit voorstel van afbakening is voorgelegd aan de partners van de ROM-stuurgroep voor advies. Op basis van de ingezonden adviezen kan op korte termijn de opmaak van het afbakeningsplan starten.

Gezien de omvang van het gebied en de complexiteit van de verschillende onderdelen zal de opmaak van het voorontwerp van het afbakeningsplan meerdere maanden in beslag nemen. Op zijn vroegst zal het voorontwerp op een plenaire vergadering kunnen worden voorgelegd in de tweede helft van 2002. Daarna volgt de officiële procedure met het tijdsplan zoals het in het decreet is aangegeven. De definitieve vaststelling van het afbakeningsplan zal aldus in de tweede helft van 2003 plaatsvinden.

2. Voor de zeehaven Antwerpen - Linkeroever is recentelijk een conceptnota met de relevante elementen van het afbakeningsplan door het extern studiebureau opgeleverd. Op basis van de besprekingen in de respectieve werkgroepen van het strategisch plan zal ik mijn administratie de opdracht geven het voorontwerp van gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan voor de afbakening van de Linkeroever op te maken.

Afhankelijk van de voortgang van de besprekingen in het kader van het strategisch plan voor de linker- en rechteroever kan het voorontwerp niet vroeger dan in het najaar van 2002 aan een plenaire vergadering worden voorgelegd. Daarna kan de officiële procedure voor goedkeuring starten.

3. Het strategisch planningsproces voor de rechteroever in Antwerpen is gestart in juni 2001. Op vrijdag 1 maart 2002 werd de Startnota van het strategisch plan voor de rechteroever in Antwerpen aanvaard door alle betrokken partners. Voor het eigenlijke afbakeningsproces op de rechteroever is het evenwel nog te vroeg. In deelwerkgroepen zoals rond mobiliteit, ruimtegebruik en ecologische infrastructuur worden eerst nog de verschillende noodzakelijke onderdelen van het strategisch plan verder uitgewerkt. Wederzijdse afstemming tussen de voortgang op linker- en rechteroever is verzekerd binnen de werkgroep "strategisch plan haven voor de linker- en rechteroever ter hoogte van Antwerpen".

Voor het strategisch plan voor de zeehavens van Zeebrugge lag einde 2001 de startnota voor die een inventarisatie van ontwikkelingsvisies en -doelstellingen weergeeft op basis van eerste onderzoeksresultaten. De startnota bevat ook een eerste hypothese van ontwikkelingsvisie, het zogenaamde conceptstreefbeeld. Op de stuurgroepvergadering van januari 2002 werd akte genomen van deze startnota. Op basis hiervan zal integratie van de onderzoeksresultaten van de werkgroepen gebeuren ter voorbereiding van het ontwerpstreefbeeld. Dit ontwerpstreefbeeld zal op de stuurgroepvergaderingen van april en mei worden bediscussieerd. Het eigenlijke afbakeningsproces zal nadien opstarten.

4. Voor het strategisch planningsproces voor de zeehaven van Oostende is de gunningsprocedure aan de gang voor het aanstellen van een opdrachthouder. Er wordt een soortgelijke procedure en methodiek gevolgd als die welke recentelijk werd opgestart voor de haven van Zeebrugge.

De coördinatie en de procesbewaking gebeuren door de secretaris-generaal van het departement Leefmilieu en Infrastructuur.

De start van het proces wordt verwacht op korte termijn en loopt parallel aan de voortgang van het afbakeningsproces voor het stedelijk gebied.

Vraag nr. 73
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

In het jaar 2001 traden verscheidene ministers op in diverse "ludieke" tv-programma's die uitgezonden werden via de nationale zender VRT.

Nochtans verklaarde de afgevaardigd bestuurder van de VRT een tijd geleden dat de aanwezigheid van ministers en politici in dergelijke programma's zou worden afgebouwd. De neutraliteit van de VRT komt hiermee in het gedrang.

De programma's waarvan sprake zijn de volgende : "Aan tafel", "Alles komt terug", "Man bijt hond", "De laatste show", "De nationale test", "De leukste eeuw", "Sleutelgat", "De mannen van de macht", "Dames dubbel" en "1000 seconden".

1. Hoeveel keer nam de minister deel aan één van deze programma's ?
2. Is het relevant om als minister in dergelijke programma's op te treden ?

Kan het optreden in zulke programma's niet beschouwd worden als het ridiculiseren van het ambt van minister ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 16, Stevaert nr. 185, Vogels nr. 74, Anciaux nr. 43, Vanderpoorten nr. 61, Landuyt nr. 39, Dua nr. 119, Van Mechelen nr. 73, Van Grembergen nr. 55 en Gabriëls nr. 49).

Gecoördineerd antwoord

1. De Vlaamse minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid, de heer Paul Van Grembergen, de Vlaamse minister van Onderwijs en Vorming, mevrouw Marleen Vanderpoorten, de Vlaamse minister van Economie, Huisvesting en Buitenlandse Handel, de heer Jaak Gabriëls, sinds 10 juli 2001 minister in de Vlaamse regering, en ikzelf als Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening hebben in het jaar 2001 aan geen van de vermelde programma's deelgenomen.

De Vlaamse minister-president, de heer Patrick Dewael, was eenmaal aanwezig in "Aan tafel", eenmaal in "De laatste show" en eenmaal in "De laatste week".

De Vlaamse minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, mevrouw Mieke Vogels, was in 2001 tweemaal te zien in "Aan tafel", driemaal in "De laatste show" en eenmaal in "Man bijt hond".

De Vlaamse minister van Leefmilieu en Landbouw, mevrouw Vera Dua, nam één keer deel aan "De laatste show" en één keer aan "Man bijt hond".

Vlaams minister vice-president Steve Stevaert was zevenmaal aanwezig in "Aan tafel", eenmaal in "Alles komt terug", eenmaal in "De laatste show", eenmaal in "Mannen op de rand", tweemaal in "Man bijt hond" (telkens maar kort) en eenmaal in "1000 seconden".

De Vlaamse minister van Werkgelegenheid en Toerisme, de heer Renaat Landuyt, was eenmaal aanwezig in "De laatste show", tweemaal in "Man bijt hond" en eenmaal in "De nationale test" (aanwezigheid op de tribune).

In 2001 heeft Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking Bert Anciaux twee keer deelgenomen aan "Man bijt hond", vier keer aan "Aan tafel" en één keer aan "De nationale test", "De laatste show" en "De leukste eeuw".

Wat de opgegeven programma's "Dames dubbel" en "De mannen van de macht" betreft, blijkt uit de gegevens van de VRT dat nooit enige minister in deze programma's is opgetreden.

2. De ministers die deelgenomen hebben aan de vermelde programma's vonden het relevant te gast te zijn, vermits er een link met het beleid van de betrokken minister was. De betrokken ministers vinden het relevant om deel te nemen indien op deze manier (een deel van) het beleid of een genomen beslissing kan worden toegelicht. Het is een opening naar het brede publiek, die de burger de kans geeft de afstand tussen de overheid/politiek en zichzelf als minder groot te ervaren. Eén minister meent hiermee een bijdrage te leveren aan de strijd tegen de verzuring van onze samenleving.

Men kan dit dan ook niet als een ridiculisering van het ambt van minister beschouwen.

Vraag nr. 76
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 56
 van 8 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 80
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

VRT Woestijnvisprogramma's – Politici

Naast de diverse nieuwsuitzendingen, duiken al maar meer politici op in de Woestijnvisprogramma's van de VRT, waar op een indirecte, zachte manier aan politieke berichtgeving wordt gedaan.

Dat hierbij de drempel naar de politiek verlaagd wordt, is op zich weliswaar een positief fenomeen.

1. Welke politici hebben sedert juni 1999 in de respectieve Woestijnvisprogramma's hun opwachting gemaakt en hoe vaak gebeurde dat ? Wordt hierbij een evenwicht tussen de verschillende partijen nagestreefd ?
2. Welke criteria worden gehanteerd bij het uitnodigen van politici voor tv-programma's die in opdracht van de openbare omroep worden gemaakt ?
3. In welke mate speelt het redactiestatuut mee als er effectieve interviews worden afgenomen waarin een politieke boodschap kan worden gegeven ?

Antwoord

1. Het is onbegonnen werk een opsomming te maken van alle politici die vanaf juni 1999 in Woestijnvisprogramma's hun opwachting hebben gemaakt.

Eenzijds handelt de vraag over een zeer lange periode (ruim tweeënhalf jaar) en een ruim aantal programma's en is het niet duidelijk wie er allemaal onder "politicus" te rangschikken valt (al dan niet verkozen, al dan niet nog actief, nationaal/Europees/lokaal, enzovoort). Anderzijds zijn er recentelijk gelijkaardige vragen behandeld over recentere periodes en met een concretere definitie, waarop gedetailleerd werd geantwoord.

Ten slotte, wat de Woestijnvisprogramma's betreft, zijn de meeste politici aan bod gekomen in het programma "De laatste show". Op de website van het programma (www.delatsteshow.be) kan dag aan dag van alle uitzendingen sinds 1 december 1999 de gastenlijst worden geraadpleegd.

Wat de vraag naar het evenwicht tussen de politieke partijen betreft : de gasten van dergelijke programma's worden niet uitgenodigd op basis van hun partijaanhorigheid.

2. De criteria die gehanteerd worden om politici uit te nodigen, hangen af van de aard van het programma. Bij duidingsprogramma's bijvoorbeeld komen ze in de eerste plaats aan bod wegens hun relevante standpunten met betrekking tot politieke of maatschappelijke thema's, dit uiteraard met respect voor de bepalingen van artikel 23 van de gecoördineerde mediadecreten.

De programma's die het productiehuis Woestijnvis in opdracht van de VRT realiseert (en waarop de vraag alludeert), behoren tot het infotainmentgenre. In deze programma's komt "het nieuws in de rand" aan bod. Als er politici in die programma's aantreden, is dat meestal omdat ze op dat moment in de belangstelling staan wegens een initiatief of een gebeurtenis waarbij het onderwerp de lichte toon van het infotainment verdraagt. Er worden daarbij geen strekkingen uitgesloten. Criterium is of het gegeven een interessant infotainment-item is.

3. Het redactiestatuut is enkel van toepassing op de programma's die onder de verantwoordelijkheid vallen van de nieuwsdienst.

Dit neemt niet weg dat ook de medewerkers van andere programma's moeten beantwoorden aan de professionele vereisten die met hun opdracht samenhangen.

Vraag nr. 81
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Onroerende voorheffing – Campingpercelen

Eigenaars van grondpercelen op campings die deze percelen met of zonder caravan verhuren, worden geconfronteerd met een fikse verhoging van het kadastraal inkomen (KI). Het KI wordt op het aanslagbiljet inzake onroerende voorheffing opgesplitst in onbebouwde en bebouwde gronden. Ondanks een ongewijzigde toestand, werden de bedragen van rubriek 107 "gronden" op het aanslagbiljet voor de personenbelasting sterk opgetrokken.

Federale collega's werd erop gewezen dat dit Vlaamse bevoegdheid is.

1. In welke mate kan een opsplitsing bebouwd/onbebouwd worden gemaakt voor een dergelijk onbebouwd perceel met een stacaravan van de eigenaar ?
2. Wat is de reden voor de plotse stijging van de onder rubriek 107 vermelde KI onroerende voorheffing ?

Antwoord

Voor het vestigen van de aanslagen in de onroerende voorheffing baseert het Vlaams Gewest zich uitsluitend op de gegevens die verkregen worden van de Administratie van het Kadaster.

Het Vlaams Gewest beschikt niet over de bevoegdheid om aan deze gegevens wijzigingen aan te brengen, noch met betrekking tot de hoogte van het kadastraal inkomen, noch wat de catalogisering van de percelen (bebouwd of onbebouwd) betreft.

Tevens weze opgemerkt dat pas vanaf het aanslagjaar 1999, zijnde het aanslagjaar dat de Vlaamse

overheid voor het eerst zelf instond voor de inning en invordering van de onroerende voorheffing, op de aanslagbiljetten een opsplitsing wordt gemaakt tussen de verschillende categorieën onroerende goederen (bebouwd of onbebouwd). Dit betekent niet dat deze opsplitsing tevoren niet bestond, doch enkel dat zij niet zichtbaar was op het aanslagbiljet onroerende voorheffing, omdat het belastbaar KI van alle onroerende goederen werd samengeteld en enkel het totaalbedrag werd vermeld. Dit kan dan ook niet aan de basis gelegen hebben van een mogelijke sterk verhoging van de KI's onder de rubriek 107 "gronden" in het kader van de personenbelasting, die trouwens ook een federale materie is.

Artikel 495, § 1 van het Wetboek op de Inkomstenbelastingen 1992 bepaalt dat elk nieuw vastgesteld, herzien, geschat of herschat kadastraal inkomen door het Kadaster wordt betekend aan de belastingplichtige, tenzij deze laatste zich schriftelijk akkoord verklaard heeft met het bedrag van kadastraal inkomen. Zonder medeweten van de belastingplichtige kunnen dus geen wijzigingen aan het kadastraal inkomen worden aangebracht.

Vraag nr. 83
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 80 van 1 maart 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1175) zou ik aan de minister volgende vragen willen stellen.

1. De afbakening van de stedelijke gebieden is een complex proces en neemt veel tijd in beslag.

Kan de minister een stand van zaken geven ?

2. Zijn er indicaties dat sommige afbakeningsprocessen vertraging oplopen ? Welke factoren hebben hierin een rol gespeeld ?

3. De kostprijs van de lopende afbakeningsprocessen varieert, maar bedraagt tussen 200.000 en 250.000 euro. In twee gevallen werd een prijsverhoging reeds formeel vastgelegd.

Zijn er nog andere afbakeningsprocessen die duurer uitvallen dan oorspronkelijk afgesproken ?

Antwoord

1 en 2. Als bijlage is een tabel opgenomen over de stand van zaken van de verschillende afbakeningsprocessen. Per proces wordt in deze tabel kort ingegaan op de stand van zaken van het betrokken afbakeningsproces, wordt een vermoedelijke einddatum gegeven en wordt kort toegevoegd wat de reden is van de verlenging van de opdracht.

Tot dusver kon geen enkel afbakeningsproces worden afgerond binnen de timing die vooropgesteld werd in bestek en offerte. Wegens de zeer nauwe relatie tussen het inhoudelijk werk en de procesmatige voortgang ervan (mede bepaald door externe actoren), moet er in de meeste processen rekening gehouden worden met verlengingen van de initiële uitvoeringstermijn. Het betreft immers nieuwe planningsprocessen, met verregaande gevolgen voor alle betrokken partners. Het innovatieve karakter van deze processen impliceert dat betrokken actoren soms pas in de loop van het proces de effectieve draagwijdte ervan kunnen inschatten. Dit leidt tot veranderende inzichten en houdingen in de loop van het proces, die het proces vertragen. Nochtans is het essentieel dat deze partners zich kunnen vinden in het vooropgestelde beleid, zodat een draagvlak kan worden gecreëerd voor de latere uitvoering van dit stedelijk beleid en het bijbehorend actieplan.

Terecht stelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger dat de afbakeningsprocessen complexe besluitvormingsprocessen zijn, die zich moeilijk laten inpassen in de strikte bepalingen van de wetgeving inzake overheidsopdrachten. In de tabel als **bijlage** worden de opgelopen "vertragingen" voor de verschillende processen geduid.

3. Door de hierboven beschreven vertragingen in bepaalde processen, vaak veroorzaakt door externe omstandigheden, moeten de opdrachten tussen de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) en de dienstverlener voor de begeleiding van een afbakeningsproces worden verlengd. Deze verlenging op zich geeft geen aanleiding tot meerkosten.

Enkel indien er in de loop van het proces bijkomende prestaties geleverd werden ten opzichte van wat werd vastgelegd in bestek en offerte (bv. bijkomende vergaderingen, bijkomende toelichtingen, gedetailleerde nota's over een specifiek knelpunt), geeft dit aanleiding tot het toestaan van meerkosten. Op het einde van het proces wordt een globaal overzicht opgemaakt van toegestane meerkosten en minkosten (prestaties waarin voorzien was, maar die niet geleverd werden) en wordt het saldo uitbetaald.

Het bestek voor deze opdrachten is, op basis van de ervaringen met de complexe afrekeningen in de processen van Aalst en Kortrijk, reeds verfijnd. Door te werken met voortgangsverslagen dient de dienstverlener nu op geregelde tijdstippen in het proces aan te geven in hoeverre het beschikbare budget is gebruikt en waar eventuele meerkosten nodig zijn. Dit zal de afrekening op het einde van het proces vereenvoudigen.

Hieronder wordt een overzicht gegeven van het oorspronkelijke vastleggingsbedrag en de meerkosten na eindafrekening voor de processen in Aalst, Kortrijk en Turnhout. Voor de andere processen is nog geen eindafrekening gebeurd. De vermelde bedragen (tussentijdse afrekening) kunnen bijgevolg nog veranderen.

Stedelijk gebied	Prijs (in euro)	Verhoging
Regionaalstedelijk gebied Aalst	210.173	Na eindafrekening : + 52.086
Regionaalstedelijk gebied Kortrijk	204.694	Na eindafrekening : + 678
Regionaalstedelijk gebied Mechelen	208.710	Na tussentijdse afrekening : + 42.381
Regionaalstedelijk gebied Turnhout	205.225	Na eindafrekening : + 23.651
Grootstedelijk gebied Gent	234.741	Na tussentijdse afrekening : + 52.086
Regionaalstedelijk gebied Sint-Niklaas	203.086	Na tussentijdse afrekening : + 8.151
Regionaalstedelijk gebied Hasselt-Genk	278.869	Nog geen tussentijdse afrekening
Regionaalstedelijk gebied Leuven	284.802	Nog geen tussentijdse afrekening
Regionaalstedelijk gebied Oostende	243.199	Nog geen tussentijdse afrekening

Afbakingsprocessen groot- en regionaalstedelijke gebieden (stand van zaken februari 2002)

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakingsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakingsproces	Stand van zaken afbakingsproces
RSG Aalst	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Aalst, Denderleeuw Proces : Liedekerke, Affligem en Erpe-Mere	Verlenging zomer 1998 op vraag van stad Aalst Verlenging in het kader van besluitvormingsproces Einde : april 2000	Voorstel van afbakening : lijn en acties : globale consensus in projectteam Adviezen van gemeenteraden (GR) Affligem, Erpe-Mere en Liedekerke en provincieraad geleverd in 2000 Advies van GR van Aalst en Denderleeuw zijn gegeven in maart 2001
RSG Kortrijk	Start : maart 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Kortrijk, Deerlijk, Harelbeke, Kuurne, Wevegem en Zwevegem Proces : Menen en Waregem	Verlenging in het kader van besluitvormingsproces Einde : juni 2000	Voorstel van afbakening : lijn en acties : globale consensus in projectteam De adviezen van de GR zijn in het najaar van 2000 geleverd
RSG Turnhout	Start : oktober 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Turnhout, Beerse, Oud-Turnhout en Vosselaar	Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde : februari 2002	Voorstel van afbakening (lijn en acties) is in het projectteam besproken en wordt in februari in de overleggroep besproken De adviesronde bij gemeente- en provincieraden is verwacht voor maart
RSG Mechelen	Start : januari 1998 Planning : 14 maanden	RSV : Mechelen, Sint-Katelijne-Waver Proces : Bonheiden, Zemst, (Willebroek)	Verlenging in het kader van besluitvormingsproces. Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces Einde : juli 2002	Voorstel van afbakening (lijn en acties) is in bilateraal overleg met de colleges afgetoetst. In februari heeft hierover een projectteam plaats, waarna het voorstel in de overleggroep wordt besproken
GSG Gent	Start : april 1999 Planning : 14 maanden	RSV : Gent, Evergem, De Pinte, Destelbergen, Melle en Merelbeke Proces : Lochristi, Sint-Martens-Latem	Feitelijke start juli 1999 Uitstel mede door interactie gemeenteraadsverkiezingen en besluitvormingsproces. Verlenging in het kader van besluitvormingsproces. Einde : juli 2002	Voorstel van afbakening (lijn en acties) is in bilateraal overleg met de colleges afgetoetst. In februari heeft hierover een projectteam plaats, waarna het voorstel in de overleggroep wordt besproken

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakeningsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakeningsproces	Stand van zaken afbakeningsproces
RSG Sint-Niklaas	Start : mei 200 Planning : 18 maanden	RSV : Sint-Niklaas Proces : Temse	Verlenging in het kader van besluitvormingsproces Einde : midden 2002	Na de startfase heeft intensief overleg plaats gehad met het college over het programma van het stedelijk gebied en de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur Er is over verschillende voorstellen gediscussieerd met het college van Sint-Niklaas alvorens het proces kan open getrokken worden naar de andere partners Het overleg in het projectteam is hervat in december 2001. Een tweede overleggroep heeft plaats in maart 2002 Temse komt in beeld waardoor er bijkomend overleg nodig is
RSG Hasselt-Genk	Start : mei 2000 Planning : 18 maanden	RSV : Hasselt, Genk, Diepenbeek en Zonhoven	Verlenging/opschorting in het kader van besluitvormingsproces Einde : het afbakeningsproces wordt tijdelijk opgeschort	De discussie over de hypothese van gewenste ruimtelijke structuur is aangezet De afstemming tussen de steden Hasselt en Genk verloopt moeizaam
RSG Leuven	Start : september 2001 na bilateraal overleg Planning : 18 maanden	RSV : Leuven	Einde : voorjaar 2003	Onderzoek bestaande ruimtelijke structuur is aangezet De eerste vergaderingen van het projectteam hebben plaatsgehad in september 2001
RSG Oostende (in samenhang met de zeehaven en de luchthaven)	Start : na bilateraal overleg in juli	RSV : Oostende, Bredene, Middelkerke	Einde : voorjaar 2003	In februari 2002 is de startnota besproken in het projectteam
RSG Roeselare	Start : begin 2002	RSV : Roeselare, Ingelmunster, Izegem		De gunningsprocedure is afgerond eind 2001. Het proces kan worden aangevat na overleg met de opdrachthouder
RSG Brugge	Start : begin 2002	RSV : Brugge, Damme, Jabbeke, Oostkamp en Zedelgem		De gunningsprocedure is afgerond eind 2001. Het proces kan worden aangevat na overleg met de opdrachthouder

Stedelijk gebied	Start en duur planning afbakeningsproces volgens bestek	Betrokken gemeenten	Verloop van het afbakeningsproces	Stand van zaken afbakeningsproces
GSG Antwerpen		RSV : Antwerpen, Aartselaar, Boechout, Borsbeek, Edegem, Hemiksem, Hove, Kontich, Lint, Mortsel, Niel, Schelle, Wijnegem, Wommelgem en Zwijndrecht		Bestek wordt begin 2002 opgesteld en besproken met de betrokken colleges
Vlaams stedelijk gebied rond Brussel		RSV : Assc. Beersel, Dilbeek, Drogenbos, Grimbergen, Kraainem, Linkebeek, Machelen, Sint-Genesius-Rode, Sint-Pieters-Leeuw, Tervuren, Vilvoorde, Wemmel, Wezembeek-Oppem en Zaventem		Bestek wordt in de loop van 2002 opgesteld en besproken met de betrokken colleges

Vraag nr. 85
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 64
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 86
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 65
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 87
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering

Vraag nr. 23
 van 21 februari 2002
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 88
van 28 februari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

GSM-antenne Boechout – Vergunningen

Steeds vaker verschijnen er berichten in de media over omwonenden die protesteren tegen de plaatsing van een gsm-mast.

Zo is er in de gemeente Boechout veel ongenoegen over het oprichten van een gsm-antenne op een hoogspanningslijn van Electrabel. Deze pilaar staat op een wei tussen de Lispersteenweg en de Eggerseelstraat, op ongeveer twaalf meter van een woning. De gsm-antenne van twintig volt werd geïnstalleerd zonder de bevolking vooraf te informeren.

1. De antenne werd geplaatst op een hoogspanningslijn van Electrabel. Was dit vergunningplichtig ?
 Werd daaraan voldaan ?
2. Wordt Stedenbouw over zulke projecten geïnformeerd ? Op welke wijze ?
3. Wat is de eigen bevoegdheid van de gemeente terzake ?
 Kan een gemeentebestuur de plaatsing van een antenne weigeren ?
 Is haar toestemming nodig voor het trekken van de kabels op haar grondgebied ?
4. Gelden er speciale toelatingen voor antennes van 20 volt ?

Antwoord

1. Het besluit van de Vlaamse regering van 14 april 2000 tot bepaling van de vergunningplicht-

tige functiewijzigingen en van de werken, handelingen en wijzigingen waarvoor geen stedenbouwkundige vergunning nodig is, stelt vrij van stedenbouwkundige vergunning : "15° de plaatsing op hoogspanningsmasten van een zend- en ontvangstinstallatie voor telecommunicatie, met inbegrip van de onder of bij de mast geplaatste technische installatie".

2. Mijn administratie moet, omdat er een vrijstelling geldt, niet worden geïnformeerd.

Dit is vrij logisch. Ook een bouwer van een klein houten tuinhuisje, dat mag worden opgericht zonder vergunning, moet noch de gemeente, noch mijn administratie op de hoogte brengen.

3. De gemeente is niet bevoegd terzake.
4. Er gelden geen speciale toelichtingen voor antennes van 20 volt.

**Vraag nr. 90
van 7 maart 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Groengebied St.-Katelijne-Waver – Bestemming

In 1999 was er in de gemeente Sint-Katelijne-Waver massaal verzet tegen het besluit van de Vlaamse regering van 8 juni 1999 waarbij de gebieden gelegen langs de R6/Antwerpsesteenweg/Walemstraat en R6/Mechelsesteenweg/Valkstraat van bos- en landbouwgebied zouden worden omgevormd tot industriegebied.

Een actiecomité verzamelde meer dan 6.400 bezwaarschriften tegen de gewestplanwijziging. In juni van dat jaar besliste de gouverneur van de provincie Antwerpen evenwel tot vernietiging van de gestarte procedure wegens procedurefouten. Daarop werden door de inwoners van Sint-Katelijne-Waver 9.600 bezwaarschriften bijeengebracht. De gemeente, de provincie en het Vlaams Gewest brachten een negatief advies uit m.b.t. de geplande wijziging van het gewestplan. De minister bracht daarop een negatief advies uit.

Kort nadien bleek evenwel dat de administratie Ruimtelijke Ordening van de provincie Antwerpen, via een uitbreiding van het stedelijk gebied Mechelen, het betrokken gebied opnieuw wilde inkleuren als industriezone.

1. Kan de minister mij meedelen of dit verhaal klopt ?
2. Kan het dat de administratie Ruimtelijke Ordening van de provincie Antwerpen na al de negatieve adviezen blijkbaar alles opnieuw in vraag stelt ?
3. Welke maatregelen worden genomen om de inwoners van Sint-Katelijne-Waver zekerheid te verstrekken over de toekomstige bestemming van het betrokken gebied ?

Antwoord

De vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger omtrent de vroegere ontwerp-gewestplanwijziging dient in relatie tot de afbakening van het stedelijk gebied te worden gezien.

De afbakening van de stedelijke gebieden is één van de belangrijkste sleutels om de doelstellingen van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen in de praktijk te brengen. Het afbakenen gebeurt voor Mechelen in een gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan (RUP). Vooraleer dit plan op te stellen, wordt een diepgaand onderzoek gevoerd naar de gewenste ontwikkelingen van het stedelijk gebied Mechelen. Tevens wordt nagegaan welke delen van de gemeenten Mechelen en Sint-Katelijne-Waver tot het stedelijk gebied kunnen behoren.

Een essentieel onderdeel vormen de zogenaamde taakstellingen inzake wonen en bedrijvigheid voor de stedelijke gebieden.

De locatie waarnaar de Vlaamse volksvertegenwoordiger verwijst, was in een eerste voorstel van afbakening aangeduid als een mogelijke locatie voor bijkomende bedrijvigheid. De aard, randvoorwaarden voor de invulling, omvang, enzovoort, werden evenwel nog niet in detail onderzocht op het moment dat de voorgestelde gewestplanwijziging werd opgemaakt. De gewestplanwijziging stelde toen een regionaal bedrijventerrein voor.

Aangezien het afbakeningproces nog niet was afgerond, liep de gewestplanwijziging enigszins voor op de besluitvoering rond het afbakeningproces. In de definitieve gewestplanwijziging zijn de voorstellen voor bijkomende industrieterreinen dan ook niet opgenomen.

In de motivatie van de wijziging is evenwel aangegeven dat de locatie verder zou worden onderzocht in het kader van het afbakeningproces.

Momenteel is een aangepast afbakeningsvoorstel opgemaakt. Hierin is enkel nog een zoekzone voor bijkomende bedrijvigheid op het grondgebied van Sint-Katelijne-Waver opgenomen tussen de Walemstraat en de R6. De andere opties zijn niet meer in aanmerking genomen.

Welke zekerheden biedt dit naar de inwoners ?

Met de term "zoekzone" is aangegeven dat verder onderzoek nodig is aangaande de randvoorwaarden voor de invulling (aard, schaal, omvang, aantal, buffering, ontsluiting, ...).

Tevens is het geen optie om in industriële activiteiten te voorzien. Onderzoek omtrent de aantrekkingskracht van Mechelen wijst er immers op dat er veeleer behoefte bestaat aan kantoren en kantoorachtigen. Het ontwerpen van een kantoorwand langs de R6 zou bovendien voor een buffering kunnen zorgen naar de R6 (lawaaihinder).

Met de gemeente Sint-Katelijne-Waver is in het kader van het afbakeningsproces uitdrukkelijk afgesproken dat verder onderzoek naar de locatie en invulling gewenst is vooraleer het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan op te maken. De bewoners zullen worden betrokken bij dit onderzoek.

Aan het gewestelijk ruimtelijk uitvoeringsplan is een openbaar onderzoek gekoppeld, waarbij de bewoners hun opmerkingen en bezwaren zullen kunnen geven.

Ik wens echter de resultaten van het overleg in het kader van het afbakeningsproces af te wachten

vooraleer ik het initiatief tot opmaak van het gewestelijk RUP zal nemen.

Vraag nr. 91
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE

Planschadevorderingen – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 15 van 22 oktober 1999 zou ik volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 305).

1. Kan de minister een overzicht geven van de uitbetaalde planschade voor de jaren 2000 en 2001, en dit ook opgesplitst naar provincie ?
2. Welke evolutie wordt er vastgesteld in vergelijking met 1998-1999 ? Wat is de reden hiervoor ?
3. Hoeveel dossiers zijn er momenteel verwikkeld in een gerechtelijke procedure en welke timing wordt vooropgesteld om een uitspraak hierin te verkrijgen ?
4. Wat is de budgettaire impact van deze dossiers ?

Antwoord

1. Overzicht van de uitbetaalde planschade per provincie in 2000 en 2001

Jaar	Totaal in euro	Bedrag in euro per provincie				
		Antwerpen	Limburg	Oost-Vlaanderen	Vlaams-Brabant	West-Vlaanderen
2000	11.450,25	0,00	0,00	11.450,25	0	0,00
2001	73.016,12	3268,47	7854,38	0,00	34.501	24.132,70

2. De belangrijkste vaststelling is dat er in 2000 en 2001 relatief weinig planschade werd uitbetaald. Hiervoor zijn er verschillende redenen :

- een goede administratieve opvolging ;
- een gering aantal planwijzigingen die aanleiding geven tot planschade ;
- inzake minder recente planwijzigingen, die eventueel aanleiding hadden kunnen geven tot planschadevergoedingen, speelt de verjaaring.

3. Momenteel maken circa 700 planschadedossiers het voorwerp uit van gerechtelijke procedures. Slechts voor een tiental dossiers wordt er een uitspraak verwacht in 2002.

4. De budgettaire impact inzake planschadedossiers is moeilijk voorspelbaar, daar deze impact afhankelijk is van dossiermatige gerechtelijke uitspraken. Het Grondfonds voorziet in voldoende middelen om mogelijke veroordelingen tot schadevergoeding te voldoen.

**Vraag nr. 92
van 7 maart 2002
van de heer CARL DECALUWE**

IWT – Textieldossiers

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 16 van 28 oktober 1999 zou ik volgende vragen willen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 5 van 17 december 1999, blz. 306).

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal ingediende dossiers voor de periode 2000-2001 en het aantal goedgekeurde dossiers (met bedragen) ?
2. Welke evolutie wordt er vastgesteld ? Wat zijn de oorzaken ?
3. In het verleden werd een klein percentage textieldossiers geweigerd.

Welke motivering wordt gegeven voor de weigeringen ?

Antwoord

1. Overzicht van de ingediende textieldossiers vanaf januari 2000 tot en met 15 maart 2002

Steu maatregel	Aantal ingediende textieldossiers	Aantal goedgekeurde textieldossiers	Aantal niet-goedgekeurde textieldossiers	Aantal dossiers nog in behandeling	Aanvaarde begroting (in euro)	Toegekende steun (in euro)
Projecten van bedrijven						
1. Projecten op eigen initiatief van bedrijven	8	8	0	0	7.897.304	3.072.881
2. KMO-programma	12	12	0	0	1.571.112	597.813
3. KIV	2	2	0	0	114.031	114.031
4. Eureka	2	2	0	0	2.088.359	1.126.106
Subtotaal projecten van bedrijven	24	24	0	0	11.670.806	4.910.831
Projecten van onderzoeksinstellingen en samenwerkingsverbanden						
1. Collectieve onderzoeksprojecten	12	4	1	7	2.042.643	557.694*
2. Technologische adviseerdiensten	8	7	1	0	1.545.204	1.061.844*
3. HOBU-fonds	6	4	2	0	686.142	683.787
4. STWW/GBOU-projecten	3	2	1	0	1.296.169	1.246.589
Subtotaal projecten van onderzoeksinstellingen en samenwerkingsverbanden	29	17	5	7	5.570.158	3.549.914
Algemeen totaal	53	41	5	7	17.240.964	8.460.745

*Enkel het Vlaams aandeel in de financiering

(KIV : KMO-innovatie Vlaanderen ; HOBU : hoger onderwijs buiten de universiteit ; STWW : Programma Strategische Technologieën voor Welvaart en Welzijn ; GBOU : Generisch Basisonderzoek aan de Universiteiten – red.)

3. Toelichtingen :

- de onderzoeksprojecten ingediend door bedrijven zijn zeer verscheiden van aard en betreffen zowel productieprocessen als de producten, en zijn afkomstig uit diverse deelsectoren van de textielnijverheid (inclusief textielmachines) ;
- Centexbel is het collectief onderzoekscentrum (wet-De Groote) voor de textielnijverheid, dat op jaarlijkse basis een aantal aanvragen (collectieve onderzoeksprojecten) kan indienen voor onderzoek dat rechtstreeks relevant is voor de textielsector in al zijn facetten.

De noden van de textielindustrie vaststellen, evenals de transfer verzorgen van de onderzoeksresultaten naar de industrie, behoren tot de taken van de technologische adviseerdiensten van het centrum. Zowel de collectieve onderzoeksprojecten als de technologische adviseerdiensten worden gesubsidieerd door de drie gewesten en de federale overheid.

2. Situering van de slaagkans op steun van de textieldossiers ten opzichte van de globale slaagkans

De slaagkans op steun wordt gedefinieerd als de verhouding van het aantal positief beoordeelde aanvragen (41) tot het aantal behandelde (46). Aldus berekend, bedraagt de slaagkans op steun voor de textieldossiers 89,1 %. Het globale slaagpercentage voor alle steunaanvragen door het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT Vlaanderen) behandeld in de periode 2000-2001, bedraagt 71,9 %.

Indien enkel rekening gehouden wordt met de projecten van bedrijven, dit wil zeggen de projecten op eigen initiatief van bedrijven, het KMO-programma, KIV (waar projecten weliswaar niet rechtstreeks door bedrijven konden worden aangevraagd, maar hun wel ten goede kwamen) en Eureka, stelt men vast dat alle behandelde textieldossiers

goedgekeurd werden (100 %). Voor alle sectoren samen is de slaagkans 86 %.

Voor projecten van onderzoeksinstituten en hogescholen, in programma's met een beperkende enveloppe, is de slaagkans van textielgerelateerde aanvragen ondanks dit beperkend effect 77,3 %, tegenover 53,1 % voor het globale spectrum.

Uit deze cijfers blijkt duidelijk dat textieldossiers hoger scoren dan het gemiddelde voor alle sectoren.

3. Welke evolutie wordt vastgesteld, en wat zijn de oorzaken ?

Bij de vorige parlementaire vraag van de Vlaamse volksvertegenwoordiger over dit onderwerp (cijfers over '97-'98, parlementaire vraag nr. 16 van 28 oktober 1999) was het slaagpercentage van textieldossiers 82,8 %, tegenover een globale slaagkans voor projecten uit alle sectoren van 63,4 % in 1997 en 76,6 % in 1998, of 70 % gemeten over 1997-1998.

Uitgesplitst enkel naar projecten van bedrijven waren deze cijfers toen 96 % voor de textieldossiers en globaal over alle sectoren 81,7 % voor 1997 en 86,7 % voor 1998.

De vergelijking van de cijfers toont dat bij een vrijwel gelijkblijvende slaagkans op steun voor aanvragen uit het globale industriële spectrum, de slaagkans voor projecten gerelateerd aan de textielsector nog toeneemt van 82,8 % tot 89,1 %. Voor projecten van bedrijven was de slaagkans in 1999 reeds zeer hoog met 96 % en stelt men vast dat in 2000-2001 geen enkele aanvraag afgekeurd werd.

In de periode '97-'98 bedroeg het aan textieldossiers toegekend steunvolume 6,978 miljoen euro, dat stijgt tot 8,460 miljoen euro in de periode 2000-2001.

Tijdens de verslagperiode werden, zoals ten tijde van de parlementaire vraag van 28 oktober 1999, de bedrijfsprojecten (exclusief het KMO-programma) geëvalueerd volgens de criteria van het FIOV-besluit van 23 oktober 1991, want het nieuwe O & O-financieringsbesluit dat door de Vlaamse regering goedgekeurd werd op 5 oktober 2001, heeft nog geen aanleiding gegeven tot beslissingen

in 2001 (*FIOV : Fonds ter Bevordering van het Industrieel Onderzoek in Vlaanderen ; O & O : onderzoek en ontwikkeling – red.*).

Het KMO-programma, dat in werking getreden is op 15 maart 2001, voorziet in specifieke projecttypes met aangepaste indienings- en selectiemodaliteiten, voor projecten uit alle industriële sectoren.

Alle steunaanvragen worden op gelijke basis behandeld, zodat de enig mogelijke conclusie is dat de kwaliteit van de textieldossiers zeer hoog is.

4. Behandelingsprocedure en selectiecriteria overeenkomstig het "besluit van de Vlaamse regering tot regeling van de steun aan projecten van technologisch onderzoek en ontwikkeling van het bedrijfsleven in Vlaanderen" van 5 oktober 2001

De procedure en selectiecriteria voor de behandeling van de aanvragen voor steun aan bedrijven zijn beschreven in de artikelen 8 tot en met 13 van het bovenvermelde besluit.

Nadat de aanvraag ontvankelijk verklaard is, wordt tijdens een bezoek ter plaatse van een adviseur van het IWT de projectaanvraag in al haar facetten grondig besproken met de aanvrager, teneinde het projectvoorstel in een zo optimaal mogelijke vorm naar het college van deskundigen te brengen. Tevens vindt een doorlichting van het bedrijf plaats betreffende zijn financiële draagkracht om het eigen aandeel in de projectkosten te financieren. Vervolgens formuleert een college van externe deskundigen een advies betreffende de kwaliteit van het projectvoorstel. Op basis van het dossier en het advies van dit college van deskundigen beslist of adviseert de raad van bestuur en bepaalt de raad de omvang en de aard van de tegemoetkoming evenals de bijzondere voorwaarden en modaliteiten ervan.

De beoordelings- en selectiecriteria zijn weergegeven in artikel 13 van het vermelde besluit.

Voor de GBOU-, STWW-, KIV- en HOBU-fonds-projecttypes bestaan er specifieke afgeleide en bijkomende selectiecriteria om voor steun in aanmerking te komen.

Dit geldt eveneens voor de onderzoeksprojecten van de collectieve centra, de technologische adviseerdiensten en andere, die worden gesteund volgens het reglementaire besluit voor steun aan Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden (VIS).

PAUL VAN GREMBERGEN

VLAAMS MINISTER
VAN BINNENLANDSE AANGELEGENHEDEN,
AMBTENARENZAKEN EN
BUITENLANDS BELEID

Vraag nr. 52 van 5 februari 2002 van mevrouw ANN DE MARTELAER

Bescherming dorpskern Pellenberg – Stand van zaken

De dorpskern van Pellenberg werd bij ministerieel besluit van 8 december 2000 als dorpsgezicht beschermd.

Over deze bescherming was er in de gemeente heel wat commotie, niet direct van de bewoners, maar wel vanuit het college van burgemeester en schepenen. Ik vernam dat er diverse contacten waren tussen de diensten van de minister, de afdeling Monumenten en Landschappen en het college van burgemeester en schepenen.

Wat is hierbij de stand van zaken ?

Antwoord

De bescherming van de dorpskern van Pellenberg (8 december 2000) was inderdaad aanleiding tot enige commotie bij het gemeentebestuur van Lubbeek.

Bovengenoemde bescherming vormde tevens de aanleiding tot een vraag om uitleg van André Moreau in de Commissie voor Cultuur, Media en Sport van het Vlaams Parlement (*Handelingen Commissievergadering nr. 218, blz. 1 e.v. – red.*).

Concreet bestond bij het gemeentebestuur onder meer de vrees dat de bescherming de renovatie van het oude schoolgebouw onmogelijk zou maken. Het gemeentebestuur ergerde zich ook aan het gemis aan communicatie tussen het lokale bestuur en de Vlaamse overheid.

Ondertussen vond op mijn initiatief en in mijn aanwezigheid op 4 juli 2001 een overleg plaats tussen een delegatie van het gemeentebestuur en een vertegenwoordiger van de afdeling Monumenten en Landschappen. Enkele dagen na dit overleg mocht ik van burgemeester Freddy Vranckx een schrijven ontvangen waarin hij mij meedeelde dat naar zijn aanvoelen dit onderhoud in een aangename sfeer verliep en alle betrokken partijen de mogelijkheid bood om de toekomstige ontplooiing van de dorpskom van Pellenberg te evalueren.

Deze vergadering kreeg een vervolg op 27 augustus 2002, toen de vertegenwoordiger van de afdeling Monumenten en Landschappen ter plaatse met het gemeentebestuur de randvoorwaarden voor de herinrichting van de dorpskern – rekening houdende met de erfgoedwaarden voortvloeiende uit de bescherming – besprak. Rekening houdende met deze bevindingen, zou het gemeentebestuur een aangepast ontwerp opmaken dat ongetwijfeld voorwerp zal vormen van verdere besprekingen tussen het gemeentebestuur en de afdeling Monumenten en Landschappen.

Vraag nr. 53
van 5 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlaamse vertegenwoordigingen – Londen

De afgelopen maand heeft de minister in Parijs officieel de Vlaamse vertegenwoordiging geopend.

Kan de minister mededelen of er plannen bestaan om tijdens deze regeerperiode ook in Engeland, meer bepaald in Londen, een dergelijke vertegenwoordiging te openen ?

Indien dat niet het geval zou zijn, kan de minister mededelen waarom hij dit blijkbaar minder belangrijk vindt dan een vertegenwoordiging in Parijs ?

Antwoord

1. Het klopt dat er plannen bestaan om nog tijdens deze regeerperiode in Londen een Vlaamse vertegenwoordiging te openen waarin de kantoren van alle Vlaamse vertegenwoordigers worden gecentraliseerd.
2. Er lijken mij geen redenen te bestaan om aan te nemen dat Londen minder belangrijk zou zijn

dan Parijs vanuit het perspectief van het Vlaams buitenlands beleid.

Vraag nr. 54
van 5 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Carrefour – Subsidiëring

In de loop van de maand januari werd in de Vlaamse Rand rond Brussel opnieuw het magazine Carrefour verspreid. Zoals de minister weet, werd dit tijdschrift, dat de Franstalige inwoners oproept om zich niet in hun Vlaamse omgeving te integreren, gesubsidieerd door de Franse Gemeenschap.

Na verschillende gerechtelijke uitspraken is de betrokken post niet langer meer herkenbaar aanwezig in de begroting van de Franse Gemeenschap. Het magazine Carrefour kondigt nu triomfantelijk aan dat het een stabiele financieringsbron heeft gevonden, maar dat het niet wil onthullen waar het geld vandaan komt.

Kan de minister mededelen of en hoe wordt onderzocht of de Franse Gemeenschap dan wel de Franse Gemeenschapscommissie niet langer rechtstreeks of onrechtstreeks subsidies verlenen aan initiatieven zoals Carrefour ?

Antwoord

De controle op het feit of het magazine Carrefour al dan niet nog steeds gesubsidieerd wordt door hetzij de Franse Gemeenschap, hetzij de Franse Gemeenschapscommissie, kan enkel gebeuren via het nazicht van de begrotingsdocumenten of de rekeningen van deze instellingen.

De bevoegdheid m.b.t. de betrekkingen met de andere overheden, waaronder de gemeenschaps- en gewestregeringen, behoort, overeenkomstig het besluit van de Vlaamse regering van 13 juli 2001 tot bepaling van de bevoegdheden van de leden van de Vlaamse regering, aan de minister-president.

Vraag nr. 55
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 73

van 8 februari 2002

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 56

van 8 februari 2002

van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 68 van 9 februari 2000 zou ik de minister graag volgende vragen stellen (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1002).

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van 1 dag wegens ziekte werden genoteerd in de Vlaamse openbare instellingen (VOI) die onder de bevoegdheid van de minister vallen voor de periode 1999-2000 ?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld ?

5. Welke conclusies of adviezen hebben de directies van de betrokken VOI's geformuleerd hieromtrent ?

6. Werden er in de periode 1999-2000 attesten ingekort ?

7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in 1999-2000 ?

8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap ?

9. Werden er sinds 1997-1998 specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?

10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met de voorgaande jaren (1997-1998) ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 17, Stevaert nr. 186, Vogels nr. 77, Anciaux nr. 44, Vanderpoorten nr. 62, Landuyt nr. 40, Dua nr. 120, Van Grembergen nr. 56, Van Mechelen nr. 75 en Gabriels nr. 50).

Gecoördineerd antwoord

Hierna volgen de gegevens die door de VOI's verstrekt werden.

1. Aantal werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte in 1999-2000

Zodra al deze gegevens over de ééndagsziekten van de VOI's beschikbaar zijn, zullen deze in een aanvullend antwoord worden meegedeeld.

2, 3 en 4. Aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte van één dag, van minder dan 30 dagen en wegens langdurige ziekte (> 30 dagen), en aantal werkdagen verminderde (deeltijdse) prestaties wegens ziekte in 1999-2000

VOI	Minder dan 3 dagen		Meer dan 30 dagen		Verminderde prestaties	
	1999	2000	1999	2000	1999	2000
Kind en Gezin ¹						250,5
Bloso	2.217	2.551	4.545	3.413	240	10
VIZO	272	812	776	850	34	206
VHM	1.550	1.866,5	1.050	1.419	52	0
VLOR	159	201	34	240	0	0
VLM ²					77	69
Export Vlaanderen	585	510	306	379		
VDAB	18.678	19.507	16.795	18.816	396	635
VMM	2.913	2.800	4.692	3.565	56	44
NV Zeekanaal	1.805	1.917	752	827	0	0
Toerisme Vlaanderen	362	311	768	677	0	0
Het Gemeenschapsonderwijs	5.252	5.275	7.128	7.223		
IWT	273	229	108	266	65	0
DS	4.325	5.492	4.402	4.312	36	77
DIGO	414	570	727	544	0	0
GOM Antwerpen	242	148	95	0	0	0
GOM Vlaams-Brabant	169	164	208	167	0	0
GOM Limburg	147	130	26	98	7,5	9,5
GOM Oost-Vlaanderen	155	173	129	239	0	0
GOM West-Vlaanderen		299		434	0	0
OPZ Geel	1.952	2.096	3.831	4.006	192	102
OPZ Rekem	2.096	2.791	7.691	7.235	111	123
VFSIPH	2.229	2.365	1.893	2.313	0	22
UZ Gent	21.821	22.018	35.852	37.402	1.526	2.373
SERV	233	251	324	376	0	0
VITO	2.405	2.548	3.661	2.663	93	151
Vlopera	1.676	1.951	1.018	2.030		
OVAM	1.076	1.326	506	341	0	0
VRT	15.160	14.960	11.319	11.018	890	1.713
VMW	11.959		8.866		129,5	341
De Lijn		66.119		125.508		1.047

- 1 Kind en Gezin heeft geen gegevens over de bevraagde subcategorieën (vragen 1 tot 4), enkel over het totaal aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte : 1999 : 14.381 ; 2000 : 14.354.
- 2 VLM heeft geen gegevens over de bevraagde subcategorieën (vragen 1 tot 4), enkel over het totaal aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte : 1999 : 7.559 ; 2000 : 6.553.

N.v.d.r.

Bloso : Commissariaat-Generaal voor de Bevordering van de Lichamelijke Ontwikkeling, de Sport en de Openlucht recreatie

VIZO : Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen

VHM : Vlaamse Huisvestingsmaatschappij

VLOR : Vlaamse Onderwijsraad

VLM : Vlaamse Landmaatschappij

VDAB : Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding

VMM : Vlaamse Milieumaatschappij

IWT : Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie

DS : Dienst voor de Scheepvaart

DIGO : Dienst voor Infrastructuurwerken van het Gesubsidieerd Onderwijs

GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij
 OPZ : openbaar psychiatrisch ziekenhuis
 VFSIPH : Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap
 UZ : universitair ziekenhuis
 SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen
 VITO : Vlaamse Instelling voor Technologisch Onderzoek
 Vlopera : Vlaamse Opera
 OVAM : Openbare Afvalstoffenmaatschappij voor het Vlaams Gewest
 VMW : Vlaamse Maatschappij voor Watervoorziening

5. Zie antwoord op vraag 9.

6. Inkorting attesten in de periode 1999-2000

Kind en Gezin

1999 : inkorting met 101 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 251 kalenderdagen

Bloso

1999 : inkorting met 31 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 9 kalenderdagen

VIZO

1999 : inkorting met 31 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 1 kalenderdag

VHM

1999 : inkorting met 19 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 15 kalenderdagen

VLOR

1999 : inkorting met 2 kalenderdagen

VLM

1999 : inkorting met 59 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 38 kalenderdagen

Export Vlaanderen

1999 : inkorting met 9 kalenderdagen

VDAB

Gemiddeld kan worden gesteld dat het aantal ziektedagen ingekort werd met 0,14 dagen per personeelslid

VMM

1999 : inkorting met 46 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 10 kalenderdagen

NV Zeekanaal

Hiervan werden er geen registraties bijgehouden

Toerisme Vlaanderen

1999 : geen
 2000 : inkorting met 2 kalenderdagen

Het Gemeenschapsonderwijs

1999 : inkorting met 2 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 34 kalenderdagen

IWT

1999 : inkorting met 3 werkdagen
 2000 : geen

Dienst voor de Scheepvaart

1999 : inkorting met 9 kalenderdagen
 2000 : inkorting met 5 kalenderdagen

DIGO

1999-2000 : geen attesten ingekort

GOM Antwerpen

1999-2000 : geen attesten ingekort

GOM Vlaams-Brabant

1999-2000 : geen attesten ingekort

GOM Limburg

1999-2000 : geen attesten ingekort

GOM Oost-Vlaanderen

1999-2000 : geen attesten ingekort

GOM West-Vlaanderen

1999-2000 : geen attesten ingekort

OPZ Geel	gemachtigde ambtenaar (afdelingshoofd, centrumverantwoordelijke of provinciale inspecteur).
1999-2000 : geen attesten ingekort	
OPZ Rekem	De vraag tot geneeskundige controle gebeurt telefonisch en wordt schriftelijk bevestigd per fax.
1999 : inkorting met 244 kalenderdagen	
2000 : inkorting met 359 kalenderdagen	
VFSIPH	VIZO
1999 : inkorting met 45 kalenderdagen	De controles worden uitgevoerd door Gecoli VZW.
2000 : inkorting met 9 kalenderdagen	
UZ Gent	VHM
1999-2000 : geen attesten ingekort	De controles worden uitgevoerd door en op initiatief van Gecoli of op vraag van de VHM.
SERV	VLOR
1999-2000 : geen attesten ingekort	De controles worden uitgevoerd door Gecoli VZW.
VITO	VLM
1999-2000 : geen attesten ingekort	De controles worden uitgevoerd door Gecoli VZW.
OVAM	Export Vlaanderen
1999-2000 : geen attesten ingekort	De controles worden uitgevoerd door NV Medische Controle.
VMW	VDAB
1999 : inkorting met 429 kalenderdagen	De controles worden uitgevoerd door Gecoli Hasselt.
2000 : inkorting met 463 kalenderdagen	
De Lijn	VMM
Zie verder.	De controles worden uitgevoerd door Gecoli Hasselt en gebeuren steekproefsgewijs of op vraag van de hiërarchische meerderen.
7. Controles op de afwezigheden wegens ziekte	NV Zeekanaal
De ziektecontrole van de personeelsleden van de VOI's verloopt overeenkomstig de bepalingen van hun respectieve personeelsstatuten en de overeenkomsten afgesloten met het ziektecontroleorgaan.	De controles worden uitgevoerd door Gecoli Hasselt op verzoek van de VOI.
Kind en Gezin	Toerisme Vlaanderen
De ziektecontrole wordt uitgevoerd door Gecoli VZW.	De controles worden uitgevoerd door de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) en Medewe.
Bloso	Het Gemeenschapsonderwijs
De ziektecontroles worden uitgevoerd door de geneesheren aangesloten bij het geneeskundig controleorgaan ESV Plus-MC, op vraag van de	De controles worden uitgevoerd door Securex.

IWT

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

Dienst voor de Scheepvaart

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

DIGO

De controles worden uitgevoerd door de AGD.

GOM Antwerpen

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

GOM Vlaams-Brabant

De controles worden uitgevoerd door Conto Leuven.

GOM Limburg

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

GOM Oost-Vlaanderen

De controles worden uitgevoerd door de AGD.

GOM West-Vlaanderen

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

OPZ Geel

De controles werden uitgevoerd door de AGD.

OPZ Rekem

De controles worden uitgevoerd door Gecoli. Dit controleorgaan voert zowel controles aan huis als op het consultatiebureau uit en ziet erop toe dat het luik van het arbeidsreglement aangaande de ziekteverloven correct opgevolgd wordt.

VFSIPH

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

UZ Gent

De controles worden uitgevoerd door een eigen controlearts.

SERV

De controles worden uitgevoerd door APRA op vraag van de VOI.

VITO

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

OVAM

De controles worden uitgevoerd door de AGD

VRT

De controles worden uitgevoerd door Gecoli.

VMW

De controles worden uitgevoerd door Gecoli. Elke ziekteperiode van meer dan één dag wordt gecontroleerd.

De Lijn

Voor de entiteiten Antwerpen, Oost-Vlaanderen, Brabant, West-Vlaanderen en voor de centrale diensten worden de controles uitgevoerd door Securex. Voor de entiteit Limburg worden de controles uitgevoerd door Gecoli Hasselt.

Deze controles zijn al dan niet automatisch naargelang het betrokken personeelslid al dan niet ziek was in een voorafgaande periode van één jaar, of vinden plaats op aanvraag van de directie.

8. Vergelijking gegevens ziekteverzuim met de privé-sector en de diensten van de Vlaamse regering

Uit de analyse van de gegevens van de Vlaamse openbare instellingen blijkt dat men met de nodige omzichtigheid de opgegeven percentages moet interpreteren. Het is niet duidelijk hoe de opgegeven kengetallen werden berekend, zodat een vergelijking tussen de Vlaamse openbare instellingen onderling en het ministerie bemoeilijkt wordt.

Het opgegeven percentage verloren werkdagen ten gevolge van ziekte (= gemiddelde per werknemer) varieert van 1,91 % (IWT) tot 23,84 % bij UZ Gent. Volgens UZ Gent is het relatief groot aantal verloren werkdagen te wijten aan

het groot aantal langdurig afwezig zijn wegens ziekte.

Het gemiddelde percentage verloren werkdagen ten gevolge van ziekte bedraagt voor de Vlaamse openbare instellingen 6,7 % en voor de diensten van de Vlaamse regering 4,7 %.

Het ziekteverzuim binnen de diensten van de Vlaamse regering schommelt reeds jaren rond de 5 % en is als normaal te beschouwen en te vergelijken met de private sector.

9. Conclusies en specifieke acties sinds 1997-1998 om het ziekteverzuim verder te verminderen

Kind en Gezin

De aandacht van de directiecomités richt zich vooral naar de langdurig zieken, die door de lijn- en personeelsverantwoordelijken als het belangrijkste probleem inzake ziekteverzuim worden ervaren. Vooral bij de regioverpleegkundigen (die 55 % van het personeelsbestand van Kind en Gezin vertegenwoordigen) wordt dit van nabij opgevolgd en wordt dit thema geregeld besproken op het directiecomité.

De doelgroep langdurig zieken evenals het deeltijds presteren wegens ziekte worden van zeer nabij opgevolgd. Binnen de mogelijkheden van de regelgeving worden acties ondernomen om mogelijke misbruiken tegen te gaan. Concreet werden in individuele dossiers al meerdere acties ondernomen tegen misbruik.

Bloso

1999

De controles op afwezigheid wegens ziekte voor één dag moeten worden geïntensifieerd. Ook het aantal te controleren personeelsleden moet worden verhoogd. Dit zal gebeuren in overleg met het controleorgaan ESV Plus en met de leidinggevenden.

2000

De directieraad stelt vast dat, bij vergelijking van de kengetallen inzake afwezigheid wegens ziekte met de private sector en met de diensten, departementen en instellingen van de Vlaamse Gemeenschap, het Bloso meer dan behoorlijk scoort. Dit is het gevolg van de aangehouden inspanning gedurende de laatste zes jaar om dergelijke afwezigheid binnen de perken te hou-

den. De voorzitter verzoekt de afdelingshoofden om de aandacht terzake niet te laten verslappen.

VIZO

Er werd een arbeidsgeneesheer aangesteld waar personeelsleden terecht kunnen voor klachten. De arbeidskundige dienst doet ook onderzoeken voor ogen (beeldscherm), onderzoek in verband met de logistieke indeling van de burelen (veiligheid), ... In samenwerking met de arbeidsgeneeskundige dienst werd een stressonderzoek binnen VIZO uitgevoerd met ruime opvolging. Samen met alle leden van het managementteam werd gewerkt aan een charter voor leidinggevenden met het oog op kwaliteitsvol leidinggeven en uitgebreide feedback over de manier van leidinggeven. Uitgebreide communicatie naar en vorming van personeelsleden om hun motivatie te verhogen (gemotiveerde personeelsleden hebben een lager ziekteverzuim). Betere afspraken met het controleorgaan om de controles te optimaliseren. Naast de spontane controles uitgevoerd door het controleorgaan, werden door de instelling zelf ook een aantal controles aangevraagd.

VHM

Het ziektecijfer schommelt, maar blijft veeleer hoog. Er werd geadviseerd om in het kader van een stress-enquête die bij de VHM werd gehouden in 2001, een onderzoek te doen naar eventuele verbanden hiermee.

De beslissing om het aantal dagen ziekteverlof zonder attest (ééndagsafwezigheden) te beperken tot vijf dagen per jaar, heeft wel geleid tot een (lichte) daling van het gemiddeld aantal dagen ééndagsafwezigheid per personeelslid.

VLOR

Er werden geen specifieke conclusies of adviezen geformuleerd.

VLM

Er werden een aantal acties ondernomen, onder meer door gerichte training en opleiding de belastbaarheid van de medewerkers verhogen (time management, inhoudelijke vorming, ...); verbeteren van de kwaliteit van het leidinggeven (onder meer via gerichte training, aandacht voor leidinggevende competenties bij selectie voor deze functies, ...); stressonderzoek waaruit

enkele stressfactoren konden worden afgeleid waaraan dan kon worden gewerkt ; teambuil- dingsactiviteiten ; actief omgaan met taakverrij- king en taakverbreding ; verbeteren van de ar- beidsomstandigheden : IT, ergonomie ; preven- tieve gezondheidsonderzoeken stimuleren en ondersteunen via de sociale dienst ; aanwijzing in 1998 van een efficiënter werkend ziektecon- troleorgaan (Gecoli) ; ondersteuning van zieke personeelsleden : herstelwensen van de colle- ga's en de chefs, ziekenbezoeken ... ; stimuleren van een aangepaste werktijdregeling om het werk te hervatten, bijvoorbeeld via deeltijdse prestaties ; verbetering van de informatievoor- ziening aan de lijnmanagers door verzuimcijfers ter beschikking te stellen waarop zij kunnen in- spelen ; duidelijke afstemming tussen de ver- schillende actoren (chefs – controleorgaan – personeelsfunctie (personeelsadministratie, so- ciale dienst, vorming) – directieraad) (*IT : in- formatietechnologie – red*).

Export Vlaanderen

Er werden geen specifieke conclusies of advie- zen geformuleerd. Er werden ook geen specifie- ke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen.

VDAB

Het ziekteverzuim bedraagt 5,1 %.

De gemiddelden zowel inzake ééndagsziekten als voor langere perioden blijven vrijwel gelijk. Volgens Gecoli en de arbeidsgeneeskundige dienst van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbe- middeling en Beroepsopleiding kent de VDAB een ziekteverzuimpercentage dat zeker en vast niet hoger ligt dan in soortgelijke sectoren.

Er wordt tweemaal per jaar overleg gepleegd met Gecoli om de evolutie en oorzaken van het absentieïsme na te gaan. De dienst voert tevens een mensvriendelijk beleid om de stressfactoren te reduceren en staat positief tegenover het ver- zoek van vele personeelsleden om met deeltijd- se prestaties te werken (loopbaanonderbre- king). Deze politiek zorgt er ongetwijfeld voor dat het absentieïsme niet aan de hoge kant ligt.

VMM

Er zijn geen conclusies of adviezen van de di- rectieraad van de Vlaamse Milieumaatschappij omtrent ziekteverzuim.

Er werden sinds 1997-1998 geen specifieke ac- ties ondernomen om het ziekteverzuim te ver- minderen.

NV Zeekanaal

De directieraad heeft akte genomen van de stij- ging van de ziektedagen en geadviseerd de cij- fers te analyseren rekening houdende met onder andere volgende variabelen : beloning, spreiding over het jaar, leeftijd van de perso- neelsleden en arbeidstijd. Daarnaast zal een on- derscheid worden gemaakt tussen ééndagsziek- te en de langdurig zieken.

In samenspraak met het controleorgaan Gecoli zullen concrete acties worden opgezet. Om het ziekteverzuim te verminderen, worden meer controles aangevraagd.

Toerisme Vlaanderen

In **1999** werden in totaal 1.130 ziektedagen ge- noteerd voor 104 personeelsleden. Het gemid- delde ziekteverzuim voor 1999 bedraagt 10,86 per personeelslid. Als enkel rekening wordt ge- houden met ziekteperiodes minder dan 30 dagen, dan bedraagt voor 1999 het ziektever- zuim 3,48 per personeelslid. Het zijn dus de langdurige ziektes die het ziekteverzuimcijfer meer dan verdubbelen. In 1999 werden voor zeven personeelsleden 768 werkdagen afwezig- heid wegens langdurige ziekte genoteerd. Van deze zeven personeelsleden waren drie vastbe- noemde ambtenaren het hele jaar ziek.

In **2000** werden in totaal 988 ziektedagen ge- noteerd voor 100 personeelsleden. Het gemid- delde ziekteverzuim voor 2000 bedraagt 9,88 per personeelslid. Als enkel rekening wordt ge- houden met ziekteperiodes minder dan 30 dagen, dan bedraagt voor 2000 het ziekteverzuim 3,11 per personeelslid. Het zijn dus weer de langdu- rige ziektes die het ziekteverzuimcijfer verdub- belen. In 2000 werden voor zes personeelsleden 677 werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte genoteerd. Van deze zes personeelsleden waren twee vastbenoemde ambtenaren het hele jaar ziek.

Controleonderzoeken worden aangevraagd bij geregelde afwezigheden wegens ziekte of als er een vermoeden is dat het personeelslid niet ziek is. Deze controleonderzoeken worden de dag van de ziektemelding of melding van verlenging van de ziekte uitgevoerd. Slechts in één geval werd het doktersattest gekort.

De personeelsleden die een volledig jaar ziek zijn, worden om de zes maanden op geschiktheidsonderzoek gestuurd. Tijdens de jaren 1999-2000 behoren de personeelsleden die gedurende het hele jaar ziek zijn tot de vastbenoemde ambtenaren. De geschiktheidsonderzoeken kunnen voor hen enkel uitgevoerd worden door de Algemene Geneeskundige Dienst van het Ministerie van Sociale Voorzorg, het resultaat van de geschiktheidsonderzoeken was telkens "medisch verantwoord afwezig".

De directieraad stelt vast dat er een daling is van het ziekteverzuim en dat het cijfer heel sterk wordt beïnvloed door de langdurige afwezigheden wegens ziektes van meer dan 30 dagen, en in het bijzonder door de ziektes van een volledig jaar van een paar vastbenoemde ambtenaren. Om het ziekteverzuim onder controle te krijgen, zal worden getracht om inzicht te krijgen in de redenen van de afwezigheden wegens ziekte, om na te gaan of er organisatorische oorzaken zouden kunnen zijn.

Volgende acties werden ondernomen. Bij geregelde afwezigheden wegens ziekte of als er een vermoeden is dat het personeelslid niet ziek is, worden er controleonderzoeken gedaan. De personeelsleden die een volledig jaar ziek zijn, worden om de zes maanden op geschiktheidsonderzoek gestuurd.

Het Gemeenschapsonderwijs

De directieraad vestigde op 14 april 2000 de aandacht op het feit dat de negatieve leeftijdsopbouw van het personeel een grote rol speelt bij het ziekteverzuim. Op 31 december 1999 was 38 % van het totale personeelsbestand (statutairen en contractuelen) ouder dan 50 jaar. Op 31 december 2000 bedroeg dit percentage al 44,5 %.

Het aantal controles in 2000 werd gevoelig opgedreven. Dit resulteerde voor zeven personeelsleden in een verplichte vervroegde werkhervatting.

IWT

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen, aangezien het ziektepercentage in het IWT zeer laag ligt.

Dienst voor de Scheepvaart

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

DIGO

De reglementering werd aangepast. Een privé-controleorgaan werd gecontacteerd en vanaf de derde dag afwezigheid wordt een automatische controle uitgevoerd.

GOM Antwerpen

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen. Wel wordt de regel gehanteerd dat voor ééndagsziekte op maandag, vrijdag of aansluitend op een feestdag, vakantiedag of vakantieperiode eveneens een medisch attest wordt vereist.

GOM Vlaams-Brabant

Er werden geen conclusies geformuleerd. Wel werden er geregeld controles uitgevoerd.

GOM Limburg

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

GOM Oost-Vlaanderen

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

GOM West-Vlaanderen

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

OPZ Geel

De directie heeft beslist om met een privé-controledienst te werken die een grotere beschikbaarheid kon garanderen. De nieuwe regeling ging in op 1 januari 2001.

OPZ Rekem

Voor 1996 was er enkel controle vanuit de AGD. Deze controle had weinig effect. Het ziektepercentage bedroeg 14 %. Sinds het ziek-

tecontroleorgaan Gecoli de controles uitvoert, is het ziektepercentage drastisch gedaald.

Er werden acties ondernomen om het aantal ééndagsziekten te beperken. Momenteel is dit probleem volledig verdwenen.

VFSIPH

Goede afspraken omtrent ziekte en toezicht, vastgelegd in een dienstnota van 1996, correct opvolgen. Tussentijdse rapporteringen door de personeelsdienst en evaluaties door HRM en de directieraad hebben geen nood tot bijstellingen aangegeven (*HRM : Human Resources Management – red.*). Wel was er in 1999 verscherpte aandacht, onder andere door vele controles op aanvraag van het Vlaams Fonds.

Het gebruikmaken van de diensten van een onafhankelijk controleorgaan vanaf het voorjaar van 1996 had reeds een substantiële daling van het ziekteverzuim tot gevolg. Toegenomen waakzaamheid van de directie in 1999 mag blijken uit vele controles op aanvraag van het Vlaams Fonds. De trimestriële rapportering van het controleorgaan wordt opgevolgd door de opdrachthouder human resources, waarbij ziekteverzuim en ander werkverlet in perspectief beschouwd worden. Vandaar enkele verfijningen en aanvullingen bij de dienstnota's over werktijdregeling en ziektecontrole in de loop van 1999-2001 en in voorbereiding voor 2002.

UZ Gent

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

SERV

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

VITO

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

OVAM

Er werden geen conclusies geformuleerd en ook geen specifieke acties ondernomen.

VRT

In 2001 werd door de HRM-directie een absentie-mebeleid uitgewerkt, dat door het directiecomité werd goedgekeurd en vanaf september 2001 wordt toegepast.

VMW

De raad van bestuur van de VMW volgt de evolutie in het ziekteverzuim op aan de hand van de jaarlijkse personeelsstatistieken. Hierin wordt ook aandacht besteed aan de oorzaken van het ziekteverzuim. Voor belangrijke wijzigingen in de gegevens met betrekking tot ziekteverzuim wordt een verklaring gezocht en medegedeeld aan de raad van bestuur. Er werden geen specifieke acties ondernomen.

De Lijn

De Lijn bewaakt permanent het absentiepercentage en onderneemt de nodige acties om dit percentage continu binnen de perken te houden.

10. Evolutie in vergelijking met voorgaande jaren

Kind en Gezin

Bij K&G wordt een onderscheid gemaakt tussen de regioverpleegkundigen en de andere personeelsleden.

Over de periode '94 tot '98 werd een positieve evolutie vastgesteld. De stijgende trend wordt doorbroken, de doelstelling wordt bereikt en het ziektepercentage daalt verder. In 1999 en 2000 zet de dalende trend zich voort. Stilaan komen wij in de buurt van de doelstelling op langere termijn.

Voor de andere personeelsleden zien we dat de evolutie minder positief verloopt. Het ziektecijfer daalt eerst aanzienlijk en stijgt daarna opnieuw. In 1999 hebben we een status-quo, in 2000 zet de stijgende trend zich voort.

Voor de hele organisatie kunnen we stellen dat de situatie ten opzichte van 1998 lichtjes gedaald is en stagneert op het peil van 1999.

Bloso

Het ziekteverzuim is in vergelijking met voorgaande jaren gedaald van 7,4 % in 1997 tot 4,4 % in 2000.

VIZO

Het ziekteverzuim is de laatste jaren lichtjes gestegen. In de jaren 1997-1998 schommelde dit rond de 3 %. Nu schommelt het gemiddelde percentage ziekteverzuim rond de 4,5 % (van 1999-2000). Volgens het ziektecontroleorgaan Securex mag dit percentage als normaal worden beschouwd en is dit vergelijkbaar met het ziekteverzuim in privé-bedrijven van vergelijkbare grootte.

Er wordt ook meer en meer gebruikgemaakt van aanvragen voor verminderde prestaties wegens ziekte, namelijk 50 % werken – 50 % ziekte. Deze aanvraag is altijd voor een beperkte periode en wordt nadien gevolgd door een volledige werkhervatting.

VHM

Het ziekteverzuim schommelt behoorlijk ; niettemin blijven de cijfers lager dan in 1996 en 1998, toen de gemiddelden vrij hoog lagen.

VLOR

Vanaf 1997 tot heden is het ziekteverzuim gestegen.

VLM

Het ziekteverzuim is enigszins gedaald. In 1997-1998 bedroeg het gemiddeld 6,16 %. In 1999-2000 gemiddeld 5,59 %.

Deze ziektepercentages betreffen de verhouding van de ziektedagen ten opzichte van de reële netto te presteren arbeidstijd (waarbij alle andere verloven en niet-prestatiedagen vooraf werden uitgefilterd).

Export Vlaanderen

Er is geen significante wijziging.

VDAB

De laatste vier jaar is het ziekteverzuim bij de VDAB vrijwel onveranderd gebleven.

VMM

Volgende evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met de periode 1997-1998.

Er is een beperkte stijging van het aantal ziektedagen voor de eendagsziekten en de ziekteperiodes van minder dan 30 dagen. Er is een beperkte daling van het aantal werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte. Er is een ruime stijging van het aantal ziektedagen voor de ziekteperiodes van meer dan 30 dagen. In vergelijking met 1999 is er voor deze categorie een ruime daling van het aantal ziektedagen in 2000.

NV Zeekanaal

Er wordt vastgesteld dat de gemiddelde afwezigheden wegens ziekte per personeelslid stijgen van 11,87 naar 14,93. Het gemiddelde ziektecijfer zal dit jaar beïnvloed worden, aangezien de dossiers van enkele permanent zieken ingediend werden bij de Administratieve Gezondheidsdienst voor vervroegde pensionering.

Op basis van deze en andere cijfers zal in het jaar 2002 getracht worden een sturing inzake ziekteverzuim door te voeren.

Toerisme Vlaanderen

Er is een gunstige evolutie te merken in het ziekteverzuim. Voor afwezigheden wegens ziekte van minder dan 30 dagen is het ziekteverzuimcijfer van 6,8 % in 1998 gezakt naar 3,11 % in 2000.

Voor afwezigheden wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) is het gemiddelde gezakt van 19,7 % in 1998 naar 6,77 % in 2000.

Het Gemeenschapsonderwijs

In vergelijking met 1997 en 1998 is het aantal ziektedagen gedaald : in 1997 bedroeg het totaal aantal ziektedagen 14.862, in 1998 14.312. Ook het aantal dagen verminderde prestaties wegens ziekte is in 2000 gevoelig gedaald (61 werkdagen) : dit bedroeg in 1997 83 dagen en in 1998 81 dagen.

Het Gemeenschapsonderwijs vestigt er verder de aandacht op dat de statutaire ambtenaren ouder dan 50 jaar in 1999 (47,22 % van het totaal aantal statutairen) verantwoordelijk waren voor 61,04 % van het totaal aantal ziektedagen. Voor het jaar 2000 is het percentage van statutaire 50-plussers nog gestegen en bedraagt dit 51,56 % van het totale aantal statutaire ambtenaren, en zijn zij verantwoordelijk voor 63,37 % van het aantal opgenomen ziektedagen.

IWT

Lichte toename ten gevolge van enkele langdurige ziekten/hospitalisaties.

Dienst voor de Scheepvaart

Er wordt een lichte stijging vastgesteld van het aantal ziektedagen in vergelijking met voorgaande jaren.

DIGO

De afwezigheidscijfers worden sterk vertekend door de langdurige afwezigheid van een aantal personeelsleden. Aangezien de DIGO een kleine dienst is, is het vertekeningpercentage nog groter. Zo stellen we vast dat sedert 1996 enkele oudere personeelsleden bijna continu afwezig waren wegens ziekte. Eenmaal het maximumaantal afwezigheidsdagen was bereikt, werden zij door de AGD vervroegd gepensioneerd wegens definitieve arbeidsongeschiktheid.

Samengevat kunnen we bijgevolg stellen dat hoe meer personeelsleden op een bepaald moment langdurig afwezig zijn, hoe groter de vertekening.

We stellen echter wel vast dat, sedert 1996, het afwezigheidspercentage is gedaald van 8,65 % in 1996 tot 6,39 % in 2000. Zonder deze langdurige afwezigheden wegens ziekte waarop de definitieve pensionering volgt, is er een gemiddeld afwezigheidspercentage van 2,98 % voor 1999 en 3,5 % voor 2000.

GOM Vlaams-Brabant

Het aantal ziektedagen is gestegen in 1999 en 2000, aangezien er één persoon de hele periode ziek was en één persoon de helft van de periode. De persoon die de hele periode ziek was, is vroegtijdig op pensioen gesteld wegens lichamelijke ongeschiktheid (vanaf 1.10.2001).

GOM Limburg

Er kan geen evolutie worden vastgesteld.

GOM Oost-Vlaanderen

Er werd een daling vastgesteld van de ééndagsafwezigheden wegens ziekte en de afwezigheden minder dan 30 dagen en een stijging van het aantal langdurige afwezigheden wegens ziekte.

GOM West-Vlaanderen

Het aantal ziektedagen bleef stabiel.

OPZ Geel

De cijfers waren van eenzelfde orde van grootte als voor de vorige periode.

OPZ Rekem

Door gerichte controles is er een gunstige evolutie in het aantal ééndagsziekten.

VFSIPH

Lichte stijging van het ziekteverzuim. Toegenomen controles hebben echter beduidend minder tot niet-gewettigde afwezigheid of voortijdige werkhervatting geleid. Er is een toename van het aantal langdurig zieken, maar een afname van de gemiddelde afwezigheid van langdurig zieken.

Slechts vanaf 2001 wordt er frequenter gebruik gemaakt van de mogelijkheid om uit medische overwegingen deeltijds te presteren als opstap naar een voltijdse werkhervatting.

SERV

Het aantal ziektedagen en ratio's bleef stabiel.

VITO

Er werd geen evolutie vastgesteld.

OVAM

De cijfers van 1999-2000 liggen in de lijn van 1997-1998 en kunnen dus als niet hoog worden beschouwd.

VRT

Het gemiddeld aantal ziektedagen schommelt van 6,5 in 1998 tot 6,7 in 2000.

VMW

In vergelijking met voorgaande jaren kan worden gesteld dat het ziekteverzuim steeds ongeveer dezelfde omvang kent.

De Lijn

Er is nagenoeg geen evolutie in vergelijking met voorgaande jaren.

Aanvullend antwoord

Hierna volgen de gegevens van de Vlaamse openbare instellingen over het aantal werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte in 1999-2000.

VOI	Eëndagsziekte	
	1999	2000
Kind en Gezin ¹		
Bloso	316	360
VIZO	64	83
VHM	379	402
VLOR	53	61
VLM ²		
Export Vlaanderen	91	18
VDAB	4.026	4.237
VMM	214	238
NV Zeekanaal	67	78
Toerisme Vlaanderen	9	14
Het Gemeenschapsonderwijs	914	833
IWT	381	495
DS	249	266
DIGO	101	83
GOM Antwerpen	9	12
GOM Vlaams-Brabant	12	16
GOM Limburg	18	18
GOM Oost-Vlaanderen	73	90
GOM West-Vlaanderen	35	25
OPZ Geel	286	286
OPZ Rekem	63	93
VFSIPH	401	335
UZ Gent	774	847
SERV	48	44
VITO	363	420
Vlopera	70	69
OVAM	343	389
VRT	946	939
VMW	904	994
VVM (De Lijn)		2.763 ³

1 Kind en Gezin heeft hierover geen afzonderlijke gegevens, enkel over het totaal aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte : 1999 : 14.381 ; 2000 : 14.354.

2 VLM heeft hierover geen afzonderlijke gegevens, enkel over het totaal aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte : 1999 : 7.559 ; 2000 : 6.553.

3 VVM heeft enkel een globaal cijfer over de periode 1999-2000.

(VVM : Vlaamse Vervoermaatschappij – red.)

Vraag nr. 57 van 8 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Ziekteverzuim

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 69 van 9 februari 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 11 van 7 april 2000, blz. 1002) zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Hoeveel werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte werden genoteerd in de administratie van de Vlaamse Gemeenschap (opgesplitst per departement) voor de periode 1999-2000 ?
2. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, werden in dezelfde periode vastgesteld ?
3. Hoeveel werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 dagen) werden genoteerd in dezelfde periode ?
4. Hoeveel werkdagen verminderde prestaties wegens ziekte werden voor diezelfde periode vastgesteld ?
5. Welke conclusies of adviezen werden hieromtrent geformuleerd ?
6. Werden er in de periode 1999-2000 attesten ingekort ?
7. Hoe en door wie werden controles uitgevoerd in 1999-2000 ?
8. Zijn de resultaten inzake ziekteverzuim vergelijkbaar met de privé-sector en de Vlaamse openbare instellingen (VOI's) ?
9. Werden er sinds 1997-1998 specifieke acties ondernomen om het ziekteverzuim verder te verminderen ?
10. Welke evolutie kan worden vastgesteld in vergelijking met de voorgaande jaren (1997-1998) ?

Antwoord

1. Aantal werkdagen afwezigheid van één dag wegens ziekte in 1999 en 2000, opgesplitst per departement

Departementen	1999		2000	
	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid
Coördinatie	94	0,36	126	0,43
AZF	618	0,54	801	0,66
Onderwijs	1.011	0,88	1.148	0,89
WVC	1.049	0,65	1.186	0,70
EWBL	1.006	0,92	1.073	0,97
LIN	3.450	0,51	3.999	0,57
WIM	55	0,41	69	0,52
Totaal MVG	7.283	0,60	8.402	0,66

Het aantal ééndagsafwezigheden wegens ziekte in 1999 en 2000 schommelt tussen de 7.000 en 8.500. Dit is gemiddeld een halve dag per personeelslid.

2. Aantal werkdagen afwezigheid wegens ziekte, minder dan 30 dagen, in 1999 en 2000, opgesplitst per departement

Departementen	1999		2000	
	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid
Coördinatie	1.259	4,77	1.150	3,90
AZF	10.716	9,29	11.953	9,85
Onderwijs	11.550	10,10	11.645	2,79
WVC	11.980	7,45	13.001	7,71
EWBL	8.263	7,57	8.988	8,13
LIN	53.278	7,95	58.538	8,39
WIM	808	6,08	1.029	7,74
Totaal MVG	97.854	8,09	106.304	7,37

Er is een lichte stijging van de afwezigheden wegens ziekte, minder dan 30 werkdagen, in 2000 ten opzichte van 1999. Maar de gemiddelde afwezigheidsduur per personeelslid blijft rond de acht werkdagen schommelen.

3. Aantal werkdagen afwezigheid wegens langdurige ziekte (meer dan 30 werkdagen) in 1999 en 2000, opgesplitst per departement

Departementen	1999		2000	
	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid	Totaalaantal werkdagen	Gemiddeld aantal werkdagen per personeelslid
Coördinatie	323	1,23	133	0,45
AZF	3.902	3,38	3.523	2,90
Onderwijs	6.349	5,55	8.267	6,40
WVC	8.095	5,04	8.363	4,96
EWBL	3.847	3,52	4.448	4,03
LIN	21.806	3,25	25.077	3,59
WIM	392	2,95	309	2,32
Totaal MVG	44.714	3,70	50.120	3,94

Ook hier is er een lichte stijging in 2000 ten opzichte van 1999. Maar de gemiddelde afwezigheidsduur schommelt in beide jaren rond de vier werkdagen per personeelslid.

N.v.d.r.

AZF : Algemene Zaken en Financiën

WVC : Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

EWBL: Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw

LIN : Leefmilieu en Infrastructuur

WIM : Wetenschap, Innovatie en Media

MVG : Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap

4. Aantal werkdagen ziekteafwezigheid bij deeltijdse hervatting

1999	2000
2.165 werkdagen	3.559 werkdagen

5. Volgens het ziektecontroleorgaan Securex mag het ziekteverzuim binnen de diensten van de Vlaamse regering (ministerie en wetenschappelijke instellingen) als normaal worden beschouwd en is het vergelijkbaar met de private sector.

Er is geen abnormaal langdurig ziekteverzuim, enkele individuele gevallen buiten beschouwing gelaten.

6. In 1999 werd het ziekteverzuim binnen de diensten van de Vlaamse regering door de controleartsen van het ziektecontroleorgaan Securex

met 1.720 kalenderdagen ingekort en in 2000 met 1.221 kalenderdagen.

7. De ziektecontrole van de personeelsleden van de diensten van de Vlaamse regering gebeurt sinds 1 januari 1996 door de firma Securex. De controle verloopt overeenkomstig artikel XI 24 van het Vlaams Personeelsstatuut en de omzendbrief PEBE/DVR/2000/12 van 12 oktober 2000.

De procedure verloopt in essentie als volgt. Een ziektecontrole kan zowel plaatsvinden op vraag van de administratie, als op eigen initiatief van het controleorgaan. Een controle gebeurt in principe thuis bij het afwezige personeelslid. Alleen wanneer het personeelslid bij het bezoek van de controlearts niet thuis was of wanneer het doktersattest vermeldt dat het personeelslid zijn woning mag verlaten, zal, respectievelijk kan deze worden uitgenodigd om zich naar het kabinet van de controlearts te begeven.

Indien de ambtenaar niet akkoord gaat met de beslissing van de controlearts tot vervroegde werkhervatting, neemt de ambtenaar onmiddellijk contact op met de behandelende arts. Indien de behandelende arts niet akkoord gaat met de diagnose van de controlearts, neemt de behandelende arts onmiddellijk contact op met de controlearts. Indien beide artsen geen overeenstemming bereiken over de uiteindelijke beslissing, stellen zij in gemeenschappelijk overleg een arbitrerende arts aan. De beslissing van deze laatste is bindend. Een arbitrageprocedure

schort de beslissing van de controlearts op. De ambtenaar blijft in afwachting van de beslissing van de arbitrerende arts in ziekteverlof.

8. Volgens het controleorgaan Securex mag het ziekteverzuim in de diensten van de Vlaamse regering als normaal worden beschouwd.

Het gemiddelde percentage werkverlet wegens ziekte bedroeg in 1999 4,52 % of gemiddeld twaalf werkdagen afwezigheid wegens ziekte per personeelslid. Het gemiddelde percentage werkverlet wegens ziekte bedroeg in 2000 4,72 % of gemiddeld twaalf werkdagen afwezigheid wegens ziekte per personeelslid. Deze cijfers zijn volgens Securex vergelijkbaar met die van de private sector.

Dit goede resultaat is vooral te danken aan de overschakeling in 1994 van de Administratieve Gezondheidsdienst (AGD) naar een private controlefirma.

Het opgegeven percentage verloren werkdagen ten gevolge van ziekte (= gemiddelde per werknemer) in 1999 varieert van 1,91 % bij het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT) tot 23,84 % bij het Universitair Ziekenhuis Gent (UZ Gent). Volgens UZ Gent is het relatief groot aantal verloren werkdagen te wijten aan het groot aantal langdurig afwezigen wegens ziekte.

Het gemiddelde percentage verloren werkdagen ten gevolge van ziekte bedraagt voor de Vlaamse openbare instellingen 6,7 % en voor de diensten van de Vlaamse regering 4,7 %.

9. Vanaf midden 1999 werd binnen de diensten van de Vlaamse regering gestart met een geïntegreerd gezondheidsbeleid. Het gezondheidsbeleid binnen de diensten van de Vlaamse regering bestaat uit twee luiken : een repressief luik (ziektecontrole) en een preventief luik (arbeidsgeneeskunde, welzijn op het werk, HRM) (*HRM : human resources management – red.*).

De bedoeling van het geïntegreerd gezondheidsbeleid is het overleg te stimuleren tussen de diverse actoren die bij dit gezondheidsbeleid betrokken zijn, teneinde de pijnpunten op gezondheidsvlak binnen de organisatie te kunnen opsporen en waar mogelijk te verhelpen. Arbeidsongeschiktheid kan men niet doeltreffend bestrijden door enkel repressief op te treden via de controle van het afwezige personeelslid. Het

dient aangevuld te worden met preventieve acties, zodat de arbeidsongeschiktheid zoveel als mogelijk wordt voorkomen.

Om die reden is het belangrijk de oorzaken van de arbeidsongeschiktheid te kennen, om deze vervolgens te bestrijden en uit te schakelen.

Op basis van de gegevens van de jaarrapporten van de geneeskundige diensten (ziektecontrole en arbeidsgeneeskunde) werden een aantal pijnpunten gedistilleerd en een actieplan (1999-2002) uitgewerkt dat jaarlijks wordt geëvalueerd en bijgestuurd. Voornaamste actiepunten om de afwezigheden terug te dringen en om het algemeen welzijn op het werk te verhogen, zijn de preventieve acties : opzetten van een stressbeleid, aanpak van het disfunctioneren om medisch-sociale redenen, opzetten van een jaarlijkse vaccinatie tegen griep, organisatie van opleidingen op de werkvloer ter preventie van boten gewrichtsklachten, opzetten van een gerichte cardiovasculaire opsporingscampagne, bevorderen van sport en fitness op het werk en het repressieve luik van systematische controle vanaf twee eendagsziektes per jaar.

10. Het ziekteverzuim binnen de diensten van de Vlaamse regering schommelt reeds jaren rond de 5 % en is zoals reeds gezegd als normaal te beschouwen en te vergelijken met de private sector.

In 2000 is er een lichte verhoging van het ziekteverzuim (4,72 %) ten opzichte van 1999 (4,52 %), maar nog altijd lager dan ten opzichte van 1998 (4,76 % en ten opzichte van 1996 (4,99 %), beginjaar van het bijhouden van statistieken.

**Vraag nr. 58
van 8 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN**

Randgemeenten met EU-ambtenaren – Steun

Uit het februarinummer van de Randkrant vernem ik dat de burgemeester van Hoeilaart de minister tot viermaal toe brieven heeft geschreven met de vraag maatregelen te nemen ten voordele van de gemeenten in de Rand die EU-ambtenaren, die geen belasting betalen, onder hun inwoners hebben (EU : Europese Unie).

Zoals de minister ongetwijfeld weet, zijn er een aantal randgemeenten waar heel wat ambtenaren

van de Europese Gemeenschap verblijven. Deze inwoners betalen geen personenbelasting.

1. Heeft de minister terzake al een initiatief genomen ?
2. Kan hij meedelen waarom de burgemeester van Hoeilaart nog geen antwoord op zijn verschillende brieven gekregen heeft ?

Antwoord

Het college van burgemeester en schepenen van Hoeilaart heeft mij inderdaad aangeschreven met de vraag om bij de herziening van het Gemeentefonds een criterium in te bouwen waardoor gemeenten die onder hun inwoners talrijke ambtenaren en personeelsleden bij de Europese of andere internationale instellingen tellen, gecompenseerd zouden worden voor het inkomensverlies dat voortvloeit uit de vrijstelling voor die inwoners van de betaling van aanvullende personenbelasting en van talrijke andere gemeentelijke belastingen.

Vooreerst wil ik aan de Vlaamse volksvertegenwoordiger meedelen dat ik op 5 februari laatstleden de vraag van het college van burgemeester en schepenen van Hoeilaart heb beantwoord.

Mijn administratie heeft echter met betrekking tot de herziening van het Gemeentefonds talrijke vragen gekregen van gemeenten en andere instanties. De strikte timing voor de herziening van het decreet over het Gemeentefonds, maar ook voor de herwerking en voorbereiding van diverse andere decreten, ten gevolge van de Lambermontakkoorden van juli 2001, waardoor een groot deel van de tot dan toe federale wetgeving werd geregionaliseerd (onder meer de gemeente- en provinciewet), noopte de administratie de beschikbare mankracht ten volle in te zetten voor het wetgevende werk. Daarnaast was het ook niet mogelijk om, in volle beleidsvoorbereiding, inhoudelijk in te gaan op de vele vragen van de gemeenten. Tot zolang de Vlaamse regering geen principiële goedkeuring aan het voorontwerp van decreet over het Gemeentefonds had verleend, kon echter op de vele gestelde vragen geen antwoord ten gronde worden gegeven. De Vlaamse regering keurde het voorontwerp van decreet principieel goed op 30 november 2001.

Ik meen echter dat een dergelijk criterium niet opportuun is, omdat het indruist tegen de hoofddoelstelling zelf van het Gemeentefonds. Dat beoogt namelijk in de allereerste plaats een algemene fi-

nanciering en herverdeling van middelen om zo de bestuurskracht van elke gemeente maximaal te ondersteunen, rekening houdende met de specifieke omstandigheden van de afzonderlijke gemeenten. De fiscale draagkracht van de lokale besturen verschilt namelijk onderling sterk. Dat komt vooral tot uiting in de aanvullende personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing. Bij de heffing van gelijke aanslagvoeten verschillen de opbrengsten die de gemeenten per inwoner verkrijgen, aanzienlijk. Dat is het gevolg van factoren die voor een belangrijk deel vreemd zijn aan het eigen beleid. Inkomensniveau van de inwoners, waarde van de kadastrale inkomens, aanwezigheid van industriële vestigingen, mogelijkheden tot ontwikkeling, socio-economische omgeving, centrumfuncties, stedelijke of landelijke context verschillen sterk van gemeente tot gemeente. Daarnaast bepalen deze externe factoren ook in aanzienlijke mate het uitgavenpatroon van de gemeenten. Er is bijgevolg een duidelijke ongelijkheid van kansen onder de gemeenten.

Het fiscaal vermogen of onvermogen is daarom één van de hoofdcriteria bij de verdeling van het Vlaams Gemeentefonds. Het grote gewicht dat aan deze maatstaf wordt gegeven, accentueert het belang van de herverdelingsrol van het Gemeentefonds. Het begrip "fiscaal vermogen" houdt geen enkel verband met de hoogte van de aanslagvoeten, het aantal belastingen of de effectieve belastingdruk in een gemeente, maar peilt naar het vermogen van een gemeente om via de fiscaliteit middelen te verwerven.

Omdat de aanvullende belasting op de personenbelasting en de opcentiemen op de onroerende voorheffing de twee primaire en enige belastingen zijn waar een perfecte vergelijking mogelijk is tussen de gemeenten onderling, worden deze belastingen gebruikt als graadmeter van de fiscale draagkracht. Een gemeente waarvan de inwoners relatief grote inkomsten genereren, zal een grote fiscale draagkracht hebben, zelfs al heft zij geen aanvullende personenbelasting, omdat de waarde van 1 % personenbelasting per inwoner hoog is. Omgekeerd, een "arme" gemeente met inwoners die weinig belastingen betalen, is fiscaal arm, zelfs al heeft zij hoge aanslagvoeten. Hetzelfde geldt mutatis mutandis voor de onroerende voorheffing, die gebaseerd is op het kadastraal inkomen. De verdeelsleutel binnen het Gemeentefonds werkt voor deze maatstaven logischerwijze met de omgekeerde evenredigheid. Hoe groter de waarde per persoon van 1 % personenbelasting of 1 opcentiem op de onroerende voorheffing, hoe lager het aandeel van de gemeenten voor deze maatstaven.

Het is inderdaad juist dat een aantal gemeenten in de Brusselse Rand geconfronteerd worden met een steeds groeiend aantal personeelsleden van internationale instellingen, waardoor belangrijke belastinginkomsten verloren gaan. Anderzijds is het zo dat juist die gemeenten behoren tot de meest fiscaalkrachtige gemeenten. Bovendien zijn in die gemeenten, in vergelijking met de Vlaamse gemiddelden, relatief lage aanslagvoeten inzake de aanvullende personenbelasting en de onroerende voorheffing van kracht. Er bestaat derhalve inzake beide belastingen nog een voldoende ruime marge om bijkomende inkomsten te verwerven.

Het is niet de opdracht van de Vlaamse regering om te zorgen voor gezonde financiën in elk van de gemeenten; zij moet wel zorgen voor een voldoende bestuurskracht in de fiscaal onvermogen gemeenten. De lokale overheden blijven in de eerste plaats zelf financieel verantwoordelijk voor de bevoegdheden die zij uitoefenen. De fiscaliteit is de terechte basis van de lokale financiering. Omdat de Vlaamse regering haar middelen met een maximale efficiëntie wenst in te zetten, komen gemeenten die de mogelijkheid hebben om op een gemakkelijker manier zelf middelen te verwerven, in mindere mate in aanmerking voor overheidssubsidies.

De gemeenten in de Brusselse Rand beschikken over voldoende fiscale mogelijkheden om het inkomstenverlies ten gevolge van de aanwezigheid van ambtenaren en personeelsleden van internationale instellingen te compenseren. Vele andere gemeenten hebben die mogelijkheid niet.

Vraag nr. 59
van 8 februari 2002
van de heer KARIM VAN OVERMEIRE

Oost-Europabeleid – Steun aan verenigingswerk

In Vlaanderen zijn tal van verenigingen actief met hulpverlening of steun aan projecten in de landen van Midden- en Oost-Europa. Deze voormalige "socialistische volksrepublieken" kampen immers dikwijls met zeer grote problemen, niet alleen op economisch vlak, maar ook inzake infrastructuur, huisvesting, gezondheidszorg, welzijn, efficiënt bestuur, ...

1. Zijn deze verenigingen op één of andere wijze in kaart gebracht ?
2. Zijn er specifieke vormen van steun aan hun werking ?

Antwoord

1. De verenigingen met belangstelling voor Centraal- en Oost-Europa zijn niet in kaart gebracht. De behoefte daartoe werd nog niet aangetoond. Er is dus op dit ogenblik geen rechtvaardiging voor een grootschalige bevraging en voor de opbouw en het bijhouden van een gegevensbank in dat verband.

Wanneer de administratie Buitenlands Beleid, in het kader van haar oproep om projectvoorstellen voor Centraal- en Oost-Europa in te dienen, dergelijke verenigingen wil bereiken, doet zij dat door informatie te verspreiden :

- bij alle verenigingen die zich ooit tot haar richtten met voorstellen of vragen (en waarvan wel een gegevensbestand wordt bijgehouden) ;
- bij representatieve koepelinstellingen als de SERV, de GOM's, de universiteiten, Adoptie Dorpen Roemenië, mutualiteiten, en dergelijke ;
- via een advertentie in een aantal Vlaamse kranten ;
- op de webstek van de Vlaamse overheid.

(SERV : Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen ; GOM : gewestelijke ontwikkelingsmaatschappij – red.)

2. Er zijn geen specifieke vormen van steun aan de werking van dergelijke verenigingen.

De administratie Buitenlands Beleid vermijdt de werking van verenigingen te steunen : zij geeft er de voorkeur aan concrete projecten te ondersteunen die een duidelijk afgelijnd kosten- en tijdsplan kunnen voorleggen.

Vraag nr. 60
van 13 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Faciliteitengemeenten – Taalgebruik adviesraden

Naar aanleiding van het samenkomen van de milieuadviesraad in de faciliteitengemeente Wezembeek-Oppem zouden de burgemeester en een schepen er de stelling hebben verdedigd dat alleen de schepenen Nederlands dienen te spreken in die ad-

viesraad. De leden ervan zouden zich in hun eigen taal mogen uitdrukken.

In dat verband werd verwezen naar een arrest van de Raad van State van 29 juni 2000, ingevolge een klacht uit Linkebeek. Daaruit kan naar verluidt worden afgeleid dat de leden van een adviesraad hun eigen taal mogen hanteren.

Kan de minister terzake uitsluitsel geven ?

Hoe wordt er overigens toegezien op een correcte naleving van de taalwetgeving in adviesraden ?

Antwoord

Ik wens vooreerst de Vlaamse volksvertegenwoordiger erop te wijzen dat hij in zijn vraag klaarlijk verkeerdelijk verwijst naar een arrest van de Raad van State van 29 juni 2000. Vermoedelijk bedoelt de Vlaamse volksvertegenwoordiger een arrest van 29 juni 2001.

In dit arrest wordt bevestigd dat bij de totstandkoming van beslissingen binnen de gemeenteraden van de faciliteitengemeenten uitsluitend het Nederlands mag worden gebruikt, ook wat eventuele mondelinge tussenkomsten van de gemeenteraadsleden betreft. De gemeenteraad is een plaatselijke dienst in de zin van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. De Raad van State voegt daar in hetzelfde arrest nog aan toe dat dezelfde verplichting – het gebruik van het Nederlands – ook geldt voor de burgemeester of een schepen die een punt van de agenda inleidt of toelicht, aangezien deze mandatarissen moeten worden beschouwd als een "bestuursautoriteit" en in die zin een "dienst" uitmaken in de zin van de gecoördineerde wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken. De Raad van State sprak zich in dezelfde zin uit in een arrest van 23 maart 1999.

Een gemeentelijke milieuviesraad is een adviesraad die verplicht is een advies te verstrekken in milieuzaken. In die zin moet de milieuviesraad dan ook beschouwd worden als een orgaan dat in opdracht van de openbare macht, in casu de gemeenteraad, een taak te vervullen heeft met betrekking tot het algemeen belang. De milieuviesraad is dan ook eveneens te beschouwen als een "binnendienst" en valt derhalve onder de toepassing van het KB van 18 juli 1966 met betrekking tot de gecoördineerde taalwetten (*KB : koninklijk besluit – red.*). Daar de werkring van de milieuviesraad territoriaal beperkt is tot de gemeente

Wezembeek-Oppem, die hem heeft opgericht, is de gemeentelijke milieuviesraad een plaatselijke dienst.

Hetgeen voorafgaat, betekent dat de milieuviesraad onderworpen is aan artikel 23 van de SWT, dat voorschrijft dat de bestuurstaal in Wezembeek-Oppem het Nederlands moet zijn en de adviezen in het Nederlands moeten worden verstrekt. Naar analogie van de stelling van de Raad van State over het taalgebruik van de gemeenteraadsleden, dienen ook de leden van de milieuviesraad bij het tot stand brengen van adviezen het Nederlands te gebruiken, ook bij hun mondelinge interventies.

Indien de Vlaamse volksvertegenwoordiger mij een concreet geval van overtreding van de taalwetgeving in een verplichte adviesraad signaleert, dan zal ik uiteraard een onderzoek laten instellen en, indien nodig, de maatregelen nemen die noodzakelijk zijn.

Vraag nr. 61 van 21 februari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

DAC'ers – Binnenlandse Aangelegenheden, ...

Binnen de beleidsdomeinen Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid zijn ook DAC'ers tewerkgesteld (DAC : Derde Arbeidscircuit).

1. Hoeveel DAC'ers zijn tewerkgesteld binnen de bevoegdheidsdomeinen Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid ?
2. In welke sectoren zijn zij tewerkgesteld ?
3. Wanneer worden zij – conform het regeerakkoord – geregulariseerd ?

Antwoord

Bij het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap is momenteel geen enkel personeelslid tewerkgesteld in het statuut van DAC. Dit houdt in dat noch bij de administratie Buitenlands Beleid, noch bij het departement Algemene Zaken en Financiën, noch bij de administratie Binnenlandse Aangelegenheden, die tot mijn bevoegdheden behoren, DAC'ers zijn tewerkgesteld.

Sinds 1 januari 1987 zijn er bij de lokale en regionale besturen geen personeelsleden meer tewerkgesteld in een DAC-statuut.

Bij koninklijk besluit nr. 474 van 28 oktober 1986 tot opzetting van een stelsel van door de staat gesubsidieerde contractuelen bij sommige plaatselijke besturen (Belgisch Staatsblad 20.11.1986) werden de drie toen bestaande stelsels bij de lokale en regionale besturen geharmoniseerd. Volgens dit KB nr. 474 worden de diverse categorieën van werknemers, namelijk de werknemers van het bijzonder tijdelijk kader, de werknemers van het Derde Arbeidscircuit en de tewerkgestelde werklozen, vervangen door één enkele categorie werknemers, de gesubsidieerde contractuelen (Gesco).

Deze werknemers worden aangeworven met een arbeidsovereenkomst van bepaalde of onbepaalde duur, overeenkomstig de wet van 3 juli 1978 betreffende de arbeidsovereenkomsten. De plaatselijke besturen worden vrijgesteld van de betaling van werkgeversbijdragen voor de sociale zekerheid. De jaren gepresteerd als tewerkgestelde werkloze, BTK'er of DAC'er kunnen in aanmerking genomen worden overeenkomstig de regeling die bij het betrokken plaatselijk bestuur van toepassing is. Een volledige en totale sociale bescherming wordt aan de gesubsidieerde contractueel geboden, namelijk het stelsel van de sociale zekerheid voor werknemers van de privé-sector, behalve met betrekking tot het jaarlijks vakantiegeld en de eindejaarstoelage, die onder de bepalingen vallen welke van toepassing zijn voor de vastbenoemde rijksambtenaren.

Sedert de uitvoering van de Bijzondere Wet van 13 juli 2001 houdende overdracht van diverse bevoegdheden aan de gewesten en de gemeenschappen, behoren met ingang van 1 januari 2002 de kerkfabrieken en de instellingen die belast zijn met het beheer van de temporalieën van de erkende erediensten eveneens tot de bevoegdheden van het Vlaams Gewest.

Volgens informatie ontvangen van de administratie Werkgelegenheid van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap zijn in de kerkfabrieken en aanverwante diensten 88,25 VE (voltijdse equivalenten) DAC'ers tewerkgesteld op 1 januari 2002; het betreft 69 voltijdse functies en 38 deeltijdse functies: 1 VE DAC was vacant.

Gelet op de recente overdracht van deze bevoegdheid, kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger nog geen antwoord verstrekken op de vraag wanneer deze personeelsleden worden geregulariseerd.

De administratie Binnenlandse Aangelegenheden zal dit in overleg met de administratie Werkgelegenheid onderzoeken.

Vraag nr. 62
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 56 van 11 januari 2000 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 842) zou ik aan de minister volgende vragen willen stellen.

1. Kan de minister een overzicht geven van de toegekende restauratiesubsidies voor beschermde kerkgebouwen in 2000 en 2001?
2. In zijn antwoord op mijn vorige schriftelijke vraag vermeldde de toen bevoegde minister de terzake gehanteerde criteria.

Weegt elk criterium even zwaar door in de bepaling van de prioriteitswaarde?
3. Werden in de periode 1999-2000 restauratiesubsidies toegekend aan projecten die niet voldeden aan de gehanteerde criteria of prioriteitenlijsten?

Wat was de reden hiervoor?

Antwoord

1. Toegekende restauratiepremies :
 - in 2001 919.289.958 frank of 22.788.602,80 euro,
 - in 2000 676.257.363 frank of 16.763.982,14 euro.
2. Er worden vier criteria gehanteerd :
 - chronologie en voortzetting der fases,
 - bouwfysische toestand,
 - intrinsieke waarde en instandhouding ambacht,
 - aandachtspunten regeerakkoord en actualiteitswaarde.

Criteria 1 en 2 krijgen de waarde A, criterium 3 krijgt de waarde B en criterium 4 krijgt de waarde C, waarbij $A > B > C$.

Er wordt niet bepaald hoeveel groter A is dan B en B dan C.

De onderverdeling per criterium wordt +, 0 en -, waarbij + zwaarder doorweegt dan 0 en 0 zwaarder is dan -.

3. In de periode 1999-2000 voldeden alle projecten aan de gehanteerde criteria.

Vraag nr. 63
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlntresten – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 20
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 64
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

In antwoord op mijn schriftelijke vraag van 17 januari 2000 gaf minister Anciaux een uitgebreide stand van zaken wat de toepassing betreft van het decreet van 12 mei 1998 tot wijziging van het decreet van 23 december 1986 houdende de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen.

In het antwoord werd ook verwezen naar de inkerding in het cultuurbeleid. Men speelde met de gedachte om een ad hoc werkgroep op te richten die structurele samenwerking tussen de afdeling Beeldende Kunst en Musea, de afdeling Gebouwen en de Kunstcel moet voorbereiden (Bulletin van

Vragen en Antwoorden nr. 10 van 24 maart 2000, blz. 8 82).

1. Kan de minister een overzicht geven van de kunstwerken die werden geïntegreerd in openbare gebouwen die door de Vlaamse Gemeenschap werden gefinancierd en die onder zijn/haar bevoegdheid vallen ?

Welke middelen werden hiervoor uitgetrokken ?

2. Kwam deze structurele samenwerking tussen de verschillende actoren waarvan sprake in vorige schriftelijke vraag reeds tot stand ?

Zo ja, wat zijn de concrete resultaten van deze samenwerking ?

Welke knelpunten werden gedetecteerd en welke alternatieven werden voorgesteld ?

3. Is het nieuwe beleidsinstrumentarium waarvan sprake in het antwoord op bovenvermelde vraag van 17 januari 2000 al gerealiseerd ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 21, Stevaert nr. 206, Vogels nr. 97, Anciaux nr. 51, Vanderpoorten nr. 67, Landuyt nr. 44, Dua nr. 140, Van Mechelen nr. 85, Van Grembergen nr. 64, Gabriels nr. 58).

Gecoördineerd antwoord

De toepassing van het decreet van 23 december 1986, aangepast op 12 mei 1998, met betrekking tot de integratie van kunstwerken in openbare gebouwen is sinds de tweede helft van de jaren '90 voor eerst ad hoc, en sinds de aanstelling van de Vlaamse bouwmeester in 1999 op een gestructureerde wijze in een stroomversnelling gekomen. Dit betekent dat het decreet zowel beleidsmatig als concreet sedert 1999 door de Kunstcel van het team van de Vlaamse bouwmeester wordt ingevuld, en dit voor alle bouwprojecten van die diensten van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap en de Vlaamse openbare instellingen welke een beroep doen op de deskundige begeleiding die het team van de Vlaamse bouwmeester ter beschikking stelt.

Vanuit de ontwikkeling van een beleidskader en de concrete ervaringen die het team van de Vlaamse bouwmeester met de uitbouw van het patrimonium van de Vlaamse overheid heeft, wordt de voorbeeldfunctie van de Vlaamse overheid als een belangrijk instrument onderstreept. Met aandacht

voor duurzaamheid en kwaliteit voor het eigen architecturaal patrimonium wordt, via een gestructureerd en met visie onderbouwd beleid voor het eigen patrimonium, gewerkt aan de ontwikkeling van een lokaal ondersteuningsbeleid. Bij de uitbouw van een cel "lokale ondersteuning voor architectuur", die aan het team van de Vlaamse bouwmeester wordt toegevoegd, wordt de aandacht voor kunst in opdracht geïntegreerd in een globaal beleidskader.

Vanuit de voorbeeldfunctie is het belangrijk het door het team van de Vlaamse bouwmeester aangezette proces in een ruimer kader te plaatsen. Een cultuurbeleid met in het bijzonder aandacht voor een algemeen architectuurbeleid, een "integraal lokaal cultuurbeleid" en specifieke projectbeurzen binnen het beeldende kunstbeleid is in die zin aanvullend op wat er bij het team van de Vlaamse bouwmeester gebeurt.

Het team van de Vlaamse bouwmeester bouwt sinds zijn aanstelling begin 1999 stelselmatig aan de uitbouw van een beleidskader waarbij deskundige aandacht voor de architecturale kwaliteit van het patrimonium van de Vlaamse overheid centraal wordt gesteld. Ter ondersteuning van en om een professionele aanpak te kunnen garanderen, worden geleidelijk aan beleidsinstrumenten ontwikkeld die voor alle bestaande en toekomstige gebouwen, infrastructuren en landschappen die onder de bevoegdheid van de Vlaamse regering vallen een geïntegreerde benadering beogen. Een multidisciplinaire analyse van een ingreep die een (steden)bouwkundige, infrastructurele of landschappelijke impact zal hebben, is een eerste belangrijke mentale reflectie in dit proces, die vooral de samenhang met de totale context niet uit het oog doet verliezen. Vlaanderen heeft een waardevol patrimonium dat, met de bewuste keuze om aan het begin van de 21ste eeuw de verdere instandhouding en uitbouw ervan ook een hedendaagse invulling te willen geven, ondubbelzinnig een culturele traditie bestendigt voor de toekomst.

Voor elk bouwproject waarover het team van de Vlaamse bouwmeester zich buigt, gaat het team uit van een integrale projectbenadering. Het decreet m.b.t. het integreren van kunstwerken is steeds opnieuw een onderdeel van de bevraging naar de culturele draagkracht van de toekomstige ingreep. Het team van de Vlaamse bouwmeester vult met andere woorden voor alle projecten systematisch en met deskundige ondersteuning het decreet in, en buigt zich met name via zijn Kunstcel, zowel beleidsvoorbereidend als concreet via projecten, over het zinvol toepassen van het decreet. Vanuit de for-

mulering van een opdracht voor een kunstproject binnen de projectdefinitie voor het bouwproject wordt het kader aangegeven voor een interactie van omgeving, het toekomstige gebouwde en een kunstproject. Hierdoor engageert de opdrachtgever zich zeer bewust tot het scheppen van ruimte voor een kunstproject dat mee in het ontwerpproces van het bouwen kan groeien en niet te herleiden valt tot een kunstwerk dat een arbitraire band heeft met de context.

In antwoord op punt 1 van de parlementaire vraag volgt hierna een stand van zaken met een overzicht van de projecten waarbij de Kunstcel van het team van de Vlaamse bouwmeester in 2001 een voorbereidende, coördinerende en/of adviserende rol vervulde (zie **bijlage 1**). Uit dit overzicht blijkt dat vanuit alle hoeken van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap het team van de Vlaamse bouwmeester werd geconsulteerd. Voor deze projecten kan een integrale aanpak en begeleiding met oog voor de nodige deskundige ondersteuning, waaronder een artistieke, gegarandeerd worden. Voor de projecten die niet in dit overzicht voorkomen of waar bouwheren zelf initiatiefnemer zijn, kan in relatie tot een globaal beleid voor het patrimonium van de Vlaamse overheid geen geïntegreerde aanpak worden gegarandeerd.

Met betrekking tot de punten 2 en 3 kan de vraag bevestigend worden beantwoord. Bij elk nieuw project worden de betrokken actoren erop aangesproken om onbevangen kunst als onderdeel van het zoekproces naar kwaliteit te bevragen en als opdracht te formuleren en op te nemen in de projectdefinitie. Kunst wordt als één van de elementen die de culturele gegevenheid van een omgeving bepalen, aangereikt. In het ontwerpproces voorafgaand aan het bouwen, het ingrijpen op een omgeving, draait het om het lezen, interpreteren, vormgeven, invullen, visualiseren, aanvoelen, ... van de opdracht, en dit door alle partijen die mee rond de tafel zitten.

Bijgevolg wordt in een eerste fase de respectieve opdrachtgevers deskundige ondersteuning aangeboden om via de projectdefinitie hun ambities op een geïntegreerde manier te formuleren. Hierdoor kunnen de deskundigen (architecten, ingenieurs, stedenbouwkundigen, landschapsdeskundigen, kunstenaars, ...) die aangesproken zullen worden, een coherent antwoord op de projectdefinitie brengen. Deze projectmatige aanpak brengt het team van de Vlaamse bouwmeester aan tafel met zowat alle diensten (ministerie en openbare instellingen) van de Vlaamse overheid en meer in het bijzonder met de diensten van Cultuur, Onderwijs, Gezond-

heids- en Welzijnszorg, Werkgelegenheid, Buitenlands Beleid, Leefmilieu en Infrastructuur.

Hierbij mag worden gesteld dat, naast de toepassing van het decreet voor zuiver administratieve gebouwen, ook duidelijk in het kader van specifieke gebouwen de vraag naar kunst in opdracht aan bod komt. De Vlaamse overheid profileert zich sterk in het buitenland via de aandacht voor haar gebouwen van de Vlaamse vertegenwoordiging. Via het VIPA wordt consequent aandacht geschonken aan kunst in opdracht voor gebouwen in de gezondheids- en welzijnssector (*VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden – red.*) (**bijlage 2**). In het bijzonder groeit tevens het zoeken naar een zinvolle toepassing van het decreet bij het onderwijspatrimonium. Deze voorbeelden geven, naast de vele andere initiatieven, aan dat er bij een gecoördineerde integrale aanpak per project ruimte ontstaat om enerzijds aandacht te geven aan de culturele draagwijdte van het ingrijpen in de Vlaamse leefomgeving vanuit een globale visie en anderzijds de specifieke culturele betrokkenheid bij elke opdrachtgever te verhogen.

Concreet resulteerde dit in een aantal projecten (zie **bijlage 1**). Vanuit de analyse van het verloop van deze projecten enerzijds en een evaluatie van bestaande en door het team van de Vlaamse bouwmeester ontwikkelde beleidsinstrumenten anderzijds, kunnen de volgende knelpunten worden vermeld.

- Als belangrijkste hinderpaal voor de ontwikkeling van kwaliteitsvolle kunstprojecten kan het annaliteitsbeginsel van de begroting worden vermeld. Het werken met kredieten die per jaar worden gereserveerd, werkt een kunstmatige opsplitsing van budgetten in de hand, wat een globale projectaanpak bemoeilijkt.
- Er bestaat een grote bereidheid bij de Vlaamse openbare instellingen om mee in het proces te stappen en aandacht aan kunst in opdracht te schenken. Bij die Vlaamse openbare instellingen welke structureel als investeringsfondsen functioneren, is de toepassing van het decreet echter niet zo vanzelfsprekend, en dit wegens hun juridische structuur.
- Ten slotte blijkt uit de samenwerking met de diensten van Leefmilieu en Infrastructuur ook een artistieke benadering voor grote infrastruc-

tuur- en landschapsprojecten een culturele meerwaarde te genereren. Hoewel er op nationaal niveau vóór de staatshervormingen een regeling bestond voor de interactie tussen kunst en grote infrastructuurprojecten, heeft het Vlaams Gewest dit nog niet naar een wettelijke regeling voor ingrepen in de Vlaamse regio doorgetrokken.

De initiatieven die momenteel in samenwerking met het departement Leefmilieu en Infrastructuur lopen, getuigen echter stuk voor stuk van het feit dat de tijd rijp is om een aantal concrete projecten via een deskundige globale projectaanpak als voorbeeldprojecten uit te werken, om aldus voor deze projecten ook op lange termijn een structureerde en gecoördineerde aanpak te kunnen vooropstellen.

Het team van de Vlaamse bouwmeester bereidt in 2002 een langetermijnvisie voor. Op basis van een evaluatie van de beleidsinstrumenten die het team tot op heden heeft uitgewerkt en toegepast, zal een gefundeerde visie voor een geïntegreerd architectuurbeleid voor het patrimonium van de Vlaamse overheid worden geformuleerd. Daarin zal naast andere elementen uit het ontwerpproces ook het aspect kunst in opdracht, en dit zowel op regionaal als lokaal niveau, op een integrale manier worden uitgewerkt. Als belangrijkste accent zal hierin een voorstel worden uitgewerkt waarbij de aanpassing van de wettelijke regeling in het kader van een zinvolle projectmatige aanpak centraal staat.

Als conclusie kunnen hier reeds de krachtlijnen voor dit voorstel worden aangegeven.

Voor elke nieuwe bouwkundige, infrastructurele of landschappelijke ingreep beschikt de Vlaamse bouwmeester over een reeks instrumenten waardoor een globale projectaanpak gegarandeerd kan worden. Voor een globale projectaanpak is een procesgerichte aanpak noodzakelijk waarbij alle partijen met respect voor éénieders deskundigheid in overleg met mekaar naar een geïntegreerd ontwerpvoorstel evolueren en waarbij een kwalitatieve projectopvolging tijdens het proces waakt over het trouw blijven aan de visie vooropgesteld in de projectdefinitie. Het team van de Vlaamse bouwmeester is ervan overtuigd dat deze aanpak de Vlaamse overheid met betrekking tot haar patrimonium opnieuw een kwaliteitslabel kan bezorgen.

Bijlage 1 – Kunststopdrachten : overzicht (22 maart 2002)

Locatie	Oprichtgever	Vorbereidingsfase	Selectiefase	Realisatiefase	Budget (euro)
Mol	afdeling Gemeenschapsinstellingen	Jimmy Durham			
Mol	afdeling Gemeenschapsinstellingen	Els Dietvorst		Els Dietvorst	50.000
Brussel	kabinet-Anciaux			Michel François	7.500
Brussel	kabinet-Anciaux			Wim Delvoeye	25.000
Parijs	Vlaamse Vertegenwoordiging			Guy Rombouts	20.000
Parijs	Vlaamse Vertegenwoordiging			Michel Van den Abeele	20.000
Parijs	Vlaamse Vertegenwoordiging				15.000
Hasselt	afdeling Gebouwen		Maria Blondeel		64.500
Hasselt	afdeling Gebouwen		Richard Venlet		44.500
Hasselt	afdeling Gebouwen		Jef Geys		54.500
Oostende	departement LIN	Luc Deleu			
Oostende	departement LIN	Joële Tuerlinckx			
Oostende	departement LIN	Loïs Weinberger			
Brussel	Vlaamse bouwmeester			Dominique Thirion	30.000
Brussel	Vlaamse bouwmeester			David Avrard	20.000
Rekem	OPZ	nieuwe selectieprocedure			
Geel	OPZ	opmaak projectdefinitie			
Ruiselede	afdeling Gemeenschapsinstellingen		steven Vermeyen		25.000
Brussel	Beursschouwborg		Christoph Fink		42.000
Brussel	Beursschouwborg		Dora Garcia		7.500
Brussel	Beursschouwborg		Ann-Veronica Janssens		15.000
Brussel	Beursschouwborg		Mauritz Küng (curator)		7.500
Kasterlee	administratie Cultuur	selectie Masterplanner			
Zeebrugge	administratie Waterwegen en Zee- wezen	voorstel Christoph Terlinden			
Brugge	administratie Waterwegen en Zee- wezen			Ugo Dehaes	49.500
Brugge	Vlaamse Gemeenschap en Brugge	Kurt d'Haeseleer			
Brussel	VDAB	Kris Martin			20.000

Locatie	Opdrachtgever	Vorbereidingsfase	Selectiefase	Realisatiefase	Budget (euro)
Evergem	administratie Waterwegen en Zee- wezen	Christian Kieckens (curator)			
Schendelbeke	Toerisme Vlaanderen		Sven 't Jolle		12.500
Geraardsber- gen	Toerisme Vlaanderen		Fabrice Hybert		37.200
Borgerhout	administratie Waterwegen en Zee- wezen		Emilio Lopez-Menchero		20.000
Leuven	Aminal	Ives Maes & Peter Verhelst			
Lommel	Maria Ziekenhuis Noord-Limburg	Jan Kempnaers			
Zomergem	Ons Zomerheem	voorbereiding selectie			
Antwerpen	UIA	selecteren kunstadviseur			
Riemst	administratie Waterwegen en Zee- wezen	projectdefinitie in voorbe- reiding			
Gent	KANTL	voorstel bespreken met architect			
Boom	administratie Waterwegen en Zee- wezen	procedurevoorstel			
Sint-Niklaas	VDAB	selectie in voorbereiding			
Turnhout	Sint-Elisabeth Ziekenhuis	Gert Robijns geadviseerd			
Leuven	afdeling Gebouwen	advies kunstapect			
Brussel	kabinet Van Grembergen		Anne Daems		15.000
Brussel	kabinet Van Grembergen		Geert Van Istendael		27.300
Leuven	STUC				
Brussel	departement AZF			Veerle Rooms	27.300
Brussel	departement AZF			Camiel Van Breedam	17.400
Brussel	departement AZF			Sam Dillemans	20.000
Tongeren	VDAB			Jozef Legrand	20.000
Sint-Pieters- Leeuw	Aminal	kunstproject in voorbe- reiding			
Brugge	departement WVC	concertgebouw			

Team van de Vlaamse Bouwmeester – Kunststcel Vlaamse Overheidsgebouwen en Infrastructuur

N.v.d.r.	
LIN	: departement Leefmilieu en Infrastructuur
OPZ	: Openbaar Psychiatrisch Ziekenhuis
VDAB	: Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding
Aminal	: administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer
UIA	: Universitaire Instelling Antwerpen
KANTL	: Koninklijke Academie voor Nederlandse Taal en Letterkunde
STUC	: STUC Kunstencentrum
AZF	: departement Algemene Zaken en Financiën
WVC	: departement Welzijn, Volksgezondheid en Cultuur

Bijlage 2 – Aanvragen VIPA-procedure 2000-2001
Algemene Ziekenhuizen

Initiatiefnemer	Te besteden bedrag aan integratie kunstwerken (in euro excl. BTW)
Aalst O.-L.-Vrouw Ziekenhuis	175.988
Genk Ziekenhuis Oost-Limburg	122.236
Ronse Zusters van Barmhartigheid	46.499
Edegem Universitair Ziekenhuis	73.558
Bonheiden Imelda Ziekenhuis	39.404
Deurne Ziekenhuis Monica	34.101
Halle Maria Ziekenhuis	79.286
Ieper Jan Yperman Ziekenhuis	155.688
Zottegem Alg. Ziekenhuis Sint-Elisabeth	57.187
Leuven H. Hartziekenhuis	83.010
Totaal	866.956

Ouderen en thuiszorgvoorzieningen

Initiatiefnemer	Te besteden bedrag aan integratie kunstwerken (in euro excl. BTW)
Waregem OCMW projecten 1e	78.439
Dilbeek OCMW-rusthuis	4.881
Schilde St.-Lodewijks	8.057
Veurne St.-Anna	40.611
Wuustwezel St.-Jozef	39.888
Herent Bethlehem project 2	28.701
Tongeren St.-Jozef	42.365
Hasselt St.-Elisabeth	21.133
Herselt St.-Barbara	49.029

Poperinge OCMW-rusthuis	51.813
Moerbeke Herfstvreugde	39.304
Maasmechelen OCMW	55.463
Hasselt Salvator	44.745
Puurs OCMW	47.828
Lommel OCMW	33.320
Gent OCMW project 1	69.349
Melsbroek Goddelijke Voorziening	62.653
Heuvelland OCMW	37.807
Ieper OCMW	48.011
Torhout OCMW	59.774
Ledegem Rustenhove	2.459
Zwijndrecht De Regenboog	84.485
Kortrijk OCMW project 1	40.543
Tervuren OCMW	30.441
Meerhout Ter Kempen	37.011
Hemiksem OCMW	43.566
Gooik Eyckenbosch	24.215
Deinze St.-Vincentius	11.281
Totaal	1.137.169

Vraag nr. 65
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag van 18 januari 2001 (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 10 van 30 maart 200, blz. 1263) zou ik volgende vragen willen stellen.

1. Welke richtlijnen m.b.t. de materies onder de bevoegdheid van de minister dienen nog omgezet te worden ?

Bij welke omzettingen werden de door Europa opgelegde termijnen overschreden ?
2. Zijn er betwistingen m.b.t. de departementen waarvoor de minister bevoegd is ? Zo ja, hoeveel en welke ?
3. Welke maatregelen werden genomen om de betwistingen en de laattijdige omzetting tegen te gaan ?
4. Welke evolutie is merkbaar in vergelijking met de jaren 1999-2000 ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan alle ministers (vraagnummers : Dewael nr. 22, Stevaert nr. 207, Vogels nr. 98, Anciaux nr. 52, Vanderpoorten nr. 68, Landuyt nr. 45, Dua nr. 141, Van Mechelen nr. 86, Van Grembergen nr. 65, Gabriels nr. 59).

Gecoördineerd antwoord

Op basis van de mij door de departementen van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap verstrekte gegevens kan ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger het volgende antwoord geven.

1. Richtlijnen die nog moeten worden omgezet

Wat de richtlijnen betreft die nog moeten worden omgezet, dient een onderscheid gemaakt te worden tussen enerzijds richtlijnen waarvan de omzettingstermijn nog loopt en anderzijds richtlijnen waarvan de omzettingstermijn verstreken is.

De volgende elf richtlijnen zijn richtlijnen waarvan de omzettingstermijn nog loopt.

- Richtlijn 2000/53 van het Europees parlement en de Raad van 18 september 2000 betreffende autowrakken (omzettingsdatum 21 april 2002)
- Richtlijn 2001/18 van het Europees Parlement en de Raad van 12 maart 2001 inzake de doelbewuste introductie van GGO's in het milieu en tot intrekking van richtlijn 90/220 (omzettingsdatum 17 oktober 2002)

(GGO : genetisch gemanipuleerd organisme – red.)

- Richtlijn 2001/80 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de beperking van de emissies van bepaalde verontreinigende stoffen in de lucht door grote stookinstallaties (omzettingsdatum 27 november 2002)
- Richtlijn 2001/81 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2001 inzake de nationale emissieplafonds voor bepaalde luchtverontreinigende stoffen (omzettingsdatum 27 november 2002)
- Richtlijn 2000/69 van het Europees Parlement en de Raad van 16 november 2000 betreffende de grenswaarden voor benzeen en

koolmonoxide in de lucht (omzettingsdatum 13 december 2002)

- Richtlijn 2000/59 van het Europees Parlement en de Raad van 27 november 2000 betreffende havenontvangstvoorzieningen voor scheepsafval en ladingresiduen (omzettingsdatum 28 december 2002)
- Richtlijn 2000/76 van het Europees Parlement en de Raad van 4 december 2000 betreffende verbranding van afval (omzettingsdatum 28 december 2002)
- Richtlijn 2000/43 van de Raad van 29 juni 2000 houdende de toepassing van het beginsel van gelijke behandeling van personen ongeacht ras of etnische afstamming (omzettingsdatum 19 juli 2003)
- Richtlijn 2000/78 van de Raad van 27 november 2000 tot instelling van een algemeen kader voor gelijke behandeling in arbeid en beroep (omzettingsdatum 2 december 2003)
- Richtlijn 2000/60 van het Europees Parlement en de Raad van 23 oktober 2000 tot vaststelling van een kader voor communautaire maatregelen betreffende het waterbeleid (omzettingsdatum 22 december 2003)
- Richtlijn 2001/42 van het Europees Parlement en de Raad van 27 juni 2001 betreffende de beoordeling van de gevolgen voor het milieu van bepaalde plannen en programma's (omzettingsdatum 21 juli 2004)

De volgende drie richtlijnen zijn richtlijnen waarvan de omzettingstermijn verstreken is.

- Richtlijn 99/30 van de Raad van 22 april 1999 betreffende de grenswaarden voor zwaveldioxide, stikstofdioxide, zwevende deeltjes en lood in de lucht

De omzettingstermijn verstreek op 19 juli 2001. Het besluit terzake van de Vlaamse regering werd op 14 februari 2002 in het Belgisch Staatsblad gepubliceerd. Bij het schrijven van dit antwoord was deze publicatie nog niet meegedeeld aan de Europese Commissie.

- Richtlijn 98/30 van het Europees Parlement en de Raad van 22 juni 1998 betreffende gemeenschappelijke regels voor de interne markt voor aardgas

De omzettingstermijn verstreek op 10 augustus 2000. Deze richtlijn werd omgezet in Vlaamse wetgeving door middel van het decreet van 6 juli 2001 houdende de organisatie van de gasmarkt, afgekort het Aardgasdecreet (Belgisch Staatsblad 3 oktober 2001). Er zijn nog geen ontwerpbesluiten ter uitvoering van dit decreet goedgekeurd door de Vlaamse regering. Bijgevolg is er ook nog geen kalender van de opening van de aardgasmarkt vastgesteld.

- Richtlijn 96/82 van de Raad van 9 december 1996 betreffende de beheersing van de gevaren van zware ongevallen waarbij gevaarlijke stoffen zijn betrokken (Seveso II-richtlijn)

De omzettingstermijn verstreek op 3 februari 1998. Het overgrote deel van de Seveso II-richtlijn is omgezet door een samenwerkingsakkoord met de federale overheid dat vorig jaar in werking is getreden. Enkel artikel 12 van de richtlijn moet nog worden omgezet door Vlaanderen. Dit gebeurt door een voorontwerp van decreet dat sinds 27 juli 2001 bij de Raad van State ligt voor advies (advies gevraagd op 1 maand). In de loop van maart 2002 zou de Raad van State het advies afwerken, waarna de tekst aangepast dient te worden aan de opmerkingen van de Raad van State alvorens het naar de Vlaamse regering te kunnen sturen.

2. Betwistingen

In het Vlaams overzicht (bijgehouden tot 18 maart 2002) staan 27 inbreukdossiers :

- 2 dossiers met een ingebrekestelling na arrest,
- 1 dossier waarin reeds een eerste arrest werd geveld,
- 5 dossiers met een dagvaarding,
- 9 dossiers waarin een "met redenen omkleed advies" werd ontvangen,
- 10 dossiers met een ingebrekestelling.

Van de 27 Vlaamse inbreukdossiers zijn er acht waarin een dagvaarding werd ontvangen en dus een procedure voor het Hof van Justitie loopt.

De 27 inbreukdossiers worden hieronder gerangschikt volgens de mate waarin de inbreukprocedure is gevorderd.

De per dossier opgenomen rubriek "te ondernemen stappen tot klassering" impliceert steeds als finale stap het formeel meedelen aan de Europese Unie van de Vlaamse maatregelen, regelgevende "producten en/of stellingnames".

Zaaknummer : C-207/97

- Dossiernaam : gevaarlijke stoffen in het aquatisch milieu
- Onderwerp van het dossier : reductieprogramma's voor bepaalde stoffen (lijst II) ontbreken
- Stand in de procedure : ingebrekestelling na arrest
- Te ondernemen stappen tot klassering : volgens de Europese Commissie is een afstemming van de verschillende gewestelijke programma's nodig (m.a.w. 1 uniform programma) en dient Vlaanderen, dat vooroploopt in vergelijking met de andere gewesten, haar programma enkel nog te vervolledigen

Zaaknummer : C-307/98

- Dossiernaam : kwaliteit van het zwemwater
- Onderwerp van het dossier : het overschrijden van de toegelaten grenswaarden in bepaalde zwemzones
- Stand in de procedure : ingebrekestelling na arrest
- Te ondernemen stappen tot klassering : ten einde de normen te halen, dient te worden geïnvesteerd in de uitbouw van waterzuiveringsprogramma's

Zaaknummer : C-230/00

- Dossiernaam : stilzwijgende milieuvergunning (richtlijn 97/11)
- Onderwerp van het dossier : de mogelijkheid een stilzwijgende milieuvergunning te krijgen, wordt door de Europese Commissie niet aanvaard

- Stand in de procedure : veroddelingsarrest van 14 juni 2001
- Te ondernemen stappen tot klassering : een wijziging van het milieuvergunningendecreet en de uitvoeringsbesluiten is noodzakelijk. Dit dossier wordt binnen afzienbare tijd door de Vlaamse minister van Leefmilieu ingeleid

Zaaknummer : C-252/01

- Dossiernaam : kustwaarneming middels luchtfotografie
- Onderwerp van het dossier : bij het plaatsen van deze overheidsopdracht zouden volgens de Europese Commissie de procedures niet zijn nageleefd
- Stand in de procedure : aanhangigmaking
- Te ondernemen stappen tot klassering : de conclusies van de advocaat-generaal dienen te worden afgewacht

Zaaknummer : C-324/01

- Dossiernaam : Habitatrictlijn
- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van richtlijn 92/43 tot instandhouding van natuurlijke habitats en wilde flora en fauna
- Stand in de procedure : aanhangigmaking
- Te ondernemen stappen tot klassering : in het Vlaams Parlement wordt een voorstel van decreet besproken, waarna de nodige uitvoeringsbesluiten nog dienen te worden opgemaakt

Zaaknummer : C-319/01

- Dossiernaam : MER-richtlijn (richtlijn 97/11)
- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van de MER-richtlijn (milieu-effectbeoordeling)
- Stand in de procedure : aanhangigmaking
- Te ondernemen stappen tot klassering : advies van de Raad van State over het voorontwerp van MER/VR-decreet wordt afgewacht, waarna kan worden overgegaan tot definitieve goedkeuring door het Vlaams

Parlement, publicatie in het Belgisch Staatsblad en opstellen van de nodige uitvoeringsbesluiten

(*MER : milieueffectrapport – red.*)

Zaaknummer : C436-01

- Dossiernaam : GGO's
- Onderwerp van het dossier : niet-omzetting van de richtlijn inzake genetisch gemodificeerde micro-organismen (richtlijn 98/81)
- Stand in de procedure : aanhangigmaking
- Te ondernemen stappen tot klassering : dit dossier zal binnenkort geagendeerd worden op de Vlaamse regering voor een eerste principiële goedkeuring, waarna het advies van de Raad van State moet worden ingewonnen, de definitieve goedkeuring moet volgen en de publicatie in het Belgisch Staatsblad

Zaaknummer C-415/01

- Dossiernaam : Vogelrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : volgens de Europese Commissie ontbreekt het in Vlaanderen aan een juridisch bindend beschermingsregime en zouden de kaarten ter afbakening van vogelrichtlijngebieden niet gepubliceerd zijn in het Belgisch Staatsblad en dus niet tegenstelbaar zijn
- Stand in de procedure : aanhangigmaking
- Te ondernemen stappen tot klassering : in het Vlaams Parlement wordt een voorstel van decreet besproken, waarna de nodige uitvoeringsbesluiten nog dienen te worden opgemaakt

Zaaknummer : 95/4435

- Dossiernaam : Zwartebeek, Leopoldsburg (Vogelrichtlijn)
- Onderwerp van het dossier : aantasting van het vogelrichtlijngebied Zwartebeek
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : instandhoudingsmaatregelen voor dit vogel-

richtlijngebied worden gecommuniceerd aan de Europese Commissie

overgaan alvorens het dossier geklasseerd kan worden

Zaaknummer : 94/2239

Zaaknummer : 1998/2302

- Dossiernaam : nitraatrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : de Code van Goede Landbouwpraktijken is onvolledig volgens de Europese Commissie
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : volgens Vlaanderen zou de Code wel volledig zijn en de stelling van de Europese Commissie wordt dan ook betwist

- Dossiernaam : anciënniteit in overheidsdienst
- Onderwerp van het dossier : de administratieve anciënniteit in de Vlaamse overheidsdiensten van ambtenaren opgebouwd in andere EU-lidstaten dient ook te worden gerespecteerd
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies

Zaaknummer : 97/4750

- Dossiernaam : nitraatrichtlijn
- Onderwerp van het dossier : een actieplan en rapporteringsverslag omtrent de afbakening van meer kwetsbare zones zijn noodzakelijk
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : er zullen meer zones als kwetsbaar worden afgebakend

- Te ondernemen stappen tot klassering : de bovenvermelde problematiek vergt regelgevende aanpassingen op drie vlakken, namelijk het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, de VOI's en de VWI's én de lokale besturen. Wat het ministerie betreft, ligt het ontwerp van gedereguleerd Vlaams Personeelsstatuut bij de Raad van State voor advies, waarna de nodige tekstaanpassingen zullen moeten worden gemaakt, gevolgd door de definitieve goedkeuring en de publicatie in het Belgisch Staatsblad

Zaaknummer : 98/4137

- Dossiernaam : gemeentelijke heffing op parabolantennes
- Onderwerp van het dossier : de belasting van de parabolantennes zou strijdig zijn met het vrij verkeer van diensten
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : in Vlaanderen is deze belasting ondertussen overall afgeschaft. Alvorens te kunnen klasseren, dient de Europese Commissie duidelijk te maken of zij ook wil dat de geïnde belasting van voor 1998 dient te worden terugbetaald. Indien dit niet hoeft, kan dit dossier geklasseerd worden. Indien de Europese Commissie vasthoudt aan de terugbetaling van de vóór 1998 geïnde belasting, dan zullen de gemeenten tot terugbetaling moeten

Wat de VOI's en VWI's betreft, moeten de definitief goedgekeurde besluiten houdende wijziging van het stambesluit van de VOI's en het statuut van de VWI's nog worden bekendgemaakt. Wat de lokale besturen betreft, werden het goedgekeurde sectorale akkoord 2002 en de omzendbrief BA 2002/02 betreffende de toelichting bij het sectoraal akkoord 2002 voor het personeel van de lokale besturen gepubliceerd in het Staatsblad

(VOI : Vlaamse openbare instelling ; VWI : Vlaamse wetenschappelijke instelling – red.)

Zaaknummer : 98/4303

- Dossiernaam : verbrandingsinstallatie Drogenbos, MER-richtlijn (97/11)
- Onderwerp van het dossier : de vergunning voor de installatie zou in strijd met de MER-richtlijn zijn afgegeven en de doorwerking van de MER-richtlijn in stedenbouwkundige vergunning zou niet geregeld zijn
- Stand in de procedure : de ingebrekestelling van 28 januari 1999 in verband met de mi-

lieuvergunning werd op 10 mei 2000 gevolgd door een aanvullende ingebrekestelling in verband met de bouwvergunning en de omzetting van de MER-richtlijn. Dit laatste aspect (de omzetting) gaf aanleiding tot een met redenen omkleed advies op 28 juli 2000

- Te ondernemen stappen tot klassering : aangezien de vergunningen voorlopig zijn geschorst, heeft de Europese Commissie deze procedure stilgelegd. Het met redenen omkleed advies zal met de omzetting van richtlijn 97/11 (zie dossier nr. 7 in dit overzicht) opgelost moeten worden

Zaaknummer : 99/2030

- Dossiernaam : stedelijk afvalwater
- Onderwerp van het dossier : de Europese Commissie stelt een aanzienlijke achterstand vast bij de opvang en zuivering van stedelijk afvalwater
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : historische investeringsachterstand terzake wordt aangepakt om de achterstand inzake waterzuivering versneld weg te werken

Zaaknummer : 2000/2034

- Dossiernaam : gevaarlijke afvalstoffen
- Onderwerp van het dossier : het identificatieformulier bij het transport binnen een lidstaat ontbreekt
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies
- Te ondernemen stappen tot klassering : definitief goedgekeurd ontwerpbesluit moet nog worden gepubliceerd in het Belgisch Staatsblad

Zaaknummer : 2001/0160

- Dossiernaam : drinkwater
- Onderwerp van het dossier : laattijdige omzetting van de richtlijn betreffende de kwaliteit van voor menselijke consumptie bestemd water (98/83)
- Stand in de procedure : met redenen omkleed advies

- Te ondernemen stappen tot klassering : het decreet terzake wordt door het Vlaams Parlement behandeld, waarna publicatie in het Belgisch Staatsblad moet volgen en de uitvoeringsbesluiten dienen te worden goedgekeurd

Zaaknummer : 97/4763

- Dossiernaam : overheidsopdracht Verrebroekdok
- Onderwerp van het dossier : de Europese Commissie ontving een klacht over het verplicht gebruik van Benorcement
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te ondernemen stappen tot klassering : volgens Vlaanderen kan dit dossier geklasseerd worden. Er worden dan ook contacten gelegd met de Commissie

Zaaknummer : 99/2039

- Dossiernaam : Habitatrictlijn (Natura 2000-netwerk)
- Onderwerp van het dossier : er zouden te weinig beschermde gebieden zijn aangeduid in België
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te ondernemen stappen tot klassering : de aanduiding van extra gebieden werd meegeëld aan de Europese Commissie. Af te wachten valt of deze hiermee zal instemmen

Zaaknummer

- Dossiernaam : televisierichtlijnen
- Onderwerp van het dossier : de must carry-regeling en het recht op vrije nieuwsgaring zouden strijdig zijn met het gemeenschapsrecht
- Stand in de procedure : ingebrekestelling
- Te ondernemen stappen tot klassering : momenteel vindt overleg plaats met de Europese Commissie, waarna een ontwerp van wijziging aan de gecoördineerde decreten aan het parlement zal worden voorgelegd

Zaaknummer : 99/2256

- Dossiernaam : PCB's (*polychloor bifenylen – red.*)

- Onderwerp van het dossier : de Europese Commissie is van oordeel dat er geen inventaris van PCB-apparaten is en dat er tevens geen verwijderingsplan voorhanden is

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : volgens Vlaanderen zijn zowel de inventaris als het verwijderingsplan voorhanden

Zaaknummer : 2000/4110

- Dossiernaam : erkenning van uitzendkantoren in België

- Onderwerp van het dossier : volgens minstens één buitenlands uitzendkantoor zouden de erkenningsvoorwaarden in strijd zijn met het vrij verkeer van diensten

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : een gecoördineerd Belgisch antwoord op de ingebrekestelling werd verstuurd naar de Commissie

Zaaknummer : 98/4669 en 98/5005

- Dossiernaam : MER-, Habitat- en Vogelrichtlijn bij Verrebroekdok en Deurganckdok

- Onderwerp van het dossier : de afgeleverde vergunningen zouden in strijd zijn met voormelde richtlijnen

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : Vlaanderen komt zijn verplichtingen na door een nieuwe MER (milieueffectbeoordeling) en een nieuw compensatieplan op te stellen

Zaaknummer : 2000/2209

- Dossiernaam : verwijdering van afgewerkte olie

- Onderwerp van het dossier : er dienen meer maatregelen te worden genomen om voorrang te verlenen aan de behandeling van afgewerkte olie door regeneratie

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : naast een wijziging van Vlarea (*Vlaams Reglement*

voor Afvalvoorkoming en -beheer – red.) zullen tevens de nodige beleidsimpulsen worden gegeven om de regeneratie van afgewerkte olie te bevorderen

Zaaknummer : 2000/2211

- Dossiernaam : Zaventem 2000

- Onderwerp van het dossier : de MER-richtlijn, meer bepaald de consultatie van het publiek, zou niet correct zijn toegepast

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : het Vlaams Gewest is van oordeel dat de laatst afgeleverde vergunningen wel richtlijnconform zijn

Zaaknummer : 1998/5101, 1999/2237, 1999/5003 en 2000/2039

- Dossiernaam : Demervallei, Ravels en Kalmthoutse Heide

- Onderwerp van het dossier : België zou niet de nodige maatregelen hebben genomen om de aantasting van Vogelrichtlijngebieden te voorkomen, zou geen alternatieven in overweging hebben genomen en zou geen dwingende redenen hebben aangevoerd voor de werken

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : naast de nodige positieve maatregelen, met inbegrip van bepaalde herstelprogramma's, worden per gebied tevens maatregelen uitgewerkt om de negatieve impact van bepaalde activiteiten te beperken

Zaaknummer : 2001/4488

- Dossiernaam : belasting op mestproductie

- Onderwerp van het dossier : heffing op de import van mest zou in strijd met het gemeenschapsrecht zijn

- Stand in de procedure : ingebrekestelling

- Te ondernemen stappen tot klassering : onderzocht wordt of de betrokken heffing inderdaad discriminerend is en eventueel herzien moet worden

3. Genomen maatregelen teneinde deze betwistingen en/of laattijdige omzettingen tegen te gaan

Naast de ondernomen of te ondernemen acties die bij elk van bovenstaande dossiers zijn vermeld, worden ook initiatieven met een meer structureel karakter ondernomen.

In de eerste plaats wordt, teneinde de betwistingen en/of laattijdige omzettingen weg te werken en zoveel als mogelijk nieuwe te vermijden, op dit ogenblik volop gewerkt aan de uitbouw van een interdepartementale gegevensbank, die de Europese regelgeving van "van bron tot monding" zal opvolgen. Deze gegevensbank zou moeten toelaten een overzichtelijker beeld te krijgen van de stand van zaken in elk onderhandelings- en omzettingsdossier, waardoor tijdig de nodige stappen kunnen worden ondernomen om een betwisting of laattijdige omzetting te vermijden. Op dit ogenblik worden de bestaande inbreukdossiers en de lopende omzettingen in de databank ingevoerd, waarna ook de verschillende voorstellen erin zullen worden opgenomen. Dit alles zou moeten toelaten een volledig en accuraat beeld te hebben van de verschillende te onderhandelen dossiers en de omzettingsverplichtingen van Vlaanderen.

Ingegeven door het feit dat niet alle diensten vertrouwd zijn met basisinformatie met betrekking tot de omzettings- en toepassingsproblematiek, stelt de coördinator voor de Vlaamse overheid inzake de omzetting en toepassing van Europese regelgeving op dit ogenblik een voorlichtend document samen voor de betrokkenen in de Vlaamse overheid dat informatie bevat over bijvoorbeeld de correcte communicatielijnen van en naar de Commissie en de proceduregegevens omtrent gedingvoering voor het Hof. Bovendien formuleert hij een systematisch pleidooi voor (meer) contactname en -onderhoud met de betrokken diensten van de Commissie. Uit ondervinding weet men dat dit te vermijden situaties kan uitsluiten.

4. Evolutie van de laatste jaren inzake de omzetting en toepassing van Europese regelgeving

De opvolging van de omzetting en toepassing van Europese regelgeving is een continu proces waarbij het moeilijk is op basis van cijfermatige gegevens bepaalde tendenzen af te leiden.

Zo komen er steeds meer nieuwe richtlijnen waaraan een omzettingsdatum verbonden is.

Deze richtlijnen kunnen aanleiding geven tot betwistingen door de Commissie wegens laattijdige, gebrekkige, niet-correcte of onvolledige omzetting. De Commissie kan ook handelingen betwisten wanneer die voor haar neerkomen op een foutieve toepassing van richtlijnen of verdragsbepalingen.

Anderzijds blijven er ook de "lopende dossiers", waarvan de behandelstermijn zich over meerdere jaren kan uitstrekken en die dus in de statistieken meegerekend blijven.

Het fenomeen van de laattijdige omzetting is een bekend pijnpunt en het verdient de nodige aandacht om het zoveel als mogelijk te voorkomen.

Betwistingen zijn in vele gevallen niet te vermijden, omdat het implementeren van Europese regelgeving een omzettingsproces veronderstelt waarbij interpretatieverschillen rond hoe de omzetting moet gebeuren, niet altijd uit te sluiten zijn.

In het algemeen kan men als een negatieve tendens aanmerken wanneer een zaak in de hiërarchische ladder opklimt of het aantal zaken op het hoger niveau toeneemt, met andere woorden wanneer men van een eenvoudige vraag tot uitleg komt via een ingebrekestelling naar een dagvaarding voor het Hof tot uiteindelijk een eerste of tweede arrest door het Hof van Justitie.

Er moet worden vastgesteld dat momenteel acht Vlaamse inbreukdossiers aanleiding hebben gegeven tot een dagvaarding voor het Hof, terwijl dit in de jaren 1999-2000 beperkt bleef tot een tweetal. Ook bij de ingebrekestellingen (van 2 over 7 tot 10) en de met redenen omklede adviezen (van 6 over 7 tot 9) valt een lichte stijging ten aanzien van de periode 1999-2000 te noteren.

Zoals hierboven vermeld, zijn deze cijfergegevens voorzichtig te interpreteren m.b.t. een al dan niet positieve balans en moeten voor elk dossier de impact of de vooruitzichten op een positieve afloop in rekening worden gebracht.

Op die manier kan worden vastgesteld dat heel wat dossiers in een eindfase verkeren, in die zin dat de nodige regelgeving werd afgewerkt of in de pijplijn zit.

Vraag nr. 66
van 21 februari 2002
van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 23
 van 21 februari 2002
 van de heer Johan De Roo
 Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
 VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
 EN HUISVESTING

Vraag nr. 48
van 5 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Administratieve vereenvoudiging – Federale task force

Onlangs kondigde de federale regering aan dat er een "task force administratieve vereenvoudiging" zou worden opgericht. Deze werkgroep zou ervoor moeten zorgen dat de bedrijven voortaan hun administratieve verplichtingen ten aanzien van de federale overheid zouden kunnen afhandelen door middel van één formulier, terwijl ten aanzien van de Vlaamse administratie ook nog slechts van één formulier gebruik zou moeten worden gemaakt.

1. Was die aankondiging gestoeld op een concrete afspraak met de Vlaamse regering ?
2. Zo ja, wat is de juiste draagwijdte van die afspraak ?

Antwoord

In februari 2002 werd inderdaad een federale "task force administratieve vereenvoudiging" op-

gericht, onder voorzitterschap van de eersteminister en met als leden de federale ministers en voorzitters van de FOD's (*FOD : federale overheidsdienst – red.*). Deze horizontale kerngroep kan – afhankelijk van de te behandelen dossiers – worden uitgebreid met de rechtstreeks betrokken politieke en administratieve beleidsverantwoordelijken. Daarnaast kan de eersteminister het initiatief nemen om, voor de punten waar dit noodzakelijk is en in het bijzonder m.b.t. de realisatie van de doelstellingen inzake e-government en de verplichtingen opgelegd aan de startende ondernemers, de coördinatie te verzekeren met de deelregeringen door de ministers-presidenten en de inhoudelijk bevoegde gewestministers uit te nodigen naar de task force.

Het initiatief tot oprichting van deze task force kan in eerste instantie als een zuiver federaal initiatief worden bestempeld. De belangrijkste reden hiervoor is dat de registratieplichten van een ondernemer nagenoeg allemaal exclusief behoren tot het federale bevoegdheidsdomein : Repertorium Rechtspersonen, BTW, RSZ en handelsregister (*RSZ : Rijksdienst voor Sociale Zekerheid – red.*). Deze verschillende registratieverplichtingen worden samengesmolten tot één registratie en één uniek identificatienummer, op te nemen in één gefusioneerde databank waarop eerst alle federale overheden, maar later ook de regionale overheden zullen worden aangesloten. Het betreft hier de zogenaamde Kruispuntbank Ondernemingen (KBO), in handen van de FOD Economie, KMO, Middenstand en Energie.

Voor de Vlaamse overheid volgt het departement Economie, Werkgelegenheid, Binnenlandse Aangelegenheden en Landbouw (EWBL) deze federale uniformiseringsbeweging op de voet. Er werd reeds langer ingespeeld op de komst van het nieuwe unieke ondernemersnummer. Een uniek identificatienummer wordt momenteel ingepast in tal van Vlaamse bestanden op EWBL.

In overleg met het federale niveau zal het e-governementteam eerstdaags een dossier aan de Vlaamse regering voorleggen waarbij alle Vlaamse overheidsentiteiten verplicht zullen worden hun bestanden op te kuisen en aan te passen aan het unieke identificatienummer, waardoor alle administratieve toepassingen en in het bijzonder de vele geplande Vlaamse e-governmenttoepassingen onmiddellijk zullen profiteren van deze nieuwe en onmisbare functionaliteit bij de invoering van het "unieke ondernemersnummer".

Vraag nr. 52
van 13 februari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Vlabinvest Wezembeek-Oppem – Stand van zaken

Met mijn schriftelijke vraag nr. 94 van 24 februari 2000 vroeg ik de toen bevoegde minister naar een stand van zaken m.b.t. het Vlabinvest-project op de site van het voormalig Don Bosco-instituut in Wezembeek-Oppem (Vlabinvest : Investeringsfonds voor Grond- en Woonbeleid voor Vlaams-Brabant) (Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 12 van 5 mei 2000, blz. 1095.)

De minister deed mij mee dat het project zeker zou worden voortgezet, dat er twee ontwerpers werden aangesteld en dat de bouwaanvraag werd ingediend, die door de gemeentelijke overheid evenwel negatief werd geadviseerd.

Door het uitgebreid overleg met alle bevoegde diensten hoopte de minister dat het project binnen een zeer korte periode zou worden ingediend en vergund.

Kan de minister een stand van zaken geven ?

Antwoord

Het project Vosberg in Wezembeek-Oppem omvat de afbraak van een schoolgebouw en pastorie en het bouwen van drie meergezinswoningen (21 appartementen), zijnde fase 1, en veertien woningen, zijnde fase 2.

De grond werd door Vlabinvest aangekocht op 1 april 1999.

De socialehuisvestingsmaatschappij Elk Zijn Huis (Tervuren) werd verzocht een huisvestingsproject te realiseren in het kader van Vlabinvest.

Een ontwerper werd door de socialehuisvestingsmaatschappij aangesteld voor het ontwerpen van drie meergezinswoningen (21 appartementen ; fase 1) ; een andere ontwerper werd aangesteld voor het ontwerpen van veertien eengezinswoningen (fase 2). Beide ontwerpers werd gevraagd rekening te houden met de gegevens van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Leefmilieu en Infrastructuur (LIN) en met de bestaande bomen (o.a. eiken) aanwezig op het terrein.

Vertegenwoordigers van de socialehuisvestingsmaatschappij en van de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij brachten in 1999 een werkbezoek aan de site, samen met de leidende ambtenaar en de stafmedewerker van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm), afdeling ROHM Vlaams-Brabant (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement LIN). Dit werkbezoek bracht de aanwezigheid van enkele botanisch waardevolle bomen aan het licht. Naar aanleiding hiervan werd door de socialehuisvestingsmaatschappijen een landschapsarchitect aangesteld met het oog op het opstellen van een aangepast inplantingsplan.

Op basis van dit inplantingsplan werd op 1 december 1999 een dossier betreffende aanvraag tot bouwvergunning voor het slopen van de bestaande bebouwing en de bouw van drie meergezinswoningen (fase 1) ingediend.

Gezien de opmerkingen na het indienen van voormeld dossier geformuleerd door de gemeentelijke overheid met betrekking tot de voorgestelde wegenwerken op het terrein, werd de aanvraag later ingetrokken.

Hierop volgend werd op 1 maart 2000 een coördinatievergadering gehouden op het gemeentehuis van Wezembeek-Oppem, waarbij alle betrokkenen zich akkoord verklaarden met de door de gemeente voorgestelde wijzigingen in het wegencorridor : er zouden twee aansluitingen op de Vosberg komen in plaats van één. Door deze verwijzing komt één eengezinswoning uit fase 2 te vervallen, wat het totale aantal eengezinswoningen op dertien brengt.

Op 12 juli 2000 werd, op basis van deze nieuwe inrichting, een tweede dossier betreffende aanvraag tot bouwvergunning ingediend door fase 1.

In het openbaar onderzoek, door de gemeente in het kader van deze aanvraag gehouden, kwam enkel één opmerking van een aanpalende buur voor ; deze opmerking werd verworpen.

Op 28 september 2000 werd door het schepencollege van Wezembeek-Oppem gunstig advies verleend voor het dossier, doch niet voor het wegencorridor.

Op 1 december 2000 werd op de zetel van de afdeling Wegen en Verkeer Vlaams-Brabant van de administratie Wegen en Verkeer (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement LIN) een vergadering gehouden betreffende de aansluiting van het project op de gewestweg. De administratie

Wegen en Verkeer kon hierover pas een akkoord geven na de opstelling van een definitief plan. De afdeling Gesubsidieerde Infrastructuur van de administratie Overheidsopdrachten, Gebouwen en Gesubsidieerde Infrastructuur (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement Algemene Zaken en Financiën – AZF) die als bouwheer voor deze wegenwerken optreedt, kan echter pas een ontwerper aanstellen na het akkoord van de administratie Wegen en Verkeer. Om deze patstelling te doorbreken, gaf de administratie Wegen en Verkeer een voorwaardelijk akkoord en vroeg het definitieve plan als controle.

OP 18 december 2000 werd op de zetel van de socialehuisvestingsmaatschappij een coördinatievergadering gehouden betreffende de opmerkingen van de afdeling Bos en Groen van de administratie Milieu-, Natuur-, Land- en Waterbeheer (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement LIN). Naar aanleiding van deze opmerkingen werd het wegentracé minimaal gewijzigd omwille van het behoud van een eik op de hoek van het perceel en werd door de socialehuisvestingsmaatschappij, in het kader van het Bosdecreet, een compensatievoorstel ingediend voor de noodzakelijke gedeeltelijke ontbossing van het terrein. Dit voorstel werd door de bevoegde diensten goedgekeurd.

Op 4 januari 2001 werd een plan met het nieuw en definitief wegentracé bezorgd aan alle betrokkenen ; zowel de afdeling Bos en Groen, de afdeling Wegen en Verkeer alsook de gemeente kunnen zich hierin vinden.

De uitvoeringsdossiers voor beide fasen (1 en 2) zijn reeds opgemaakt : beide fasen zijn aanbestedingsklaar en wachten op uitvoering.

Op 22 januari 2002 werd door de socialehuisvestingsmaatschappij navraag gedaan bij de afdeling ROHM Vlaams-Brabant (Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap, departement LIN) omtrent de stand van zaken.

Naar de socialehuisvestingsmaatschappijen verneemt, is enkel een gemeenteraadsbeslissing nodig waarbij het geplande wegentracé officieel wordt goedgekeurd. Het gehele dossier werd reeds administratief in orde verklaard en dient zijn weg naar de gemeenteraad te vinden voor verder gevolg.

Vraag nr. 53
van 13 februari 2002
van mevrouw MARLEEN VAN DEN EYNDE

Tuinbouwbeurs Essen (Duitsland) – VLAM-stand

Op 2 en 3 februari jongstleden vond in het Duitse Essen een internationale tuinbouwbeurs plaats. Deze beurs heeft tot doel tuinbouwproducten te promoten in het buitenland. Voor de Vlaamse tuinbouwers zijn zulke beurzen van groot belang, vermits 95 % van de tuinbouw in België wordt bedreven in Vlaanderen.

De Vlaamse tuinbouwers konden via de stand van het Vlaams Promotiecentrum voor Agro- en Visserijmarketing (VLAM) aan deze beurs deelnemen. VLAM heeft immers als opdracht een Vlaams promotiebeleid te voeren in overleg met de betrokken sectoren in binnen- en buitenland.

Van Vlaamse promotie was tijdens voormelde beurs geenszins sprake. Aan de stand van VLAM prijkte een bord waarop geschreven stond BELGIQUE – de tricolore vlag – BELGIE.

1. Waarom werd tijdens deze beurs de tuinbouw gepromoot onder "België" in plaats van "Vlaanderen" ?
2. Op welke manier wordt ervoor gezorgd dat in de toekomst Vlaanderen beter wordt gepromoot door VLAM, die tenslotte als opdracht heeft om de "Vlaamse" tuinbouw te promoten ?

Antwoord

1. VLAM heeft als taak de producten van de Vlaamse landbouw-, tuinbouw- en visserijsector te promoten in binnen- en buitenland, dit in nauw overleg en samenwerking met de betrokken sectoren.

Bij de uitvoering van de promotie wordt zoveel mogelijk de Vlaamse herkomst van de producten vermeld. Er dient evenwel ook rekening mee gehouden te worden dat de sectorale promotieprogramma's volledig vanuit de promotiefondsen gefinancierd worden met bijdragen die in de betrokken sectoren geïnd worden. Voor de in het buitenland uitgevoerde acties is er vanuit het bedrijfsleven de uitdrukkelijke vraag om de

buitenlandse klant voldoende duidelijkheid te verschaffen omtrent de herkomst van het aangeboden product en de aanbieder ervan. De ervaring leert dat Vlaanderen in het buitenland nog onvoldoende bekend is, zeker op afzetmarkten buiten Europa, maar ook in de ons omringende landen.

Vandaar dat in samenspraak met de betrokken organisaties en bedrijven ervoor geopteerd werd om, wat buitenlandse beurzen betreft, naar buiten te treden onder de noemer VLAANDEREN – BELGIE. Andere attributen die bijdragen tot de identificatie van de Vlaamse stand op beurzen zijn het VLAM-logo en specifiek voor de sierteeltsector het nieuwe promotieconcept : "The Art of Flowers & Plants from Flanders, Belgium".

Op de stand op IPM Essen 2002 gebeurde de herkomstaanduiding zoals hierboven omschreven (*IPM : Internationaal Plant Fair – red.*). De Belgische driekleur daarentegen past niet in het algemeen standconcept en maakt er ook geen deel van uit. De driekleur was wel aanwezig op de stand van een individuele deelnemer. De aan de Vlaamse groepsstand deelnemende bedrijven zijn zelf verantwoordelijk voor de inrichting van de eigen stand. Er wordt op toegezien dat de individuele standen zoveel mogelijk passen in het VLAM-concept. De vraag is evenwel of het raadzaam is op te treden tegen bedrijven die ook hun Belgische identiteit willen benadrukken.

2. De opdracht van VLAM bestaat er in eerste instantie in de producten van de Vlaamse landbouw-, tuinbouw- en visserijsector te promoten. De promotie van het Vlaams product draagt ongetwijfeld bij tot het uitdragen van de naambekendheid van Vlaanderen, zonder dat dit laatste als een specifieke opdracht van VLAM kan worden beschouwd.

Als toezien minister zal ik alleszins VLAM verzoeken om, naast de productpromotie, ook de Vlaamse herkomst van de producten steeds voldoende te benadrukken.

Vraag nr. 54
van 13 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Streekcharterprojecten – Uitwisseling – CMO Neerpelt

Recentelijk werden talrijke streekcharterprojecten goedgekeurd en voorzien van een budgettaire ondersteuning.

Uit de lijst van projecten blijkt duidelijk dat verschillende projecten toepasbaar zijn in verschillende regio's.

1. Behoort een uitwisseling van projecten tot de mogelijkheden ? Welke criteria en methodiek kunnen hierbij worden gehanteerd ?
2. In welke mate staat het project CMO Neerpelt (kenniscentrum kunststof en aluminium) in relatie tot het geplande researchpark in Kortrijk (*CMO : centrum voor middenstandsopleiding*) ?

Antwoord

1. In het kader van het subregionaal-economisch beleid wordt elk project afzonderlijk beoordeeld op zijn (verwachte) merites en getoetst aan eventuele relevante beleidslijnen terzake. Projecten kunnen zowel heel "streekeigen" zijn en dus weinig overdraagbaar, als ook een meer horizontaal karakter hebben.

Wat de uitwisseling van projecten betreft, is het steeds de bedoeling geweest dat streekplatformen en projectverantwoordelijken van elkaar kunnen leren. Daartoe worden de streekcoördinatoren dan ook geregeld samengebracht rond bepaalde thema's. Bovendien wordt gewerkt aan een informatie-uitwisselingssysteem om projectinformatie beter te laten doorstromen naar alle betrokkenen en geïnteresseerden.

Er dient echter op gewezen te worden dat het gewenste leerproces vooral slaat op de wijze waarop projecten conceptueel kunnen worden opgezet, de "strategische" aanpak, de wijze waarop private partners kunnen worden gemobiliseerd, veeleer dan op het kopiëren van projecten zelf. Projecten (bijvoorbeeld met een proefkarakter) die achteraf gunstig worden geëvalueerd en ook elders zouden kunnen worden geïmplementeerd, dienen bijgevolg veeleer aanleiding te geven tot een "(kader)regeling" dan tot het telkens weer "ad hoc" subsidiëren van gekopieerde (proef)projecten.

2. In Noord-Limburg kan er gewag gemaakt worden van een concentratie van de kunststof- en aluminiumnijverheid. Het doel van het project "kenniscentrum kunststof en aluminium" is om door het ter beschikking stellen van knowhow

en infrastructuur aan onderwijsinstellingen, opleidingsinitiatieven, bedrijven en onderzoeksinstellingen, het opleidingsniveau van het personeel in deze sector te verhogen. Het kenniscentrum wordt dus een draaischijf van kennis en informatie, verzorgt technische opleidingen en bijscholing van opleiders, en zal fungeren als een overlegplatform m.b.t. samenwerking en afstemming inzake opleiding en vorming.

Aangezien de klemtoon van dit project ligt op het aspect "vorming en opleiding", is een subregionale inbedding verantwoord. Dit project is dan ook volledig geconcipeerd op maat van de Noord-Limburgse noden en heeft op zichzelf niet noodzakelijk een link met het geplande researchpark in Kortrijk.

Het kunststoffencentrum in Kortrijk werd als cluster erkend in het kader van het clusterbeleid. Het biedt technologische ondersteuning aan de kunststoffenindustrie in heel Vlaanderen. Ook worden door dit centrum voortgezette opleidingen georganiseerd. De helft van de financiering van deze cluster stond op rekening van de industrie.

Momenteel ressorteert het clusterbeleid onder het Vlaams Instituut voor de Bevordering van het Wetenschappelijk Technologisch Onderzoek in de Industrie (IWT). Op basis van het vigerende VIS besluit, onderdeel "thematische innovatiestimulering", worden enkel nog concrete projecten gesubsidieerd, niet de werking van de hele cluster zelf (*VIS : Vlaamse Innovatiesamenwerkingsverbanden – red.*).

Vraag nr. 55
van 21 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

DAC'ers – Economie, Buitenlandse Handel, Huisvesting

Binnen de beleidsdomeinen Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting zijn ook DAC-ers tewerkgesteld (DAC : Derde Arbeidcircuit).

1. Hoeveel DAC'ers zijn tewerkgesteld binnen de bevoegdheidsdomeinen Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting ?
2. In welke sectoren zijn zij tewerkgesteld ?
3. Wanneer worden zij – conform het regeerakkoord – geregulariseerd ?

Antwoord

M.b.t. het bevoegdheidsdomein Huisvesting

Binnen het bevoegdheidsdomein Huisvesting werden DAC-projecten erkend binnen twee sociale verhuurkantoren en twee huurdersbonden. In totaal betreft het in principe tien medewerkers, waarvan zes voltijds en vier deeltijds.

De mogelijkheid tot regularisatie, conform het regeerakkoord, wordt momenteel door de administratie onderzocht.

M.b.t. het bevoegdheidsdomein Economie

Bij de administratie Economie, de Dienst Investeren in Vlaanderen (DIV), de vijf gewestelijke ontwikkelingsmaatschappijen, de Sociaal-Economische Raad van Vlaanderen (SERV) en het Vlaams Instituut voor het Zelfstandig Ondernemen (VIZO) is geen enkele DAC'er tewerkgesteld.

M.b.t. het bevoegdheidsdomein Buitenlandse Handel

Export Vlaanderen heeft geen personeelsleden in het DAC-statuut tewerkgesteld.

Vraag nr. 57
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Verwijlinteresten – Stand van zaken

Zie :
 Minister-president van de Vlaamse regering
 Vraag nr. 20
 van 21 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1545

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 58
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 64
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1672

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 59 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 65
van 21 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1677

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 60 van 21 februari 2002 van de heer JOHAN DE ROO

Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken

Zie :

Minister-president van de Vlaamse regering
Vraag nr. 23
van 21 februari 2002
van de heer Johan De Roo
Blz. 1546

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Patrick Dewael, minister-president van de Vlaamse regering.

Vraag nr. 61 van 21 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Sociaal patrimonium – Leegstand

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 29 van 9 november 1999 (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 371) zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. Hoe is de leegstand in het sociaal patrimonium sinds eind 1998 geëvolueerd ?

Kan de minister een overzicht geven per arrondissement van het aantal sociale huurwoningen en appartementen die meer dan één jaar leegstaan ?
2. Wat is de verhouding tussen het leegstandspatrimonium en het totale patrimonium ?
3. Wat is de gemiddelde duurtijd van de leegstand in sociale huurwoningen ?
4. Zijn de oorzaken van de leegstand nog altijd dezelfde als in 1998 ?

Antwoord

Het aantal woningen op de lijst "leegstand" vertegenwoordigt 1 % van het totaal aantal huishoudens in Vlaanderen. De centrale HOLV-databank laat toe de eigenaars te classificeren (*HOLV : heffingen op leegstand en verkrotting – red.*).

Verhoudingsgewijs betreft 90 % van de eigenaars een natuurlijk persoon en 10 % een rechtspersoon. Van de rechtspersonen die zijn opgenomen in de centrale databank is slechts 5 % een gemeente, een OCMW of een socialehuisvestingsmaatschappij (SHM) ("GOS"), of nog geen 1 % van het totaal aantal eigenaars.

Voor het volledige gewest had deze groep van publieke actoren eind 2001 in totaal 722 woningen op de lijst leegstand staan. Over het geheel van de ge-

registreerde leegstand beschouwd, vertegenwoordigt dit aantal minder dan 5 %. Hoewel deze woningen tot het publieke patrimonium behoren, is het aandeel sociale woningen niet te becijferen via de centrale databank. Toch zijn onmiskenbaar een aantal sociale woningen geïnventariseerd als leegstand.

Bij de groep van de gemeenten, OCMW's en SHM's is het aantal effectief geïnventariseerde woningen – sociale en andere – de afgelopen jaren telkens met een honderdtal eenheden toegenomen: eind 1999 stonden er 507 woningen op de lijst "leegstand", eind 2000 625 en eind 2001 was dit aantal opgelopen tot 722. Maar ook het aantal schrappingen houdt vrijwel gelijke tred: sinds 1999 bedraagt het aantal schrappingen 209.

Wat de sociale woningen betreft, valt het te verklaren waarom een groot deel van de woningen langdurig op de lijst blijft staan. De publieke initiatiefnemers worden bijna uitsluitend met langdurige leegstand geconfronteerd wanneer grote – en vaak verouderde – projectrealisaties moeten worden gerenoveerd. De renovatie-inspanningen ten aanzien van grootschalige projecten nemen meer tijd dan gewoonlijk in beslag.

Vraag nr. 62
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaminov – Stand van zaken

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 27 van 24 november 1999 inzake Vlaminov (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 6 van 21 januari 2000, blz. 447) zou ik de minister graag volgende vragen stellen.

1. De voorbije jaren speelde het bedrijfsleven goed in op de maatregelen van de Vlaamse overheid om de tewerkstelling te bevorderen en de lasten selectief te verlagen.

Kan de minister een overzicht geven per provincie van het aantal steunaanvragen, de toegekende steun en het aantal gesteunde bedrijven voor de jaren 2000 en 2001?

2. Is er een evolutie merkbaar ten opzichte van de jaren 1998-1999?

Welke verklaring heeft de minister hiervoor? Is een bijsturing noodzakelijk?

3. Zijn er verschillen tussen de provincies? Zo ja, wat is hiervoor de verklaring?

Antwoord

In opvolging van zijn schriftelijke vraag nr. 27 van 24 november 1999 inzake Vlaminov zou ik de Vlaamse volksvertegenwoordiger graag het volgende willen meedelen omtrent de steunmaatregelen Vlaminov en Vlaminov in de jaren 2000 en 2001.

1. In het kader van de Vlaminov-maatregel waren er in de jaren 2000 en 2001 geen steunaanvragen meer. Tegelijkertijd werden er in het jaar 2000 en in het jaar 2001 geen dossiers meer goedgekeurd, omdat de afhandeling van deze maatregel plaatsvond in de jaren 1998 en 1999, met de nadruk op het jaar 1998. Alle dossiers voor die maatregel werden tijdens die twee jaren afgehandeld.

In het kader van de Vlaminov-maatregel konden de ondernemingen in de jaren 2000 en 2001 ook geen steunaanvraag meer indienen. Er waren in het jaar 2000 wel 2.338 Vlaminov-dossiers waarin een beslissing werd genomen om over te gaan tot uitbetaling van de Vlaminov-steun, voor een totaalbedrag van 37.387.559,93 euro. Van de 2.338 positief besliste dossiers kwamen er 836 uit de provincie West-Vlaanderen, 547 uit de provincie Oost-Vlaanderen, 509 uit de provincie Antwerpen, 264 uit Limburg en 182 uit Vlaams-Brabant. De 836 steuntrekkende ondernemingen uit de provincie West-Vlaanderen kregen 9.021.468,99 euro steun, de 547 ondernemingen uit Oost-Vlaanderen kregen 8.111.513,76 euro steun, Antwerpen was met 509 steuntrekkende ondernemingen goed voor 12.777.826,66 euro steun, Limburg en Vlaams-Brabant sloten de rij met respectievelijk 4.587.816,28 euro en 2.288.934,23 euro aan uitgekeerde steun.

Voor het jaar 2001 waren er nog 164 dossiers waarin een positieve beslissing werd genomen. 67 dossiers kwamen uit West-Vlaanderen, 40 dossiers uit Antwerpen, zeven dossiers uit Limburg, 36 dossiers uit Oost-Vlaanderen en veertien steuntrekkende dossiers kwamen uit Vlaams-Brabant. De 164 steuntrekkende dossiers kregen in 2001 een totaalbedrag van 2.181.869,29 euro. 780.530,24 euro werd uitgekeerd voor Antwerpse bedrijven, 88.297,17 euro voor Limburg, 315.102,02 euro voor bedrijven uit Oost-Vlaanderen, West-Vlaanderen kreeg

met 782.521,75 euro het hoogste steunbedrag en de bedrijven uit Vlaams-Brabant kregen 215.418,11 euro.

2. Wat het aantal steuntrekkende dossiers betreft, kan men niet echt spreken over een evolutie. Het zwaartepunt voor het aantal steuntrekkende dossiers lag bij Vlamivorm in het jaar 2000, omdat de ondernemingen toen de meeste aanslagbiljetten hebben toegezonden naar de administratie. Voor de Vlaminov-maatregel lag het zwaartepunt inzake het aantal steuntrekkende dossiers in het jaar 1998. Als er al sprake is van eventuele zwaartepunten inzake het aantal behandelde dossiers, dan is dat louter en alleen te wijten aan oorzaken die de administratie niet in de hand heeft, zoals bijvoorbeeld het toesturen van aanslagbiljetten omdat de administratie niet in de hand heeft, zoals bijvoorbeeld het toesturen van aanslagbiljetten omdat de administratie anders geen betaling kon doen, of het opsturen van informatie om dossiers te vervolledigen zodat de administratie alsnog uitbetalingen kon doen in sommige dossiers.

De enige evolutie die hier te bespeuren valt, is die inzake het aantal ingediende steunaanvragen, want er waren destijds meer dan 11.000 ondernemingen die een aanvraag indienden voor Vlaminov, terwijl er voor Vlamivorm maar 5.299 steunaanvragen werden ingediend.

De bijsturing voor nieuwe lastenverlagende maatregelen is al gebeurd, in die zin dat Vlaminov werd vervangen door Vlamivorm en Vlamivorm werd vervangen door het systeem van de opleidingscheques. In plaats van lastenverlagende maatregelen om de tewerkstelling te bevorderen, werd het systeem van de opleidingscheques uitgewekt om het principe van levenslang leren te ondersteunen, wat onrechtstreeks ook ten goede komt aan de tewerkstelling van de Vlaamse werknemers.

3. Zowel m.b.t. het aantal steunaanvragen als het aantal gesteunde bedrijven kan de administratie geen verklarende factor aanwijzen voor eventuele verschillen tussen de provincies. De dossiers zijn over de jaren 2000 en 2001 gewoonweg chronologisch behandeld, afhankelijk van de inkomende aanslagbiljetten inzake onroerende voorheffing voor aanslagjaar 1998.

De Vlaamse volksvertegenwoordiger kan in de vier onderstaande tabellen samenvattende informatie terugvinden omtrent de toegekende steun per provincie in het kader van de Vlami-

vorm-maatregel voor respectievelijk de jaren 1999, 2000 en 2001.

1999		
Antwerpen	374	2.606.289
Limburg	209	1.614.920
Oost-Vl.	476	3.026.299
Vl.-Brabant	129	1.650.585
West-Vl.	927	6.450.218
Totaal	2.115	15.348.311

2000		
Antwerpen	509	12.777.827
Limburg	264	4.587.816
Oost-Vl.	547	8.111.514
Vl.-Brabant	182	2.888.934
West-Vl.	836	9.021.469
Totaal	2.338	37.387.560

2001		
Antwerpen	40	780.530
Limburg	7	88.297
Oost-Vl.	36	315.102
Vl.-Brabant	14	215.418
West-Vl.	67	782.522
Totaal	164	2.181.869

Totaal 1999, 2000 en 2001		
Antwerpen	923	16.164.646
Limburg	480	6.291.033
Oost-Vl.	1.059	11.452.915
Vl.-Brabant	325	4.754.937
West-Vl.	1.830	16.254.209
Totaal	4.617	54.917.740

Vraag nr. 63
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Hypotheekleningen sociale koopsector – Afbetalingssachterstand

De economie staat momenteel wereldwijd sterk onder druk. In Vlaanderen werden recentelijk heel wat bedrijven gesloten en neemt de werkloosheid opnieuw toe. Veel mensen komen dan in moeilijkheden bij de afbetaling van hun woonkrediet. Om dergelijke onverwachte tegenslagen en de daarmee gepaard gaande financiële drama's enigszins te ondervangen, voorzag de Vlaamse regering in een verzekering tegen inkomensverlies.

1. Kan de minister een overzicht geven van het aantal leningsdossiers met een achterstand in betalingen bij de Vlaams Huisvestingsmaatschappij (VHM) en het Vlaams Woningfonds voor de periode 2000-2001 ? Om welke bedragen gaat het, opgesplitst naar provincie ?
2. Hoeveel mensen werden in diezelfde periode gedwongen om hun woning te verkopen bij de VHM en het Vlaams Woningfonds ?
3. Welke evolutie stelt de minister vast in vergelijking met vorige jaren ? Wat is de verklaring hiervoor ?
4. Kent de verzekering tegen inkomensverlies veel bijval ? Is het niet zinvol om deze verzekering voor iedereen open te stellen, aangezien uit recente cijfers blijkt dat de werkloosheid tegenwoordig niet alleen de zwakkeren en de laaggeschoolden treft, maar ook steeds vaker de hooggeschoolden ?

Antwoord

1. Voor het *Vlaams Woningfonds* beliep het aantal dossiers met een betalingsachterstand van minimum één maand 1.064 in 2000, op een totaal van 33.298 actieve leningen, en 1.109 in 2001, op een totaal van 33.480 actieve leningen. De totale achterstand voor die leningen bedroeg 5.596.191 euro in 2000 en 6.295.863 euro in 2001, waarvan respectievelijk 3.717.175 euro en 4.177.484 euro betrekking hebben op vervroegd opgeëiste, vervallen rekeningen.

Voor de *Vlaamse Huisvestingsmaatschappij* bedroeg het aantal leningen met achterstand eind 2000 2.111, voor een totaalbedrag aan achterstand van 805.417,56 euro, zijnde 0,086 % van het uitstaande kapitaal. Er waren 170 leningen waarvan de achterstand méér dan drie maandbedragen bedroeg, 135 leningen die de bestaande achterstand maandelijks aanzuiveren door middel van verhoogde stortingen, 60 leningen die bezorgd zijn aan een advocaat of een notaris

voor het uitvoeren van de procedure inzake uitvoerend beslag op onroerende goederen en 1.846 leningen met een achterstand die minder dan drie maandbedragen bedraagt. In het overgrote deel van die 1.846 leningen betreft het dan nog eens leningen met slechts een minimale achterstand (minder dan 25 euro of zelfs slechts enkele eurocenten). Die achterstand betreft dan veelal onbetaald gebleven achterstallige intresten.

In 2001 waren er 2.529 leningen met achterstand bij de VHM, met een totaalbedrag van 922.857,77 euro, zijnde 0,095 % van het uitstaande kapitaal. Leningen met meer dan drie maanden achterstand, 239. Dossiers in uitvoerend beslag, 70. Leningen met minder dan drie maanden achterstand, 2.179, waarvan bijna 90 % met een achterstand van minder dan 25 euro.

Er zijn momenteel geen cijfers per provincie beschikbaar.

2. Op verzoek van het *Vlaams Woningfonds* werden twaalf woningen gedwongen verkocht in 2000 en zes in 2001.

Er werden op verzoek van de *Vlaamse Huisvestingsmaatschappij* 60 woningen gedwongen verkocht in 2000 en 59 in 2001.

3. Daar "achterstand" een relatief begrip is dat periodiek fluctueert, heeft het, wat dat betreft, geen zin om een optelsom te maken over de periode 1995-2000. Het is wel interessant te vermelden dat de stijging van het aantal leningen met een minimale achterstand bij de VHM verklaard kan worden door de overstap van annuïteitsleningen naar mensualiteitsleningen, waarbij achterstallige intresten veel sneller worden aangerekend.

Globaal gezien kan men over de jaren heen spreken van een status-quo wat de achterstallige betalingen bij de Vlaams-Woningfonds-leningen betreft. Een intense, geïndividualiseerde opvolging van de probleemdossiers is hiervoor wellicht een verklaring. Ook de evolutie van het aantal dossiers die in een procedure van uitvoerend beslag op onroerende goederen zitten bij de VHM, kan vrij stabiel worden genoemd.

4. In 2000 dienden 403 ontleners van de VHM een aanvraag in tot het verkrijgen van de verzekering tegen inkomensverlies, dit is 32,76 % van

het totaal aantal leningen in dat jaar (totaal : 1.230).

In 2001 dienden 895 ontleners een aanvraag in, wat 55,46 % van alle leningen (totaal : 1.612) betreft.

Voor het Vlaams Woningfonds zijn de cijfers de volgende : in 2000 dienden 219 ontleners een aanvraag in tot het verkrijgen van de verzekering tegen inkomensverlies, of 10,75 % van de vereffende leningen van dat jaar. In 2001 dienden 131 ontleners een aanvraag in, dit is 5,93 % van de vereffende leningen.

In het kader van de herziening van de verzekering tegen inkomensverlies midden 2002 – begin 2003, wordt de problematiek van de veralgemening en openstelling van deze verzekering in al haar aspecten overwogen, evenals meer technische punten zoals de hoogte van de franchise. In juni 2003 loopt het contract met de huidige verzekeringsmaatschappij af en zullen de in aanmerking genomen wijzigingen uit de evaluatie in het nieuwe contract worden opgenomen.

**Vraag nr. 64
van 28 februari 2002
van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN**

Mercuriusprojecten – Stand van zaken

In 1998 werden, onder impuls van minister Eric Van Rompuy, door de Vlaamse regering 39 projecten opgenomen die subsidies konden krijgen in het kader van Mercurius, en dit op basis van een selectie door een onafhankelijke, deskundige jury.

Nu, vier jaar na de feiten, moeten de resultaten in deze dynamische gemeenten zichtbaar zijn. Na één jaar was er reeds voor 21 projecten een overeenkomst gesloten voor ongeveer 40 miljoen frank, wat een investering van 2 miljard frank in de binnenstedelijke commerciële centra garandeerde (cfr. schriftelijke vraag nr. 64 van 22 maart 1999 ; Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 13 van 21 mei 1999, blz. 1538). De looptijd van deze projecten varieert : zeven projecten zouden in 1999 worden gerealiseerd, dertien projecten zouden in 2000 klaar zijn, zes projecten zouden ten einde lopen in 2001, één project zou klaar zijn in 2001 en twee projecten zouden stoppen in 2003. Het project Gastrodroom (Brugge) zou wegens de grootschaligheid ervan pas starten in 2003 en stoppen in 2004. Het project Gent Lichtstad was reeds opgestart in 1998 en zou lopen tot 2009. Voor de andere

projecten moest in 1999 de looptijd nog bepaald worden.

Toch zijn nog niet alle projecten klaar.

In zijn antwoord op mijn vraag van 21 mei 1999 verklaarde de toenmalige minister dat aan de lokale besturen slechts uitzonderlijk afwijkingen kunnen worden toegestaan. Dit sloot aan bij het opzet : een strenge selectie van projecten, zodat de meest dynamische projecten voorrang kregen.

Welke projecten zijn nu nog niet klaar ?

Wanneer verwacht men dat deze projecten klaar zullen zijn ?

Welke looptijd was voor deze projecten bepaald ?

Om welke redenen werden verdere afwijkingen toegestaan ?

Antwoord

Stand van zaken

Het Mercuriusproject is een ware aanjager van investeringen in binnenstedelijke commerciële centra gebleken. De projecten die met steun worden gerealiseerd, vertegenwoordigen een totale investering van 110 miljoen euro (4,5 miljard fr.) voor 18,57 miljoen euro (749 miljoen fr.) steun. Voorts blijkt dat twee derde van de niet geselecteerde projecten ook zonder steun uit het Mercuriusfonds worden gerealiseerd.

Voor drie projecten ("Rupelmarkt" in Boom, "Gastrodroom" in Brugge en een deelproject "Schoolplein - H. Hartplein" in Diksmuide) werden geen overeenkomsten gesloten. De reden hiervoor was dat tweeënhalf jaar na de beslissing van de Vlaamse regering nog steeds niet duidelijk was of deze projecten zouden worden gerealiseerd en op welke termijn. Voor de 35 andere projecten kon wel een overeenkomst worden afgesloten.

Intussen is bekend dat het project "Handvrij winkelen" in Gent en het project "Voetgangers- en fietsersverbindingen over het kanaal" in Halle niet zullen worden gerealiseerd, wegens financiële problemen. Het project in Blankenberge bleek minder te kosten dan begroot.

Opmerking

Uit de evaluatie-enquête bleek dat de voorgeschreven termijnen veel te kort waren, waardoor pro-

jectdossiers onvoldoende konden worden uitgewerkt. Heel wat steden en gemeenten bleken nog extra tijd nodig te hebben om de geselecteerde projecten verder te concretiseren. Dit is een van de belangrijkste oorzaken voor de achterstand van sommige projecten. Een andere belangrijke oorzaak betreft problemen bij het verkrijgen van de nodige vergunningen.

Het welslagen van projecten is afhankelijk van verschillende, en vaak externe, factoren. Omdat de ge-

selecteerde projecten een aanzienlijke meerwaarde betekenen voor de commerciële binnenstad en omdat bepaalde omstandigheden onvoorzienbaar zijn en soms niet binnen de wil en macht van de investeerders liggen, liet ik in bepaalde gevallen een afwijking toe op de oorspronkelijk bepaalde termijnen, echter enkel op voorwaarde dat het verzoek sluitend gemotiveerd was. Afwijkingen werden bovendien enkel toegestaan indien er duidelijke inspanningen werden geleverd om het project te realiseren.

Overzicht projecten

Einddata van de totaalprojecten

Projectstatus	1999	2000	2001	2002	2003	2004	2005	2006	2009	Totaal
Afgewerkte	2	3	3	1	0	0	0	0	0	9
Lopende	0	0	2	6	3	1	0	1	1	14
Verlengde	0	0	0	6	2	0	1	0	0	9
Stopgezette	0	3	2	1	0	0	0	0	0	6

Afgewerkte projecten

Stad	Project	Realisatiedatum
1 Sint-Truiden	Kinderanimatie Snoezie	april 1999
2 Oudenaarde	Versterken ruimtelijke samenhang van het bestaande winkelapparaat, deelproject "Heraanleg Krekelpuut"	mei 1999
3 Lier	Heraanleg omgeving Zimmerplein	februari 2000
4 Diest	Restauratie van het historisch en beschermd pand "t Spijker" (enkel het hotel en de verbindingsweg)	mei 2000
5 Blankenberge	Heraanleg van het Casinoplein en de Onderwijs- en Hoogstraat	september 2000
6 Maaseik	Oprichting van een Ontwikkelingsmaatschappij Binnenstad Maaseik (OBM)	december 2000
7 Hasselt	Centrummanagementen	juni 2001
8 Vilvoorde	Pandenbeleid – woonbeleid	december 2001
9 Genk	Centrummanagement en kwaliteitsadvies	januari 2002

Lopende projecten

Stad	Project	Realisatiedatum	schijven
1 Brugge	Wonen boven winkels*	31/12/2001	1
2 Diksmuide	IJzerkaai – Kasteelstraat	31/12/2003	1
3 Eeklo	Integratie van de Molenstraat in het centrumwinkelgebied*	31/12/2001	0
4 Gent	Groot Vleeshuis, Groentenmarkt	31/08/2003	1
5 Gent	Gent Lichtstad	31/12/2009	1
6 Gent	Heraanleg Korenmarkt, Korte Munt, Hooiaard en Groentenmarkt	31/12/2003	2
7 Lier	Wonen boven winkels (gelinkt met project 3.2 : Koepelplatform)	31/12/2003	0
8 Lier	Parkeerhaven met woon- en winkelfunctie	31/12/2002	0
9 Lier	Heraanleg van de Grote Markt*	31/12/2003	0
10 Mechelen	Lamot-site (niet de woningen)	31/03/2004	1
11 Oudenaarde	De Meerspoort (deelproject 1.2 : Inbreidingsproject Droesbeke)	31/12/2006	1
12 Ronse	Oprichting fonds voor herontwikkeling en ingebruikname van leegstaande handelpanden	30/06/2002	1
13 Tongeren	Oud Hospitaal (bij investeringen van individueel belang enkel bouw commerciële ruimten)	31/12/2002	0
14 Veurne	Uitbouw en valorisatie jachthaven	31/12/2002	2

***Opmerking**

- Brugge : een aanvraag tot verlenging is lopende.
- Eeklo : een aanvraag tot verlenging is lopende.
- Lier : de heraanleg van de Grote Markt houdt in dat het aantal parkeerplaatsen wordt gereduceerd. Deze worden opgevangen in de parkeerhaven. Daarom worden de werken aan de Grote Markt pas gestart nadat de aanleg van de parkeerhaven is voltooid, zodat de overlast voor de stadsbewoners wordt beperkt. Bovendien werden het vlakbij gelegen Zimmerplein en de Eikelstraat reeds heraangelegd.

Verlengde projecten**1. Bilzen : Binnengebied Klokkestraat**

Oorspronkelijke timing : 1998-2000

Nieuwe timing : 1 november 1998 – 31 december 2003

Reden van uitstel

Een noodzakelijk perceel voor het project kon pas na het vonnis van de vrederechter op 11 juni 2001 worden ont-eigend. De zorgvuldigheid die daarbij was vereist, liet voor de stad geen snellere besluitvorming toe. De bouwver-gunning (aangevraagd in augustus 2000) kon hierdoor pas op 10 juli 2001 worden afgeleverd. Medio oktober 2001 zijn de werken effectief van start gegaan.

2. Eeklo : Realisatie van de "halter" voor integratie van het Krügerproject in het centrumwinkelgebied

Oorspronkelijke timing : 1999-2000

Nieuwe timing :

- private investeringen van algemeen belang : 1999 – 31 augustus 2001
- publieke investeringen : 1999 – 31 oktober 2001
- private investeringen van individueel belang : 1999 – 31 december 2002

Reden van uitstel

Om de aanzienlijke investeringskosten (13,5 miljoen euro of 546 miljoen fr.) te kunnen spreiden, werd voor de uitvoering van het project de voorrang gegeven aan projecten die de handelsfunctie van het centrumwinkelgebied ondersteunen. In januari 2001 waren deze vrijwel allemaal gerealiseerd. Aangezien de mogelijke verkoop en verhuur van de andere ruimten (kleinere winkels, woningen en kantoren) grotendeels afhankelijk is van het succes van de eerder gerealiseerde grootwinkels, werd de planning voor deze werken naar een latere datum verschoven.

3. Genk : Ondergrondse parking Sint-Martinuskerk en heraanleg van het plein

Oorspronkelijke timing :

- voorbereiding : 1 september 1998 – 31 oktober 1998
- ontwerp- en vergunningsprocedure : 1 november 1998 – 30 april 1999
- realisatie : 1 mei 1999 – 31 maart 2000

Nieuwe timing :

- voorbereiding : 1 september 1998 – 31 januari 1999
- ontwerp- en vergunningsprocedure : 1 februari 1999 – 30 november 1999
- realisatie : 1 december 1999 – 30 april 2002

Reden van uitstel

In februari 2000 werd tijdens het maken van de palenwand (buitenwand van de parking) een hogere waterstand geconstateerd dan verwacht. Uit een daaropvolgende proefboring bleek dat het waterpeil circa 3 meter hoger stond dan het studie bureau had verwacht. Uit een simulatie van bemaling bleek dat een grondwaterbemaling niet mogelijk was en dat derhalve voor een andere uitvoeringsmethode diende te worden gekozen. Het uitwerken van een alternatief vergde tijd, evenals het bereiken van een akkoord tussen de stad Genk en de privé-partners over de verdeling van de kosten.

4. Genk : Revitalisering en herprofilering van de Vennestraat

Oorspronkelijke timing : juli 1998 – december 1999

Nieuwe timing : 1 juli 1998 – 31 december 2002

Reden van uitstel

De winkel-woonpremie is, naast de heraanleg van de straat, de bouw van een justitieantenne en de creatie van een multiculturele versmarkt, het sluitstuk van dit project. Bij de indiening van het Mercuriusproject moest de winkel-

woonpremie nog geïmplementeerd worden. Dit wil zeggen dat er een gebiedsafbakening diende te gebeuren en beoordelings- en financieringscriteria dienden te worden uitgewerkt die in de vorm van een reglement dienden te worden goedgekeurd door de gemeenteraad en de toezijnde overheid. Deze procedure vergde tijd.

Het reglement heeft betrekking op wezenlijke verbeteringen van het gehele pand, er wordt van de gebruiker verwacht dat er wezenlijke investeringen gebeuren. Het plannen van investeringen vergt tijd van de handelaars, zowel om financiële middelen vrij te maken als voor het uitwerken van plannen. Het reglement is op 1 oktober 1998 in werking getreden. Op dit ogenblik werden m.b.t. de Vennestraat achttien dossiers goedgekeurd, en dit op een totaal van 75 in aanmerking komende panden. Dit betekent dat er op relatief korte termijn zeer belangrijke resultaten werden gehaald.

Aangezien al deze inspanningen werden geleverd en omdat er zichtbare resultaten zijn, werd de termijn verlengd om de dossiers die voor de eigenlijke einddatum goedgekeurd werden maar nog niet volledig waren uitgevoerd en derhalve nog niet financieel verantwoord zijn, in aanmerking te nemen voor subsidiëring.

5. Gent : Bootverbinding Zuid–Gaversteen

Oorspronkelijke timing : 1999-2000

Nieuwe timing : 1999 – 31 december 2003

Reden van uitstel

De private investeerder beschikte tijdelijk niet over voldoende financiële middelen om te starten met de noodzakelijke werken voor de bootverbinding, aangezien bij de renovatie van de theaterzaal Capitole nog niet had afgerond. De investeerder heeft toegezegd om in het voorjaar van 2002 te starten met de renovatie van de Vismijn en de bijbehorende steiger voor de bootverbinding.

6. Gent : Jachthaven Nieuwbrugkaai–Voorhoutkaai

Oorspronkelijke timing : 1 december 1998 – 31 december 2001

Nieuwe timing : 1 december 1998 – 31 december 2005

Reden van uitstel

De werken aan de Rodetorenkaai moesten in 2001 worden stilgelegd door de instorting van de aanpalende kaai-muur aan de Hagelandkaai. De werken kunnen pas hervat worden nadat de administratie Waterwegen en Zeewezen (AWZ) de herstellingen heeft uitgevoerd.

De administratie Waterwegen en Zeewezen moet voor de herstelling van deze kaai eerst kredieten uittrekken en de werken zullen hoogstwaarschijnlijk starten in de eerste helft van 2002. Zodra AWZ haar werken aan de Hagelandkaai heeft uitgevoerd, werkt de stad Gent de kaaiverlagingen aan de Rodetorenkaai af en worden de aanlegsteigers gebouwd.

Het college van burgemeester en schepenen van Gent keurde op 28 december 2000 alvast de gunning van deze werken goed. De werken voor de accommodatie van de jachthaven zijn wel al gestart.

7 Gent : Rolluikenbeleid

Oorspronkelijke timing : 1 januari 1999 – 31 december 2000

Nieuwe timing : 1 januari 1999 – 31 december 2002

Reden van uitstel

De stad Gent wou het rolluikenbeleid koppelen aan een bouwreglement, waarbij de investeerder een beroep kon doen op een bijkomende stadsbijdrage, waardoor het steunpercentage werd opgetrokken. Dit vereiste enerzijds nader onderzoek en anderzijds had men voor deze uitbreiding de steun van het college van burgemeester en schepenen nodig. Door de overgang naar een nieuw college begin 2001 konden de besprekingen pas aanvangen in januari 2001.

8 Kortrijk : Stadsmanagement

Oorspronkelijke timing :

- stadsmanagement : 1998-2000
- woon- en winkelpandenregie : 1998-1999

Nieuwe timing :

- stadsmanagement : 28 april 1999 – 28 april 2001
- woon- en winkelpandenregie : 28 april 1999 – 28 april 2002

Reden van uitstel

De aanstelling van de directeur vond slechts plaats begin januari 2000, waardoor de eerste aankopen pas gebeurden met ingang van maart/april 2000. De woon- en winkelpandenregie is dan pas effectief van start gegaan. Op dit ogenblik zijn er voor 112 miljoen frank panden aangekocht.

9 Wetteren : Renovatie stationsomgeving (Posthotel)

Oorspronkelijke timing :

- publieke investeringen : 1998-2000
- private investeringen : 1998-1999

Nieuwe timing :

- publieke investeringen : 1998 – 31 december 2002
- private investeringen : 1998 – 31 december 2002

Reden van uitstel

De werken aan het Stationplein en de onderdoorgang werden in het voorjaar van 2001 aanbesteed. De gunning liet op zich wachten, aangezien mede-investeerder De Lijn geen goedkeuring gaf. Door de vertraging van de gunning kon de plaatsing van de onderdoorgang niet meer plaatsvinden op de twee vastgelegde weekends. De eerstvolgende spooronderbrekingen zijn gepland voor januari 2002 en juni 2002. Daarenboven kunnen de werken aan het plein pas gestart worden na de plaatsing van de tunnel.

Ondertussen heeft de privé-investeerder reeds het grootste deel van de werken aan het Posthotel uitgevoerd. De heraanleg van de Nieuwstraat werd opgeleverd.

Stopgezette projecten

1. Boom : Rupelmarkt (3 deelprojecten : Marktpllein, Galerijplein, Rupelplein)

Datum : stopgezet juli 2000

Redenen

Voor het realiseren van een visuele doorbraak van de Grote Markt in Boom naar de Rupel werd ervan uitgegaan dat het centraal cinemacomplex "Multiskoop" op de Grote Markt kon worden aangekocht. Aangezien het complex leegstond, leek het in eerste instantie aantrekkelijk om op deze locatie de visuele doorbraak te realiseren. Na enkele maanden onderhandelen wenste de eigenaar van het complex niet langer meer te verkopen. Hierdoor werd het gemeentebestuur genoodzaakt om naar een andere locatie uit te kijken om het project alsnog te realiseren. Verschillende alternatieven werden onderzocht, maar geen enkel perceel was beschikbaar, daarom moest worden afgezien van de realisatie van het project.

2. Brugge : Gastrodroom (niet de woningen)

Datum : stopgezet juli 2000

Redenen

Voor de realisatie van het Gastrodroom op het Beursplein moest eerst een andere locatie gevonden worden voor de huidige beurszalle. Het zoeken naar een locatie met een grote oppervlakte waarvan de verwerving financieel haalbaar was, heeft geen concreet resultaat opgeleverd, waardoor het project niet kon worden uitgevoerd.

3. Diksmuide : Schoolplein – H. Hartplein, subproject 1 "Project voor rekening van NV Cosmat"

Datum : stopgezet januari 2000

Redenen

Doordat het als eerste gerangschikte project van Diksmuide "IJzerkaai-Kasteelstraat" het leeuwendeel (21 miljoen fr. van de 30 miljoen fr.) van de maximaal toegestane subsidie voor private investeringen van individueel belang ontving, zou het project met de NV Cosmat slechts beschikken over 9 miljoen frank (30-21) steun in de plaats van 13 miljoen. Daarenboven had de jury slechts een onderdeel van het project met de NV Cosmat geselecteerd, waardoor de privé-investeerder in het geheel afzag van de uitvoering van het project.

4. Diest : Herwaardering van de Cellebroeders-site (enkel fase A en B)

Datum : stopgezet juni 2001

Redenen

Aangezien er een financieel probleem was bij de bouwheer, werden de werken stilgelegd. Uit een inspectiebezoek bleek dat een groot deel van het project was gerealiseerd. Het verbouwen van het gebouw langs de Koning Albertstraat tot een commercieel pand met zes appartementen en met een doorgang naar de Michel Theysstraat, inclusief de aanleg van de binnenzone tot tegen de kapel, was afgewerkt. De uitvoering van fase B, die bestond uit de restauratie en inrichting van de vroegere kapel van de Cellebroeders, bleek echter beperkt te zijn tot de restauratie van de twee gevels aan de kant van de binnenzone.

5 Gent : Handvrij winkelen

Datum : stopgezet juli 2001

Redenen

In september 2000 bleek dat de VZW De Taxifiets definitief afzag van de voortzetting van het project. De VZW De Taxifiets hoopte een beroep te kunnen doen op Smetbanen, maar later bleek dat ze er niet voor in aanmerking kwam. Hierdoor stegen de begrote personeelskosten aanzienlijk. De stad Gent heeft dan contact opgenomen met de BVBA Teletax, die in juni 1998 had gemeld dat zij eveneens over de faciliteiten beschikte om het project uit te voeren. In december 2000 vond het eerste overleg plaats. In februari 2001 werd aan de administratie gevraagd of de overname van het project door een derde eigenlijk wel mogelijk was en of deze onderneming eventueel in aanmerking komt voor de vastgelegde subsidie. Aangezien de einddatum voor het project gepland was voor augustus 2001, leek het voor de stad Gent vrijwel onmogelijk om in zes maanden een publicatie met de oproep tot kandidaat-overnemers te doen, een onderneming te kiezen, een dossier volledig uit te werken en het uiteindelijk nog te realiseren. Het college van burgemeester en schepenen besliste dan ook in juli 2001 om het initiatief stop te zetten.

6 Halle : Voetgangers- en fietsersverbindingen over het kanaal (enkel de voetgangersbrug tussen station en Dijkstraat)

Datum : stopzetting januari 2002

Redenen

Het college van burgemeester en schepenen heeft beslist om het project niet uit te voeren, enerzijds wegens het niet bereiken van een consensus met de NV Zeekanaal over de verbreding van het kanaal en anderzijds wegens een gebrek aan middelen. Er is een tijdje gezocht naar alternatieven om het project binnen een redelijke termijn te realiseren, maar dit bleek onmogelijk.

Vraag nr. 65
van 28 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Industrieterreinen – Realisatiegraad

In opvolging van mijn schriftelijke vraag nr. 73 van 20 februari 2001 (Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 11 van 27 april 2001, blz. 1495) zou ik volgende vragen willen stellen.

1. Uit de studie van het Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie (SPRE) blijkt dat er heel wat industrieterreinen bestemd zijn, maar dat de realisatie op zich laat wachten wegens diverse knelpunten, zoals gebrek aan coördinatie tussen de betrokken actoren. Nochtans is de nood aan industrieterreinen in Vlaanderen groot.

Wat is de stand van zaken m.b.t. de bestemde maar niet-gerealiseerde industrieterreinen, zoals opgenomen in de SPRE-studie ?

2. Kan de minister een overzicht geven van het aantal subsidieaanvragen voor de ontwikkeling

van nieuwe industrieterreinen in Vlaanderen voor het jaar 2001, met vermelding van het subsidiebedrag, het aantal hectare en de ligging ?

Antwoord

1. Het urgentieproject : stand van zaken

Naast het bestemmen van nieuwe bedrijventerreinen, is het uiteraard de bedoeling dat de reeds voor het bedrijfsleven bestemde ruimte optimaal ingevuld wordt. Wetende dat er in Vlaanderen in de gewestplannen bestemde maar niet gerealiseerde terreinen opgenomen zijn, heb ik met minister Van Mechelen binnen het Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie het urgentieproject "Omschakeling van bestemde naar bouwrijpe bedrijventerreinen" opgezet.

Het urgentieproject ging in maart 2001 van start met een dubbele doelstelling.

Eenzijds was het de bedoeling om een overzicht te krijgen van de bedrijventerreinen die in de bestemmingsplannen opgenomen zijn maar niet ontwik-

keld werden, en te weten te komen waarom dit, ondanks de grote tekorten in alle provincies, niet gebeurde.

Anderzijds diende deze inventarisatie van knelpunten het uitgangspunt te vormen voor het zoeken naar oplossingen op het niveau van het Vlaams Gewest. Het was en is de bedoeling om met alle betrokken actoren na te gaan hoe de knelpunten voor de realisatie van deze "knelpuntterreinen" opgelost kunnen worden en hoe de ontwikkeling van het terrein versneld kan gebeuren.

Vlaanderen

Tot op vandaag werden binnen het urgentieproject 62 knelpuntterreinen geïnventariseerd waarvoor op Vlaams niveau een oplossing dient te worden gezocht.

- Van deze 62 knelpuntterreinen zijn er op dit ogenblik twaalf, en een gedeelte van een derdiende terrein, (samen 420,5 ha) met een oplossing. Ze kunnen in principe in ontwikkeling worden gebracht.
- Sanering is nodig voor acht terreinen en het overige gedeelte van het bovenvermelde terrein (560 ha). In een aantal gevallen is de sanering lopende.
- Elf terreinen, met een totale oppervlakte van 276,4 hectare, moeten worden geschrapt. Een veel voorkomende reden voor schrapping is de ontoegankelijkheid van het terrein.
- Voor 20 terreinen of 651 hectare is er geen knelpunt meer aanwezig, maar zal de realisatie nog een aantal jaren op zich laten wachten. De problemen bij deze terreinen zijn divers : zo moet bijvoorbeeld gewacht worden op de opmaak van een BPA of RUP, of is de ontwikkeling afhankelijk van een afbakeningsproces, ...
- Voor tien terreinen, met samen een oppervlakte van 309,8 hectare, bestaat nog steeds een knelpunt. Voor negen van deze resterende knelpuntterreinen is initiatief van de administratie Ruimtelijke Ordening, Huisvesting en Monumenten en Landschappen (Arohm) vereist om tot een oplossing te komen. Voor één knelpunt werden door de administratie Economie reeds stappen ondernomen.

(BPA : bijzonder plan van aanleg ; RUP : ruimtelijk uitvoeringsplan – red.)

Overzicht per provincie

De verspreiding van de 62 knelpuntterreinen over de vijf Vlaamse provincies en de betrokken oppervlakte worden weergegeven in onderstaande tabel.

	Aantal	Oppervlakte (ha)
Antwerpen	14	236,9
Limburg	16	1.085
Oost-Vl.	21	661,8
Vl.-Brabant	4	101
West-Vl.	7	133
Totaal	62	2.217,7

Antwerpen

– Stand van zaken

Van de 236,9 hectare bestemde maar niet gerealiseerde bedrijventerreinen in Antwerpen moet 651,1 hectare geschrapt worden, en dit voornamelijk om redenen van ontoegankelijkheid. Daarnaast moet 64 hectare gesaneerd worden ; 37,8 hectare blijft knelpuntterrein en voor 74 hectare werd het knelpunt opgelost, maar laat ontwikkeling nog even op zich wachten.

– Realisatietermijn

De ontwikkeling van bestemde bedrijventerreinen in Antwerpen moet veeleer op de lange termijn gezien worden (> 10 jaar). Het gaat hierbij om maximum 175,8 hectare. Geen enkel van de knelpuntterreinen kan op korte of middellange termijn worden gerealiseerd.

Limburg

– Stand van zaken

In Limburg moet 27 hectare geschrapt worden en is een sanering noodzakelijk voor 431 hectare. Voor 131 hectare werd nog geen oplossing gevonden ; voor 181 hectare kan de ontwikkeling van start gaan ; 312 hectare kan nog niet meteen ontwikkeld worden.

– Realisatietermijn

Op korte termijn (3-5 jaar) zou 414 hectare in ontwikkeling worden gebracht, op middellange termijn (5-10 jaar) 470 hectare en op lange termijn (> 10 jaar) kan nog maximum 174 hectare gerealiseerd worden.

Oost-Vlaanderen

– Stand van zaken

In Oost-Vlaanderen moet 188,3 hectare bedrijventerreinen geschrapt worden, vanwege ontoegankelijkheid en publiekrechtelijke redenen. 65 hectare moet worden gesaneerd. Voor 64 hectare blijven knelpunten aanwezig ; 107,5 hectare kan worden ontwikkeld, 237 hectare kan nog niet meteen worden ontwikkeld.

– Realisatietermijn

Op korte termijn (3-5 jaar) zou 127,5 hectare kunnen worden ontwikkeld op middellange termijn (5-10 jaar) 232 hectare en op lange termijn (> 10 jaar) kan nog maximum 102 hectare worden gerealiseerd.

Vlaams Brabant

– Stand van zaken

In Vlaams-Brabant blijft nog 77 hectare over die wegens knelpunten niet gerealiseerd kan worden, 11 hectare kan worden ontwikkeld. 13 hectare wordt nog niet direct ontwikkeld.

– Realisatietermijn

Op korte termijn (3-5 jaar) zou 24 hectare kunnen worden gerealiseerd, op middellange termijn (5-10 jaar) 77 hectare.

West-Vlaanderen

– Stand van zaken

In West-Vlaanderen kan 118 hectare worden ontwikkeld, voor 15 hectare laat de ontwikkeling nog even op zich wachten.

– Realisatietermijn

Op korte termijn (3-5 jaar) kan 107 hectare ontwikkeld worden, op middellange termijn (5-10 jaar) komt daar nog 26 hectare bij.

De tien resterende knelpuntterreinen zijn als volgt verspreid over de provincies :

	Aantal	Oppervlakte (ha)
Antwerpen	2	37,8
Limburg	3	131
Oost-Vl.	4	64
Vl.-Brabant	1	77
West-Vl.	0	0
Totaal	10	309,8

2. Subsidieaanvragen voor nieuwe bedrijventerreinen in 2001

In 2001 werden 29 subsidieaanvragen ingediend voor de ontwikkeling van nieuwe bedrijventerreinen (zie tabel), goed voor een totaal subsidiebedrag van ongeveer 490 miljoen frank en een totale oppervlakte van 602 hectare.

Provincie	Gemeente	Naam	Bedrag	Bruto-opp.
West-Vlaanderen	Zwevegem	Gaverstraat	16.116.429	19 ha 00 a 00 ca
West-Vlaanderen	Nieuwpoort	Noord – uitbr.	13.904.342	7 ha 62 a 69 ca
West-Vlaanderen	Anzegem-Vichte	Jagershoek fase II	15.706.780	6 ha 00 a 00 ca
West-Vlaanderen	Brugge	Herdersbrug fase 7	6.535.827	6 ha 42 a 68 ca
West-Vlaanderen	Brugge	Herdersbrug fase 8	6.527.644	7 ha 49 a 68 ca
West-Vlaanderen	Tielt	Noord – uitbr. II	3.278.776	4 ha 44 a 81 ca
West-Vlaanderen	Kortemark	Amb. zone Voshoek	10.359.400	4 ha 18 a 13 ca
West-Vlaanderen	Wevelgem	Gullegem-Moorsele uitbr. Noord-West	72.181.110	51 ha 00 a 00 ca
West-Vlaanderen	Wingene	De Hille – Noord	8.282.724	6 ha 26 a 70 ca
West-Vlaanderen	Lo-Reninge	Ambachtelijke zone Reninge	21.885.518	5 ha 00 a 00 ca
West-Vlaanderen	Oostkamp	Amb. zone Ruddervoorde- fase 2	6.857.537	3 ha 50 a 23 ca
West-Vlaanderen	Ledegem	Ambachtelijke zone - fase 3 - St.-Eloois-Winkel	8.342.011	6 ha 02 a 51 ca
West-Vlaanderen	Ledegem	Fabriekslaan II	9.925.771	6 ha 13 a 16 ca
West-Vlaanderen	Tielt	Noord-Lo	14.841.587	10 ha 92 a 95 ca
West-Vlaanderen	Brugge	TZZ fase 4	16.970.741	10 ha 81 a 40 ca
West-Vlaanderen	Roeselare	Schaapbrugge	46.076.641	12 ha 00 a 00 ca
Oost-Vlaanderen	St.-Niklaas	Gazometerwijk	13.016.109	2 ha 64 a 03 ca
Oost-Vlaanderen	Gent	Trefil Arbed – Zuid	13.645.116	6 ha 00 a 00 ca
Vlaams-Brabant	Zemst	Hoge Buizen	7.127.956	4 ha 97 a 21 ca
Vlaams-Brabant	Tienen	Bost-Gallic	5.220.494	3 ha 74 a 20 ca
Limburg	Lanaken	Industrieweg fase V	2.232.298	7 ha 36 a 75 ca
Limburg	Heusden-Zolder	Lange Beemden	7.807.138	12 ha 00 a 00 ca
Limburg	Tessenderlo	Ravenshout-Noord	38.249.524	32 ha 00 a 00 ca
Limburg	Lommel	Maatheide	5.085.812	20 ha 72 a 92 ca
Limburg	Lommel	Balendijk uitbr. fase 2	49.769.815	59 ha 79 a 14 ca
Limburg	Tongeren	Tongeren-Oost	45.039.357	45 ha 29 a 80 ca
Limburg	Tongeren	Tongeren-Noord uitbr.	8.594.431	10 ha 45 a 12 ca
Limburg	Hasselt	Research Campus	15.268.228	39 ha 92 a 04 ca
Limburg	Lanaken	Industrieweg fase 6	1.397.829	7 ha 36 a 75 ca
Totaal			490.246.945	602 ha 12 a 67 ca

B. Vragen waarop werd geantwoord na het verstrijken van de reglementaire termijn

MIEKE VOGELS

VLAAMS MINISTER
VAN WELZIJN, GEZONDHEID
EN GELIJKE KANSEN

Vraag nr. 70
van 29 januari 2002
van mevrouw MARIJKE DILLEN

Tbc-preventie – Gevangenis

Veel cipiers in de gevangenis, in het bijzonder in de Antwerpse gevangenis, zijn bijzonder beducht voor tbc-besmetting en eisen meer maatregelen om tbc-besmetting te voorkomen.

Enige tijd geleden hebben ze de minister van Justitie gedagvaard om preventieve maatregelen te vragen.

1. Preventieve maatregelen zijn een Vlaamse bevoegdheid.

Heeft de minister kennis van deze problematiek ?

Heeft er overleg plaatsgehad betreffende deze problematiek met de federale minister van Justitie ? Wat is het resultaat van dit overleg ?

2. Welke preventieve maatregelen gelden er vandaag om tbc-besmetting in de Vlaamse gevangenis te voorkomen ? Wat is de kostprijs van deze maatregel ?
3. Heeft de minister een idee van het aantal tbc-besmettingen in de Vlaamse gevangenis ?

Antwoord

1. De preventieve gezondheidszorg is inderdaad een Vlaamse bevoegdheid. De preventieve maatregelen of de preventie als dusdanig zijn echter breder dan de georganiseerde preventieve gezondheidszorg.

Zowel de uitrusting van de gevangenis, de ruimten, het aantal personen die erin verblijven, de omstandigheden als het gezondheidstoezicht zijn de bevoegdheid van de federale minister

van Justitie. Het gezondheidstoezicht in de gevangenis wordt uitgeoefend door de gezondheidsdienst van het Ministerie van Justitie. Het arbeidsgeneeskundig toezicht wordt uitgeoefend door de Arbeidsgeneeskundige Dienst (AGD) van de federale overheid (AGD : *Administratieve Gezondheidsdienst – red.*).

De bron- en contactopsporing bij tuberculose in de gevangenis wordt echter uitgevoerd door de Vereniging van Respiratoire Gezondheidszorg en Tuberculose (VRGT), die onder toezicht staat van het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap.

Ik heb inderdaad kennis van deze problematiek.

Tijdens de kersvakantie is er een overleg geweest tussen de bevoegde diensten van verschillende betrokken ministeries, waaronder het Ministerie van Justitie, het Ministerie van Binnenlandse Zaken, het Ministerie van Volksgezondheid en het Ministerie van de Vlaamse Gemeenschap. Hierbij werden de volgende zaken overeengekomen.

Zo de politieagenten die instaan voor het binnenbrengen van nieuwe gedetineerden in de gevangenis menen dat betrokken personen wegens verdachte symptomen of wegens de leefsituatie van de aangehouden, verdacht zijn op tuberculose, dan kan steeds onmiddellijk voor de opname in de gevangenis een radiografie in een plaatselijk ziekenhuis genomen worden. Zowel voor deze foto als voor het vervoer van deze personen naar een ziekenhuis is een budget uitgetrokken. Thans worden met de diverse ziekenhuizen afspraken gemaakt.

Er wordt verder onderzocht en overlegd met de plaatselijke gevangenis om gedetineerden die pas binnenkomen, tot na een eerste radiografie gescheiden te houden van derden. In elke gevangenis zal verder een radiografietoestel geplaatst worden. Streefdoel is om de radiografieën binnen de week na opname te nemen en af te lezen. Dit zal gebeuren door de diensten van de VRGT.

De AGD of de arbeidsgeneeskundige dienst van de overheid zal instaan voor het medisch onderzoek van de werknemers van de gevangenis. Jaarlijks zal er via de VRGT een huidtest (tuberculinetest) bij deze werknemers worden uitgevoerd. Zo nodig kan de frequentie worden opgedreven.

2. Het voorkomen van een besmetting is een combinatie van tal van elementen, waaronder de voorafgaande gezondheidstoestand van de gedetineerden, de kans op ziekte binnen de populatie van gevangenen, het aantal contacten binnen de gevangenis, de besmettingskans per contact, de vroegtijdigheid van detectie van de gevallen, het nemen van individuele beschermingsmaatregelen en de mate van efficiënte behandeling van eventuele patiënten.

De maatregelen die genomen zijn, zijn opgesomd in het antwoord op vraag 1. De totale kostprijs moet verder worden verrekend. Een deel van de gemaakte engagements is gratis en wordt gedragen door de bestaande diensten, verder is er een budget voorhanden afhankelijk van de noden en wordt er per test een bedrag van 6 euro bestemd voor de VRGT.

3. In België zijn in 1996 twaalf gevallen vastgesteld bij gevangenen, dertien in 1997, elf in 1998, vijftientig in 1999 en negentien in 2000. Tussen maart 2000 en november 2001 zag men in de gevangenis van Antwerpen drie gevallen van open longtuberculose bij gedetineerden. De verdere controle-onderzoeken bij het personeel leverden tweeëntwintig positieve tuberculinetesten op. Een aantal personen werd doorverwezen voor verdere chemoprophylaxe en bij één personeelslid werd een gesloten longtuberculose vastgesteld.

Dit alles gaf aanleiding tot heel wat onrust en angst en tot het bijsturen van de preventiemaatregelen op het niveau van het arbeidsgeneeskundig toezicht, het vroegtijdig ontdekken van gevallen en het screenen van personen met verdachte symptomen.

Vraag nr. 72
van 29 januari 2002
van de heer JAN LOONES

700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effecten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

Wat de bevoegdheden van de minister betreft, kan, met creatieve invulling, iets bijzonders gemaakt worden van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N.B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriëls (nr. 44).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1419 – red.)

Vraag nr. 75
van 8 februari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS

VIPA-dossiers – Doorlooptijd

Bij het doorlopen van de verschillende fasen in de procedure voor een tegemoetkoming van het Vlaams Infrastructuur voor Persoonsgebonden Aangelegenheden (VIPA) is de maximale doorlooptijd van een dossier vastgelegd op 210 dagen.

Bij voorzieningen ontstaat de indruk dat de doorlooptijd toch wel langer is.

1. In hoeveel van de voorliggende dossiers wordt de termijn van 210 dagen niet gehaald ?
2. Wat zijn hiervan de belangrijkste oorzaken ?
3. Wat is de gemiddelde doorlooptijd van een dossier ?

Antwoord

1. Alle voorzieningen die in aanmerking komen voor VIPA-subsidiëring dienen een masterplan in. Het masterplan wordt afgehandeld in één fase. Dit is de gewone procedure. Voor de algemene ziekenhuizen, de ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg is er echter een specifieke procedure: naast een masterplan, moeten de initiatiefnemers ook een zorgstrategisch plan opstellen en ter goedkeuring voorleggen.

In dit geval doorloopt het masterplan twee fasen :

- in een eerste fase worden de zorgstrategische aspecten van het masterplan beoordeeld en al dan niet goedgekeurd;
- in een tweede fase worden de technische en financiële aspecten van het masterplan beoordeeld en al dan niet goedgekeurd.

Na goedkeuring van het masterplan (al dan niet in twee fasen) is de procedure voor alle soorten voorzieningen gelijk.

De termijn van 210 dagen die de Vlaamse volksvertegenwoordigers vermeldt, is de maximale doorlooptijd van een dossier in de zorgstrategische fase. Dit betekent dat de commissie Zorgstrategie uiterlijk binnen 210 dagen na indiening van het zorgstrategisch plan de bevoegde minister moet adviseren over het dossier.

Uit een analyse van alle zorgstrategische plannen die sinds de invoering van de zorgstrategische procedure werden ingediend, blijkt dat deze termijnen meestal worden gerespecteerd. Van de reeds behandelde zorgstrategische plannen werd de maximale adviestermijn van 210 dagen voor 35 van de 220 dossiers overschreden.

Voor de technisch-financiële fase (voor de algemene ziekenhuizen, de ouderenvoorzieningen en de voorzieningen in de thuiszorg) of de fase

van het masterplan (voor alle andere voorzieningen die in aanmerking komen voor VIPA-subsidiëring) zijn de doorlooptermijnen niet als zodanig vastgelegd in de regelgeving. De gemiddelde doorlooptijd voor deze fase bedraagt in de praktijk een half jaar (170 dagen).

2. Als belangrijkste oorzaken voor het overschrijden van de termijn van 210 dagen kunnen de volgende elementen worden vermeld :
 - een grote instroom aan dossiers bij de aanvangsfase van de zorgstrategische procedure ;
 - aanvullende gegevens die bij de behandeling van het dossier aan de initiatiefnemer kunnen worden gevraagd alvorens de commissie de minister een definitief advies bezorgt.
3. De gemiddelde doorlooptijd voor een zorgstrategisch dossier vanaf de indiening van het dossier tot de advisering aan de minister bedraagt een half jaar (170 dagen).

Vraag nr. 77
van 8 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :
 Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
 Vraag nr. 56
 van 8 februari 2002
 van de heer Carl Decaluwe
 Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

Vraag nr. 79
van 13 februari 2002
van mevrouw SONJA BECQ

Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen

In de loop van vorig jaar stelde de regering vast dat er onvoldoende middelen waren om Weerwerkges-

co's ter beschikking te stellen van de aanvragers van initiatieven voor buitenschoolse kinderopvang (BKO) (gesco : gesubsidieerde contractueel).

Op mijn vraag om uitleg van 26 juni 2001 antwoordde minister Landuyt dat er op 7 juni 2001 162,14 fulltime eenheden aangevraagd waren. Minister Landuyt verklaarde toen dat hij voorstander was van een regularisering van dit statuut tot een volwaardig werknemersstatuut (Handelingen C219 van 26 juni 2001, blz. 18-19).

In de begroting 2002 wordt er rekening mee gehouden dat 1.000 bijkomende plaatsen in buitenschoolse kinderopvang worden gecreëerd. Op de begroting van minister Landuyt zijn bijkomende middelen vastgelegd voor het bijbehorende personeel.

Teneinde te kunnen inschatten wat dit concreet op het terrein kan betekenen, volgende vragen.

1. Betreft het aantal bijkomende plaatsen (1.000) in de buitenschoolse kinderopvang enkel plaatsen in het raam van een specifiek erkend initiatief, of gaat het ook om plaatsen die gekoppeld zijn aan reguliere opvanginitiatieven ?
2. Welke initiatieven, met opgave van het aantal plaatsen en het aantal toegekende personeelsleden, hadden in 2001 een aanvraag ingediend ?
3. Welke initiatieven kregen een voorlopige erkenning, met opgave van het aantal plaatsen en het aantal principieel toegewezen aantal personeelsleden ?
4. Welke initiatieven kregen een definitieve erkenning, inclusief toewijzing van personeel, en hoeveel middelen (werking en personeel) stemmen hiermee overeen ?
5. Hoeveel initiatieven die in 2001 een aanvraag indienden, wachten nog op toewijzing van personeel en werkingsmiddelen ?
6. Hoeveel aanvragen, met opgave van het aantal plaatsen en het aantal toegekende personeelsleden, werden reeds ingediend in 2002 ?

Werden hier reeds principiële en/of definitieve goedkeuringen toegekend ? Zo ja, voor wie, voor hoeveel plaatsen en voor welk bedrag ?

7. Zijn er nog aanvragen van vóór 2001 die geen goedkeuring hadden en die gezien de nieuwe Vlaamse regelgeving, opnieuw zijn ingediend ?

Zo ja, om welke en hoeveel initiatieven gaat het (met aantal kinderen en aantal personeelsleden) ?

8. Hoever staat het met de herwaardering van het statuut van de personeelsleden in de BKO ?

N.B. Deze vraag werd gesteld aan de ministers Vogels (vraag nr. 79) en Landuyt (vraag nr. 42).

Gecoördineerd antwoord

De nieuwe middelen uitgetrokken enerzijds door Kind en Gezin en anderzijds door Tewerkstelling, respectievelijk ten bedrage van 2,11 miljoen euro en 0,99 miljoen euro, werden specifiek bestemd voor het realiseren van bijkomende kinderopvangplaatsen in initiatieven voor buitenschoolse opvang en de daarmee gepaard gaande noodzakelijke en overeenkomstige uitbreiding van het begeleiderscontingent Weerwerkgesco's. Er werd uitgegaan van een vooropgestelde uitbreiding met 1.000 kinderopvangplaatsen en daaraan gekoppeld 100 voltijdse equivalenten Weerwerkgesco's. Daarbij gaat het zowel om het oprichten van nieuwe initiatieven en opstarten van nieuwe vestigingsplaatsen, als om het uitbreiden van bestaande vestigingsplaatsen.

Fundamentele opmerking bij het in kaart brengen van hetgeen met deze budgetten mogelijk gerealiseerd kan worden en, eventueel, reeds gerealiseerd werd, is wel het niet volkomen parallelle verloop van de aanvragen bij beide subsidiërende instanties. Daardoor werden bepaalde vragen, noodzakelijkerwijze, reeds opgenomen binnen de nieuwe Kind en Gezin-budgetten (cfr. 2,11 milj. euro), terwijl de gevraagde Weerwerkgesco's bij Tewerkstelling nog konden worden gedragen binnen de oude budgetten. Ook de tegenovergestelde situatie kon zich afspelen. Daarnaast is een belangrijke factor in een mogelijke verschuiving van elk vooropgesteld parallelisme het feit dat initiatieven met "beperkte openingsduur", die organisatorisch moeilijk met Weerwerkers kunnen werken, toch binnen een erkend en gesubsidieerd kader (vanwege Kind en Gezin) hun aanbod kunnen uitbouwen. Ten slotte werd bij het cijfer van "1.000" extra kinderopvangplaatsen uiteraard uitgegaan van "reguliere" plaatsen, dit wil zeggen waarbij een volwaardig openingsaanbod wordt nagestreefd, terwijl in de praktijk uiteraard ook vaak plaatsen enkel vóór- en naschools, dan wel enkel tijdens vakanties worden aangeboden. Het is de plaatselijke situatie die bepaalt hoe het aanbod in de verschillende locaties vorm krijgt.

Om deze redenen is het technisch niet mogelijk op de concreet gestelde vragen te antwoorden met gedetailleerd cijfermateriaal. Er kan wel een totaalbeeld worden geschetst van de huidige toestand, zodat een volledig inzicht in alle aspecten van de dossiersituatie waarnaar wordt geïnformeerd, mogelijk is.

Als **bijlage** gaat in deze context een volledige lijst, waarin alle beslissingen van het afgelopen jaar (2001) werden opgenomen, met opgave van : gemeente, vestigingsplaatsen, nieuwe of bijkomend gerealiseerde capaciteiten, fase van het dossier (principeel akkoord of erkenning) en eventueel budgettaire impact voor Kind en Gezin. Daarnaast werd een andere tabel samengesteld (administratie Werkgelegenheid) met voor die dossiers welke binnen het nieuwe budget (0,99 milj. EUR) van Werkstelling vielen, de overeenkomstige personele indicatoren. Wanneer in de lijst sprake is van "zuivere" locaties, dan zijn dat locaties die enkel door Vlaanderen worden gesubsidieerd. "Gemengde" locaties ontvangen voor een gedeelte van hun capaciteit ook middelen van het federale Fonds voor Collectieve Uitrustingen en Diensten.

Aan de hand van beide lijsten wordt aldus een totaalbeeld geschetst van het verloop van de aanvragen (enerzijds kinderopvangplaatsen, anderzijds Weerwerkgesco's).

Wat de aanvragen betreft ingediend in 2002, werden voorlopig nog geen beslissingen genomen, noch inzake het verlenen van principiële akkoorden, noch inzake het toekennen van erkenningen.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red).

**Vraag nr. 83
van 13 februari 2002
van mevrouw PATRICIA CEYSENS**

Zorgsectoren – Aanbodlacunes

In het kader van de VIPA-reglementering oordeelt de commissie Zorgstrategie over de zorgstrategische plannen in de ziekenhuissector, de voorzieningen voor bejaarden en de sector van de thuiszorg (VIPA : Vlaams Infrastructuurfonds voor Persoonsgebonden Aangelegenheden).

Deze plannen situeren de aanvragende voorzieningen in hun regio. Op die manier krijgt de commis-

sie Zorgstrategie een overzicht van het aanbod van voorzieningen in bovengenoemde sectoren.

1. Is er op basis van de bestaande zorgstrategische plannen een overzicht beschikbaar van het aanbod in de sector van de ziekenhuizen, de ouderenvoorzieningen en de thuiszorg ?
2. Is het op basis van dit overzicht mogelijk een zicht te krijgen op de leemtes die in Vlaanderen bestaan m.b.t. deze drie sectoren ?
3. Worden deze leemtes ook als leidraad gebruikt bij het vaststellen van de prioriteiten inzake investeringen in deze drie sectoren ?

Antwoord

1. Het initiatiefrecht voor het indienen van een zorgstrategisch plan ligt bij de voorzieningen en niet bij de overheid. Het VIPA heeft dan ook enkel zicht op de gegevens van de reeds ingediende zorgstrategische plannen. Momenteel hebben ongeveer één derde van de voorzieningen in Vlaanderen, zowel acute ziekenhuizen als residentiële ouderenvoorzieningen, een zorgstrategisch plan in behandeling (**bijlage**). Voor de thuiszorgvoorzieningen ligt dit percentage iets lager.

Op basis van deze plannen stellen we vast dat het programmacijfer voor de residentiële ouderenvoorzieningen voor Vlaanderen nagenoeg volledig (ongeveer voor 90 %) is gerealiseerd. In het westelijke deel van Vlaanderen ligt het percentage enigszins hoger dan in het oostelijke deel. Voor de voorzieningen in de thuiszorg is dit programmacijfer voor heel Vlaanderen gemiddeld beduidend minder ingevuld, omdat de uitbouw van specifieke thuiszorgvoorzieningen van veeleer recente datum is. Er is hier een geleidelijke verschuiving van residentiële plaatsen naar meer voorzieningen in de thuiszorg.

Ook binnen het ziekenhuisaanbod is het programmacijfer nagenoeg volledig ingevuld. Er tekent zich een verschuiving af van acute bedden naar meer daghospitalisatie.

2. Rekening houdende met het beperkt aantal ingediende zorgstrategische plannen is het ook hier moeilijk een volledig zicht te krijgen op leemtes in Vlaanderen. Gelet op het feit dat het VIPA een vraaggestuurde organisatie is, is het aan de initiatiefnemers om in te spelen op mogelijke leemtes die zij vanuit het werkveld vast-

stellen. Desalniettemin kan op basis van de bestaande zorgstrategische plannen en enkele verwachte demografische ontwikkelingen een inschatting worden gemaakt van de bestaande noden en die welke we op korte termijn kunnen verwachten.

Ouderenvoorzieningen en voorzieningen in de thuiszorg

De toenemende vergrijzing enerzijds en de dalende beschikbaarheid van natuurlijke zorg (dalende mantelzorgratio) anderzijds indiceren een bijkomende nood aan zowel residentiële voorzieningen als voorzieningen in de thuiszorg voor de eerstkomende twee à drie decennia. Demografische prognoses geven aan dat er tegen 2006 nood zal zijn aan ongeveer 75.000 residentiële plaatsen, terwijl dit vandaag 59.000 plaatsen zijn.

Een substitutie van residentiële plaatsen naar meer ambulante hulp- en dienstverlening zal deze nood aan residentiële plaatsen evenwel enigszins temperen. Op basis van de behandelde zorgstrategische plannen zien we voor Vlaanderen een hoge nood inzake de uitbouw van thuiszorgvoorzieningen (dagverzorgingscentra, centra voor kortverblijf, lokale en regionale dienstencentra. Ook de vernieuwde regelgeving (het thuiszorgdecreet) en de specifieke verfijning van de zorgstrategische criteria naar de thuiszorgvoorzieningen doen een toename van het aantal subsidieaanvragen voor thuiszorgvoorzieningen vermoeden.

Ziekenhuizen

De voortdurende en ingrijpende technologische vooruitgang waaraan de ziekenhuissector onderhevig is, leidt tot kortere opnames en minder verpleegdagen, waardoor sommige behandelingen gebeuren in daghospitalisatie. Daarnaast zien we een consensus groeien om de care-activiteit meer onder te brengen in het welzijnsaanbod dan in het ziekenhuisaanbod. Vooral binnen de huidige A-diensten, D-diensten en G-diensten wijst men op de opportuniteiten van de substitutie van opnames van gezondheids- naar welzijnsvoorzieningen.

Beide evoluties geven aan dat er een bijkomende nood ontstaat aan plaatsen voor daghospitalisatie en een hoge nood aan revalidatiediensten, ambulante thuisdiensten, residentiële zorgvoorzieningen en goed toegankelijke, performante eerstelijnsdiensten en huisartsen.

3. Het programmacijfer waarvan sprake, gaat uit van een gebruikerspercentage dat toeneemt met de leeftijd. Dit programmacijfer vormt een element in de beoordeling van zorgstrategische plannen. Op die manier heeft de commissie een leidraad waarbij de demografische evoluties in rekening worden gebracht.

Bovendien heeft de commissie Zorgstrategie zicht op zowel de welzijns- als de gezondheidsvoorzieningen, zodat zij nauwgezet kan waken over een optimale afstemming tussen beide sectoren en zo op mogelijke leemtes kan anticiperen.

Desondanks is het belangrijk te benadrukken dat het initiatiefrecht voor de aanvraag om investeringssubsidies te verkrijgen volledig bij de voorzieningen ligt. Het vaststellen van prioriteiten inzake investeringen is dan ook beperkt tot de aanvragen die vanuit de sector worden ingediend. Het mogelijk invullen van de leemtes ligt dan dan ook niet in eerste instantie in handen van de overheid.

(Bovenvermelde bijlage ligt ter inzage bij het Algemeen Secretariaat van het Vlaams Parlement, dienst Schriftelijke Vragen – red.)

Vraag nr. 87 van 21 februari 2002 van mevrouw RIET VAN CLEUVENBERGEN

Multidisciplinaire teams gehandicaptensector – Vergoedingen

Reeds enige jaren rijzen er vragen over de vergoeding voor de opmaak van de multidisciplinaire verslagen voor ondersteuningsvragen inzake zorg, tewerkstelling en materiële bijstand van personen met een handicap. In het kader van de persoonlijke assistentiebudgetten (PAB) wordt dit nog belangrijker.

De minister verklaarde in het Vlaams Parlement dat de vergoeding voor de teams die dit met de nodige professionaliteit doen en aan kwaliteitseisen voldoen, zou worden aangepast. Voor de dossiers inzake individuele materiële bijstand (IMB) engageerde de minister zich om het bedrag op te trekken tot ongeveer 200 euro per dossier van een multidisciplinair team. Voor de dossiervorming PAB wordt een bedrag van circa 127 euro vooropgesteld. Voor de dossiers inzake zorg en tewerkstelling zou het huidige bedrag van circa 90 euro blij-

ven: erg uiteenlopende vergoedingen voor deze verslagen van dezelfde multidisciplinaire teams.

Voor de aanvraagdossiers inzake zorg en tewerkstelling blijft het onduidelijk of in een aanpassing van de vergoeding en een kwaliteitsverankering effectief wordt voorzien, al dan niet met terugwerkende kracht. De raad van bestuur van het Vlaams Fonds voor Sociale Integratie van Personen met een Handicap heeft zich reeds uitgesproken voor een verhoogde vergoeding van de dossiers (zorg/werk) van de multidisciplinaire teams. Er werd een substantiële verhoging tot circa 149 euro in het vooruitzicht gesteld.

Tot nu toe werd geen uitvoering gegeven aan deze beslissing. Nochtans hebben een aantal erkende teams in hun begrotingen rekening gehouden met dit engagement van het Vlaams Fonds en van de minister.

1. Welke vergoeding wordt toegekend aan de multidisciplinaire teams in 2002 voor de dossiers zorg, tewerkstelling en individuele materiële bijstand ?
2. Welke initiatieven neemt de minister om de afgesproken verhoging voor de dossiers zorg en tewerkstelling door te voeren, gezien het principiële akkoord vanwege het Vlaams Fonds ?

Gebeurt dit voor elk van de opdrachten met terugwerkende kracht tot 1 januari 2002 ?

3. Wanneer worden deze vergoedingen toegekend ?
4. Welke multidisciplinaire teams werden erkend voor individuele materiële bijstand ?

Zijn er voldoende waarborgen inzake expertise voor alle teams ?

5. Is voor deze multidisciplinaire teams een rol weggelegd in het kader van de evolutie naar persoonsgebonden financiering ? Welke ?

Antwoord

1. Voor multidisciplinaire verslagen, ingediend bij het Vlaams Fonds vanaf 1 januari 2002, met een zorgvraag naar hulpmiddelen en/of aanpassingen (al dan niet in combinatie met een andere zorgvraag) heb ik in de begroting 2002 van het Vlaams Fonds een verhoogde vergoeding van maximum 210 euro ingeschreven voor alle types van multidisciplinaire verslagen.

De geïndexeerde vergoeding voor het PAB-inschalingsverslag bedraagt 128,67 euro.

Ik wens zo snel mogelijk een uniforme en betere honorering voor alle multidisciplinaire verslagen, ongeacht de subsector, te realiseren.

- 2 en 3. De raad van bestuur van het Vlaams Fonds heeft een advies uitgebracht omtrent de minimale kwaliteitseisen voor het opmaken van een multidisciplinair verslag. Daaropvolgend is in de afgelopen maanden nog overlegd om de minimale kwaliteitseisen niet enkel vormelijk, maar ook inhoudelijk scherper te stellen.

Ik verwacht dat ik in de loop van de maand mei deze kwaliteitseisen zal kunnen voorleggen aan de Vlaamse regering.

4. Momenteel hebben 102 multidisciplinaire teams een specifieke erkenning om multidisciplinaire verslagen op te maken voor individuele materiële bijstand. Deze teams richten zich tot diverse groepen van personen met een handicap.

Als expertise hebben deze teams hun eigen specialisatie. Daarbovenop kregen bedoelde 102 teams vóór de aanvang van het nieuwe besluit IMB een opleiding door het Vlaams Fonds. Daarnaast zullen er continue opleidingen in diverse vormen plaatsvinden.

5. Bij het opmaken van de uitvoeringsbesluiten "persoonsgebonden budget" zal onder meer de werkmethode en procedure met betrekking tot de indicatiestelling en toewijzing van bijstand moeten worden vastgesteld.

Het is evident dat de in Vlaanderen beschikbare diagnostische expertise daarbij zal moeten worden ingebracht.

BERT ANCIAUX

VLAAMS MINISTER
VAN CULTUUR, JEUGD, SPORT,
BRUSSELSE AANGELEGENHEDEN
EN ONTWIKKELINGSSAMENWERKING

Vraag nr. 34
van 22 januari 2002
van de heer LUK VAN NIEUWENHUYSEN

Omzendbrief-Martens – Schendingen

Kan de minister per facilitéitengemeente een overzicht geven van de schendingen die in de loop van deze legislatuur werden vastgesteld inzake de omzendbrief-Martens, die in navolging van de omzendbrief-Peeters richtlijnen geeft aangaande de interpretatie van de taalwetgeving ?

Antwoord

Ik heb terzake de gouverneur van de provincie Vlaams-Brabant gevraagd mij de nodige gegevens te verstrekken m.b.t. de dossiers waarin hij is opgetreden.

Bij ontvangst hiervan zal ik de gevraagde gegevens bezorgen.

Vraag nr. 44 van 8 februari 2002 van de heer CARL DECALUWE

Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim

Zie :

Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid
Vraag nr. 56
van 8 februari 2002
van de heer Carl Decaluwe
Blz. 1653

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Paul Van Grembergen, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid.

MARLEEN VANDERPOORTEN

VLAAMS MINISTER
VAN ONDERWIJS EN VORMING

Vraag nr. 55 van 29 januari 2002 van de heer JAN LOONES

700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven

Het jaar 2002 is gestart in grote euro-forie : iedereen wijst op de inderdaad indrukwekkende effec-

ten rond de invoering van de Europese eenheidsmunt.

Voor Vlaanderen heeft het jaar 2002 nog een andere betekenis : zevenhonderd jaar na de Guldensporenslag moet 2002 een feestjaar worden, met een nieuwe, frisse en toekomstgerichte uitstraling van het Vlaanderen dat wij willen.

Uiteraard hebben de hoogste beleidsvoerders van Vlaanderen, de leden van de Vlaamse regering, in dit opzicht een zeer belangrijke taak. Iedere minister heeft ongetwijfeld, wat zijn/haar beleidsniveau betreft, eigen inzichten over hoe het feestjaar 2002 voor Vlaanderen luister kan worden bijgebracht.

De bevoegdheden van de minister, Onderwijs en Vorming, lenen zich uitstekend voor initiatieven terzake.

In haar Beleidsbrief Onderwijs en Vorming van 5 november 2001 verwijst de minister naar het project "Kleurrijk Vlaanderen" : "Tijdens het schooljaar 2000-2001 is het project "Kleurrijk Vlaanderen" opgestart. Verschillende visiegroepen denken in het kader van dit project na over de toekomst van Vlaanderen".

Een toekomst is echter niet los te zien van een verleden. Bij het feestjaar 2002, en de herdenking van de zevenhonderdste verjaardag van de Guldensporenslag, staan we even stil bij een van die momenten uit het roemrijke verleden van Vlaanderen.

Wat haar bevoegdheden betreft, kan de minister ongetwijfeld, met creatieve invulling, iets bijzonders maken van het jaar 2002.

1. Op welke manier wordt er, voor de bevoegdheden Onderwijs en Vorming, met bijzondere initiatieven bijgedragen tot de uitstraling van het feestjaar Vlaanderen 2002 ?
2. Worden er bijzondere initiatieven ontwikkeld ter gelegenheid van het feestjaar 2002 ?
3. Wordt er gebruikgemaakt van de bijzondere aandacht die Vlaanderen internationaal zal genieten om, wat de eigen bevoegdheden van de minister betreft, acties te ondernemen ?

N. B. Gelijkaardige vragen werden gesteld aan minister vice-president Stevaert (vraag nr. 166) en aan de ministers Vogels (nr. 72), Anciaux (nr. 38), Vanderpoorten (nr. 55), Landuyt (nr. 38), Dua (nr. 109), Van Grembergen (nr. 50), Van Mechelen (nr. 68) en Gabriels (nr. 44).

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Bert Anciaux, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking.

(Gecoördineerd antwoord : Bulletin van Vragen en Antwoorden nr. 14 van 14 juni 2002, blz. 1419 – red.)

**Vraag nr. 56
van 29 januari 2002
van de heer JOS DE MEYER**

Secundair onderwijs – Ondersteunend personeel

Met ingang van dit schooljaar werd een vereenvoudiging doorgevoerd inzake het ondersteunend personeel van het secundair onderwijs. Deze nieuwe regeling werd per omzendbrief aan de scholen meegedeeld, en dit in afwachting van een decretale regeling. Deze omzendbrief heeft echter alleen betrekking op het schooljaar 2001-2002.

1. De regeling die per omzendbrief aan de scholen werd meegedeeld, is in strijd met de huidige decretale bepalingen en met bepalingen van het besluit betreffende de terbeschikkingstelling en reffectatie.

Voor wanneer verwacht de minister de decretale bekrachtiging van de omzendbrief ?

2. Het feit dat men door middel van een omzendbrief decreten en besluiten wijzigt, brengt rechtsonzekerheid met zich mee.

Is het zo dat de betrokken omzendingbrieven op dit ogenblik primeren op de decretale en andere bepalingen, of is het zo dat wanneer bepalingen van de omzendbrief afwijken van decretale en andere bepalingen, dan de bepalingen van de omzendbrief primeren ?

3. De datum van 1 februari is belangrijk in het secundair onderwijs, omdat het aantal leerlingen op deze datum bepalend is voor de omkadering.

Hoe lang moeten de scholen nog wachten om de regeling inzake ondersteunend personeel te kennen die van toepassing zal zijn vanaf volgend schooljaar ?

4. De omzendbrief bepaalt dat maximaal 5 % van het puntenaantal mocht worden gebruikt voor

ondersteuning van de scholengemeenschap, en dit door het bestuurs- en onderwijzend personeel.

In welke mate hebben de scholengemeenschappen van deze mogelijkheid gebruikgemaakt, en dit per onderwijsnet ?

Voor welke taken werden deze punten voornamelijk gebruikt en is er een verschil te merken naargelang het onderwijsnet ?

5. De omzendbrief voorzag in een waarborgregeling voor de scholen.

Hoe wordt deze waarborgregeling volgend jaar toegepast ?

Antwoord

1. Op dit ogenblik wordt een ontwerp van decreet voorbereid waarin alle maatregelen van CAO VI worden opgenomen die een decretale regeling behoeven (*CAO : collectieve arbeidsovereenkomst – red.*).

De maatregelen m.b.t. het ondersteunend personeel die ingaan vanaf het schooljaar 2001-2002, worden hier ook in opgenomen.

2. De omzendingbrieven van 18 mei 2001 m.b.t. het ondersteunend personeel zijn vorig jaar onderhandeld in de gemeenschappelijke vergadering van het Sectorcomité X – Onderwijs, het Comité voor de Provinciale en Plaatselijke Overheidsdiensten Afdeling 2, Onderafdeling "Vlaamse Gemeenschap", en het overkoepelend onderhandelingscomité van het vrij gesubsidieerd onderwijs. De Vlaamse regering heeft deze omzendingbrieven op 18 mei 2001 goedgekeurd en heeft haar toestemming verleend om ze aan de scholen mee te delen.

In afwachting van voormelde decretale regeling zijn de bepalingen van deze omzendingbrieven dus inderdaad bindend. In de omzendingbrieven is trouwens expliciet opgenomen dat de inrichtende machten en directies van de scholen de bepalingen ervan moeten naleven.

3. De scholen en scholengemeenschappen zullen tijdig op de hoogte worden gebracht van de maatregelen betreffende het ondersteunend personeel.

4. 107 van de 119 scholengemeenschappen (of bijna 90 %) hebben gebruikgemaakt van de mogelijkheid om maximaal 5 % van hun puntenenveloppe aan te wenden ter ondersteuning van de scholengemeenschap.

In totaal werden 452 personeelsleden aange-steld voor deze ondersteuning : 10 directeurs, drie adjunct-directeurs, vijftien godsdienstleraren en 424 leraren.

De verdeling per net is als volgt.

Onderwijsnet	Aantal scholengemeenschappen met ondersteuning	Totaalaantal scholengemeenschappen
Gemeenschapsonderwijs	26	35
Vrij gesubsidieerd onderwijs	72	75
Officieel gesubsidieerd onderwijs – Gemeenten	5	5
Officieel gesubsidieerd onderwijs – Provincies	4	4
Totaal	107	119

Het aantal personeelsleden per net is als volgt verdeeld.

1. Het gemeenschapsonderwijs

Ambt	Aantal personeelsleden
Directeur	6
Adjunct-directeur	-
Leraar	48
Godsdienstleraar	-
Totaal	54

2. Het vrij gesubsidieerd onderwijs

Ambt	Aantal personeelsleden
Directeur	4
Adjunct-directeur	3
Leraar	346
Godsdienstleraar	15
Totaal	368

3. Het officieel gesubsidieerd onderwijs – Gemeenten

Ambt	Aantal personeelsleden
Directeur	-
Adjunct-directeur	-
Leraar	13
Godsdienstleraar	-
Totaal	13

4. Het officieel gesubsidieerd onderwijs – Provincies

Ambt	Aantal personeelsleden
Directeur	-
Adjunct-directeur	-
Leraar	17
Godsdienstleraar	-
Totaal	17

5. Dit maakt deel uit van het voormelde ontwerp van decreet. De scholen en scholengemeenschappen zullen tijdig op de hoogte worden gebracht van deze maatregelen.

Vraag nr. 61
van 8 februari 2002
van de heer FILIP DEWINTER

VRT-programma's – Politici

Zie :

Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

Vraag nr. 73

van 8 februari 2002

van de heer Filip Dewinter

Blz. 1637

Antwoord

Een gecoördineerd antwoord zal worden verstrekt door de heer Dirk Van Mechelen, Vlaams minister van Financiën en Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening.

Vraag nr. 64
van 21 februari 2002
van de heer JOS DE MEYER

Leerlingenstages – Arbeidswetgeving

In haar antwoord (Handelingen Commissievergadering nr. 60 van 6 december 2001, blz. 4 e.v.) op een vraag om uitleg van collega Hilde Claes stelt de minister : "De herwaardering van het technisch en beroepssecundair onderwijs is een cruciaal thema binnen het actueel onderwijsbeleid. Een van de acties om hieraan concreet gestalte te geven is de optimalisering van de leerlingenstages. Stages zijn het middel bij uitstek om jongeren vertrouwd te maken met hun toekomstig werkmilieu. " We zijn ons ten zeerste bewust van het belang van stages. We onderschrijven ook de interventie van onze collega.

Het besluit van de Vlaamse regering van 31 augustus 2001 vermeldt een verbod op nacht- en zondagstages. De arbeidswetgeving laat afwijkingen toe op het verbod op nacht- en zondagstages. Via de paritaire comités wordt momenteel een duurzame regeling ontwikkeld. Het huidige schooljaar zou een "overgangsjaar" zijn, gelet op "het tijdrovende karakter van adviesprocedures".

1. Onder welke voorwaarden heeft het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid het schooljaar 2001-2002 als een "gedoogjaar" beschouwd wat nacht- en zondagarbeid in het kader van leerlingenstages betreft ?
2. Welke garanties kan de minister geven dat de inspectiediensten van het Ministerie van Tewerkstelling en Arbeid, bij het vaststellen van inbreuken op nacht- en zondagarbeid, al dan niet zullen optreden ?
3. Welke initiatieven heeft de minister genomen om tegen volgend schooljaar de afwijkingen van het verbod op nacht- en zondagarbeid in het kader van leerlingenstages ongedaan te maken of wettelijk te regelen ?

Wat is de huidige stand van zaken van de besprekingen hierover ?

Antwoord

1. In eerste instantie verwijs ik naar mijn antwoord op vraag nr. 49 van 17 januari 2002 van mevrouw Marijke Dillen, die eveneens betrekking had op de problematiek van de nacht- en zondagstages (*Bulletin Vragen en Antwoorden, nr. 11-12-13 van april/mei 2002, blz. 1247 – red.*).

Terwijl aanvankelijk de federale minister bevoegd voor Tewerkstelling en Arbeid niet heeft gereageerd op het voorstel om, in afwachting van de adviezen van de paritaire comités, het lopende schooljaar 2001-2002 als een gedoogjaar te beschouwen, maakt mijn collega thans wel enig voorbehoud. Het feit dat in de schoot van sommige comités blijkbaar adviezen worden ontwikkeld die niet overeenstemmen met de onderwijsvoorstellen inzake de afwijkingen op het verbod op nacht- en zondagstages, is hier allicht niet vreemd aan.

Nochtans is het vanuit onderwijs enkel en alleen de bedoeling geweest om vanaf het schooljaar 2001-2002, waarin een volledig nieuwe regelgeving op de organisatie van het schooljaar in het secundair onderwijs in werking is getreden, leerlingenstages enerzijds te optimaliseren en anderzijds volledig in lijn te brengen met de vigerende arbeidswet- en regelgeving. In tegenstelling tot het verleden, worden de grenzen waarbinnen leerlingenstages afhankelijk van de studierichting toegelaten zijn, duidelijk en op een vormige wijze voor alle scholen afgebakend.

2. Met het oog op de rechtsbescherming van alle betrokken partijen (leerlingen en personeel, scholen en stageverlenende instellingen), kan het – zij het pas in de loop van het schooljaar vernomen – standpunt van mijn federale collega uiteraard niet worden genegeerd. De onderwijsverstrekkers zullen hiervan eerstdaags op de hoogte worden gebracht en we zullen hen sterk aanraden om, in de mate van het mogelijke (d.w.z. voorzover stagecontracten nog dienen gesloten te worden of voor aanpassing vatbaar zijn), nacht- en zondagstages te vermijden. Dat een dergelijke maatregel haaks staat op alle beleidsmaatregelen om stages, als kennismaking met alle aspecten van het toekomstig werkmilieu, te bevorderen, besef ik ten volle.

Bedoelde aanbeveling moet de scholen behoeven voor moeilijkheden bij eventuele controles door de Inspectie van de Sociale Wetten. Of deze Inspectie al dan niet gerichte controles naar mogelijke overtredingen zal uitvoeren, is mij uiteraard niet bekend. Gelet op de bevoegdheidsverdeling in dit land, kan ik terzake evenmin garanties geven.

3. Niets doet vermoeden dat de beslissingen inzake toegelaten afwijkingen op het verbod op nacht- en zondagstages voor het secundair onderwijs niet vóór de start van het schooljaar 2002-2003 bij koninklijke besluiten, genomen op advies van de betrokken paritaire comités, zullen zijn geregeld.

De omzendbrief die op 12 juni 2001 aan de scholen werd gestuurd, vermeldt trouwens uitdrukkelijk dat de – thans controversiële – afwijkingen enkel op het schooljaar 2001-2002 betrekking hebben en dat definitieve onderrichtingen later zullen worden meegedeeld.

Vraag nr. 65
van 21 februari 2002
van de heer JOS DE MEYER

CAO VI – Gesco-conventies

CAO VI stelt dat de gesubsidieerde contractuelen (Gesco's) tewerkgesteld onder onderwijsconventie 8285 met ingang van 1 september 2003 onder de decreten "rechtspositie" zullen vallen (CAO : collectieve arbeidsovereenkomst).

Voor de gesco's van deze conventie en voor de gesco's van een aanverwante conventie die niet aan een bepaald onderwijsniveau kunnen worden toe-

gewezen, zal een geëigende oplossing uitgewerkt worden.

1. Aan welke criteria moet een conventie voldoen om als "aanverwante conventie" beschouwd te worden ?
2. Welke conventies voldoen aan deze criteria ?
3. Vallen de conventies die afgesloten werden met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest onder het toepassingsveld van deze CAO ? Is de Vlaamse regering bevoegd om deze conventie haar "nepstatuut" te ontnemen ?
4. Hoeveel personeelsleden zijn tewerkgesteld onder conventie 8285 en waar zijn deze personeelsleden precies tewerkgesteld ? Kan de minister hiervan een gedetailleerd overzicht geven ?

Antwoord

1. Het criterium waaraan moet worden voldaan, is dat de betaling voor deze gesco's gebeurt door het departement Onderwijs.
2. Volgende conventies voldoen aan deze criteria :
 - de conventie 8415 – Stichting Vlaamse Schoolsport

Voor de gesco's van de Stichting Vlaamse Schoolsport wordt overwogen om naar aanleiding van de begrotingscontrole de middelen van de gesubsidieerde contractuelen op een aparte allocatie voor de Stichting Vlaamse Schoolsport in te schrijven, zodat de geëigende oplossing – waarvan sprake in CAO VI – kan worden ingevuld. In de tussentijd behouden deze personeelsleden het gescostatuut.

- de conventie 890111 – Brussels Hoofdstedelijk Gewest betreffende de tewerkstelling van gesco's in de Nederlandstalige onderwijsinstellingen en -organisaties gelegen in het Brusselse Hoofdstedelijke Gewest.
3. De conventies die afgesloten werden met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest vallen onder de toepassingsgebied van deze CAO.

Dit is een aanverwante conventie waarvoor een geëigende oplossing wordt gezocht.

De regularisatie van de gesco's uit de conventie van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest maakt geen voorwerp uit van de eerste fase van de regularisatie die met ingang van 1 januari 2002 is ingetreden voor de gesco's van de onderwijsconventie 8285. Deze regularisatie ging uit van de Vlaamse minister van Werkgelegenheid

(Vlaams Gewest). Zolang het initiatief niet uitgaat van de minister van Werkgelegenheid van het Brussels Hoofdstedelijk Gewest, kan deze regularisatie niet gebeuren.

Het overleg met het Brussels Hoofdstedelijk Gewest moet nog plaatsvinden.

4. Overzicht gesco-personeelsleden

Koepel		Stamnrs 4/2001	BFT's 4/2001
ARGO – Het Gemeenschapsonderwijs		15	14
CVPO – Cel voor het Vlaams Provinciaal Onderwijs		6	5
OVSG – Onderwijssecretariaat van de Steden en Gemeenten van de Vlaamse Gemeenschap		28	26
VCLB – Vrij Centrum voor Leerlingenbegeleiding		14	11
VSKO – Vlaams Secretariaat van het Katholiek Onderwijs		39	31
Totaal		102	87
	Inrichtende macht		
Administratief personeel basisonderwijs	ARGO	131	75
	Gemeente	338	160
	Provincie	4	1
	Vrij	958	478
Totaal		1.431	714
Ander personeel basisonderwijs	ARGO	116	78
	Gemeente	7	5
	Vrij	14	9
Totaal		137	91
Ander personeel secundair onderwijs	ARGO	29	22
	Gemeente	2	2
	Vrij	25	17
Totaal		56	41
Administratief personeel CLB's	Andere	2	2
	ARGO	5	5
	Vrij	8	7
Totaal		15	14
Ander personeel CLB's	Andere	4	3
	ARGO	38	30
	Gemeente	8	6
	Provincie	1	1
	Vrij	90	58
Totaal		141	97

Gesco's tewerkgesteld op het departement Onderwijs : 31

Gesco's tewerkgesteld in netoverschrijdende projecten : 59

Totaal : 1.134

(BFT's : *budgettaire fulltime equivalenten* ; CLB : *centrum voor leerlingenbegeleiding* – red.)

RENAAT LANDUYT

VLAAMS MINISTER
VAN WERKGELEGENHEID EN TOERISME

Vraag nr. 37
van 29 januari 2002
van de heer ROLAND VAN GOETHEM

Werkloosheidscijfers – Allochtonen

Het "Maandverslag Arbeidsmarkt" van de Vlaamse Dienst voor Arbeidsbemiddeling en Beroepsopleiding (VDAB) geeft belangrijke indicatoren in verband met de evolutie van de arbeidsmarkt en de werkgelegenheid.

Waar het de werkloosheid onder allochtonen betreft, beperkt het Maandverslag zich echter tot het aangeven van de evolutie in het aantal werkloze etnische Europeanen, Maghrebijnen en Turken en andere etnisch niet-Europeanen. Daarnaast krijgen wij ook nog een geografische spreiding per provincie.

In het kader van de strijd tegen de werkloosheid onder allochtonen zijn deze gegevens nogal summier.

1. Hoe is de indeling van werkloze allochtonen, Maghrebijnen en Turken en etnisch niet-Europeanen, naar studieniveau, volgens de gebruikelijke criteria van de VDAB ?
2. Welke evolutie van deze cijfers kan worden vastgesteld tussen november 2000 en november 2001 (laatste gegevens van de VDAB) ?
3. Wat is de indeling naar leeftijdsklassen bij Maghrebijnen en Turken en etnisch niet-Europeanen ?

4. Wat is de evolutie van de gegevens naar leeftijdsklassen tussen november 2000 en november 2001 ?

5. Wat is de indeling naar werkloosheidsduur bij Maghrebijnen en Turken en etnisch niet-Europeanen ?

6. Wat is de evolutie van de gegevens betreffende de indeling naar werkloosheidsduur tussen november 2000 en november 2001 ?

Antwoord

1. Overzicht over alle kenmerken heen

Einde november 2001 waren 10,4 % van de niet-werkende werkzoekenden etnische Maghrebijnen-Turken. Dat is een stijging ten aanzien van het percentage van vorig jaar (9,9 %).

Bij de mannen steeg het percentage Maghrebijnen-Turken slechts miniem (van 12,6 % naar 12,8 %). Bij de vrouwen steeg dit percentage van 7,9 % naar 8,3 %.

Einde november 2001 bestond 4,9 % van het bestand van niet-werkende werkzoekenden uit andere etnische allochtonen van buiten de Europese Unie (EU). Dat is een minieme daling ten opzichte van het percentage van vorig jaar (5 %).

Bij de mannen daalde het percentage andere allochtonen van 6,9 % naar 6,2 %. Bij de vrouwen steeg het percentage andere allochtonen van 3,7 % naar 3,9 %.

De beperkte relatieve stijging van het aantal Maghrebijnse/Turkse werkzoekenden bij een verslechterde conjunctuur komt niet onverwacht en heeft te maken met de zwakkere positie van deze groep op de arbeidsmarkt en met de stijgende participatiegraad van allochtone vrouwen.

Het aantal mannelijke Maghrebijnse/Turkse niet-werkende werkzoekenden stijgt nauwelijks meer (21,2 %) dan dat van de autochtone EU-werkzoekenden (+ 20,0 %). Bij de vrouwen is de stijging van het aantal Maghrebijnse/Turkse werkzoekenden groter dan bij de autochtone EU-werkzoekenden, maar ze is half zo klein (10 %) als bij de mannelijke Maghrebijnen-Turken (+21,2 %).

Voor de andere etnieën van buiten de EU geldt een kleinere stijging dan voor de Maghrebijnen-Turken, althans bij de mannen. Dit kan te maken

hebben met de regularisering die vanaf april 2000 plaatsvond : door deze operatie was er in dat jaar een extra stijging van het aantal ingeschreven allochtonen, waarvan er waarschijnlijk een aantal zich naderhand heeft laten uitschrijven wegens werk of om andere redenen.

Dat de bovenstaande tendensen gelden voor de uitkeringsgerechtigde volledig werkloze werkzoekenden, bewijst dat het effect van de zelfinschrijving bij allochtonen en autochtonen grosso modo hetzelfde was.

Tabel 1A

Vlaamse gewest : niet-werkende werkzoekenden – november 2000 en 2001

Overzicht

Geslacht – etnische afkomst		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Mannen	Autochtone EU-burgers	54.263	65.104	120,0	
	Maghreb.-Turken	8.506	10.308	121,2	
	Andere etnieën van buiten EU	4.640	4.957	106,8	
	Totaal	67.409	80.369	119,2	
Vrouwen	Autochtone EU-burgers	80.674	83.355	103,3	
	Maghreb.-Turken	7.183	7.900	110,0	
	Andere etnieën van buiten EU	3.378	3.711	109,0	
	Totaal	91.235	94.966	104,1	
Totaal	Autochtone EU-burgers	134.937	148.459	110,0	
	Maghreb.-Turken	15.689	18.208	116,1	
	Andere etnieën van buiten EU	8.018	8.668	108,1	
	Totaal	158.644	175.335	110,5	

Tabel 1B

Vlaamse gewest : uitkeringsgerechtigde volledig werkloze werkzoekenden – november 2000 en 2001

Overzicht

Geslacht – etnische afkomst		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Mannen	Autochtone EU-burgers	52.181	60.860	116,6
	Maghreb.-Turken	8.126	9.621	118,4
	Andere etnieën van buiten EU	4.581	4.825	105,3
	Totaal	64.888	75.306	116,1
Vrouwen	Autochtone EU-burgers	77.513	78.307	101,0
	Maghreb.-Turken	6.909	7.422	107,4
	Andere etnieën van buiten EU	3.341	3.636	108,8
	Totaal	87.763	89.365	101,8
Totaal	Autochtone EU-burgers	129.694	139.167	107,3
	Maghreb.-Turken	15.035	17.043	113,4
	Andere etnieën van buiten EU	7.922	8.461	106,8
	Totaal	152.651	164.671	107,9

2. Naar studieniveau**2.1 Mannen**

86,4 % van de niet-werkende werkzoekende Maghrebijnse-Turkse mannen zijn lager geschoold (inclusief de 46,3 % zonder Belgisch diploma), bij de autochtonen is dit slechts 56,9 %.

Van de andere allochtonen heeft 89 % geen Belgisch diploma.

De stijgingen voor de Maghrebijnen-Turken zijn voor alle studieniveaus groter dan bij de autochtonen, behalve voor de studieniveaus van het hoger onderwijs.

Voor de niet-werkende werkzoekenden zonder Belgisch diploma is de stijging van 10,5 % beduidend lager dan de algemene stijging over alle stu-

dieniveaus heen (21,2 %). Het gaat hier in de regel om nieuwkomers of oudere werkzoekenden.

2.2 Vrouwen

69,4 % van de niet-werkende werkzoekende Maghrebijnse-Turkse vrouwen (gemiddeld jonger dan de mannelijke) zijn lager geschoold (inclusief de 22,3 % zonder Belgisch diploma), bij de autochtonen is dit slechts 52,0 %.

Van de andere allochtonen heeft 87 % geen Belgisch diploma.

De stijgingen voor de Maghrebijnen-Turken zijn voor zo goed als alle studieniveaus groter dan bij de autochtonen, ook voor het geheel van de studieniveaus van het hoger onderwijs, maar de absolute aantallen zijn hier vrij klein.

Tabel 2A

Vlaamse gewest : niet-werkende werkzoekenden – november 2000 en 2001

Cijfers naar studieniveau

Mannen				
Studieniveau	Etnische afkomst	2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Lager onderwijs	Autochtone EU-burgers	15.262	15.473	101,4
	Maghreb.-Turken	1.862	2.193	117,8
	Andere etnieën van buiten EU	170	174	102,4
Getuigschrift lager secundair	Autochtone EU-burgers	2.960	3.450	116,6
	Maghreb.-Turken	159	235	147,8
	Andere etnieën van buiten EU	19	28	147,4
Lager sec. technisch + kunst	Autochtone EU-burgers	2.943	3.664	124,5
	Maghreb.-Turken	208	273	131,3
	Andere etnieën van buiten EU	17	23	135,3
Lager secundair beroeps	Autochtone EU-burgers	7.529	9.386	124,7
	Maghreb.-Turken	1.007	1.356	134,7
	Andere etnieën van buiten EU	57	63	110,5
Getuigschrift hoger secundair	Autochtone EU-burgers	3.701	4.412	119,2
	Maghreb.-Turken	72	114	158,3
	Andere etnieën van buiten EU	27	37	137,0
Hoger sec. technisch + kunst	Autochtone EU-burgers	6.262	8.301	132,6
	Maghreb.-Turken	233	378	162,2
	Andere etnieën van buiten EU	41	61	148,8
Hoger sec. beroeps/aanvullend	Autochtone EU-burgers	4.798	5.967	124,4
	Maghreb.-Turken	483	782	161,9
	Andere etnieën van buiten EU	39	35	89,7
Hoger onderwijs 1 cyclus	Autochtone EU-burgers	3.921	4.919	125,5
	Maghreb.-Turken	61	69	113,1
	Andere etnieën van buiten EU	30	34	113,3
Hoger onderwijs 2 cycli	Autochtone EU-burgers	1.104	1.581	143,2
	Maghreb.-Turken	14	20	142,9
	Andere etnieën van buiten EU	11	11	100,0
Universitair onderwijs	Autochtone EU-burgers	2.236	2.887	129,1
	Maghreb.-Turken	37	41	110,8
	Andere etnieën van buiten EU	67	79	117,9

Mannen

Studieniveau	Etnische afkomst	2001		
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Middenstands- opleiding	Autochtone EU-burgers	1.932	2.462	127,4
	Maghreb.-Turken	48	72	150,0
	Andere etnieën van buiten EU	6	6	100,0
Buitenlands diploma	Autochtone EU-burgers	1.615	2.602	161,1
	Maghreb.-Turken	4.322	4.775	110,5
	Andere etnieën van buiten EU	4.156	4.406	106,0
Totaal alle studieniveaus	Autochtone EU-burgers	54.263	65.104	120,0
	Maghreb.-Turken	8.506	10.308	121,2
	Andere etnieën van buiten EU	4.640	4.957	106,8

Tabel 2B

Vrouwen

Studieniveau	Etnische afkomst	2001		
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Lager onderwijs	Autochtone EU-burgers	20.819	19.078	91,6
	Maghreb.-Turken	1.613	1.588	98,5
	Andere etnieën van buiten EU	136	127	93,4
Getuigschrift lager secundair	Autochtone EU-burgers	4.476	4.499	100,5
	Maghreb.-Turken	146	204	139,7
	Andere etnieën van buiten EU	19	23	121,1
Lager sec. technisch + kunst	Autochtone EU-burgers	2.444	2.496	102,1
	Maghreb.-Turken	124	168	135,5
	Andere etnieën van buiten EU	16	14	87,5
Lager secundair beroeps	Autochtone EU-burgers	12.081	12.170	100,7
	Maghreb.-Turken	1.607	1.691	105,2
	Andere etnieën van buiten EU	45	55	122,2
Getuigschrift hoger secundair	Autochtone EU-burgers	4.908	4.976	101,4
	Maghreb.-Turken	125	120	96,0
	Andere etnieën van buiten EU	38	39	102,6
Hoger sec. technisch + kunst	Autochtone EU-burgers	9.562	10.692	111,8
	Maghreb.-Turken	380	478	125,8
	Andere etnieën van buiten EU	48	60	125,0

Vrouwen

Studieniveau	Etnische afkomst	2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Hoger sec. beroeps/aanvullend	Autochtone EU-burgers	12.025	12.583	104,6
	Maghreb.-Turken	1.468	1.676	114,2
	Andere etnieën van buiten EU	55	51	92,7
Hoger onderwijs 1 cyclus	Autochtone EU-burgers	6.718	7.665	114,1
	Maghreb.-Turken	71	109	153,5
	Andere etnieën van buiten EU	40	27	67,5
Hoger onderwijs 2 cycli	Autochtone EU-burgers	904	1.106	122,3
	Maghreb.-Turken	5	11	220,0
	Andere etnieën van buiten EU	8	19	237,5
Universitair onderwijs	Autochtone EU-burgers	2.569	2.962	115,3
	Maghreb.-Turken	27	24	88,9
	Andere etnieën van buiten EU	55	60	109,1
Middenstands- opleiding	Autochtone EU-burgers	1.879	2.094	111,4
	Maghreb.-Turken	56	69	123,2
	Andere etnieën van buiten EU	7	7	100,0
Buitenlands diploma	Autochtone EU-burgers	2.289	3.034	132,5
	Maghreb.-Turken	1.561	1.762	112,9
	Andere etnieën van buiten EU	2.911	3.229	110,9
Totaal alle studieniveaus	Autochtone EU-burgers	80.674	83.355	103,3
	Maghreb.-Turken	7.183	7.900	110,0
	Andere etnieën van buiten EU	3.378	3.711	109,9

3. Naar leeftijd

3.1 Mannen

Slechts 1,9 % van de mannelijke Maghrebijnen-Turken is 50-plusser, bij de autochtonen is dit 10,7 %. Het percentage jeugdigen bij Maghrebijnen-Turken (28,8 %) en autochtonen (30,3 %) verschilt weinig.

Bij de andere allochtonen zijn zowel de 50-plussers (4,6 %) als de jeugdigen (15,3 %) minder sterk vertegenwoordigd.

De middengroep van de 25-49-jarigen is dus onder de Maghrebijnen-Turken (69,3 %) en vooral onder de andere allochtonen (80,0 %) veel sterker vertegenwoordigd dan bij de autochtonen (slechts 59,0 %)

Het aantal jonge Maghrebijnse/Turkse niet-werkende werkzoekenden (-25 jaar) steeg meer dan bij de autochtonen.

De stijgingen van de andere leeftijdsgroepen waren in 2001 kleiner dan voor de autochtonen, behalve voor de leeftijdsklasse 40-45-jaar.

3.2 Vrouwen

Slechts 0,6 % van de vrouwelijke Maghrebijnen-Turken is 50-plusser, bij de autochtonen is dit 7,2 %. Het percentage jeugdigen bij autochtonen bedraagt 21,9 %, bij de Maghrebijnse/Turkse vrouwen loopt dit op tot 41 %.

Bij de andere allochtonen is 4,1 % van de niet-werkende werkzoekenden 50-plusser, maar ook de groep van de jeugdigen is hier erg klein : slechts 15,8 % van het totaal.

De 25-49-jarigen zijn onder de andere allochtonen veel sterker vertegenwoordigd (80,1 %) dan onder de autochtonen (70,9 %) en onder de Maghrebijnen-Turken (58,4 %).

Het aantal jonge niet-werkende werkzoekende Maghrebijnen-Turken steeg in dezelfde mate als bij de autochtonen. De middengroep (25-50 jaar) steeg méér onder de Maghrebijnen-Turken dan onder de autochtonen.

Tabel 3A

Vlaamse gewest : niet-werkende werkzoekenden – **Mannen** – november 2000 en 2001

Cijfers naar leeftijd

Autochtone EU-burgers				
Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Min 25 jaar	-18 jaar	1.024	1.016	99,2
	18 tot -20 jaar	3.766	4.360	115,8
	20 tot -25 jaar	11.191	14.344	128,2
	Totaal groep	15.981	19.720	123,4
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	6.781	8.977	132,4
	30 tot -35 jaar	5.681	7.377	129,9
	35 tot -40 jaar	5.956	7.304	122,6
	40 tot -45 jaar	6.281	7.149	113,8
	45 tot -50 jaar	7.349	7.597	103,4
	Totaal groep	32.048	38.404	119,8

Autochtone EU-burgers

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	3.624	3.960	109,3
	55 tot -60 jaar	2.193	2.557	116,6
	60+	417	463	111,0
	Totaal groep	6.234	6.980	112,0
Totaal		54.263	65.104	120,0

Maghreb.-Turken

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Min 25 jaar	-18 jaar	165	185	112,1
	18 tot -20 jaar	508	619	121,9
	20 tot -25 jaar	1.542	2.169	140,7
	Totaal groep	2.215	2.973	134,2
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	1.590	2.048	128,8
	30 tot -35 jaar	1.442	1.764	122,3
	35 tot -40 jaar	1.240	1.372	110,6
	40 tot -45 jaar	1.037	1.091	105,2
	45 tot -50 jaar	797	867	108,8
	Totaal groep	6.106	7.142	117,0
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	148	138	93,2
	55 tot -60 jaar	33	45	136,4
	60+	4	10	250,0
	Totaal groep	185	193	104,3
Totaal		8.506	10.308	121,2

Andere etnieën van buiten de EU

Leeftijd		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Min 25 jaar	-18 jaar	35	49	140,0	
	18 tot -20 jaar	148	150	101,4	
	20 tot -25 jaar	489	560	114,5	
	Totaal groep	672	759	112,9	
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	864	907	105,0	
	30 tot -35 jaar	1.099	1.129	102,7	
	35 tot -40 jaar	856	928	108,4	
	40 tot -45 jaar	586	615	104,9	
	45 tot -50 jaar	341	389	114,1	
	Totaal groep	3.746	3.968	105,9	
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	144	146	101,4	
	55 tot -60 jaar	60	58	96,7	
	60+	18	26	144,4	
	Totaal groep	222	230	103,6	
Totaal		4.640	4.957	106,8	

Tabel 3B

Vlaamse Gewest : niet-werkende werkzoekenden – **Vrouwen** – november 2000 en 2001

Cijfers naar leeftijd

Autochtone EU-burgers		2000		2001	
Leeftijd		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Min 25 jaar	-18 jaar	652	649	99,5	
	18 tot -20 jaar	3.445	3.667	106,4	
	20 tot -25 jaar	12.599	13.903	110,4	
	Totaal groep	16.696	18.219	109,1	
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	9.582	10.839	113,1	
	30 tot -35 jaar	11.041	11.321	102,5	
	35 tot -40 jaar	12.061	12.225	101,4	
	40 tot -45 jaar	12.053	11.982	99,4	
	45 tot -50 jaar	13.765	12.771	92,8	
	Totaal groep	58.502	59.138	101,1	

Autochtone EU-burgers

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	3.825	4.074	106,5
	55 tot -60 jaar	1.475	1.746	118,4
	60+	176	178	101,1
	Totaal groep	5.476	5.998	109,5
Totaal		80.674	83.355	103,3

Maghreb.-Turken

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Min 25 jaar	-18 jaar	87	94	108,0
	18 tot -20 jaar	629	632	100,5
	20 tot -25 jaar	2.268	2.511	110,7
	Totaal groep	2.984	3.237	108,5
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	1.718	1.854	107,9
	30 tot -35 jaar	1.117	1.274	114,1
	35 tot -40 jaar	650	766	117,8
	40 tot -45 jaar	447	455	101,8
	45 tot -50 jaar	232	266	114,7
	Totaal groep	4.164	4.615	110,8
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	28	38	135,7
	55 tot -60 jaar	6	8	133,3
	60+	1	2	200,0
	Totaal groep	35	48	137,1
Totaal		7.183	7.900	110,0

Andere etnieën van buiten de EU

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Min 25 jaar	-18 jaar	20	16	80,0
	18 tot -20 jaar	85	103	121,2
	20 tot -25 jaar	415	466	112,3
	Totaal groep	520	585	112,5

Leeftijd		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Tussen 25 en 50 jaar	25 tot -39 jaar	757	798	105,4
	30 tot -35 jaar	792	841	106,2
	35 tot -40 jaar	583	631	108,2
	40 tot -45 jaar	405	448	110,6
	45 tot -50 jaar	220	256	116,4
	Totaal groep	2.757	2.974	107,9
Ouder dan 50 jaar	50 tot -55 jaar	78	112	143,6
	55 tot -60 jaar	18	33	183,3
	60+	5	7	140,0
	Totaal groep	101	152	150,5
Totaal		3.378	3.711	109,9

4. Naar werkloosheidsduur

4.1 Mannen

Mannelijke Maghrebijnen-Turken zijn gemiddeld langer werkloos dan autochtone EU'ers.

Bij de mannelijke Maghrebijnen-Turken is 61,9 % van de niet-werkende werkzoekenden minder dan één jaar werkloos ; bij de autochtonen ligt dit cijfer hoger : 71,1 %

De zeer langdurige werkloosheid (+ 2 jaar) daarentegen bedraagt 22,1 % bij de Maghrebijnen-Turken, tegen 17,4 % van het totaal bij de autochtonen.

Bij de andere allochtonen is 68 % van de niet-werkende werkzoekenden korter dan één jaar werkloos, slechts 9,5 % is langer dan twee jaar werkloos. Dit heeft te maken met het feit dat het vaak om recentelijk ingeweken of geregulariseerde werkzoekenden gaat.

Het aantal Maghrebijnen-Turken minder dan één jaar werkloos steeg in dezelfde mate als bij de autochtonen (+ 38 %), het aantal Maghrebijnen-Turken dat één jaar tot minder dan twee jaar werkloos was, steeg sterk (+ 38,5 %), terwijl dit bij de autochtonen met 0,1 % daalde.

De zeer langdurige werkloosheid (+ 2 jaar) daalde bij autochtonen en Maghrebijnen-Turken in dezelfde mate (- 15 %).

4.2 Vrouwen

Vrouwelijke Maghrebijnen-Turken zijn gemiddeld iets langer werkloos dan autochtonen, maar de verschillen zijn vrij beperkt.

Bij de vrouwelijke Maghrebijnen-Turken is 58,1 % van de niet werkende werkzoekenden minder dan één jaar werkloos ; bij de autochtonen is dit 60,9 %. De zeer langdurige werkloosheid (2 jaar en meer) bedraagt 27,5 % bij de Maghrebijnen-Turken, tegen 25,8 % van het totaal bij de autochtonen.

Relatief weinig andere allochtonen zijn zeer langdurig werkloos : slechts 9 % van het totaal, wat ook hier te maken heeft met de recente inwijking of regularisering van velen onder hen.

Zowel voor de Maghrebijnen-Turken als voor de autochtonen was er een daling van de werkloosheidsduur van één jaar of langer, en een stijging voor de werkloosheidsduur korter dan één jaar.

Het aantal Maghrebijnen-Turken minder dan één jaar werkloos steeg in grotere mate (+ 38,2 %) dan bij de autochtonen (+22,6 %), het aantal Maghrebijnen-Turken dat langer dan één jaar en minder dan twee jaar werkloos was, daalde in dezelfde mate (- 5 %).

De zeer langdurige werkloosheid (+ 2%) daalde eveneens in vrijwel dezelfde mate voor beide groepen (- 2% voor de Maghrebijnen-Turken, -1,8 % voor de autochtonen).

Tabel 4A

Vlaamse gewest : **Mannen** – niet-werkende werkzoekenden – november 2000 en 2001

Cijfers naar werkloosheidsduur

Autochtone EU-burgers				
Werkloosheidsduur		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	15.754	22.952	145,7
	3 tot -6 maanden	9.400	12.953	137,8
	6 maanden tot -1 jaar	8.228	10.386	126,2
	Totaal groep	33.382	46.291	138,7
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	7.459	7.455	99,9
	Totaal groep	7.459	7.455	99,9
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	13.422	11.358	84,6
	Totaal groep	13.422	11.358	84,6
Totaal		54.263	65.104	120,0
Maghreb.-Turken				
Werkloosheidsduur		2000	2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	1.922	2.899	150,8
	3 tot -6 maanden	951	1.599	168,1
	6 maanden tot -1 jaar	1.754	1.887	107,6
	Totaal groep	4.627	6.385	138,0
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	1.188	1.645	138,5
	Totaal groep	1.188	1.645	138,5
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	2.691	2.278	84,7
	Totaal groep	2.691	2.278	84,7
Totaal		8.506	10.308	121,2

Andere etnieën van buiten de EU

Werkloosheidsduur		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	1211	1.311	108,3	
	3 tot -6 maanden	858	984	114,7	
	6 maanden tot -1 jaar	1.448	1.077	74,4	
	Totaal groep	3.517	3.372	95,9	
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	602	1.115	185,2	
	Totaal groep	602	1.115	185,2	
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	521	470	90,2	
	Totaal groep	521	470	90,2	
Totaal		4.640	4.957	106,8	

Tabel 4B

Vlaamse gewest : **Vrouwen** – niet-werkende werkzoekenden – november 2000 en 2001

Cijfers naar werkloosheidsduur

Autochtone EU-burgers					
Werkloosheidsduur		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	17.726	23.046	130,0	
	3 tot -6 maanden	12.404	14.957	120,6	
	6 maanden tot -1 jaar	11.277	12.742	113,0	
	Totaal groep	41.407	50.745	122,6	
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	11.654	11.116	95,4	
	Totaal groep	11.654	11.116	95,4	
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	27.613	21.494	77,8	
	Totaal groep	27.613	21.494	77,8	
Totaal		80.674	83.355	103,3	

Maghreb.-Turken

Werkloosheidsduur		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	1.416	1.929	136,2	
	3 tot -6 maanden	902	1.360	150,8	
	6 maanden tot -1 jaar	1.003	1.299	129,5	
	Totaal groep	3.321	4.588	138,2	
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	1.202	1.137	94,6	
	Totaal groep	1.202	1.137	94,6	
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	2.660	2.175	81,8	
	Totaal groep	2.660	2.175	81,8	
Totaal		7.183	7.900	110,0	

Andere etnieën van buiten de EU

Werkloosheidsduur		2000		2001	
		aantal	aantal	% t.a.v. 2000	
Minder dan 1 jaar	-3 maanden	1.010	986	97,6	
	3 tot -6 maanden	645	771	119,5	
	6 maanden tot -1 jaar	879	780	88,7	
	Totaal groep	2.534	2.537	100,1	
Tussen 1 en 2 jaar	tussen 1 en 2 jaar	460	839	182,4	
	Totaal groep	460	839	182,4	
Meer dan 2 jaar	2 jaar en meer	384	335	87,2	
	Totaal groep	384	335	87,2	
Totaal		3.378	3.711	109,9	

Vraag nr. 41
van 8 februari 2002
van mevrouw HILDE DE LOBEL

Toerisme Vlaanderen – Kritiek Rekenhof

In december 2000 kocht de federale overheid de vakantiecentra Zon en Zee en Hengelhoef aan. Toerisme Vlaanderen heeft deze vakantiecentra voor sociaal toerisme in het verleden gesubsidieerd. Omdat de verplichte gebruikstermijnen niet zijn gerespecteerd, moesten deze subsidies gedeeltelijk worden teruggevorderd.

Volgens het 13de boek met opmerkingen en informatie van het Rekenhof voorgelegd aan het Vlaams Parlement op 9 november 2001, heeft Toerisme Vlaanderen daarover in zijn jaarrekening 2000 geen informatie verstrekt. Het gaat om een bedrag van 89,8 miljoen frank (= 2.222.770 euro) (Stuk 36 (2001-2002) – Nr. 1).

1. Werden deze terug te vorderen bedragen door Toerisme Vlaanderen al opgeëist ?
2. Zo ja, werden ze ook daadwerkelijk terugbetaald ?

3. Zo neen, worden er stappen ondernomen om Toerisme Vlaanderen aan te zetten tot terugvordering ?
4. Wordt het nodige gedaan opdat in de jaarrekeningen van Toerisme Vlaanderen de door het Rekenhof gevraagde informatie met betrekking tot deze terugvorderingen wordt opgenomen ?

Antwoord

1. Terugvordering subsidie Zon en Zee

De verkoopakte voor bovengenoemd centrum werd getekend op 10 mei 2001.

De VZW Zon en Zee werd verzocht om met toepassing van artikel 11 van het KB van 24 december 1980 een bedrag van 1.189.426,40 euro terug te betalen. De VZW heeft dit bedrag op 3 juli 2001 terugbetaald.

Aangezien dit bedrag in 2001 werd terugbetaald, wordt het in de jaarrekening 2001 opgenomen.

2. Hengelhoef in Houthalen

Toerisme Vlaanderen kreeg op 7 maart 2002 bericht dat de verkoopakte werd getekend. Op basis daarvan kan het bedrag van de subsidies worden teruggevorderd.

Het terug te vorderen bedrag bedraagt 1.036.564,74 euro, zoals reeds eerder meegedeeld in schriftelijke vraag nr. 48 van 18 april 2001 (*Bulletin Vragen en Antwoorden nr. 13 van 25 mei 2001, blz. 1749 – red.*)

DIRK VAN MECHELEN

VLAAMS MINISTER
VAN FINANCIËN EN BEGROTING,
INNOVATIE, MEDIA
EN RUIMTELIJKE ORDENING

Vraag nr. 78
van 8 februari 2002
van de heer FRANCIS VERMEIREN

Bedrijvzones Vlaams-Brabant – Meise (Westrode)

In antwoord op mijn parlementaire vraag nr. 120, verschenen in het Bulletin van Vragen en Antwoorden nr., 1 van 5 oktober 2001, blz. 128, werd uiteengezet waarom het bedrijventerrein van de intercommunale Haviland in Meise (Westrode), opgenomen in het gewestplan 1977, uit het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen (RSV) werd weggelaten.

Aangestipt werd dat genoemde bedrijvzone niet werd geselecteerd als economisch knooppunt wegens de in het RSV vastgestelde selecties, alsmede de ligging in de belangrijke openruimteverbinding tussen Mechelen en Brussel.

Nochtans ligt deze bedrijvzone in een gemeente die grenst aan een specifiek economisch knooppunt, namelijk Londerzeel, waardoor een ontwikkeling wel tot de mogelijkheden behoort conform de bindende bepalingen van het Structuurplan Vlaanderen. In dit plan wordt op blz. 585 gesteld dat "indien blijkt na onderzoek dat de taakstelling met betrekking tot de invulling van de bedrijventerreinen in een specifiek economisch knooppunt niet afdoende kan worden gerealiseerd, deze taakstelling dan verder kan ingevuld worden op nabijgelegen zones in een aangrenzende gemeente".

Verder zijn er volgens de Gewestelijke Ontwikkelingsmaatschappij Vlaams Brabant ook voldoende en afdoende planologische, verkeerstechnische en financiële argumenten voorhanden om tot een ontwikkeling van de reeds bestemde zone over te gaan. De terreinen werden bovendien reeds lang onteigend door de intercommunale Haviland en kunnen zonder veel vertraging verder bouwrijp worden gemaakt.

Eenzelfde standpunt wordt verdedigd door de sociaal-economische actoren van Vlaams-Brabant in hun "Economische prioriteitennota voor Vlaams-Brabant", naar aanleiding van het opzetten van een strategische economische cel door de minister van Economie. Dit standpunt ligt ook vervat in het Werkgelegenheidspact Vlaams-Brabant.

De Kamer voor Handel en Nijverheid van het arrondissement Halle-Vilvoorde stelt dat meer dan welke andere subregio in Vlaanderen, Vlaams-Brabant en de Vlaamse Rand kampen met een tekort aan bedrijventerreinen. Nieuwe investeerders vinden blijkbaar niet de nodige ruimte om te ondernemen.

In het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen wordt een objectieve behoefte aan 10.000 hectare nieuwe bedrijventerreinen vooropgesteld, waarvan 1.500 hectare toegekend is aan Vlaams-Brabant. Volgens

de Kamer voor Handel en Nijverheid van Halle-Vilvoorde is zowat de enige mogelijkheid om dit op korte termijn te bereiken, het realiseren van het bedrijvenpark Meise-Westrode. Dit dossier wordt volgens de Kamer geblokkeerd en zou zelfs worden "geijzeld".

Tevens maakt de Kamer voor Handel en Nijverheid melding van het feit dat in Vlaams-Brabant liefst 2.000 bedrijven zonevreemd werden gemaakt, die goed zijn voor 10 % van de lokale economie en tewerkstelling.

Deze dubbele problematiek legt volgens de Kamer een zware hypotheek op de economie van Vlaams-Brabant en zij vraagt daarom dringend initiatieven van de overheid.

Worden de hierboven vermelde argumenten in overweging genomen ?

Vormen zij geen voldoende basis om werk te maken van de prioritaire ontwikkeling van de zone Meise (Westrode) ?

Antwoord

De Vlaamse volksvertegenwoordiger heeft in zijn vraag een aantal standpunten over de ontwikkeling van deze bedrijventone opgesomd. In mijn antwoord op zijn vraag nr. 120 werd reeds gesteld dat heel wat aspecten een rol spelen in deze complexe problematiek : de ontsluiting naar de A12, het financiële, de ontwikkelingsperspectieven van het Ruimtelijk Structuurplan Vlaanderen.

1. Alle argumenten die de Vlaamse volksvertegenwoordiger aanhaalt, worden mee in overweging genomen. In het kader van het urgentieproject van het SPRE voor 55 knelpuntenreinen werd ook Meise-Westrode onderzocht (*SPRE : Strategisch Plan voor Ruimtelijke Economie – red.*).

Dit bedrijventerrein van circa 75 hectare is deels bestemd als industriegebied, deels als reservegebied voor industriële uitbreiding.

2. Wat de ontsluitingsproblematiek naar de A12 betreft, heeft de afdeling Wegen en Verkeer (AWV) Vlaams-Brabant de opmaak van een streefbeeld voor de A12 opgestart. Dit streefbeeld zal de ontwikkeling van Westrode als één der ontsluitingsscenario's bekijken.

Het is zonder meer duidelijk dat een kwaliteitsvolle ontsluitingsoplossing een grote investering zal vergen.

Wanneer de resultaten van alle voormelde studies en contacten bekend zijn, zal ik onder leiding van mijn kabinet een overlegvergadering beleggen met alle betrokken actoren, waaronder de GOM Vlaams-Brabant, AWV Vlaams-Brabant en mijn afdeling Ruimtelijke Planning (ARP), teneinde een oplossing te vinden voor dit complexe probleem.

JAAK GABRIELS

VLAAMS MINISTER
VAN ECONOMIE, BUITENLANDSE HANDEL
EN HUISVESTING

Vraag nr. 56
van 21 februari 2002
van de heer CARL DECALUWE

Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders

De voorbije jaren waren er heel wat problemen m.b.t. de onroerende voorheffing van sociale huurders. De vermindering inzake onroerende voorheffing zou automatisch toegekend worden via de sociale bouwmaatschappij. In de praktijk liep de procedure niet zo vlot en werd een groot aantal bezwaarschriften ingediend.

Naar aanleiding van deze problemen werd overleg georganiseerd tussen de Vlaamse Huisvestingsmaatschappij (VHM), de administratie Accounting, Budgettering en Financieel Management (Abafim). Dit resulteerde in een studiedag door VHM en Abafim waar een nieuwe procedure voorgesteld werd. Deze nieuwe procedure houdt in dat de socialehuisvestingsmaatschappij een databestand van eigendommen en huurders nakijkt en eventueel corrigeert. Door het Centrum voor Informatica Provincies Antwerpen en Limburg (Cipal) wordt deze lijst opnieuw gecontroleerd en hij wordt dan gebruikt om de verminderingen inzake onroerende voorheffing toe te kennen. De bedoeling van de nieuwe procedure is het aantal bezwaarschriften sterk te verminderen en het mogelijk te maken om de vermindering inzake onroerende voorheffing vlugger door te storten of te verrekenen.

Voorgesteld was om de aanslagbiljetten voor het aanslagjaar 2000 te verzenden halverwege 2001.

Voor het aanslagjaar 2001 zouden de biljetten in oktober 2001 verzonden worden, zodat ook de vermindering voor kroostrijke gezinnen, die gebaseerd is op de vermindering inzake onroerende voorheffing, tijdig uitbetaald zou worden.

1. Hoeveel bezwaarschriften m.b.t. de vermindering voor sociale huurders werden uiteindelijk ingediend in 1999 ? Hoeveel hiervan waren gegrond ?
2. Is de planning voor het aanslagjaar 2000 en 2001 verlopen zoals vooropgesteld ? Hoeveel bezwaarschriften werden nu ingediend ?
3. Werpt de nieuwe procedure zijn vruchten af, of werden er nog problemen vastgesteld ?

Is er nog een opvolgingsvergadering geweest en wat heeft die uitgewezen ?

Antwoord

1. De VHM kan deze vraag niet beantwoorden, omdat zij hieromtrent over geen gegevens beschikt.

Een individuele bevraging hieromtrent naar alle SHM's afzonderlijk werd niet georganiseerd.

2. Op de studiedag van 1 maart 2001 omtrent de onroerende voorheffing was een strikte planning vooropgesteld. Deze kon niet worden aangehouden.

Voor het aanslagjaar 2000 was initieel vooropgesteld dat rond 31 juli 2001 de SHM's over de aanslagbiljetten zouden beschikken. Verscheidene redenen liggen aan de basis van de vertraging. Enerzijds diende bij de SHM's een softwareaanpassing geïmplementeerd te worden. Anderzijds diende ook bij de Belastingdienst voor Vlaanderen een aantal aanpassingen te gebeuren. Daarbij had de eerste elektronische aangifte van de SHM's duidelijk kinderziekten. Er werd dan ook, na het indienen van de basisgegevens door de SHM's, een samenkomst tussen VHM en Abafim belegd waar een aantal pijnpunten werden blootgelegd. Bij de Belastingdienst diende men een aantal van de aangeleverde bestanden uit te zuiveren of opnieuw op te vragen. Daarnaast werd er voor de SHM's een rechtstreeks contactpunt bij de Belastingdienst voor Vlaanderen aangegeven. De huurverminderingen kwamen op het einde van 2001 bij de SHM's terecht. De afwikkeling voor het

aanslagjaar 2001 liep hiermee ook vertraging op. Momenteel zouden alle bestanden met de basisgegevens voor het aanslagjaar 2001 bij de Belastingdienst voor Vlaanderen moeten zijn. Indien de bestanden met de basisgegevens correct zijn, zou de Belastingdienst op 31 maart 2002 de huurverminderingen voor het jaar 2001 terugsturen naar de SHM's.

Voor het aanslagjaar 2002 is volgende planning opgemaakt :

- SHM's ontvangen diskette van de Belastingdienst tegen 15 augustus 2002,
- SHM's sturen de diskette terug tegen 15 september 2002,
- SHM's ontvangen aanslagbiljetten tegen 15 november 2002.

3. Na de eerste elektronische uitwisseling waren er dus duidelijk nog een aantal problemen. Vooral SHM's wier softwareleverancier niet in een automatische output van de datafile voorzag, hadden problemen om het bestand aan te maken. Vandaar dat nu ook andere bestandstypes dan tekstbestanden worden aanvaard.

Momenteel kan niet gesteld worden dat het in alle gevallen (SHM's) efficiënter verloopt. Het afspreken van een procedure maakt het echter mogelijk om jaarlijks terugkerende fouten tegen te gaan. Door deze afspraken hebben heel wat SHM's, en sociale huurders, duidelijk een vooruitgang kunnen boeken.

II. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS EN WAAROP NOG NIET WERD GEANTWOORD (Reglement artikel 81, 6)

Nihil.

III. VRAGEN WAARVAN DE REGLEMENTAIRE TERMIJN VERSTREKEN IS MET TEN MINSTE TIEN WERKDAGEN EN DIE OP VERZOEK VAN DE VRAAGSTELLERS WERDEN OMGEZET IN VRAGEN OM UITLEG (Reglement artikel 81, 4)

Nihil.

REGISTER

Nr.	Datum	Vraagsteller	Onderwerp	Blz.
P. DEWAEL, minister-president van de Vlaamse regering				
16	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1545
17	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1545
20	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken</i>	1545
21	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1546
22	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1546
△ 23	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1546
S. STEVAERT, minister vice-president van de Vlaamse regering, Vlaams minister van Mobiliteit, Openbare Werken en Energie				
178	05.02.2002	J. Bex	<i>Gewestwegen – Streefbeeldstudies</i>	1547
185	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1548
186	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1548
187	13.02.2002	J. Laverge	<i>Zeehavengebieden – Spoorontsluiting</i>	1549
191	13.02.2002	J. Malcorps	<i>A12 en N171 Kontich-Boom – Stand van zaken</i>	1550
195	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kanaal Kortrijk-Bossuit – Jaagpad</i>	1551
197	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>Zonne-energie – Dakpancellen</i>	1551
198	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Rolstoelverankering</i>	1552
199	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Halte-infrastructuur De Lijn – Visueel en auditief gehandicapten</i>	1552
200	21.02.2002	J. Laurys	<i>E40 Bertem – Toeritdosering</i>	1553
201	21.02.2002	S. Becq	<i>Zwarte punten – Vlaams-Brabant</i>	1554
202	21.02.2002	M. Van den Eynde	<i>De Lijn – Behoeftanalyse</i>	1555
203	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Jaagpaden – Onderhoud</i>	1555
204	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>E17 Rekkem-Menen – Bodemverontreiniging</i>	1556
205	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken</i>	1557
206	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1557
207	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1557
208	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1557
209	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Binnenvaart – Kaaimuren</i>	1558
210	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mobiliteitsconvenants – Limburg</i>	1558
211	28.02.2002	P. Huybrechts	<i>Antwerpsesteenweg Geel-Punt – Verkeersveiligheid</i>	1561

212	28.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Grote Nete Berlaar – Wateroverlast</i>	1561
213	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Halte-infrastructuur De Lijn – Mindermobielen</i>	1562
214	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>De Lijn – Vandalisme</i>	1564
215	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>Interreg III West-Vlaanderen – Grensoverschrijdende mobiliteit</i>	1563
216	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>E17 Elzenlaan Kortrijk – Geluidsmetingen</i>	1565
217	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>Sasbrug Kachtem (Izegem) – Onderhoud</i>	1565
218	28.02.2002	J. Malcorps	<i>De Lijn – Tramvision</i>	1566
219	28.02.2002	J. Stassen	<i>N70 Melsele – Heraanleg</i>	1567

M. VOGELS, Vlaams minister van Welzijn, Gezondheid en Gelijke Kansen

	70	29.01.2002	M. Dillen	<i>Tbc-preventie – Gevangenissen</i>	1705
	72	29.01.2002	J. Loones	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i>	1706
	75	08.02.2002	P. Ceysens	<i>VIPA-dossiers – Doorlooptijd</i>	1706
	76	08.02.2002	P. Ceysens	<i>Zorgverzekering – Fiscaal statuut bijdragen en uitkeringen</i>	1568
	77	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1707
	78	13.02.2002	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Beleidsbrief</i>	1569
△	79	13.02.2002	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	1707
	80	13.02.2002	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Everberg</i>	1571
	81	13.02.2002	P. Ceysens	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Uitstroom gehandicapten</i>	1572
	82	13.02.2002	S. Becq	<i>Bijzondere jeugdbijstand – Uitstroom gehandicapten</i>	1573
	83	13.02.2002	P. Ceysens	<i>Zorgsectoren – Aanbodlacunes</i>	1709
	84	13.02.2002	P. Ceysens	<i>Gehandicaptenvoorzieningen – Centrale wachtlijst</i>	1573
	86	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Beroepsactieve zorgverstrekkers – Gegevens</i>	1574
	87	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Multidisciplinaire teams gehandicaptensector – Vergoedingen</i>	1710
	89	21.02.2002	S. Becq	<i>Opvoedingsondersteuning – Evaluatie</i>	1575
	90	21.02.2002	S. Becq	<i>Opvoedingsondersteuning – Thema's</i>	1577
	92	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kansarmen – Basismobiliteit</i>	1578
	93	21.02.2002	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Inschaling</i>	1580
	94	21.02.2002	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Rusthuisbewoners</i>	1581
	95	21.02.2002	S. Becq	<i>Zorgverzekering – Evaluatiecongres</i>	1582
	96	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Stand van zaken</i>	1583
	97	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1584
	98	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1584
	99	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1584
	100	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Thuiszorg – Klachtenbehandeling</i>	1584
	101	21.02.2002	M. Dillen	<i>Stotteren – Erkenning als handicap</i>	1587

103	21.02.2002	M. Dillen	<i>Reuma bij jongeren – Preventie</i>	1588
105	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Slachtofferhulp – Steun</i>	1589
106	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gehandicaptenvoorzieningen – Sectorspecifieke brandveiligheidsnormen</i>	1590
109	28.02.2002	M. Dillen	<i>Kinderrechtenrapport – Inbreng</i>	1591
110	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Kinderopvang – Speeltuigen</i>	1592

B. ANCIAUX, Vlaams minister van Cultuur, Jeugd, Sport, Brusselse Aangelegenheden en Ontwikkelingssamenwerking

34	22.01.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Omzendbrief-Martens – Schendingen</i>	1711
42	05.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>"Radio 1 Hope" (De Zwarte Komodie) – Subsidiëring</i>	1593
43	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1594
44	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1712
45	08.02.2002	L. Suykens	<i>Commissies voor plaatsnaamgeving – Adviesbevoegdheid</i>	1594
47	13.02.2002	F. Strackx	<i>VZW Jeugdwerknet – Subsidiëring</i>	1596
48	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>Dopingcontroles – Stand van zaken</i>	1597
49	13.02.2002	F. Dewinter	<i>Commissies voor plaatsnaamgeving – Vlaams Blok</i>	1602
50	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken</i>	1603
51	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1603
52	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1604
53	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1604
△ 54	21.02.2002	J. Loones	<i>Bibliotheekbeleid – Senioren</i>	1604
57	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Cultuur voor bijzondere doelgroepen – Subsidiëring</i>	1606

M. VANDERPOORTEN, Vlaams minister van Onderwijs en Vorming

55	29.01.2002	J. Loones	<i>700ste verjaardag Guldensporenslag – Initiatieven</i>	1712
56	29.01.2002	J. De Meyer	<i>Secundair onderwijs – Ondersteunend personeel</i>	1713
57	05.02.2002	J. De Meyer	<i>Directeurs SO – Mandaattoelage en bijwedde</i>	1607
58	05.02.2002	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Erkenning nuttige ervaring</i>	1609
59	05.02.2002	J. De Meyer	<i>Onderwijspersoneel – Perequatie</i>	1611
61	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1715
63	13.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Franstalige faciliteitenscholen – Inspectie Basisonderwijs</i>	1612
64	21.02.2002	J. De Meyer	<i>Leerlingenstages – Arbeidswetgeving</i>	1715
65	21.02.2002	J. De Meyer	<i>CAO VI – Gesco-conventies</i>	1716
76	07.03.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Vlaamse openbare instellingen – Stresspreventiebeleid</i>	1612

R. LANDUYT, Vlaams minister van Werkgelegenheid en Toerisme

37	29.01.2002	R. Van Goethem	<i>Werkloosheidscijfers – Allochtonen</i>	1718
39	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1613
40	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1613
41	08.02.2002	H. De Lobel	<i>Toerisme Vlaanderen – Kritiek Rekenhof</i>	1731
42	13.02.2002	S. Becq	<i>Buitenschoolse kinderopvang – Bijkomende plaatsen</i>	1613
43	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Stand van zaken</i>	1613
44	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1613
45	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1614
46	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1614
50	28.02.2002	J. De Roo	<i>Nepstatuten – Regularisering</i>	1614
51	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Gemeentelijke gesco's – Tewerkstelling bij VZW's</i>	1615

V. DUA, Vlaams minister van Leefmilieu en Landbouw

118	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1616
119	08.02.2002	J. Bex	<i>Afbakening kwetsbare gebieden – Landbouwbedrijven</i>	1616
126	13.02.2002	P. Huybrechts	<i>De Laak – Slibruiming</i>	1618
127	13.02.2002	K. Van Overmeire	<i>Landbouw – Emigratie</i>	1619
128	13.02.2002	J. Laurys	<i>Gegevens waterverbruik – Mededeling aan VMM</i>	1619
129	13.02.2002	M. Hermans	<i>Afbakening kwetsbare gebieden – Provincie Antwerpen</i>	1620
130	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>DAC'ers – Leefmilieu en Landbouw</i>	1624
△ 131	21.02.2002	K. Helsen	<i>Luchtkwaliteit Noorderkempen – Onderzoek</i>	1625
132	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Geurhinder Menen – Stand van zaken</i>	1625
133	21.02.2002	J. Verfaillie	<i>Kemmelbeek Zuidschote – Wateroverlast</i>	1627
134	21.02.2002	T. Merckx-Van Goeij	<i>Sluikstorten – Maatregelen</i>	1628
135	21.02.2002	M. Van den Eynde	<i>Waterzuivering Waarloos – Stand van zaken</i>	1629
136	21.02.2002	M. Van den Eynde	<i>NV SILT (Niel) – Geurhinder</i>	1630
137	21.02.2002	J. Loones	<i>Bosgroepen – Proefprojecten West-Vlaanderen</i>	1631
138	21.02.2002	M. Van den Eynde	<i>Terra Cotta St-Lenaarts – Bodemonderzoek</i>	1632
139	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Stand van zaken</i>	1632
140	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1632
141	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1633
142	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1633
143	21.02.2002	F. Vermeiren	<i>Elektrische apparaten – Recyclage en verwerking</i>	1633
150	07.03.2002	M. Van den Eynde	<i>Lichtvervuiling – Tuinbouw</i>	1635

D. VAN MECHELEN, Vlaams minister van Financiën, Begroting, Innovatie, Media en Ruimtelijke Ordening

	72	05.02.2002	I. Vertriest	<i>Afbakening zeehavengebieden – Stand van zaken</i>	1636
△	73	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1637
	76	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1639
	78	08.02.2002	F. Vermeiren	<i>Bedrijvzones Vlaams-Brabant – Meise (Westrode)</i>	1732
	80	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>VRT Woestijnvisprogramma's – Politici</i>	1639
	81	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>Onroerende voorheffing – Campingpercelen</i>	1640
	83	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Afbakening stedelijke gebieden – Stand van zaken</i>	1640
	85	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1646
	86	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1646
	87	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1646
	88	28.02.2002	M. Van den Eynde	<i>GSM-antenne Boechout – Vergunningen</i>	1646
	90	07.03.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Groengebied St.-Katelijne-Waver – Bestemming</i>	1647
	91	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>Planschadevorderingen – Stand van zaken</i>	1648
	92	07.03.2002	C. Decaluwe	<i>IWT – Textieldossiers</i>	1649

P. VAN GREMBERGEN, Vlaams minister van Binnenlandse Aangelegenheden, Ambtenarenzaken en Buitenlands Beleid

	52	05.02.2002	A. De Martelaer	<i>Bescherming dorpskern Pellenberg – Stand van zaken</i>	1651
	53	05.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlaamse vertegenwoordigingen – Londen</i>	1652
	54	05.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Carrefour – Subsidiëring</i>	1652
	55	08.02.2002	F. Dewinter	<i>VRT-programma's – Politici</i>	1652
△	56	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaamse openbare instellingen – Ziekteverzuim</i>	1653
	57	08.02.2002	C. Decaluwe	<i>Ministerie Vlaamse Gemeenschap – Ziekteverzuim</i>	1664
	58	08.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Randgemeenten met EU-ambtenaren – Steun</i>	1667
	59	08.02.2002	K. Van Overmeire	<i>Oost-Europabeleid – Steun aan verenigingswerk</i>	1669
	60	13.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Faciliteitengemeenten – Taalgebruik adviesraden</i>	1669
	61	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>DAC'ers – Binnenlandse Aangelegenheden, ...</i>	
	62	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Beschermde kerkgebouwen – Restauratiesubsidies</i>	1671
	63	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlintresten – Stand van zaken</i>	1672
△	64	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1672
△	65	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1677
	66	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1685

J. GABRIELS, Vlaams minister van Economie, Buitenlandse Handel en Huisvesting

48	05.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Administratieve vereenvoudiging – Federale task force</i>	1685
52	13.02.2002	L. Van Nieuwenhuysen	<i>Vlabinvest Wezembeek-Oppem – Stand van zaken</i>	1686
53	13.02.2002	M. Van den Eynde	<i>Tuinbouwbeurs Essen (Duitsland) – VLAM-stand</i>	1687
54	13.02.2002	C. Decaluwe	<i>Streekcharterprojecten – Uitwisseling – CMO Neerpelt</i>	1688
55	21.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>DAC'ers – Economie, Buitenlandse Handel, Huisvesting</i>	1689
56	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vermindering onroerende voorheffing – Sociale huurders</i>	1733
57	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Verwijlntresten – Stand van zaken</i>	1689
58	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Kunstwerken in openbare gebouwen – Stand van zaken</i>	1689
59	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Omzetting Europese regelgeving – Stand van zaken</i>	1690
60	21.02.2002	J. De Roo	<i>Administratieve vereenvoudiging – Stand van zaken</i>	1690
61	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Sociaal patrimonium – Leegstand</i>	1690
62	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Vlaminov – Stand van zaken</i>	1691
63	21.02.2002	C. Decaluwe	<i>Hypotheekleningen sociale koopsector – Afbetalingsachterstand</i>	1692
64	28.02.2002	R. Van Cleuvenbergen	<i>Mercuriusprojecten – Stand van zaken</i>	1694
65	28.02.2002	C. Decaluwe	<i>Industrieterreinen – Realisatiegraad</i>	1701